ఆంధ్రదేశము - బలిజలు

రచయిత

దుమ్మ గురుమూర్తి నాయుడు

బారువ శ్రీకాకుళం జిల్లా

(ఆం. ప్ర.)

1984

మూల్యము రూ. 10-00

పాలిశెట్టి సత్తిరాయుడు

సర్వహక్కులు ప్రకాశకులవి

ప్రథమ ముద్రణము: 1964 ప్రతులు 500
ద్వితీయ ముద్రణము: 1984 ,, 500

ముద్రణ :
శ్రీ కొండపల్లి ప్రింటింగ్ వర్క్సు - రాజమండ్రి

ప్రథమ ముద్రణ

ఉపోద్ఘాతము

శ్రీ డి. గురుమూర్తినాయుడుగారు రచించినటువంటి "ఆంధ్రదేశము-బలిజలు" అను గ్రంథము చదివితిని. ముఖ్యముగా ఆంధ్రదేశములో నివసిస్తున్న భిన్న భిన్న నామములతో పిలవబడు బలిజశాఖలుగల వంశవృక్షము యొక్క చరిత్రఇది. ఆంధ్రదేశములో అనేకశాఖలుగల బలిజలున్నట్లు, బలిజ జాతి వారికే చాలామందికి తెలియదు. గ్రంథ కర్త చాల శ్రమపడి పట్టుదలతో కృషిసల్పి అనేక అపూర్వ విషయాలు సేకరించి వ్రాసినటువంటి ఈ గ్రంథము ఒక్క బలిజ శాఖలువారే కాకుండ, ఆంధ్రులమని చెప్పుకొనే ఆంధ్రసోదరులందరు చదవదగినది.

ఈ గ్రంథములో ఆంధ్రదేశముయొక్క పుట్టుపూర్వోత్తరములు గూర్చియున్నూ, బలిజలుయొక్క ప్రాచీనతగూర్చియున్ను వ్రాయబడి యున్నది. మరియు కుల విభేదములకు తావివ్వకుండ ఐకమత్య భావముతో కులము, గోత్రము, మతములు గూర్చి విపులముగా వ్రాసినందుకు మొత్తము మీద వారికృషి ప్రశంసనీయమని చెప్పక తప్పదు. ఇట్టి ఉత్తమ గ్రంథము ప్రతి పంచాయితీ పుస్తకాలయములో

(లైబ్రరీలో) ఉంచుట చాల అవసరము ఉపయోగము. ఇటువంటి గ్రంథము రచించి పాఠకులకు అందజేసినందులకు మూర్తిగారికి నా అభినందనములు.

ఇట్లు
వి. వి. రత్నం M. A., B. Ed.
అంబాజీపేట
తూ॥గో॥జిల్లా

OPINION

I have gone through the book. The author has shown every minute detail how the Parental race is subdivided into castes of various catagories mainly due to their occupation. I find the book is useful for knowing one's own history. I thank the author for the efforts he has taken and wish him a grand success in the wide Publicity of the book.

T. NARAYANA RAO. B.A.,B.Sc., B.Ed
Science Assistant
K. V. Z. P. High School

Kandikuppa.
Amalapuram Tq. (E.G.Dt.)

అభిప్రాయము

నేను పుస్తకము పూర్తిగా చదివితిని. ముఖ్యముగా వారి వారి వృత్తులు బట్టి వివిధ కులాలు, వర్గాలుగాయేలా విభజనయేర్పడినదో వాటియొక్క వివరములు విపులముగా గ్రంథకర్త వ్రాసి యున్నారు. ఒకరియొక్క స్వీయ చరిత్ర తెలుసుకొనుటకు ఈ గ్రంథము ఉపయోగపడును. గ్రంథకర్త తీసుకున్నటువంటి కృషికి నా అభినందనములు తెలియజేస్తు పుస్తకము విజయవంతముగా బహుళ ప్రచారము చేయునని ఆశిస్తున్నాను.

టి. నారాయణరావు.
బి.ఎ., బి.యస్‌సి., బి.ఇడి
కె. వి. జడ్. పి. హైస్కూల్

కందికుప్ప, అమలాపురం తా॥
[తూ॥ గో॥ జిల్లా]

మాట

విదేశ స్వదేశ దండయాత్రలు వల్లనైతేనేమి, పరాయి ప్రభుత్వ పరిపాలన వల్లనైతేనేమి ఆంధ్రదేశ సరిహద్దులు - నామరూపములు మారుతూ వచ్చాయి. భారతదేశము బానిస బంధవిముక్తి పొందిన ఆరేండ్లకు భాషాప్రయుక్తముగా రాష్ట్రాలు విభజింప బడినందున ప్రత్యేక ఆంధ్ర రాష్ట్రము (ఆంధ్రప్రదేశ్) 20 జిల్లాలతో ఏర్పడినది. ఆంధ్ర దేశములో విభిన్నకులములు, మతములు, భాషలు వారు కలుపుకొని మొత్తం 4 కోట్ల 4 లక్షలు పై చిలుకు ప్రజలున్నారు. ఆంధ్రదేశములో నున్న పెక్కు కులములలో బలిజలు అధిక సంఖ్యాకులుగా నున్నారు. వీరిలో బహుశాఖోపశాఖలు వున్నట్లు కొందరికి తెలియకపోవచ్చును.

శ్రీ కంచి నారాయణదేశాయి గారిచే రచింప బడిన "బలిజకుల చరిత్ర" అను గ్రంథములో కొన్ని బలిజశాఖలు మాత్రము వ్రాసి మరికొన్ని బలిజ శబ్దోపజీవుల చరిత్ర వ్రాయుట వదలివేశారు. గాని 'మనవి' అను శీర్షిక క్రింద భిన్న భిన్నములుగా నెంచబడు అవాంతర శాఖలు నిజముగా భిన్నములు గావనియు, నొకే బలిజకుల మహావృక్షమునకు శాఖలేయనియు సమర్థిస్తూ ఉదహరించారు. అందువల్ల బలిజ మహావృక్షముతో వాటియొక్క శాఖలన్నియు చేర్చి "ఆంధ్ర దేశము - బలిజలు" అను నామముతో ఈ గ్రంథము వ్రాయబూనితిని.

1936 మొదలుకొని 1940 వరకు, మరల 1945 మొదలుకొని 1951 వరకు రంగూన్, మోల్మెన్, బసింగు,

అఖ్యాబు మొదలగు రేవుపట్టణములు - బంగాళాఖాతములో బర్మాకు సమీపమున నున్న లైటుహౌస్ దీవులు అనగా సావేజు ఐలేండు, ఆయిస్టరు ఐలేండు బీకిన్ ఐలేండు, అలు గోడ రీఫ్, డబ్బుల్ ఐలేండు, టేబిల్ ఐలేండు గ్రీన్ ఐలేండు మొదలగునవి-మరియు గ్రేట్ కోకో ఐలేండు, లిటిల్ కోకో ఐలేండు, చదుబ ఐలేండు, డైమెండు ఐలేండు:- తదుపరి భారతదేశమునకు సంబంధించియున్న అండమాన్ దీవులు నికోబరు దీవులు మొదలగునవి మానాన్నగారితో కలిసి ఓడలపై సముద్రయానముచేసి జూసియుంటిని. నౌకలకు మార్గము జూపే లైటుషిప్పులు మీదికి పోయికూడ చూచితిని.

శ్రీ డి. రామన్ననాయుడుగారు

మానాన్న శ్రీ డి. రామన్ననాయుడుగారు 1895 లో జన్మించిరి. స్వగ్రామమగు బారువ (శ్రీకాకుళంజిల్లా) లో చదువుకొని 1908 లో మా పితామహులతో బర్మా ప్రయాణము చేశారు. ఒక ఏడాదిమాత్రము ప్రయివేటున చదివి 1909 లో అప్రంటిస్ ఫిట్టరుగా రంగూన్ లైటుహౌస్ వర్కు షాపులో ప్రవేశించిరి. క్రమక్రమముగా ఒక్కొక్క మెట్టు

మీదికి వెళ్ళుతూ 1953 వ సం॥ నాటికి సబ్ అసిస్టెంటు ఇంజనీరు పదవికి చేరుకున్నారు. తన జీవితరంగములో ముప్పాతిక మువ్వీసము సాగర యానము చేసి సముద్రమధ్యనున్న లైటుహౌసులు, లైటుషిప్పులు యొక్క యంత్రములు మరమ్మతు చేసి మంచి యంత్ర పనివాడని, గొప్పనావికుడని పేరు గాంచి, బ్రిటిష్ ఆఫీసరు వలనను యోగ్యతా పత్రములు బడసిరి. 14-11-1963 వ తేదీన ఉద్యోగమునుండి విరమించి 1964 మార్చి నెలలో మాతృభూమికి చేరుకున్నారు.

ఆంధ్రదేశమున తీరప్రాంతమున నున్న రేవు పట్టణములు, నౌకాశ్రయ ప్రదేశములు సందర్శించితిని. అనేక గ్రామములు పర్యటించితిని. అందువల్ల ప్రత్యక్షముగా బలిజలుయొక్క వృత్తి వ్యాపారము గ్రహించి నటువంటి అనుభవము, చరిత్రకారులు గ్రంథాల్లో వ్రాసిన విషయాలు, జాబులుద్వారా సేకరించి నటువంటి అంశములు, పత్రికలలో ప్రకటింపబడిన వ్యాసభాగములు, పెద్దలు చెప్పినటువంటి వారి అనుభవ విశేషాలు ప్రమాణముగా తీసుకొని ఈ గ్రంథము క్లుప్తముగా వ్రాయడమైనది. ఇందు ఆంధ్ర ప్రదేశ్ పటము. తెరచాపబడవ. నౌకాశ్రయము, లైటుహౌసు. అండమాను అడివిమనుష్యులు మొదలగు చిత్రములు పాఠకుల సౌకర్యార్థము చేర్చడమైనది.

నేను పండితుడను కాను; గాని వ్రాయడము చదవడము అలవాటు వున్నందున సాహసించి ఈ గ్రంథమును

వ్రాయడమైనది. ఇందు దోషము లుండినను వుండవచ్చును. గమనించిన ప్రాజ్ఞులు నన్ను మన్నింప గోరుచున్నాను. గ్రంథ రచనకు ప్రోత్సాహము, విజ్ఞానధనము, ఆర్థిక తోడ్పాటు జేసినటువంటి ఆంధ్రసోదరులకు నా జోహారులు. మరియు ఉపోద్ఘాతము వ్రాసి యిచ్చిన శ్రీ V. V. రత్నం M. A. B.Ed. గారికి, అభిప్రాయము వ్రాసియిచ్చి నటువంటి శ్రీ టి. నారాయణరావు B. A. B. Sc., B. Ed గారికి నా కృతజ్ఞతాభి వందనములు.

ఇట్లు
రచయిత
డి. జి. మూర్తి

ద్వితీయ ముద్రణము

(అభిప్రాయములు)

భహుజన వారపత్రిక — హైదరాబాద్

2-5-1966

రచయిత శ్రీ దుమ్ము గురుమూర్తినాయుడు చాలా శ్రమించినారనే శీర్షిక చూడగానే స్ఫురిస్తుంది. ఆంధ్ర దేశాన్ని గురించి ప్రత్యేకంగా ఒకపుస్తకం వ్రాయాలంటే ఎన్నో గ్రంథాలు పరిశీలించాలి. ఎందరినుండో ఎంతో విషయ సేకరణ జరిపివుండాలి. అన్నింటిని మించి విషయగ్రహణ శక్తి వుండాలి. పుస్తకం చదివిన మంచి అభిప్రాయం అక్షరాలా సత్యమని ఋజువు అయింది.

మొదటి రెండు అధ్యాయాలు 'ఆంధ్రులు, ఆంధ్ర దేశం,' రాజకీయ వ్యవస్థ మొదలైన వివరాలుతో వివరమైన భౌగోళిక ఆర్థిక, రాజకీయ పరిజ్ఞానం అందించారు రచయిత. అనేక ప్రభుత్వ ప్రచురణలు, పత్రికా ప్రకటనలు క్రోడీకరించి అందించిన రచయిత అభినందనీయుడు.

మూడో అధ్యాయంలో ప్రబంధాను బంధంగా, పురాణ ఇతిహాసానుసారం చారిత్రకానుగుణంగా బలిజవంశ వృక్షవివరం సమకూర్చారు.

నాల్గో అధ్యాయంలో బలిజవంశంలోని వివిధ రకాల తెగల పుట్టుక వివరణ యిచ్చారు. బలిజవంశములో 56 తెగలున్నవని రచయిత ప్రతిపాదించినపుడు నిజంగా ఆశ్చర్యం కలుగుతుంది.

ఐదవ అధ్యాయములో మతపరంగా బలిజవంశ వివరణ అద్భుతంగా ఉంది.

వంశ వృక్షాలను వివరిస్తూ ఇలాంటి క్రోడీకరణ రచనలు ఇంకా ఇంకా రావాలని, వాటి అవసరం సమాజానికి ఎంతైన ఉందని ఈ గ్రంథం చదివిన ప్రతివారికి అనిపించి తీరుతుంది. అందువల్ల ఇంకా కొన్ని ఈలాంటి గ్రంథాలు రాగలవనే ఆశిద్దాం.

మారీచి

దుమ్ము గురుమూర్తినాయుడుగారికి నమస్కారములు

మీరు దయతో పంపిన "ఆంధ్రదేశము - బలిజలు" అను గ్రంథమును స్వీకరించాను. ఆవెంటనే నేను జగన్నాథ పురం బయలు దేరుతున్నందున గ్రంథము సాకల్యంగా చూచుటకు అవకాశం దొరకలేదు. మరల పట్టణం చేరుకొని గ్రంథాన్ని చదువు కుంటాను.

మీరు బహుప్రయాసతో పెక్కు గ్రంథములు పరిశీలనానంతరం ఈ మహా గ్రంథాన్ని రచించి నట్లు పుటలుమధ్య

భాగమున కొన్ని ప్రకరణాలు కొంచెం కొంచెంగా చూచి తెలుసుకుంటిని. మీరు బలిజకులాల పూర్వ చరిత్రమును, సునిశిత వైదుష్యంతో గవేషణచేసి అమూల్య విషయాలను వెల్లడించి నందుకు ఆనందోత్సాహాలు గల్పింప మిమ్ములభినందించుచున్నాను.

కొమర శంకరనారాయణ

4-4-1966

అధ్యక్షులు

ఆంధ్రదేశము మత్స్య పారిశ్రామికుల

సంఘం

శ్రీకాకుళం.

మ॥ రా॥ శ్రీ సోదరుడు దుమ్మ గురుమూర్తిగారికి పార్వతీశం హృదయపూర్వక నమస్కారములు. దయతో మీరు పంపించిన గ్రంథము సకాలములో అందినది.

మీరు రచించిన 'ఆంధ్ర దేశము-బలిజలు' అను గ్రంథం శాంతముగా చదివితిని. గ్రంథము చదువునంతసేపు ఎంతో ఉత్సాహముగా ముందుకు సాగిపోయితిని. ఇందుకు రచనలో మీరుచూపిన సరళిశైలి, రచన కౌశల్యము లే కారణములు. ఈ గ్రంథములో బలిజకులము పుట్టుపూర్వోత్తరములను చారిత్రాత్మకముగా అనేక ఆధారములతో విపులీకరించుటలో బాటు, ఆంధ్రదేశ చరిత్రను కూడా సందర్భానుసారముగా వివరించితిరి. ఇదిగాక సాధారణపౌరునికి తెలుసుకోవలసిన అనేక విషయములను ఈ గ్రంథమూలమున మీరు విశదీకరించారు. ఈ గ్రంథము వ్రాయుటకు ఎంతకాలము దీక్ష వహించి ఎన్నెన్ని గ్రంథములను చరిత్రలను తరచి విషయ సంగ్రహణము చేసికొని ఎంత ప్రయాసముతో ఈ మీరచన పూర్తి చేయగలిగారని, సంభ్రమాశ్చర్యములను చెందితిని. ఇందులకు మిమ్మనేక విధముల అభినందించుచున్నాను.

సోదరుడు

పి. పార్వతీశము

14-5-66

Clerk

Hindustan Ship Yard

Gandhigram

Visakhapatnam

Dear Gurumurthy,

Received your book "Andhradesam -Balija's." have gone through it. It seems you have taken immens trouble in collecting and compiling the scattered informa tion and statistics, regrading different chronological table of Balijas of Andhradesa History too. It is a commendabl book for the use of the literates in the state and I hop the Director of Public Instruction, Andhra pradesh Govern ment will approve the matter.

L.N.Panigrahi,
23-5-66
Member District Congres
Commitee
Baruva, Srikakulam Dist

OPINION

I know Mr. D. Gurumurthy since my boyhood He was very active in his school days. He showed much interest in sports and gymnastics and at the same time he was having Public interest in extra curricular activities. Later he went to Burma.

Thereafter he participated in 1942 Quit India movement on the call given by "Mahatmaji." while he was in service he studied the history pertaining to the backward classes. He thought fit to write a book on Balija Cummunity. Mr. Gurumurthy gathered much information from various sources. It is not only much helpful to the common man but also to the elite as well getting information given by Mr, Gurumurthy.

A. KANAKAIAH. B.A;B.L.
Advocate,

5-3-1983
Sompeta

రచయిత:
శ్రీ డి. జి. మూర్తి

మనవి

1964 వ సంవత్సరమున నాలుగు బలిజ శాఖలవారు అందించిన ఆర్థిక తోడ్పాటుతో ప్రథమ ముద్రణాన్ని జరిపించుకున్న ఈ గ్రంథము అనేకమంది చేతుల్లోనికి వెళ్లి బలిజ చరిత్ర అపూర్వ విషయాలు తెలియజేసినది. విశాఖ పట్టణం విజయనగరం, శ్రీకాకుళం, గంజాం (ఒరిస్సా అంతర్భాగం) జిల్లాల్లో నివసిస్తున్న ఓడబలిజలకు శాఖోపశాఖలుగా ఏర్పడి ఉన్న బలిజవంశవృక్షము యొక్క చరిత్రగూర్చి చాలా మందికి తెలియదని నా పర్యటనవల్ల గ్రహించితిని. ఇటీవల కుల చరిత్రలు యొక్క రచనలు వెలుగులోనికి రావడం గమనించిన ఓడ బలిజలు తమ స్వీయచరిత్ర ఈ గ్రంథము 4 వ అధ్యాయమునుండి తెలుసుకొనుటకు కుతూహలము చెందుట సహజము.

నన్ను ప్రత్యక్షముగను, పరోక్షముగను ఈ గ్రంథ ప్రతులు కావాలని కోరినందువల్ల వారి కోరిక ప్రకారం ఒక్క ఓడబలిజ శాఖవారి నుండి విరాళములు స్వీకరించి మరల రెండోమారు ఈ గ్రంథము అచ్చొత్తించుటకు శ్రమతీసుకున్నాను.

ఆంధ్ర రాష్ట్రములో నివసిస్తున్న ఓడబలిజలు, ఇతర రాష్ట్రాలకు వలసపోయి జీవిస్తున్న ఓడబలిజలు ఈ గ్రంథము ద్వితీయ ముద్రణ జరుపుకుంటున్నదనే వార్త తెలియగానే

అభిమానముతో. ఉత్సాహముతో వారియొక్క శక్త్యాను సారము విరాళములు పంపించి ద్వితీయముద్రణ కార్యక్రమమునకు తోడ్పడి విజయవంతము గావించినందుకు వారికి నా కృతజ్ఞతాభివందనములు.

వివిధ ప్రాంతాల్లో ఓడబలిజలు వారివారి అభిరుచులు. అభిమతము ననుసరించి అనేక సంఘాలు స్థాపించుకొని నడిపిస్తున్నారు. గాని ఒక సంఘానికి మరో సంఘానికి మధ్య యెటువంటి సంబంధము అవగాహన వున్నట్లులేదు.

ఇటీవల అస్సాం. డిబ్రుఘర్ జిల్లా, దులియా జాన్‌లో నూతనముగా ఓడబలిజ సంఘం స్థాపించేముందు బలిజలు యొక్క ప్రాచీన చరిత్ర తెలుసుకోవడం అత్యావసరమని గుర్తించి నటువంటి శ్రీ గండుపల్లి జె.జె.రావు (Teacher O. I. H. S. School Assam) గారు మనజాతికి ఓడబలిజ శబ్దము ఎలా ఉత్పత్తి అయినది? ఓడబలిజ ప్రధానవృత్తి ఏమి? ఓడబలిజ చరిత్రగూర్చి ఇంకెవరైనా గ్రంథము రచించారా? అని జాబు వ్రాసి నానుండి సరియైన విషయ సేకరణ చేసిన పిమ్మట ఉత్తేజయుతులై తన కృషిఫలితంగా అస్సాంలో ఓడబలిజ జాతీయ సమైక్యత సంఘం 1982 జనవరిలో స్థాపించడమైనది.

ఈ సంఘము అవతరించిన శుభనక్షత్ర లగ్నబలము యొక్క ప్రభావమువల్ల ప్రప్రథమములో చేపట్టిన ముఖ్యమైన కార్యక్రమము ముప్పై బలిజ శాఖలకు సంబంధించిన "ఆంధ్రదేశము" అను గ్రంథము నందు వ్రాయబడిన ఓడ

లిజ పుట్టు పూర్వోత్తరములు ప్రతి ఒక్కరు తెలుసుకొనుటకు గాను వాటిప్రతులు అందరికి అందాలంటే ద్వితీయముద్రణకు దారంగా జాతీయులందరు తోడ్పడాలని సంఘం తీర్మానించి నది. ఈ సంఘ సభ్యులు తీసుకున్న శ్రద్ధాశక్తివల్లను మొత్తం రూ. 723-00 విరాళములు వసూళ్లు చేసి బేంకు డ్రాఫ్టుద్వార 1982 మే నెలలో కార్యదర్శి శ్రీ బైపల్లి సీతారాం నాయుడుగారు పంపించి ద్వితీయ ముద్రణకు తోడ్పడినందుకు సంఘ సోదరులు యెంతైన అభినందనీయులు.

భవిష్యత్తులో ఇటువంటి మంచి కార్యములకు, జాతీయాభ్యున్నతకు పట్టుదలతో. శ్రద్ధతో. ఈ సంఘము పాటుపడునని జోస్యం చెప్పడములో అతిశయోక్తి ఉండదు. ఈ సంఘం క్రమక్రమంగా బలాన్ని పుంజుకొని సోదర సంఘాలకు మార్గదర్శికావాలి. విరాళములు యిచ్చిన వారిపేర్లు ఆఖర ఘటలో వ్రాయడమైనది.

పూర్వము రాజులు రాజ్యాలు యేలేకాలములో బలిజలు మహోన్నతస్థితిలోవుండి సుఖసౌఖ్యములనుభవిస్తు సమాజములో వర్తక శ్రేష్టులని బిరుదు పొంది సగౌరవముగా జీవించి యున్నట్లు చరిత్ర చెబుతుంది గానికొన్ని శతాబ్దములు పరాయి పరిపాలనలో నలిగి నలిగి నిర్వీర్యమై లక్షలాది ప్రజలు బ్రతుకు తెరవులేక, వృత్తులపై పోటీపడి వివిధ వృత్తులు చేబట్టిరి. అందులో తీరప్రాంతమున నివసించు ఓడ

బలిజలు ఓడలు వ్యాపారము దెబ్బతినుటవల్ల అధిక సంఖ్యా కులు మత్స్యపారిశ్రామికులుగా ఏర్పడిపోయారు. విద్యా ధనములకు దూరమై దుర్భరదారిద్ర్యదశకు దిగజారిపోయి సంఘములో సముచితస్థానము ఆక్రమించలేకపోయారు.

భారతదేశము దాసిసబంధ విముక్తిపొంది 35 ఏండ్లు గతించినను, పూజ్యనీయులు మహాత్మాగాంధి కన్నకలలు నెరవేరలేదు. గ్రామసీమలలో పూరిఇండ్లయందున్న నిరక్షరాస్యులు, నిరాధారులైన ఈజాతివారు అభివృద్ధి పొందలేదు. కాబట్టిప్రభుత్వం వెనుకబడిన ఈజాతివారి యొక్క పరిస్థితులు పరిశీలించి ఓడబలిజలను షెడ్యూల్ కేస్టు అండు హిల్ ట్రైబ్సు జాబితాలో చేర్చి ఆ తెగవారికి కలుగజేసిన సౌకర్యము లన్నియు ఈ శాఖవారికి కలుగుజేసి జీవితాలు మెరుగుపర్చ గలదని ఆశిస్తున్నాను.

బారువ }
6-౩-౮౩ }

గ్రంథకర్త

గమనిక

4వ అధ్యాయము 155వ పుటలో విశాఖపట్టణం వాస్తవ్యులు శ్రీ పువ్వాల చిన్నస్వామి నాయుడుగారు. (Retired Police Sub Inspector) అని ప్రథమ ముద్రణలో వ్రాసిన విషయము పొరపాటని శ్రీ పువ్వాల రాజగోపాలరావు [Retired P.A. to Collector] గారు తెలియజేయుట వల్ల రెండవ ముద్రణలో సరిదిద్ది పెద్దస్వామినాయుడుగారు [Head clerk A.V.N. College] అని వ్రాయుటమైనది.

ప్రథమ ముద్రణలో విడిచిపెట్టిన రేవుస్థలాలుగూర్చి ఈ ద్వితీయముద్రణలో "ఓడబలిజలు" అను శీర్షిక క్రింద 163వపుట చివరున ఉదహరించడమైనది. మరియు మరికొన్ని బలిజశాఖలు అను శీర్షిక క్రింద 203వ పుటలో 'పీట బలిజలు' గూర్చి క్లుప్తముగా వ్రాయడమైనది.

1964లో ఈగ్రంథమువ్రాసి అచ్చొత్తించే సమయానికి ఆంధ్రరాష్ట్రము 20 జిల్లాలుతో యేర్పడి వుండెను. తదుపరి క్రమేణ ప్రకాశంజిల్లా, రంగారెడ్డి జిల్లా విజయనగరం జిల్లాలు అవతరణతో ఆంధ్రప్రదేశ్ 23జిల్లాలు స్థాయికి పెరిగినది, మరియుఆనాడు రాష్ట్రజనాభా 4కోట్ల 4లక్షలుపైచిలుకు వుండగ ఈనాడు యించుమించు 6 కోట్లకు పెరిగినది. ఈ పెరుగుదల అన్ని రంగాల్లో అగుపడాలని ప్రజలు ఎదురు చూస్తున్నారు.

మూర్తి

విషయ సూచిక

విషయము		పుట
1-వ అధ్యాయము		
ఆంధ్రదేశము-పూర్వకాలము పేర్లు	....	1
ఆంధ్రదేశము	....	6
రాజనామములచే పిలువబడిన దేశములు - ప్రజలు	....	9
విశ్వామిత్ర మహర్షిచే శపింపబడినవారు ఆంధ్రులు - ఊహాగానం	....	15
ఆంధ్రరాష్ట్రము - ఆంధ్రప్రదేశ్	....	19
ఆంధ్రప్రదేశ్ లో భాషలవారి జనాభా	....	23
ఆంధ్రప్రదేశ్ జిల్లాలు-తాలూకాలు-పట్టణాలు-గ్రామాలు-జనాభా వివరణ	....	25
ఆంధ్రప్రదేశ్ - సిరిసంపదలు	....	27
ముఖ్యమైన ఖనిజములు - పరిశ్రమలు	...	28
2-వ అధ్యాయము		
గ్రామ పంచాయితీలు	...	31
విద్య	....	35

విషయము		పుట
వాక్కులు	...	37
ఆంధ్రదేశ పతాకము	....	46
భారత జాతీయ పతాకము	...	48
3-వ అధ్యాయము		
బలిజవంశ వృక్షము	...	62
బలిజ శబ్దోత్పత్తి	...	71
కాకతీయ-నాయక - రెడ్డి - విజయనగర రాజ్యపాలన కాలమునాటికి వివిధ వర్తకులు బలిజలు	...	72
బిరుదులు	...	89
4-వ అధ్యాయము		
బలిజ శాఖలు		
ఓడ బలిజలు	...	93
గాజుల బలిజలు	...	164
పెరికె బలిజలు	...	166
పగడాల బలిజలు	...	170
రవ్వ బలిజలు	...	171

విషయము		పు
దూదిబలిజలు	...	17
లింగబలిజలు	...	17
తొగరు బలిజలు	....	17
శెట్టి బలిజలు	....	17
బలిజ సెట్లు లేక దేశాయి సెట్లు	...	17
రాళ్ళ బలిజలు	....	18
తోట బలిజలు	...	18
గండవర బలిజలు	....	18
గోనుగుంట్ల బలిజలు	...	18
ఆది బలిజలు	....	18
తెలగాలు బలిజలే	...	18
ముత్యాల బలిజలు	....	19
కమ్మవారు బలిజలే	....	19
వెలమవారు బలిజలగు కాపులే	....	19
పాకనాటి బలిజలు వెంగనాటి బలిజలు	....	19

విషయము		పుట
నెయ్యి బలిజలు	...	195
మున్నూరు కాపులు బలిజలే	...	195
కాపు	...	197
మరికొన్ని బలిజ శాఖలు	....	202
5వ అధ్యాయము		
మతము	...	205
కులము	....	218
గోత్రం	...	236
వివాహము	...	238
ఆహార సమస్య	....	241
6-వ అధ్యాయము		
ప్రపంచ సృష్టి గూర్చి వివరాలు		
బ్రహ్మదేవుని ఆయుఃప్రమాణం	...	249
బ్రహ్మయొక్క 100సం॥ లోగతించిన కాలము	...	253
ప్రపంచ సృష్ట్యాదినుండి గతించిన సంవత్సరములు	....	255

సృష్టిప్రారంభంగూర్చి పాశ్చాత్త్యుల యొక్క అంచనా	...	257
భారతీయ శకములు	...	258
వైదేశిక శకములు	...	259

ఆంధ్రదేశము - బలిజులు

1 వ అధ్యాయము

ఆంధ్రదేశము-పూర్వకాలము పేర్లు

అతి పురాతన కాలములో ఆంధ్రదేశము దట్టమైన యడవులతో నిండి, మనుష్యనివాసమున కనారోగ్యముగ నుండినందున, ఔత్తరాహులు దీనిని అంధకార బంధురమైన దేశము లేక అంధ్రదేశము అని పిలిచెడి వారని తెలియవచ్చుచున్నది.

ఈ దేశమునకు పూర్వము గ్రంథములందును, శాసనములందును త్రికళింగమను పేరుకూడ వాడబడి యున్నది. పూర్వకాలములో గంగానది మొదలు కటకము వరకు గల దేశము ఉత్తరకళింగ (ఉత్కల) మనియు, కటకము మొదలు గంజాముజిల్లా యందలి మలయకొండల వరకును మధ్యకళింగమనియు, అచ్చటనుండి గోదావరినది వరకు గల ప్రదేశము త్రికళింగ మనియు, వ్యవహరించుచుండినట్లు చారిత్రకాధారములు గలవు. కాలక్రమమున త్రికళింగ శబ్దము నందలి "క" శబ్దము లోపించి ఈ దేశము త్రిలింగ దేశమని వర్ణింపబడెను. దీనిని తెలుగు దేశమని వ్యవహరించుచున్నాము.

త్రిలింగ శబ్దమును పండితులు మరొక విధముగ కూడ అన్వయించియున్నారు. ఈ దేశమునందు సుప్రసిద్ధములగు

మూడు శివలింగములు - శ్రీశైలము దక్షారామము, కాళేశ్వరము అను ప్రదేశములలో నెలకొని వుండుటవలన నీ దేశమునకు త్రిలింగ దేశమనిపేరు వచ్చెనని యొకవాదము పండిత లోకములో గలదు. శ్రీశైలము కర్నూలుజిల్లాయందును, దక్షారామము తూర్పుగోదావరి జిల్లాయందును, కాళేశ్వరము తెలంగాణము నందలి, ఆదిలాబాదు జిల్లాలో గోదావరి-ప్రాణహిత సంగమస్థానమందున్నది.

త్రిలింగ దేశమను వాదముల కనుకూలించు నొకగాథ బ్రహ్మాండపురాణమునందు కానవగుచున్నది. త్రిలింగ శబ్దము నుండి తెలుగు, తెనుగు మున్నగు పదములు పుట్టినవి. త్రినగములనగా మూడు పర్వతములు. కాని ఇంతకన్న సహజమైన వ్యుత్పత్తి 'తెన + అగు' అనునది. తెన్ అనగా ద్రావిడ భాషలందు దక్షిణము అను అర్థమునిచ్చును. తెన్ అగువారు దక్షిణమున నుండినవారు లేక దక్షిణాత్యులు లేక తెనగువారు తెనుగువారు.

తెలుగువారికి "ఆంధ్రులు" అనికూడ వ్యవహారమున్నది. ఇట్టిజనుల ప్రశంస మొదటి మాటు ఐతరేయ బ్రాహ్మణమునందు హరిశ్చంద్రుడు, శునశ్శేపుడు, విశ్వామిత్రుడు వీరివృత్తాంతములో గాన్పించుచున్నది. ఈ గ్రంథము ఋగ్వేదమునకు సంబంధించినది. దీనికాలము క్రీ.పూ. 1000 సంవత్సరముల మాట కావచ్చునని పండితులూహించు

చున్నారు. అనగా యిప్పటికి మూడువేల వర్షముల నాడే యాంధ్రులను వారుండిరి. విశ్వామిత్ర మహర్షి తన కుమారులలో ఏబది మందిని తన యాజ్ఞమీరినందున కోపగించి శపించెననియు వారు ఆంధ్ర, పుండ్ర, పుళింద, మూతిబ శబర జాతులవారైరనియు 'ఐతరేయ బ్రాహ్మణము' వాకొనుచున్నది. వీరే దేశమునందు నివసించిరో యా బ్రాహ్మణము చెప్పుట లేదు.

వాయుపురాణమునందు ఆంధ్రులనువారు తుషార జాతితో కలసి 'అక్షు' నదీతీరమునందు నివసించినట్లు చెప్పబడినది. అక్షునది యనగా ఆక్సునది. ఇది హిందూకుష్‌పర్వత శ్రేణి కవతల నున్నది. దీనినిబట్టి యాంధ్రులు తదితర ఆర్యుల వలె మధ్య ఆసియా ప్రాంతవాసులై భారతదేశమును ప్రవేశించిరని చెప్ప వీలుపడుచున్నది.

శ్రీమద్రామాయణ కథనమును బట్టి విశ్వామిత్రుడు తన పుత్రులను శపించినప్పుడు పుష్కరక్షేత్రమున తపస్సు చేయుచున్నట్లు తెలియుచున్నది. పుష్కరక్షేత్రము రాజపుత్ర స్థానమందలి అజ్మీరు సమీపమునందుండినట్లు 'గాప్సను' పండితుడూహించెను. దీని నిప్పుడు 'పొఖారా' యని యనుచున్నారు. అట్లు శప్తులైన యాంధ్రులు తూర్పునకును దక్షిణమునకు తరలి వ్యాపించిరి. చాణూరుడను జగజెట్టియైన మల్లుడు కరూశదేశమువాడు. ఈత డాంధ్రుడని హరివంశము

చెప్పుచున్నది. ఈ చాణూరుడు కంసునిచే ప్రేరితుడై శ్రీకృష్ణునితో మల్లయుద్ధము చేసి చంపబడెను. అనార్యజాతుల వారైన పుండ్ర పుళింద శబర జాతులవారు వింధ్య పర్వత ప్రాంతములనుండిరి. వీరితో కలిసి యాంధ్రులు పేర్కొనబడిరి. విశ్వామిత్ర సంతతివారగుటచే నాంధ్రులు క్షత్రియ జాతి వారని యూహింపవచ్చును. ఆర్య క్షత్రియులైన వీరు అనార్య సంబంధము చేతను అనార్యాచారము లవలంబించుటచేతను ఆర్యులచే గర్హింపబడి యనార్యులతో చేర్చబడిరని చెప్పవచ్చును. ఇదియే విశ్వామిత్ర మహర్షి శాపమున కర్థమని చెప్పవచ్చును. స్వసంఘమునుండి వెలిబెట్టబడిన వారైనను ఆంధ్రులు ఉత్సాహశీలురును వీరులును అగుటచే సంతతితో నశించలేదు. ఆయుధ జీవులైన వీరు వింధ్యదక్షిణ దేశములకు వ్యాపించి తమకు ముందచ్చట నివసించు జనులతో నైక్యమునొందిరి చివరకు వీరు గోదావరీ కృష్ణా నదుల మధ్యదేశమునందు స్థిరనివాస మేర్పర్చుకొని రాజ్యముస్థాపించిరి.

ఆంధ్రులు ప్రాచీన కాలమున మాటలాడిన భాష యొకానొక ప్రాకృతమై యుండును. ఆంధ్రజాతిలో నొక గణమువారైన శాతవాహనుల శాసనములన్నియు ప్రాకృతములో వ్రాయబడినవి. వారుపోషించిన వాఙ్మయముకూడ ప్రాకృతమునందే యున్నది. కాలము గడచిన కొలదియు

ఆంధ్రులు ప్రాకృతమును వీడి తెలుగును మాట్లాడ జొచ్చిరి. ఇట్లు వీరు తెలుగువారిలో కలిసిపోయిరి.

బౌద్ధయుగములో ఈదేశమునకు మంజీర దేశమనియు, వజ్రదేశమనియు, నాగభూమి యనియు పేర్లు కలిగినవి. మంజీర దేశ మిప్పటి తెలంగాణమునకు పర్యాయముగా నుండి యుండును. నిజామాబాదు జిల్లాగుండా ప్రవహించు మంజీర నదివలననే ఈ దేశమునకీ నామధేయము కలిగి యుండును. ఇది గోదావరి ఉపనది. దీనిని వంజర యని కూడా పిలుచుచున్నారు. మంజీరికా దేశము కళింగ దేశమునకు ముఖ్య పట్టణమైన దంతపురమునకు దక్షిణముననున్నట్లు బౌద్ధగ్రంథములు చెప్పుచున్నవి.

ఆంధ్రదేశమునకు వజ్రదేశమను వ్యవహారముకూడ బౌద్ధ జాతకగ్రంథములలో గాన్పించుచున్నది. ధరణికోట (ధాన్య కటకము) కుత్తరమునను, పరిటాల వద్దను, ప్రాచీనకాలము నుండియు వజ్రములు దొరుకుచుండెను. వజ్రాల దిన్నెయనగా కృష్ణానదీ తటమని చెప్పవీలగుచున్నది. ఆకాలమున గోదావరికుత్తరమున గల భూభాగము కళింగముగాను, కృష్ణాగోదావరీనదుల యంతర్భాగమియు కృష్ణకు దిగువ నుండెడు దేశమును నెల్లూరు, గుత్తి, కందనోలు మండలములును, వజ్రభూమిగాను పరిగణింపబడెను.

బౌద్ధులగాథలలో ఆంధ్రదేశము నాగభూమిగా కూడ వర్ణింపబడినది. గంగానదీ ముఖద్వారమునకును, సింహళద్వీపమునకును, నడుమనుండు ప్రదేశము నాగుల నివాసభూమిగా నుండెను. నాగరాజు కృష్ణాతీరమున రాజ్యపాలనము చేసినట్లు బౌద్ధగాథలు తెలుపుచున్నవి.

ఈ దేశమునకు నాగభూమి యను పేరు నాగులవలననే వచ్చినది. నాగులు ద్రావిడజాతి జనులు. వీరు సర్పములను పూజించుటచేత నాగులనబడి యుండురు.

(ఆంధ్రుల చరిత్ర-సంస్కృతి).

ఆంధ్రదేశము

చంద్రవంశ క్షత్రియుడగు యయాతి చక్రవర్తి, నాలుగవ కుమారుడగు 'అనువు' వంశములో అనువునుండి లెక్కింపగా పదమూడవ ప్రముఖ వంశమువాడగు 'బలి' అను రాజు బంగాళాదేశము లగాయతు దక్షిణముగా మద్రాసుకు దిగువ భాగమునగల ప్రదేశము వరకు పరిపాలించుచుండెను. అతని పితృ పితామహులు కూడ దీనిని పాలించి యుండిరి. ఈ రాజ్యమునకు "ప్రాచ్యక" రాజ్యమని పేరు. ఈ ప్రాచ్యక రాజ్యమందంతటను చాతుర్వర్ణ్యస్థులైన ఆర్యులును వారియందంతర్భూతమై యుండిన బాహ్య కులములవారును ఇంకను గల అనులోమ విలోమ శాఖలకు

చెందిన వివిధ కులములవారును నివసించియుండిరి. రాజును ప్రజలును వేదధర్మముల నాచరించెడి వైదికసాంప్రదాయము లకు చెందినవారై యుండిరి. ప్రాచ్యక రాజ్యప్రభువగు 'బలి' మహారాజునకు ఆరుగురు కుమారులు గలరు. అంగ, వంగ కళింగ, సుహ్మ, పుండ్ర, ఆంధ్ర అనెడి పేరులు గలవారై యుండిరి. తండ్రి అనంతరము వారార్గురును తమ ప్రాచ్యక రాజ్యమును ఆరు భాగములుగా విభజించుకొని ఎవరివంతునకు వచ్చిన రాజ్యభాగమునకు వారు తమతమ పేరులు పెట్టి, రాజ్యముచేసి యుండిరి.

ఈ చరిత్రను భాగవత పురాణమిట్లు చెప్పియున్నది.

శ్రీమద్భాగవతే నవమస్కంధే 3 అధ్యాయే 5, 6

శ్లోకాః

శ్లో॥ అంగవంగ కళింగాద్యాః సుహ్మపుం
డ్రాంధ్ర సంజ్ఞితాః
జజ్ఞిరే దీర్ఘ తమసోబలేః క్షేత్రే
మహీ క్షితః॥

శ్లో॥ "చక్రుస్స్వనామ్నా విషయాన్ షడి మాన్
ప్రాశ్చకాంశ్చ తే:"

తా॥ "బలి యను మహారాజునకు దీర్ఘతముడను ఋషి యనుగ్రహమున అంగ, వంగ కళింగ, సుహ్మ,

పుండ్ర, ఆంధ్రయను పేరులుగల ఆర్గురు కుమారులు గలిగిరి. వారు తూర్పు దేశములకు తమ నామములనే పేరులుగా నుంచి యేలిరి.''

పై శ్లోకములకు పూర్వాపర సందర్భములను చేర్చి శ్రీబమ్మెర పోతనామాత్యుడిట్లు తెనిగించి యున్నాడు.

"తితిక్షునకు రుశద్రథుండు. రుశద్రథునకు హేముండు, హేమునకు సుతవుండును, సుతవునకు బలియు బుట్టిరి. ఆ బలి వలన అంగ, వంగ, కళింగ, సుహ్మ, పుండ్రాంధ్రులను పేరులు గల వారార్వురు కుమారులు పుట్టిరి. వారలు దేశంబులకు (ప్రాచ్యక దేశ భాగములు) రాజులై దేశంబులకు తమతమ నామధేయంబులిడి యేలిరి.'

(శ్రీమద్భాగవతము నవమస్కంధము 685 వచనము చూడుడు)

చంద్రవంశ క్షత్రియుడగు యయాతి చక్రవర్తి వంశ పరంపరలో వచ్చిన రాజులు భారత దేశములోని వివిధ రాష్ట్రములకు రాజులై అదివర కా దేశములకు గల ప్రాచీన నామములను మార్చి తమ తమ పేరుల నాయా దేశముల కుంచి రాజ్యములు చేసియుండిరని పురాణములు వివరించు చున్నవి. ఆ వివరములు క్రిందచూపబడుచున్నవి.

రాజనామములచే పిలువబడిన దేశములు - ప్రజలు

వరుస నెంబరు	రాజుపేరు	రాజ్యమునకు పెట్టినపేరు	ప్రజలకుగలిగిన నామము
1.	యయాతి కుమారుడు యదువు సంతానములో యయాతినుండి 7వవాడు కుంతలుడు	కుంతల దేశము	కుంతలులు
2.	డిటో 9వ వంశమువాడు మహిష్మంతుడు	మహిష్మతీ పురము	మహిష్మతులు
3.	డిటో క్రోష్టువంశములో యయాతినుండి 15వ తరమువాడు విదర్భుడు	విదర్భ దేశము	విదర్భులు
4	డిటో విదర్భుని వంశములోనివాడును యయాతి నుండి 20వ తరమువాడు చేది	చేది దేశము	చైద్యులు
5.	యయాతికుమారుడు పూరుని వంశములో యయాతి నుండి22వ తరమువాడు హస్తి	హస్తినాపురము	

6. యయాతికుమారుడు పూరుని వంశములో యయాతినుండి 26వ తరమువాడు 'ఋక్షుని' సంతానములో యయాతి నుండి 26వ తరములోనివాడు కురు	కురుక్షేత్రము	కౌరవులు
7. యయాతి కొడుకు ద్రుహ్యుని వంశములో యయాతి నుండి 5వ తరమువాడు గాంధారుడు	గాంధార దేశము	గాంధారులు
8. డిటో 10వ వంశములోని సంతానము నూరుమంది మధ్యాసియాలోని మ్లేచ్ఛక్షత్రియుల దేశప్రభువులైన వారు	యవన, బాహ్లిక తురుష్క (టర్కీ శక, ల్లవ, కంపిల (కాబూలు) ఆదిగా గల మ్లేచ్ఛ దేశములు	యవనులు బాహ్లికులు తురుష్కులు శకులు, పల్లవులు. కాంపిలులు (కాబూలులు)
9. యయాతి కొడుకు అవునువంశములో యయాతి నుండి 10వ తరమువాడు ఉశీనరుడు	ఉశీనర దేశము	ఉశీనరులు
10. యయాతి కొడుకు అనువు వంశములో 12వ తరమువాడు నృషదర్భుడు	నృషదర్భ దేశము	నృషదర్భులు
11. డిటో 12వ తరములోని రాజులు సువీర	సౌవీరము	సౌవీరులు
12. మద్ర	మద్రదేశము	మద్రులు
13. కేకయ	కేకయదేశము	కేకయులు
14. యయాతి కొడుకు అనువు వంశములో యయాతి నుండి 16వ వంశములోని రాజులు అంగరాజు	అంగ దేశము	అంగులు
15. డిటో వంగరాజు	వంగదేశము	వంగులు
16. డిటో–కళింగదేశము	కళింగరాజు	కాళింగులు
17. డిటో–సుంహ్మరాజు	సుహ్మదేశము	సుహ్మలు
18. డిటో–పుండ్రరాజు	పుండ్రదేశము	పుండ్రులు
19. డిటో–ఆంధ్రరాజు	ఆంధ్రదేశము	ఆంధ్రులు

20. యయాతి కొడుకు తుర్వసు వంశములో యయాతినుండి 11వ తరము రాజులు-పాండ్య రాజు	పాండ్యదేశము	పాండ్యులు
21. కేరళ రాజు	కేరళ దేశము	కేరళులు
22. చోళ రాజు	చోళ దేశము	చోళులు
23. కుల్యరాజు	కుల్యదేశము	కుల్యులు
24. వైవస్వత మనువునుండి రెండవ వంశమువాడు కరూశుడు	కారూశ దేశము	కారూశులు

జంబూద్వీప విభాగములు రాజ నామములచే ఏర్పడినవి.

ఋషభ చక్రవర్తి కుమారులు :-

25. భరతుడు	భారత వర్షము	భారతులు
26. కింపురుషుడు	కింపురుష వర్షము	కింపురుషులు
27. హరి	హరివర్షము	హరివర్షీయులు
28. ఇలావృతుడు	ఇలావృతవర్షము	ఇలావృతులు

29. కేతుమాలుడు	కేతుమాల వర్షము	కేతుమాలులు
30. భద్రాశ్వుడు	భద్రాశ్వవర్షము	భద్రాశ్వులు
31. రమ్యకుడు	రమ్యకవర్షము	రమ్యకులు
32. హిరణ్యక	హిరణ్యక వర్షము	హైరణ్యకులు
33. కురు	కురువర్షము	కురువర్షీయులు
34. స్వాయంభువునకు భరతుడను నామము కలిగినందున ప్రథమమున మన భూభాగమునకు భారతవర్షమని పేరు కల్గినది. అతనికి పిమ్మట అతని కుమారుడగు నాభియనువాడు రాజై యీ భారతవర్షమునకు అజనాభమని పేరుమార్చి యుండెను.	అజనాభము	అజనాభులు

35. నాభికి పిమ్మట అతని (కుమారుడగు ఋషభుని తనయుడు) మనుమడగు భరతుని వలన ఈ అజనాభము తిరిగి భారతవర్షమని పిలువబడినది. (ఈతడే జడభరతుడని పేరొందినవాడు)	భరత వర్షము	భారతులు (భారతీయులు)

ఇటు రాజనామములచే దేశములు పిలవబడినందున ఆయా దేశవాసులాయా దేశ నామములచే పిలువబడిరి. అదే ప్రకారము ఆంధ్ర రాజువలన పరిపాలింపబడి అతని పేరున "ఆంధ్రదేశ"మని పిలువబడిన—కృష్ణా గోదావరీ పుణ్యానదులచే పవిత్రమగుచుండిన—ఈ దేశమున నివసించు చుండిన చాతుర్వర్ణ్య ప్రజలును, అనులోమ విలోమాది కులములకు చెందిన జనులందరును ఆంధ్రులని వ్యవహరింప బడుచుండిరి. బ్రహ్మావర్తమునందు పుట్టి భారత వర్షమందంతటను వ్యాపించిన ఆర్యులు వారు వారు నివసించెడి రాష్ట్రముల పేర్లతో పిలవబడిరని మనకు స్పష్టముగా తెలియుచున్నది. ఆ రాష్ట్రములు వాటిని పరిపాలించిన రాజనామమున పిలువబడినవి. ఆంధ్రదేశమున నివసించెడి ఆర్యప్రజలకు ఆంధ్రులనెడి పేరు మధ్యవచ్చినదిగాని ప్రథమమునుండి వచ్చినదికాదు ఇటులనే ద్రవిడ, కర్ణాట, కేరళ, మరాట, గుజరాతు, సింధు

మొదలు గాగల రాష్ట్రములందు నివసించిన వైదికార్యులు రాష్ట్రనామములచే ద్రవిడులనియు, కర్ణాటకులనియు, కేరళులనియు, గుజరాతీయులనియు, సింధీయులనియు లేక సైంధవులనియు దేశనామములచేతనే యీనాటివరకును పిలువబడుచుండిరి. వీరందరును ఆర్యసంతానమేగాని ఆర్యేతరులుకారు. వీరి ప్రక్కనే బాహ్యకులముల వారును నివసించి ఆయా రాష్ట్రనామములనే కలిగి యున్నారు.

విశ్వామిత్ర మహర్షిచే శపింపబడినవారు

ఆంధ్రులు-ఊహాగానం

ఆర్యులు బ్రహ్మావర్త దేశమునందుత్పత్తిని పొంది దేశమంతట వ్యాపించి నివసించి యుండిన పిమ్మట చాలా కాలము గడువగా వైవస్వత మన్వంతరములోని 24వ మహాయుగమున కృతయుగపు ప్రమాణము 17, 28, 000 సంవత్సరములును త్రేతాయుగ ప్రమాణము 12, 96, 000సంవత్సరములును గడచుచుండిన త్రేతాయుగాంత కాలమున విశ్వామిత్రుడనెడి రాజు ఉండెను. ఈతనితండ్రిపేరు గాధి. ఈతడొక రాష్ట్రమునకు ప్రభువు. విశ్వామిత్రుడు తండ్రినుండిసంక్రమించిన రాజ్యమును చిరకాలము పరిపాలించినపిమ్మట కారణాంతరములచేరాజ్యమునుత్యజించి అరణ్యముననుండినియమస్థుడై చిరకాలము తపమొనర్చి బ్రహ్మర్షి యయ్యెను. ఆ మహర్షి యొక్క ఆశ్రమము సరస్వతీ పశ్చిమతీరమున

గలదు. ఆయనకు నూరుమంది కుమారులుండిరి. ఆ విశ్వామిత్ర మహర్షి పడింతుడును, తపోధనుడును, మంత్రద్రష్టయు నగు శునశ్శేపుడను పేరుగల యొకబాలుని వెంట గొనివచ్చి తనకుమారుల నందరిని పిలిచి ఇట్లనియె.

కుమారులారా! ఈకుమారుడు మిమ్మలనందఱును మించిన ప్రతిభాశాలి. వీనిని నేను కుమారునిగా స్వీకరించి యుంటిని. కావున వీనిని మీరందరును జ్యేష్ఠునిగా చేసుకొని వానిపేరున ఇక నుండియు మీరు శునశ్శేప సోదరులను నామమునగాని, లేక ఈతనిపేరును మార్చి నేనీతనిని దేవరాతుడని పిలుచు చుంటిని గనుక మీరందరును "దేవరాత సోదరుల" నిగాని పిలవబడ వలయును. ఈతని ఆజ్ఞలకుమీరు బద్ధులైయుండవలెను. కాని విశ్వామిత్రుని కుమారులు నూఱు మందిలో అష్టకుడను వాడు జేష్టుడుగా నుండిన మొదటి యేబది మందియు దాని నంగీకరించలేదు. వారుతండ్రిఆజ్ఞను నిరాకరించిరి. (ఆజ్ఞ మన్నింపకపోగా హేళనముచేసిరి) అందు వలన విశ్వామిత్రుడు కోపించి ఈవిధముగ వారిని శపించెను.

"పితాజ్ఞాతిక్రమణ మొనర్చిన ఓ జ్యేష్ట పుత్రులారా! మీరలును మీసంతాన పరంపరయు (పుత్రపౌత్రాదిగాగల మీవంశములలో రాగల తరముల వారందరు అని అర్ధము) చండాలాది రూప బాహ్య జాతులుగా నయ్యెదరు గాక!"

ఆ శాపమువలన వారు ఆంధ్ర, శబర, పుళింద, మూతిబా మొదలైన జాతులుగా మారిపోయిరి. 'ఇతి' శబ్దమువలన పైన పేర్కొనబడిన ఐదు బాహ్య జాతులేకాక యింకను యితరముగా నున్న బాహ్య జాతులన్నియు కూడ చెప్పబడినవి. (అట్టిజాతులు ఆనాటికి అరువది నాలుగు గలవు. అని తెలియవలయును. వారందరు అట్టి జాతులలో కలిసి వారిలో లీనమైపోయిరని తాత్పర్యము) వారలందరును అంత్యజాతులలో జన్మాంతరముల యందు కూడ ఉదయించుచుండిరి. శాపగ్రస్తులైన విశ్వామిత్రుని సంతానము వలన బుట్టినవారి వంశ పరంపర లన్నియు 'దస్యులు' అనబడు దారులుగొట్టి జీవించెడి దొంగలలో అత్యధికులుగా నుండిరి. అని బ్రాహ్మణమే చెప్పుచున్నది. ఇది ఐతరేయ బ్రాహ్మణములోగల చరిత్ర. తండ్రినిధిక్కరించినకుమారులుఉత్తమమైన తపోజ్ఞానాదులతో గూడిన కులమును వీడి అనాగరికులై చౌర్య హింసాదులు వృత్తిగా గలిగి వివేక విహీనులై అరణ్యముల యందు సంచరించెడి బాహ్యజాతులలో కలిసి పోయిరనియు, వారు వారికి జన్మించెడి సంతాన పరంపర (పుత్రపౌత్రాదులందరును) దారులుకొట్టి జీవించెడివారుగా-అనాగరికులుగా—శాశ్వతముగా నుండిరనియు, వారుతిరిగి పూర్వస్థితిని పొందుట కెట్టి యవకాశమును లేదనియు చెప్పుటయే ఈచరిత్రలోని సారాంశము, అంతేకాక వారు ఈ ఐదింటితో తుల్యములైన ఇతరజాతులలోకూడ కలిసిపోయిరని చెప్పబడి

నది. శాపమునుండి విముక్తులగుట కెట్టి యనుగ్రహ వాక్యముసు ప్రసాదింప బడనందున దానికి పరిహార మెప్పటికిని గలుగదు.

పై వాక్యములో వినబడిన 'ఆంధ్ర' శబ్దమును తీసికొని ఇచ్చటగల ఆంధ్ర దేశమునకు ముడిపెట్టి ఆంధ్రజాతి అనాగరిక — బాహ్యజాతి యని చెప్పుటకు పాశ్చాత్య చరిత్రకారులనేకములగు ఊహలు చేసి తమ కల్పిత వాక్యములతో చరిత్రనల్లి కృష్ణా గోదావరీనదీ ప్రాంతముల వ్యాపించియుండిన 'ఆంధ్ర' దేశమున ఇప్పుడునివసించియుండిన వైదిక ధర్మావలంబులైన చాతుర్వర్ణ్యస్థులైన ఆంధ్రమహా జనులందరును సంకరజాతీయులని కథలల్లియుండిరి. వారియొద్ద చదువుకొనిన హైందవ సోదరులుకూడ ఎట్టివిమర్శనమును లేక వారి మాటలనే చిలుకపలుకులవలె పలుకుచుండిరి. కాని ఆంధ్ర దేశములో ఇప్పుడుండినవారు వైదిక ధర్మావలంబులైన చాతుర్వర్ణ్యస్థులు గాని బాహ్యజాతివారు కారని వారు గ్రహించ లేనందులకు విచారించవలసి యున్నదని కీ॥ శే॥ పండిత కోట వెంకటాచలంగారు రచించినటువంటి ఆంధ్రుల పుట్టుపూర్వోత్తరములు అను గ్రంథములో విపులముగా వ్రాశారు.

ఇటీవల ఆధునిక చరిత్రకారులు-ఆంధ్రులు యయాతి నరేంద్రుని పుత్రవంశమున జనించినవారని — ఓడబలిజ వంశ చరిత్రము అనుగ్రంథము 7వ పుటలో ఉదహరించారు

పూర్వము రాజనామముచే దేశములు పిలవబడినంత మాత్రమున ఆంధ్ర దేశములో నివసిస్తున్న అన్ని కులసంఘాలకు చెందిన ముక్కోటిఆంధ్రులందరు యయాతి నరేంద్రుని పుత్రవంశమున పుట్టినవారేనా? అట్లయినచో పూర్వకాలమువలె రాజనామములు దేశమునకు పెట్టి పిలిచినట్లు వర్తమాన కాలములోకూడ మహానాయకుల (దేశభక్తులు) యొక్క నామములు దేశములో నున్న పట్టణములకు, పేటలకు, పేరుపెట్టి గాంధీనగరము, గాంధీపేట—నెహ్రూనగరము, నెహ్రూపేట మొదలగు నాయకుల పేరులతో పిలుచుచున్నారు. గాంధీనగరము. నెహ్రూనగరము అని పిలిచినంత మాత్రమున గాంధీనగరములో నివసించుచున్న ప్రజలందరు గాంధీపుత్రవంశమున జనించిన వారేనా? నెహ్రూ నగరములో నివసించే ప్రజలందరు నెహ్రూవంశమున జనించిన వారేనా?

ఆంధ్రరాష్ట్రము-ఆంధ్రప్రదేశ్

మహాభారతమునకు పూర్వము నుండియు ఆంధ్రుల నామము చరిత్రలయందు కానవచ్చుచునే ఉన్నది. కావున ఆంధ్రులకు ఏబది శతాబ్దులకు మించిన చరిత్రకలదని చెప్పవచ్చును. కాని ఈ సుదీర్ఘకాలమున ఆంధ్రులు రాజకీయైక్యత ననుభవించిన కాలము చాల తక్కువ. చారిత్ర యుగమందు శాతవాహనుల కాలములో ఆంధ్రరాష్ట్రమంతయు ఈరాజుల యేలుబడిలో నుండెను. ఆ పిమ్మట కాకతీయ ప్రభువు

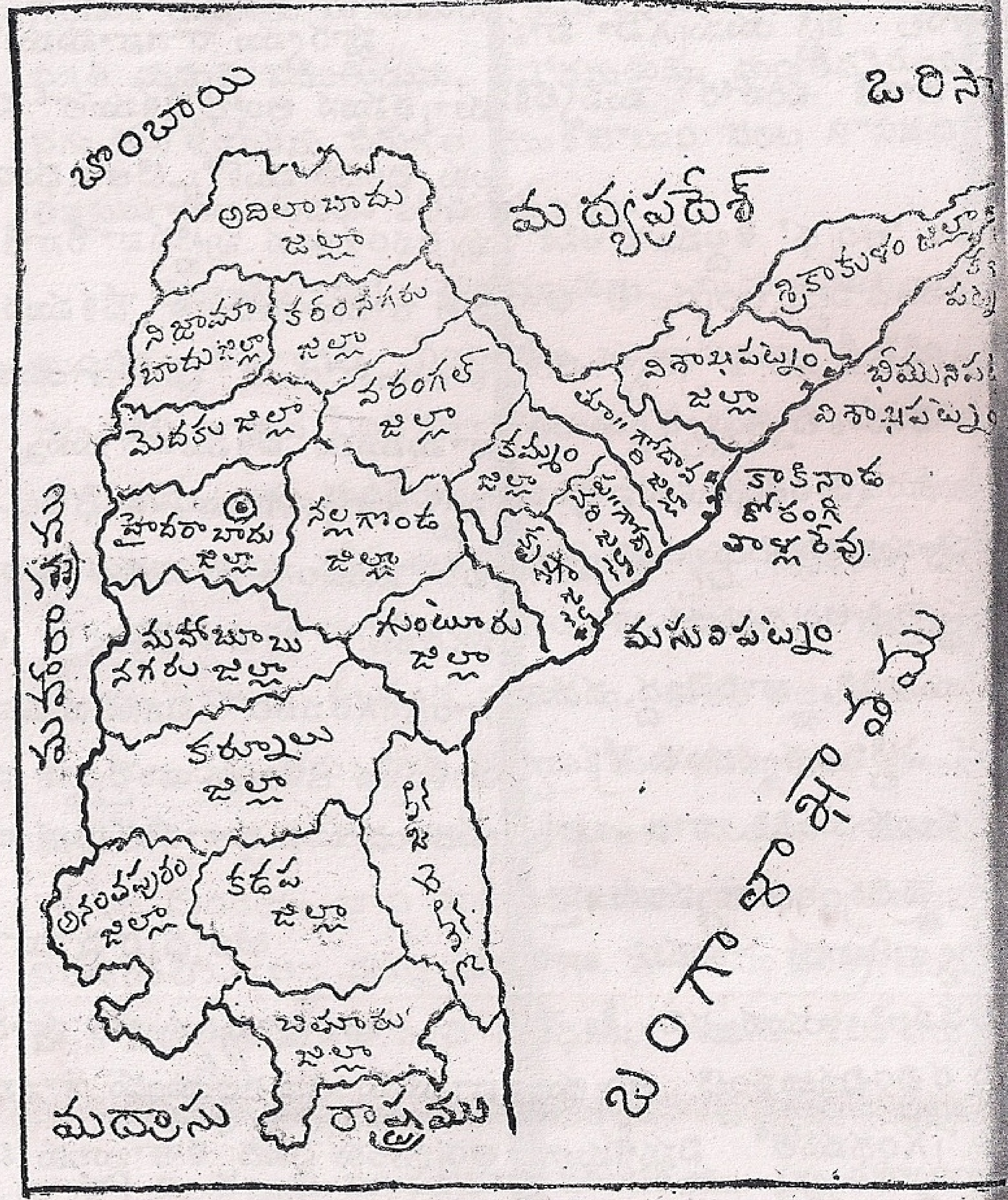

ఆంధ్రప్రదేశ్

యుగములో గణపతి దేవరాజు యావదాంధ్ర దేశమును జయించి దానిపై పరిపాలన సాగించెను. కాకతీయరాజ్య వినాశనము వరకు ఆంధ్రప్రజలకు తమ రాజుల పరిపాలన యను

అదృష్టము లభించెను. ఆ పిమ్మట ఆంధ్రభూమిలో కొంత భాగము విజయనగర ప్రభువులచేతను పరిపాలింపబడెను. అనగా ఆంధ్రుల రాజకీయైక్యత ఆనాడే విచ్ఛిన్నమైపోయెను.

ఆంగ్లేయుల పరిపాలనయందు ఆంధ్రరాష్ట్రములో కొంతభాగము బ్రిటీషు వారిచేతను, మరికొన్ని జిల్లాలు హైద్రాబాదు నవాబుగారి చేతను పాలింప బడెను. 1947 వ సంవత్సరము ఆగష్టు 15 వ తేదీన భారతదేశమునకు స్వాతంత్ర్యము లభించినది. అంతవరకు, భారతవర్షమునందలి యితర జాతులును, వారితోపాటు ఆంధ్రులునుకూడ జాతీయవిదేశీయ ప్రభువులనిరంకుశ పాలనకు లోనైయుండిరి. ప్రత్యేకాంధ్ర రాష్ట్రము కావాలని ఆంధ్రులు 1913 నుండి వాంఛించు చుండిరి. అఖిలభారత జాతీయమహాసభ వారు కూడ భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రముల నేర్పాటు కావించుట సమంజసమని అంగీకరించిరి. అందువల్ల స్వరాజ్యము ఏర్పాటు గావించిన నాటినుండి ప్రత్యేకాంధ్ర రాష్ట్ర సంపాదనకొరకు ఆంధ్రులు ఆందోళన జరిపిరి. కడకుమహావీరుడైన పొట్టిశ్రీరాములుగారు 195!వ సంవత్సరము 15 డిసెంబరు నాడుప్రాణములు విడిచిరి. శ్రీరాములుగారి నిర్యాణము ఆంధ్రప్రజలకు అమితమగు సంతాపము, కోపము కలిగించెను. ఆంధ్రదేశమున చాల అశాంతి చెలరేగెను. ప్రజాభిప్రాయమును ప్రభుత్వము తిరస్కరించ లేకపోయినది. స్వాతంత్ర్యము లభించిన ఆరేండ్లకు భాషాప్రయుక్తముగా రాష్ట్రములు విభజింపబడినవి.

మద్రాసు రాష్ట్రమునుండి విడిపోయి 1953 అక్టోబరు ఒకటవ తేదీన ప్రప్రథమమున 11 జిల్లాలతో ఆంధ్రరాష్ట్రము అవతరించినది. తాత్కాలికముగానాడు రాజధాని కర్నూలుగాను తదనంతరం నైజాము తెలంగాణా జిల్లాలు కలుపుకొని మొత్తం20 జిల్లాలతో 1956 నవంబరు ఒకటవ తేదీన ఆంధ్ర రాష్ట్రము—ఆంధ్రప్రదేశ్ అను నామముతో రూపొంది హైదరాబాద్ నగరము రాజధానిగా అలంకరించెను.

ఆంధ్రప్రదేశ్ విస్తీర్ణము యించుమించు ఒకలక్షా ఏడు వేలు చదరపుమైళ్లు. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 600 మైళ్ళ సముద్ర తీరం ఉంది. దక్షిణాదిని ఉన్న రెండు మహానదులు—కృష్ణా గోదావరి, వాటి ఉపనదులు ఆంధ్ర దేశముగుండ ప్రవహిస్తున్నవి. అందుకు ఈ భూమి చాలవట్టుకు సారవంతమైనది. ఆంధ్ర దేశములో దట్టమైన అడవులు కూడగలవు. ఇచ్చట బంగారము, ఇనుము మున్నగు లోహములును, అభ్రకము రాక్షసి బొగ్గును లభించుగనులు కానవచ్చుచున్నవి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 27, 084 గ్రామాలు. 223 పట్టణాలు నగరములు నిర్మించుకొని దాదాపు మూడుకోట్ల అరువది లక్షలు ప్రజలు నివసించి జీవిస్తున్నారు. భారత దేశము విభజింపబడిన రాష్ట్రాలలో జనాభా విషయములో చూస్తే ఆంధ్రప్రదేశ్ నాల్గవది. ఇందనేక కులములవారు, వర్ణముల

మతములవారు భాషలవారున్నారనే సంగతి అందరికి తెలిసిన విషయమే. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ప్రధానముగా మూడు ప్రాంతములు గలవు. ఉత్తర సర్కారులనబడు సముద్రతీరపు జిల్లాలు దత్తమండలము లేక రాయలసీమ, హైదరాబాద్ రాష్ట్రమందలి తెలంగాణా జిల్లాలు.

ఉత్తర సర్కారులనుపేరు మధ్యయుగమున ముసల్మాను పరిపాలకులచే పెట్టబడినది. ఈ మండలముల యొక్క చారిత్రక ఘనతనుజ్ఞప్తికి దెచ్చుటకు దీనిని వేగిసీమయనికాని సముద్రతీరమున వ్యాపించుటచే సాగరసీమ యనికాని యనుట నేడు సముచితముగా నుండును. గోదావరి జిల్లాలోని అమలాపురము, రాజోలు తాలూకాలకు కోనసీమ యనుపేరు పూర్వంనుండి నేటివరకు చెల్లుచున్నది. కోనసీమ అనుటకు కారణం బహుశా అమలాపురం రాజోలు తాలుకాలు, ఇటు గోదావరినది, అటు సముద్రపుఒడ్డు చివరనున్న భూభాగములో నుండుటవల్ల ఈ పేరు కలిగియుండవచ్చు.

(కోన=చివర+సీమ=ఒడ్డు లేక ప్రదేశము) ఇచ్చట నానావిధములైన ఫల జాతులు గలతోటలు విస్తారముగా నుండుటచే ఈ పేరు వచ్చినదని కూడ చెప్పుదురు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో భాషలవారి జనాభా

దాదాపు నాలుగుకోట్లు ఆంధ్రులలో యించుమించు 5 లక్షల మంది పరకు పరదేశాలలోను, ఏ 45 లక్షలమందో

ఇతర రాష్ట్రాలలోను, దాదాపు 15 లక్షలమంది. పరిస
సరిహద్దు ప్రాంతాలలోనున్నారు. పోగా మిగిలిన వారితో
మరికొన్ని భాషలవారు కూడ కలసి మెలసి జీవిస్తున్నారు
తమిళం (అరవ) భాషలవారు 5 లక్షలు, మళయాళం భాష
వారు 18 వేలు, కన్నడం 52 లక్షలు, హిందూస్తానీ 5 లక్ష
3 వేలు, ఒరియావారు 1 లక్ష 6 వేలు, మరాటి 33 వేలు
హిందీభాషవారు 69 వేలు, కోయివారు 98 వేలు, సవరలు 6
వేలు, జటవు 29 వేలు, గోండు 91 వేయి, ఉరుదు భాష
వారు 14 లక్షల 81 వేయి, తదితరులు 1 లక్షా 9 వేలు. మొత్తం
3 కోట్ల 50 లక్షల 95 వేలు ప్రజలు ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో గలరు
ఈ వివరములు 1951 వ సం॥ జనాభా లెక్కలుబట్టి తెలియు
చున్నవి. 1961 జనాభా లెక్కలలో భాషలవారీగా
సేకరించిన వివరాల ప్రకారము భారతదేశంలోని మొత్తం
జనాభాలో తెలుగుభాష మాట్లాడేవారు 3, 76, 68, 132
మంది ఉన్నారని తే6-2-1965 ది ఆంధ్రపత్రికలో ప్రకటించడ
మైనది. దేశభాషలు అన్నింటిలోకెల్ల తెలుగులెస్స అని ఏనాడో
శ్రీకృష్ణదేవరాయలు మెచ్చుకున్నాడు. మరియు జగద్విఖ్యాత
వైజ్ఞానికుడు స్వర్గీయ హాల్డెన్ భారతీయ భాషలన్నిటిలోకి
తెలుగుకుగల వికాస పటిమను శ్లాఘించిరి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ జిల్లాలు - తాలూకాలు - పట్టణాలు - గ్రామాలు జనాభా వివరణ

జిల్లాలు	చదరపు మైళ్ళు	తాలూకాలు	పట్టణాలు	గ్రామాలు	ప్రజలు
1. శ్రీకాకుళం	38890	11	18	8246	2340478
2. విశాఖపట్టణం	51790	10	10	8524	2290759
3. తూ॥గోదావరి	41780	12	14	1840	2608875
4. ప॥గోదావరి	80098	8	10	826	1978257
5. కృష్ణా	83605	10	18	94[illegible]	2076956
6. గుంటూరు	57800	9	20	934	8009900
7. నెల్లూరు	78598	13	9	1626	2058679
8. చిత్తూరు	58440	11	18	1429	1914689
9. కడప	59856	9	9	[illegible]	1842015
10. అనంతపూరు	78880	11	14	922	1767464
11. కర్నూలు	92089	13	16	1096	1908740
12. మహబూబ్‌నగర్	71822	12	14	1456	1590686
13. హైదరాబాద్	2997[illegible]	8	15	956	2062995
14. మెదక్	35758	8	8	1227	1227361
15. నిజామాబాద్	81128	7	6	865	1002018
16. ఆదిలాబాద్	62568	10	10	1548	1009292
17. కరీంనగర్	45838	7	8	1058	1621515
18. వరంగల్	49558	6	8	978	1545485
19. ఖమ్మం	61[illegible]40	7	5	1092	1057542
20. నల్గొండ	54916	7	8	1124	1574946
20	1060624	189	223	27084	35983447

Census of India 1961 Volume II Andhra Pradesh
A. CHANDRA SEKHAR
he Indian Administrative Service
of Superintendent of Census operations,
Andhra Pradesh.

4)

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో నున్న పట్టణాలు ఆరు తర
లుగా విభజింపబడినవి. అవి 1వ తరగతి, 2వ తరగతి,
తరగతి, 4వ తరగతి, 5వ తరగతి, 6వ తరగతి అని పి
బడును.

1,00,000 లేక అంతకంటె హెచ్చు ప్రజలతో
యున్న పట్టణమునకు సాధారణముగా నగరమని పి
బడును. ఇది ఒకటవ తరగతిలో చేరును. 50,000 న
99,999 వరకు ప్రజలున్న పట్టణం రెండవ తరగతిలో చేర
20,000 నుండి 49,999 వరకు ప్రజలు గలిగియున్న
ణం మూడవ తరగతి పట్టణం అని తెలియవలయును.
గవ తరగతికి ఉండవలసిన జనసంఖ్య 10,000 నుండి 19,
వరకున్నూ. ఐదవ తరగతి పట్టణం జనసంఖ్య 5,000 న
9,999 వరకు గలిగియుండును. 5,000కు లోపునున్న
సంఖ్యగల పట్టణం ఆరవ తరగతి పట్టణం అని గు
వలయును. 1961 సం|| జనాభా లెక్కలు అనుసరించి ఆ
ప్రదేశ్ లో ఒకటవ తరగతి పట్టణములు (నగరము
మొత్తం 11 గలవని తెలియుచున్నది. వాటి పే
1. హైద్రాబాదు, 2. విజయవాడ, 3. గుంటూరు, 4.వి
పట్టణం 5. వరంగల్, 6. రాజమండ్రి, 7. కాకి
8. ఏలూరు, 9. నెల్లూరు, 10. కర్నూలు, 11. మచిలీపట్

ఆంధ్రప్రదేశ్-సిరిసంపదలు

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో బొగ్గు, ఇనుము, బంగారము, రాగి,
ము, లైమ్‌స్టోన్, స్టెమెటైట్, గ్రాఫైట్, క్రోమైట్,
ంగనీస్, బైరెట్స్, మైకా, చైనాక్లే, పలకరాయి మొద
న ముఖ్యమైన ఖనిజములు లభిస్తున్నవి.

పరిశ్రమల వలన సిమెంటు, పంచదార, పంచదార
ల్లు, పింగాణి, రసాయనములు, వస్త్రములు, (పవర్
మ్) నారవస్త్రములు, గిన్నెలు వగైరాలు (మెటల్ ఫ్యాక్ట
) కాగితపు అట్టలు, సబ్బులు, తోళ్ళు, వనస్పతి, దారం
రెట్లు, విద్యుచ్ఛక్తి, ఫెర్టిలైజర్సు అండ్ బోన్‌మిల్
మొదలగునవి ఉత్పత్తియగుచున్నవి.

మరియు ప్రధానమైన పంటలు:- వరి, జొన్నలు, సజ్జ
గోధుమ, మొక్కజొన్న, శనగలు, కందులు, పెసలు, ఉల
లు మినుములు, వేరుశనగ, ఆముదాలు, ఆవాలు, నువ్వులు
త్పత్తి, పొగాకు, ఉల్లి, మిరప, వెల్లుల్లి, పసుపు మొదలగు
ంటలు పండుచున్నవి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆహార వస్తు సంపదలో మన పొరుగున
న్న మద్రాస్, కేరళ రాష్ట్రాలు కంటె పై చెయ్యి అని
చెప్పాలి. ఇందువల్లనే మద్రాస్, కేరళరాష్ట్ర సోదరులు తిండి
ంజల కొఱకై ప్రతీపేడు మనపై ఆధారపడుతూవున్నారు.
ఈ దిగువ ఉదహరిస్తున్న జిల్లాలవారి వరిపంట గమనించి
పట్లయిన మనరాష్ట్రము మిగులు రాష్ట్రమని తోస్తుంది.

1955-1956 వరిపంట

జిల్లా	టన్నులు	జిల్లా	టన్నులు
శ్రీకాకుళం	2,85,000	ప॥గోదావరి	4,05,0
విశాఖపట్టణం	1,43,000	కృష్ణా	4,17,0
తూ॥గోదావరి	4,07,000	గుంటూరు	3,00,0
నెల్లూరు	2,23,000	ఆదిలాబాద్	14,6
కర్నూలు	37.000	నిజామాబాద్	56,8
అనంతపురం	78,000	మెదక్	50,8
కడప	71,000	కరీంనగర్	31,8
చిత్తూరు	1,39,000	వరంగల్ }	44,6
హైదరాబాద్	10,684	ఖమ్మం }	
మహబూబ్ నగర్	38,709	నల్లగొండ	39,4

ముఖ్యమైన ఖనిజములు-పరిశ్రమలు

శ్రీకాకుళం జిల్లాలో:- మాంగనీసు లభించున పరిశ్రమలు:- ధాన్యం, పంచదార, నూనెమిల్లులు గలవ

విశాఖపట్టణం జిల్లాలో:- గ్రాఫైట్ లభించున పరిశ్రమలు:- ధాన్యం, పంచదార మిల్లులు, తోళ్ళపరిశ్రమ ఓడలు కట్టడం, నూనె మిల్లులు గలవు.

తూర్పు గోదావరి జిల్లాలో:- పరిశ్రమలు:- ధాన్య పంచదార మిల్లులు, తోళ్ల పరిశ్రమ, నూనెమిల్లులు, ఇం నీరింగ్స్, ప్రత్తిమిల్లులు, పొగాకు గలవు.

కృష్ణా జిల్లాలో:— క్రోమైట్ రాళ్ళు లభించును. పరిశ్రమలు:— ధాన్యం మిల్లులు, పంచదార, సిమెంటు, నూనె మిల్లులు, ఇంజనీరింగ్, మందులు, గలవు.

గుంటూరు జిల్లాలో :— లైమ్‌స్టోన్ రాళ్లు, కంకర లభించును. పరిశ్రమలు-ధాన్యం, సిమ్మెంటు, నూనెమిల్లులు, ఇంజనీరింగు, పొగాకు, డబ్బాల పరిశ్రమ గలవు.

నెల్లూరు జిల్లాలో:— మైకా, స్టెటిలైట్, పలక రాళ్లు లభించును. పరిశ్రమలు: —ధాన్యం మిల్లులు మైకా, పొగాకు, పలకల పరిశ్రమలు గలవు.

కర్నూలు జిల్లాలో:— బైరెట్స్, స్టెటిలైట్, పలక రాళ్ళు, ఇనుము లభించును. పరిశ్రమలు-తోళ్ళ పరిశ్రమ. నూనె. ప్రత్తిమిల్లులు గలవు.

అనంతపురం జిల్లా :— బైరెట్స్, స్టియటైట్, లైమ్‌స్టోన్సు లభించును. పరిశ్రమలు: — తోళ్లపరిశ్రమ, ప్రత్తి మిల్లులు గలవు.

కడపజిల్లాలో :— ఆస్‌బెస్టాస్, బైరెట్స్, పింగాణీ మన్ను. ఇనుము లభించును. పరిశ్రమలు: నూనెమిల్లులు, పొగాకు గలవు.

చిత్తూరు జిల్లాలో:— పరిశ్రమలు:- ధాన్యంమిల్లులు పొగాకు పరిశ్రమ గలవు.

హైదారాబాద్ జిల్లాలో:— క్వార్టెజ్ లభించును. పరిశ్రమలు:— బట్టలమిల్లులు, ఇంజనీరింగ్, ఇనుము, ఉక్కు-పరిశ్రమలు, సిగరెట్లు, మందులు. సిమెంటు. ప్రొడక్ట్సు. వనస్పతి. అగ్గిపెట్టెలు. పింగాణి పరిశ్రమలు గలవు.

మహబూబ్ నగర్ జిల్లాలో :— రాగి, ఖరీదైన రాళ్ళు లభించును.

అదిలాబాద్ జిల్లా :— ఇనుము. బొగ్గు. పైరేట్స్. కట్టడపు రాళ్ళు లభించును. పరిశ్రమలు :- బొగ్గు. కాగితం పరిశ్రమలుగలవు.

నిజమాబాద్ జిల్లాలో:- ఇనుము. స్టియుటైట్ కోలిన్ పరిశ్రమలు:-పంచదార మిల్లులు గలవు.

మెదక్ జిల్లాలో :—ఆర్చేర్స్. క్వార్టెజ్ లభించును.

కరీంనగర్ జిల్లాలో :— స్టియుటైట్ లభించును.

వరంగల్ జిల్లాలో :— బొగ్గు, క్రోమైట్, మైకా. గ్రాఫైట్ స్టియుటైట్. కట్టడపురాళ్ళు లభించును. పరిశ్రమలు – బట్టలు పరిశ్రమలుగలవు.

ఖమ్మంజిల్లాలో :— బొగ్గు. రాగి. క్రుమైట్. పైరేట్స్. కట్టడపురాళ్ళు కలవు పరిశ్రమలు:— బొగ్గుగలదు.

నల్గొండ జిల్లా :— రాగి. సీసము. కోలిన్. కట్టడపు రాళ్ళు లభించును.

Statistical outline of Andhra Pradesh.

2వ అధ్యాయము

గ్రామ పంచాయితీలు

సామ్రాజ్యాలు ఉదయించినా, అస్తమించినా గ్రామ పరిపాలనా సంప్రదాయం చెక్కు చెదరకుండా ఆంధ్రదేశములో ఉంటూనేవుంది. భారతీయుల సాంఘిక జీవితంలో గ్రామ స్వపరిపాలనం స్థిరరూపంలో ఉంది. సామ్రాజ్యాలు ఉద్భవించక పూర్వం గ్రామసభలు సర్వస్వతంత్రాలుగా ఉండేవి. గ్రామ సమితులకు సేవలు; ధార్మిక సైనిక రాజకీయ పరిపాలనా వ్యవహారాల్లో సహాయపడేవి. ఈగ్రామ సమితుల లోని ఒక్కొక్క గ్రామాన్ని కాని, గ్రామ సముదాయాన్ని గాని రాజ్యం అనవచ్చును. మొత్తంమీద స్థానిక స్వపరిపాలనం సామ్రాజ్యాలకు పూర్వం దివ్యముగా ఉండేది. గ్రామానికి ప్రభువును ప్రజలే ఎన్నుకొనేవారు. ఈ పరిస్థితులలో స్థానిక కేంద్ర ప్రభుత్వం యావత్తూ స్థానికమే. గ్రామజీవితం స్థానిక పరిపాలనలోనే ఉండేది. గ్రామస్థులు పరస్పర సహకారంతో రచ్చచావిళ్ళు, విశ్రాంతి గృహాలు నీటి వసతులు. ఏర్పాటు చేసుకొన్నారు. సహకార భావం పురుషుల్లోనే కాక స్త్రీలలో కూడ ఉండేది. ప్రజోపయోగమైన కార్యం పరస్పర సహకారంవల్ల జరిగేది.

సామ్రాజ్యాలు ఆవిర్భవించిన తర్వాత ప్రభుత్వము కేంద్రీకృతమైంది. గ్రామస్వపరిపాలనకార్యాలు గ్రామస్థుల

చేతుల్లోంచి జారిపోయినవి. ఉత్తర హిందూదేశంలో స్థానికపద్ధతు
స్వపరిపాలనం, సంప్రదాయం, కొంతకాలం నిలిచినా స్వతం
సామ్రాజ్యధాటికి ఆగలేక పోయింది. దక్షిణ హిందూదేశంలో తేదీన
ఇప్పటికీ స్థానిక స్వపరిపాలనం నిలిచేవుంది. క్రీ॥శ॥ 985–101 స్థాప
దాకా పాలించిన మొదటి రాజ రాజ చోళుని కాలంలో
సుమారు 40 గ్రామాలు స్వపరిపాలనం చేసుకొన్నట్లు పంచా
యితీలు జరిపినట్లు గ్రామ పరిపాలనా వ్యవహారాలు సము
తలో నిర్వహించ బడినట్లు తెలియుచున్నది. చోళు
కాలంలో గ్రామ పరిపాలనం దివ్యంగా ఉండేది. బాపూ
బ్రతికి ఉండగానే రామరాజ్యం పంచాయితీరాజ్యం కావ
అని దేశంలో నినాదాన్ని లేవనెత్తారు. తాను వాంఛించి
ఫలితమే నేడు మనము ప్రతిగ్రామములో స్థాపించుకొన్నట
వంటి గ్రామ పంచాయితీలు. స్వరాజ్యం తరువాతను మన
ప్రజారాజ్యం-పంచాయితీ రాజ్యం వచ్చినది. పంచాయి
అనగా న్యాయమైన తీర్పు చెప్పుటకు మధ్యస్థులుగా ఎన్ను
కొనబడిన ఐదుగురుగల కూటమి అని అర్థము.

హిందూ చక్రవర్తులుగాని, మొగలాయీ పాదుషా
కాని, బ్రిటిష్ పాలకులుగాని పంచాయితీ వ్యవహారాల్ల
జోక్యం కలిగించుకోక సహనం చూపించినారు. రాజకీయం
దేశం ఎంత మారినా గ్రామ పంచాయితీరాజ్యం చెక్కు
చెదరకుండా ఉండడం గొప్ప విశేషం. పూర్వమునుం
వస్తున్న గ్రామ సాంప్రదాయాలు, వ్యవహారాలు సహకా

స్థానికపద్ధతులమీద సాగిపోతూనే ఉన్నవి. కాబట్టి భారతదేశం
స్వతంత్ర్యం పొందిన పదేండ్లకు అనగా 1959 నవంబరు 1 వ
తేదీన ఆంధ్రదేశములో ప్రప్రథమముగా పంచాయితీరాజ్య
స్థాపన శాసనము చేసారు.

పంచాయితీరాజ్ ప్రధానముగా అధికార వికేంద్రీ
కరణ సూత్రంపై రూపొందించబడినది. పరాయి పరిపాలన
పోయి అధికారము ప్రజల హస్తగతం అయింది. గ్రామాల
సౌభాగ్యమే జాతిజీవితానికి పెట్టనికోట. పూర్వం లండన్
నుండి పిలుపులందుకొని ఢిల్లీ ప్రభుత్వం పనిచేసింది. ఈనాడు
గ్రామాల ఆశలు, ఆశయాలు ఆదరించి అధికార కేంద్రాలు
పనిచేయాలి. ఈ ఆశలు ఆశయాల నుంచి ఉద్భవించిన ఆదర్శమే పంచాయితీరాజ్. ఇది ఒక ఆదర్శం మాత్రమే కాదు.
కార్యాచరణ విధానముకూడా, శాశ్వత జాతీయ మూల
సూత్రంకూడ.

ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 14 వేలు పంచాయితీలు పైచిలు
కున్నప్పటికి అందులో అప్పటికి 12 వేలకు ఎన్నికలు మొద
టిలో జరిపారు. 443 పంచాయితీ సమితులు, 20 జిల్లాపరి
షత్తులువర్పడ్డాయి. రానురాను మిగిలినపంచాయితీలకు ఎన్ని
కలు జరుగుతూ వచ్చాయి. ఇప్పటికి మొత్తం 15145 గ్రామ
పంచాయితీలు అవతరించినట్లు 1-11-63వ తేదీన పంచాయితీ

పత్రికలో ప్రకటనద్వారా తెలియుచున్నది. ప్రప్రథమముల
ఈగ్రామ పంచాయితీ పరిపాలనా విధానము ఆంధ్రప్రదే
లోనే ప్రారంభించారు. తదుపరి క్రమ క్రమముగ
పంచాయితీ రాజ్యపరిపాలన భారతదేశంలో వున్న అని
రాష్ట్రాలకు వ్యాప్తి చేశారు. సమితులు, జిల్లాపరిష
లకు పునాదులుగా పంచాయితీ రాజ్యవ్యవస్థ నిర్మాణమైన
గ్రామాలలో మూలమూలలా అనారోగ్యం, అజ్ఞానం, దా
రిద్ర్యం, అవిద్య, మురికినీరు, చెత్తకుప్పలు విపరీతము
తాండవిస్తున్న ఈలోటు గ్రామపరిపాలనలో తొలిగిపో

స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యం ప్రతిఒక్కరికి అవసరము. కా
ఒకని స్వేచ్ఛ మరొకనికి ప్రతిబంధకముగా పరిణమిం
రాదు. ఇతరుల స్వేచ్ఛకు భంగము లేకుండ మనుష్యు
సంచరించుట వల్లనే సంఘము సౌఖ్యస్థితియం దుండుట
వీలవుతుంది. సంఘములోని జనులు యితరుల స్వేచ్ఛకాట
కము కలిగింపకుండ చూచుటకు ప్రభుత్వమున్నది. ప్రభుత
మనేదికొన్ని ధర్మముల నిర్వహింపవలెను. ఆధర్మములన
నెరవేర్చనిది నిరుపయోగమును; అనర్థదాయకమును అ
తుంది. ప్రభుత్వముతో ప్రజలు సహకరించాలి. అప్పు
దేశభద్రత కాపాడడం జరుగుతుంది. దేశాభివృద్ధికి భంగమ
లేకుండ అన్ని రంగాల్లో అనుకున్నట్లు అభివృద్ధి పొం
గలుగును.

విద్య

శ్లో॥ విద్యానామ నరస్యరూప మధికం ప్రచ్ఛన్నగుప్తం
ధనం।
విద్యాభోగకరీ యశస్సుఖకరీ విద్యాగురూణాంగురుః।
విద్యాబంధు జనే విదేశగమనే విద్యాపరంలోచనం।
విద్యారాజ సుపూజ్యతే నహిధనం విద్యావిహీనః పశుః॥

తా॥ మానవులకు విద్యయే సౌందర్యము, అదియే గుప్తధనము. చదువే కీర్తిని, సుఖమును, భోగమును కలిగించును. విద్యయే గురువులకు గురువైనది; రాజసభలలో పూజార్హత విద్యకేగాని ధనమునకుగాదు. అంతటి శ్రేష్ఠమైన విద్యలేని నరుడు వింతపశువు మాత్రమే.

సూక్తిముక్తావళి.

భారతీయులందరు నూటికి నూరుపాళ్లు విద్యావంతులు కావాలని వాంఛిస్తున్నారు. అందువల్ల ప్రభుత్వము తీసుకున్న చర్యలవలనను మన ఆంధ్రరాష్ట్రములో చాలా అభివృద్ధి సాధించినట్లు పత్రికా ప్రకటనలవలను ఈలా తెలియుచున్నది.

1956-1957 లో ఎలిమెంటరీ స్కూళ్లు 27, 819 వుండగ అవి 1961-1962 సం॥ నాటికి పెరిగి 36,966 సంఖ్యనందుకున్నవి. 1956-1957 లో ఒకటవ తరగతి మొదలు,

కొని ఐదవ తరగతి వరకు చదువుతూవున్న విద్యార్థు
క లక్షల 15 వేలు వుండగ 1961-1962 నాటికి 4 లక్ష
53 వేలకు పెరిగినది. ఇదేలాగున మిడిల్ స్కూళ్ళు
హైస్కూళ్ళు, కాలేజీలు కూడ పెరిగినవి. వాటితోపా
విద్యార్థి సంఖ్యకూడా పెరిగినది.

1951 లో పత్రికా ప్రకటనలవలన ఆంధ్రదేశములో
మొత్తం 73 కాలేజీలు, 606 హైస్కూళ్ళు, 23 913 ప్రైమరీ
స్కూళ్ళు యేర్పడినవని తెలిసినది. ఈలెక్కలను బట్టి
శీలించి చూడగా తెల్లవాళ్ళ పరిపాలనలో యింత అభివృ
కాలేదని స్పష్టపడును. కారణం 1921వ సం॥ జనాభాలెక్క
బట్టి గమనించగ నాటికి ఐదుగురు మాత్రము చదువుకున్న
వారుకాగా పదేండ్లకు మరల 1931లో నాటికి యనమందు
గురు మాత్రము విద్యావంతులయ్యారని తెలియవచ్చి
స్వాతంత్ర్యం పొందక ముందు దేశములో అక్షరాస్యు
నాటికి ఎనమండుగురు కాగా స్వాతంత్ర్యం పొందిన 14 సం
లకు అనగా 29-3-61వ తేదీ పత్రికా ప్రకటన ప్ర
అక్షరాస్యులు సంఖ్య దేశంలోని మొత్తం జనాభాలో
మించు నాటికి 24 వంతులు పెరిగినది.

విద్యావంతులు సంఖ్య పెరిగిన కొలది భారతదేశంలో
వార్తాపత్రికల ప్రాముఖ్యతకూడ పెరిగినది. 1962వ సంవత్స
రానికి 7,397 వార్తాపత్రికలు యితర పత్రికలు ప్రచు

...తూవుండగా 1963 సం॥ ఆఖరుకు ఆసంఖ్య 7,790 కి పెరిగినది. వీటిలో 503 దినపత్రికలు, 49 త్రైవార పత్రికలు, ద్వైవార పత్రికలు. వార పత్రికలు.

ఆంధ్రజ్యోతి (6-8-64)

రాష్ట్రాలవారీగా చూస్తే ఆంధ్రప్రదేశ్ లో మొత్తం 6 దినపత్రికలు వెలువడుచున్నవి. మాసపత్రికలు, వారపత్రి కలు, పక్షపత్రికలు కూడ వున్నాయి.

హక్కులు

వ్యక్తి స్వరాజ్యాన్ని కోరేకోరికలే హక్కులు. వ్యక్తి జీవితాన్ని సవ్యంగా అభివృద్ధి చేసుకోటానికి ఈహక్కు లను కోరుతాడు. ప్రతీవ్యక్తిలోనూ దాగిన శక్తులెన్నో న్నాయి. ఈ దాగినశక్తులను కార్యరూపంలోకి మార్చటం వ్యక్తివిధి. ఈవిధి నిర్వర్తించటానికి వ్యక్తితన హక్కుల కోసం రాడుతాడు. హక్కులు మానవత్వంమీద ఆధారపడి వుంటాయి. ప్రతీమనిషీ అతడు మనిషి కాబట్టి తన వ్యక్తిత్వం స్వతంత్రంగా సంపూర్ణంగా వికసించటానికి అవసరమైన అవ కాశాలను కోరే హక్కు అతనికి వుంది. వ్యక్తి ఆదర్శం వ్యక్తిత్వం సంపూర్ణ వికాసమే. అందరిలక్ష్యమూ ఇదే. లక్ష్య సాధనకు అందరి హక్కులూ సమానమే. అందరికీ న్ని హక్కులూ ఉన్నాయి. కాని, వీటిని పౌరులు ఏలా

ఏవిధంగా ఉపయోగిస్తారో అనేది వారి శక్తి సామర్థ్యా
మీద ఆధారపడి ఉంటుంది.

స్వతంత్ర దేశములో నివసించేవ్యక్తి పౌరుడు. పౌరుడు
స్వతంత్రుడు. అతనికి కొన్ని హక్కులు కూడా ఉన్నాయి
మానవుడు విధులను పాటించి బాధ్యతలను గుర్తించి హక్కు
లను అనుభవించటానికి అవసరమైన పరిజ్ఞానమే పౌరవిజ్ఞానం
ఈ విజ్ఞానం మనిషిని పౌరుడుగా చేస్తుంది. పౌరవిజ్ఞానం బి
సాంఘిక శాస్త్రం. అంటే సంఘానికి సంబంధించిన శాస్త్ర
మన్నమాట. మనిషి సంఘజీవి. మానవుడు భూమిమీద ప
కన్ను తెరిచినప్పటినుంచీ చుట్టూ ఉండేది సంఘమే
కోటాను కోట్లు జీవరాసులు అతని జననాన్ని గుర్తిస్తాయి
అతనికి రెక్కలు వచ్చి, విద్యాబుద్ధులు కలిగి, స్వతంత్రం
సంపాదించుకో గలిగేవరకూ తల్లి దండ్రుల దగ్గర ఉండవల
సిందే. అదీకాక మనిషి ఏకాంతాన్ని భరించలేడు. మని
స్నేహం కోరుతాడు. మనిషి సంఘజీవి. తల్లిప్రేమ, ఆ
మగల ప్రేమ, పిల్లల ప్రేమ, మిత్రప్రేమ, దేశప్రేమ–ఇవన్నీ
సంఘజీవనానికి పునాదిరాళ్ళు. మనిషి శరీరమూ, మనసూ
అభివృద్ధి పొందటానికి సంఘం చాలా అవసరం. కుటుంబమూ
పాఠశాల, స్నేహితులు, పుస్తకాలూ లేకపోతేమనిషి అ
హ్యాంగా అవివేకంగా అనాగరికంగా ఉండేవాడు. రాతియుగ

రాటి మనిషీ, కొండజాతిమనిషీ దీనికి ప్రత్యక్షమైన తార్కా-
ణం. సంఘం మనిషికి ఎక్కువశక్తినీ. తెలివినీ, వివేకాన్నీ
ఉదాత్తతనూ ఇస్తుంది. మరియు సంఘం మనిషివ్యక్తిత్వాన్ని
పెంపొందిస్తుంది. సంఘం అంటే పౌరుల సముదాయమే.
కాబట్టి సంఘం శ్రేయస్సే వ్యక్తి శ్రేయస్సు అని చెప్పాలి.

పౌరుడు పాటించవలసిన కొన్ని విధులు, అనుభవించ
వలసిన కొన్ని హక్కులు–ఈ రెంటి నిండు స్వరూపమే పౌరసత్వం
పౌరసత్వానికి రెండు ముఖ్యమైన భాగాలున్నాయి. మొదటి
భాగం తను. రెండవ భాగం ఇతర వ్యక్తులు. తన వ్యక్తి
త్వాన్ని తన ఇష్టానుసారం పెంపొందించుకొనే హక్కు
మొదటిది. ఇది కేవలం స్వవిషయం. తన అంతరంగానికి
సంబంధించినది ఆంతరంగిక విషయము. ఇతరుల బారినుండి
రక్షించుకోవలసిన అవసరం రెండవది. ఇది బయట ప్రపంచా
నికి సంబంధించిన బాహ్యమైన విషయం. అంటే ఒకవైపు
పౌరుడున్నాడు, మరోవైపు రాజకీయంగా ఏర్పడిన సమిష్టి
రాజ్యం ఉన్నది. పౌరుడికి తన శ్రేయస్సే చాలా ముఖ్యం.
రాజ్యానికి యావత్తు రాజ్యం శ్రేయస్సు చాలాముఖ్యం. ఈ
రెండు భావాలూ, ఒక్కొక్కప్పుడు వ్యతిరేకంగా ఉండవచ్చు.
ఈ విపరీత భావాల సామరస్యమే పౌరసత్వం.

మనిషి తన వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోకుండా రాజ్యంలో
పౌరుడుగా ఎంతవరకు అడుపాజ్ఞలలో ఉంచగలడు? ఈ రెండు

ప్రశ్నలకు సమాధానమే పౌరసత్వం. వ్యక్తి జీవితంలో
పాతుకుపోయిన భాగాలు ఇవి రెండూ, అతనీ వ్యక్తిత్వమూ
ఇతర వ్యక్తులపైన ఆధారమూ. మనిషి వ్యక్తిత్వం స్వా
తంత్ర్యంలో నుంచి పుట్టింది. కాని మనిషి ఒంటరిగా ఉండలేడు.
మనిషి ఇతరులమీద ఆధారపడి వుండాలి. కాబట్టి సంఘ
మనిషి తృణీకరించలేడు. తన వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పో
ఇతరులతో సహకరించటమే పౌరసత్వం. మనిషి వ్యక్తిత్వాని
సంబంధించినవి హక్కులు. మనిషి సంఘంతో సహకరి
సంచరించటానికి సంబంధించినవి విధులు. ఈ విధులే స
శ్రేయస్సుకు పునాదులు. ఈ హక్కులూ, విధులూ చేరి
పౌరసత్వం అవుతుంది.

స్వతంత్ర భారతావనిలో ప్రజలువ్యక్తిస్వాతంత్ర్య
వాక్ స్వాతంత్ర్యము పత్రికాస్వాతంత్ర్యము గలిగియున్నా
ఇండియన్ యూనియన్‌లో నివసించే వారందరికి ఒకే
సత్వహక్కు వున్నదే కాని, రాష్ట్రాలువారీగా పౌరసత
లేవు. అంతేకాదు. ఇండియాపౌరుడుగా వున్న ప్రతివ
ఏప్రాంతములోనైన వోటరు కావచ్చు. ఎన్నికలలో
చేయవచ్చు స్వేచ్ఛగా వర్తక వ్యాపారాలు చేసు
వచ్చును. ఉద్యోగాలకు అర్హతను పొందవచ్చును. నా
శాసన దృష్టిలో భారతీయులందరు సమానులే. కుల
భేదములేదు. ఇలా ప్రతి రాష్ట్రములో ప్రజలు సంఘ

స్వాతంత్ర్యము, సమాన పౌరసత్వహక్కులుగలిగి సాంఘికంగా
రాజకీయంగా ఆర్థికంగా అభివృద్ధి పొందవచ్చు.
అన్ని హక్కులలోకి ముఖ్యమైనది జీవించే హక్కు.
గతా హక్కు అన్నింటికీ ఇది మూలకారణము. దీని సంర
క్షణ కోసమే చట్టంకొన్ని నిబంధనలు చేసింది. ఎవ్వరికి
కుండ ఇతరుల ప్రాణాలు తీసేహక్కు లేదు. సరికదా, తన ప్రాణం
డవటానికికూడా హక్కు లేదు. అంటేహత్య ఎంతటి నేరమో
ఆత్మహత్యకూడా అంతటి నేరమే అన్నమాట. హత్యచేసిన
వారినీ, ఆత్మహత్యకు పాల్పడినవారినీ చట్టం దండిస్తుంద

మన ప్రభుత్వం ప్రజాప్రభుత్వం. ప్రజలకోసం ఏర్పడిన
ప్రభుత్వం. ప్రజలు చేసే ప్రభుత్వం. దీనిని ప్రజాస్వామ్యం
అనికూడా అంటారు. ప్రజాస్వామ్యం అంటే ప్రజలరాజ్యం.
ప్రజారాజ్యంలో రాజు ఉండడు. అధికారం కేవలం ధనిక
వర్గాల చేతిలోకూడ ఉండదు. ఏవ్యక్తీ సర్వాధికారిలాగా
అధికారం అన్యాయంగా చలాయించడు. ప్రజాస్వామ్యం
లక్ష్యం ప్రజలందరూ సుఖంగావుండాలని.

స్త్రీపురుష లింగభేదము లేనట్టి వయోజన అధిక
సంఖ్యాకుల అభిమతముపై ఎన్నుకోబడిన ప్రజాప్రతినిధులపరి
పాలన అగుటవల్ల ప్రభుత్వము బహుభార్యాత్వము చట్టరీత్యా
నిషేధించినది. విడాకుల చట్టము సవరించబడినది. అనగా
పూర్వం విడాకులిచ్చే హక్కు పురుషులకే కలిగియుండెను,

నేడు ఆహక్కు స్త్రీ పురుషులకు వర్తింపజేయడమైనది.
కట్నం పద్ధతిరద్దు చేసెను. వితంతు వివాహము, వర్ణాం
వివాహములు చేసుకొనుటకు వారి వారి ఇష్టముపై ఆధ
పడి ఉంటాయి. దానికి ప్రభుత్వము అడ్డుపడదు. బాల్యవి
హము యేనాడో నిషేధించినది. సమాజములో స్త్రీ
సమానమైన గౌరవస్థానము యివ్వడమైనది. కాబట్టి నే
దేశంలో రాష్ట్రగవర్నర్లుగాను, కేంద్రరాష్ట్రమంత్రులుగా
ఎం.పి; ఎమ్. ఎల్. ఏ. లు గాను, సమితి గ్రామ పంచాయి
ప్రెసిడెంట్లు, మెంబర్లుగాను, స్త్రీలను ఎన్నుకోవడం జరు
తూంది. స్త్రీలు అన్ని ప్రభుత్వ శాఖలలో ఉద్యోగము
చేయు అర్హత గలిగియున్నారు.

ప్రజలందరూ ఎన్నికలలో పాల్గొనటానికి సమాను
జాతి, మతాలు, ఆస్థి పాస్థులూ చదువు సంధ్యలూ.
భేదాలూ ఈహక్కులకు అడ్డులేవు. గాని మనసు వికసింట
పసివారికీ, మెదడు చెడిపోయిన పిచ్చివారికీ, చట్టాను
స్కరించే నేరస్థులకూ ఓటువేసే హక్కు ఉండదు. ఈవర్గ
తప్పితే దేశంలో 21 సంవత్సరాలు నిండిన స్త్రీ పుర
లందరికి ఓటు వేసేహక్కు ఉంది.

Fundamental Rights

భారత రాజ్యాంగములో చేర్చబడియున్న ము
మగు న్యాయమైన హక్కులు ప్రకటింపబడినవి. వాటి
రాలు కొన్నింటిని ఇచట వ్రాయుచున్నాను.

(1) హెచ్చు తగ్గులేని సమానమైన హక్కులు:
న్యాయశాసన దృష్టిలో లేక చట్టముయొక్క రక్ష
లో అందరికి హెచ్చుతగ్గులేనిహక్కులు గలిగియుండును.
ల మత భేదము స్త్రీ పురుష లింగభేదములేని హక్కులు
ఉద్యోగమునకు సంబంధించినంతవరకు రాష్ట్రములో యే ఆఫీ
లో నైన ఉద్యోగము పొందే హక్కు గలిగియుండును.

(2) స్వాతంత్ర్యము:- వాక్ స్వాతంత్ర్యము, సభా స్వాతం
త్ర్యము ప్రజలకు గలదు. సంఘము స్థాపించుకొనుటకు అభ్యం
తరముండదు. ఆస్తులు సంపాదించుకొనుటకు, విక్రయించు
కొనుటకు, వ్యాపారముగాని లేక మరే వృత్తిచేసి జీవించు
పౌరులందరు స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యం కలిగియుందురు.

(3) స్వార్థవినియోగమునకు విరుద్ధమైన హక్కులు:- జన
సంఖ్యలో యాచకుడు, మరియు తదితర నిర్బంధముగా పని
చేయుటకు మనుష్యులను యేర్పర్చి వ్యాపారము అపరాధ
నేరముక్రింద నిషేధింపబడెను. (Article 230) 14 సం॥
వయస్సులోపున నున్న పిల్లవాడిని ఫ్యాక్టరీలోగాని, మైన్
(గని)లో గాని పనిచేయుటకు నియమించరాదు. (Article 24)

(4) మతస్వాతంత్ర్యము:- ప్రజలకు నీతి, ఆరోగ్యవిషయములో రక్షణ నిమిత్తం ప్రజలయొక్క అభీష్టము
మరియు యితర ఆవశ్యకమైన నియమములు ప్రబోధన చేయుసరించి రాష్ట్రము న్యాయమైన నిర్బంధనలు విధించి
వచ్చు. ప్రజలందరికీ సమానమైన అంతఃకరణ స్వాతంత్ర్యమున్నది. ప్రైవేటు ఆస్తులు భద్రతకు తగిన హక్కులు
అర్హతగలదు. మరియు మతముయొక్క ఆశయములు ద్యమేర్పర్చి యున్నది. ప్రతి ఒక్క పౌరుడు న్యాయముగా
ముగా సర్వత్రా వ్యాప్తిచేయుటకు కూడ హక్కు యివ్వస్తులు సంపాదించుకొనుటకు, ప్రజాక్షేమ నియమమునకు
మైనది. కు రీతిగ స్వేచ్ఛగా ఆస్తులు విక్రయించు కొనుటకు

(5) విద్యాభివృద్ధియొక్క హక్కులు—భారత దేశం రాజ్యాంగము గ్యారంటీచేసి యున్నది. యేవ్యక్తియొక్క
యే ప్రదేశము యొక్క నగరవాసియైన సరె వారియొక్కస్తి అపహరింబడకుండ అధికార శాసనము వలన
స్వభాష, లిపి, విద్యపదిల పర్చుకొనుటకు హక్కుగలదు. కాపాడును. [Art, 31 (1)] రాజ్యాంగములో మూర్తీక
తర మైనారిటి భాషలను రక్షించుకొనుటకు యితర భాషించిన చట్ట నిర్ణయము యొక్క అంగీకారముతో జాతి
గాని, లేక రాష్ట్రభాషగాని వారిపై అధికారముతో రుద్దడమ్మతముపై ఉపకారార్థము ఒకప్పుడు ప్రైవేటు
జరుగదు. విద్యాభివృద్ధికొరకు తమకు నచ్చినటువంటి రాష్ట్రము సంపాదించ వచ్చును. ప్రజోపకారము
విద్యాకళాశాలలు స్థాపించుకొనుటకు హక్కు యివ్వారకై ప్రైవేటు ఆస్తి సంపాదించవలసి వచ్చినప్పుడు.
జరిగినది. అధిక సంఖ్యతో కూడుకున్న జనాభా విద్యవిషయ ప్రభుత్వము ప్రైవేటు ఆస్తిపరునకు ప్రతిఫలము (దాని
ములో అందించే అవకాశములన్నికూడ స్వల్పసంఖ్యలు విలువ) నిచ్చుటకు న్యాయ శాసనము నిర్ణయించడమైనది.
కూడుకున్న భాషలవారికి ఆ అవకాశములన్ని కలుగజేయ (7) రాజ్యాంగ హక్కులు చక్కబరుచుట :-రాజ్యాంగ
మైనది. విధానముహక్కులను తీర్చకపోయిన కాపాడకపోయిన అవి

(6) ఆస్తి హక్కులు:- ఆస్తులు సంపాదించుకొనుటకు అర్థసహిత మగును. హింసింపబడిన పౌరుడు తనకుసంక్ర
సొంత ఆస్తులు కలిగియుండుటకు. వాటిని విక్రయించుకొనుటకుంపవలసిన న్యాయమైన హక్కులను నెరవేర్చు కొనుటకు
టకు, మరియు ప్రైవేటు ఆస్తులపై హక్కు కలిగియుండ సుప్రీము కోర్టుయొక్క దృష్టికి తీసుక వెళ్ళవలయును.
టకు రాజ్యాంగము గుర్తించి యున్నది. ప్రైవేటు ఆస్తులయెటువంటి హక్కులైన రక్షించుటకు సాధారణ అధి

కారము సుప్రీము కోర్టుకు యివ్వబడినది. ముఖ్యమలో
న్యాయమైన హక్కులు మార్పుచేయడానికి సక్రమ
పాలన క్రమశిక్షణగూర్చి పార్లమెంటుకు అధికార
గలదు. అత్యవసరపరిస్థితి యేర్పడినప్పుడు రాజ్యాంగ
కలుగజేసిన హక్కులు ఆచరణలో వున్నటువంటి
ఇండియా ప్రెసిడెంటుయొక్క ప్రకటనవలన నిలుపుచే
వచ్చును. ప్రెసిడెంటు ప్రకటన అమలులో వున్న
కాలం రాష్ట్రప్రభుత్వం యెటువంటి శాసనమైన చే
అధికారము కలిగియుండును. అట్టి కాలములో త
హక్కులు నెరవేర్చుకొనుటకు కోర్టు నడిచిన వాటిని కో
కాలము వరకు నిలిపిపెట్టును.

— Summary of the
Constitution of India
by
S. C. SARKAR

ఆంధ్ర దేశ పతాకము

ఈనాటి కాలమువలె, పూర్వముకూడా ప్రతిసం
నికి, ప్రతిజాతికి ప్రత్యేక పతాకము ఉండేది. ఈసంఘ
ఫలానిది ఈ జాతి ఫలా?ది అ? చూచి చూడడంతో
నిర్ధారణ స్ఫురించేందుకు ప్రత్యేక చిహ్నాలను ఉపయో
గించడం ఎన్ని తరాలునుండియో వస్తూంది. భరతఖండ

లినటువంటి రాజులు నాడు తమ పాలనక్రిందవున్న రాజ్య
ఒక్కొక్క దేశానికి లేక రాష్ట్రానికి ఒక్కొక్క
తాళం స్థాపించియుండిరి. అట్లే మన ఆంధ్రదేశమునకు
కాడా సింహముమీద కూర్చుండిన యోధుని చిహ్నము
ల జండా కలిగియుండెను.

ఆంధ్రదేశ పతాకముగూర్చి 1941 వ సంవత్సరము
మార్చినెల "గోష్ఠి" పత్రిక 129వ పుటయందిట్లు వ్రాయ
బడియున్నది:—

"అమరావతి శిల్పకాలము లగాయతు ఇటీవలి శత
శిల్పియొక్క సింహాచిత్రముల వరకు ఆంధ్రజాతికి సింహము
గుర్తై ఆదర్శప్రాయముగా నుండి యున్నది. అంతర్వేది,
మంగళగిరి, హంపి విజయనగరము, సింహాచలము మొదలుగా
"నరసింహము" అనెడి దేవత ఆంధ్రుల కుపాస్యమూర్తి,
దీనిబట్టయే ఆంధ్రుడు మానవులలో సింహమువలె బ్రవ
ర్తింప నిశ్చయించుచు ఎల్లప్పుడు నఃదేశ పూరితుడై కార్య
శూరుడై యుండును.

"సింహాసనాధిపత్యము" సింహముమీద కూర్చుండి
ఆధిపత్యము వహించుట (అనగా ఉత్తమాసన మలంకరిం
చుట అని అర్థము) పతి ఆంధ్రుని మనోరథమై యున్నది.
ఆంధ్రులలో 'నరసింహము' అను పేరుగల వారలనేకులు
గలరు.

నెమలి బర్మాజాతికి చిహ్నము. బెంగాలు, అసో జాన్ ప్రజలకు మత్స్యము చిహ్నము. తమిళులకు 'చిల రాజరాజ యను రాజు గోవు-దూడ చిహ్నము గ యుండెను. విజయనగర రాజులు ఆదివరాహ చిహ్నము వారు. శాతవాహనులు, ఆంధ్ర చక్రవర్తులు 'సింహ చిహ్నము గలవారు. కళింగులకు ఏనుగు. ఈ మొదల చిహ్నములందరికిని గలవు. ఆంధ్రులు సింహముగల జెం కలిగి యుండెడివారు. అందువలన మగధలోని ఆంధ్ర చ వర్తులకు "శాతవాహనులు అని బిరుదు కలిగినది" (శాత మనగా సింహము.)

భారత జాతీయ పతాకము.

భారతీయులు అస్వతంత్రులు అయిన పిదప వి పాలనక్రింద కొన్ని శతాబ్దములు అనగా క్రీ. శ. 1193 ను 1757 వరకు మహమ్మదీయుల పరిపాలన క్రింద. 17 మొదలుకొని 1947 వరకు బ్రిటిష్ పరిపాలనక్రింద మొత్త 755 సంవత్సరములు గడిపి వుండిరి. అందు వల్ల భా దేశానికీజాతీయ పతాకము లేకపోయినది. భారతస్వాతంత్ర్య పోరాటం ప్రప్రథమ దశలోవున్నప్పుడు మనకొక ప్రత్యే జాతీయ పతాకము లేనందువల్ల జాతీయ సమావేశాల్లో కూడా పరాయి దేశపు పతాకాలను ఉపయోగించే వాళ్ళ

1905 సం॥లో మాడం మేడం కామా, తదితర భారతీయ దేశభక్తులు, పారిస నగరంలో సమావేశమయి, ఆకుపచ్చ, కుంకుమపువ్వు రంగు, ఎరుపులతో కూడిన ఒక త్రివర్ణపతాకాన్ని తయారుచేసి అదే సంవత్సరం బెర్లిన్ నగరంలో జరిగిన ఒక సమావేశంలో ఎగురవేశారు. ఎందు వల్లనోగాని, ఇది ఎవరిని ఆకర్షించలేక పోయినది.

1907 సం॥లో ఆంధ్రదేశములో మచిలీపట్టణ వాస్త వ్యులైన శ్రీ పింగళి వెంకయ్యగారు మాతృదేశానికొక ప్రత్యేక జెండా చిత్రించాలని పూనుకున్నారు. అప్పటినుండి జాతీయజెండా ఎట్లాంటిదై యుండాలనే సమస్యనే తమ అభి మాన విషయంగా పెట్టుకొని దీన్ని గురించి దేశంలో ప్రచా రము ప్రారంభించినారు. 1913 నుండి ప్రతీ జాతీయ మహా సభకు హాజరై నాయకు లందరితోనూ జాతీయపతాక ప్రతిష్ఠా పన గురించి చర్చలు సాగించారు.

1914 సం॥లో యీముఖ్య విషయాన్ని కీర్తి కాయు లైన బ్రజేంద్రనాథ్ సేన్, రవీంద్రనాథ్ టాగూర్, జె. సి. బోస్, పి. సి. రే, అషుతోషు ముఖర్జీ మొదలగు మేధావు లతో ఎంతో విపులంగా చర్చించి 1916 సం॥లో భారత దేశానికొక జాతీయపతాకం (A National Flag for India) అనే గ్రంథాన్ని ఇంగ్లీషులో వ్రాసి ప్రచురించారు.

ఈ గ్రంథానికి అప్పట్లో వైస్రాయి కార్యనిర్వాహ
వర్గ సభ్యుడుగా నున్న సర్ బయ్యా నరసింహేశ్వర శర్మ
గారు ఉత్తేజమైన తొలిపలుకు వ్రాశారు. వెంకయ్యగా
బందరు జాతీయకళాశాల ఉపాధ్యాయకుడుగా నుండగా చే
ఈ రచనే నేటి త్రివర్ణ జాతీయపతాక ప్రతిష్ఠాపనకు ద
తీసినది. దీనిలో అనేక తరహాల జాతీయజెండాలను వ
పురమాయిస్తూ మన దేశంలోని, వివిధ మతాల ఆశయాల
చిహ్నాలు, వాటిలో ప్రతిబింబిం చేటట్లు ప్రయత్నించారు.

1917 సం॥లో శ్రీ॥ శే॥ శ్రీమతి అనిబిసెంటమ్మ
పత్యం క్రింద భారత జాతీయ మహాసభ సమావేశమైనప్పు
హోమ్‌రూలు ఉద్యమం లేవదీయబడింది. ఈయుద్యమ స్థా
కుల యాజమాన్యం క్రింద ఒక జాతీయ పతాక సంఘా
వెంకయ్యగారి ప్రోద్బలంవల్ల స్థాపించారు. సంఘం స్థాపిం
డంతోనే వారు సంతృప్తిపడక, భారత జాతీయ పతా
ప్రచారక సంఘాన్ని ప్రతిష్టాపించి జాతీయ పతాకావశ్యకత
ప్రజలకు నచ్చ చెప్పారు.

జాతీయ పతాకావశ్యకతను గురించి. ఉత్కృష్టత
గురించి ఈ సంఘం క్రింది విషయాలను ప్రచారం చేసింది

(1) జాతీయ జండా యావద్భారతజాతికి, ఏకైక దైవంగాన
లక్ష్యంగాను ఉపయోగిస్తుంది.

(2) జాతీయ తత్వాన్ని, ఆశయాలను, తనలో ప్రతిఫలిం
జేస్తూ జాతి యైక్యతకు ఎంతగానో తోడ్పడుతుంది.

(3) ప్రతి భారతపౌరునకు మాతృదేశపుచిహ్నాలను చూపుతూ
జాతీయతను పెంపొందింప జేస్తుంది.

(4) స్వాతంత్ర్య సమరరంగంలో పిరికి పందలై పారిపోజూచే
భారతీయులకు జాతీయపతాకం రెండింతలు శక్తినీ,
ధైర్యాన్నియుగల ఆవేశం రేకెత్తించగలదు.

(5) మన జాతీయ పతాక ప్రతిష్ఠను నిలబెట్టుకోవాలనే దీక్ష
యావద్భారతజాతికీ కల్పిస్తుంది.

(6) అమెరికా సంయుక్తరాష్ట్రాలలో ఏకైక జాతీయపతాకం
ఏవిధంగా భిన్న మతాలను, వివిధ భాషలను. యైక్యతను
పెంపొందింప జేస్తుందో, అదే విధంగా మన దేశంలో
కూడ జాతీయైక్యతకు తోడ్పడుతుంది.

(7) మనజాతి పూర్వపు ఔన్నత్యాన్ని పదే పదే స్ఫురింప
జేస్తూ, పునరుజ్జీవింప జేస్తూ, ఎప్పటి కప్పుడు జాతీయో
త్సాహాన్ని ద్విగుణీకృతం చేయగలుగుతుంది.

(8) జాతినంతను, త్యాగమూర్తులుగ జేయగల మహత్తర
శక్తి పతాకంలో యుంది.

ఈవిధంగా వెంకయ్యగారు మొదలుపెట్టిన అలజడికి,
ఎంతోమంది మేధావులు, దేశభక్తులు దోహద మిచ్చి కొన్ని
మార్పులనుకూడా సూచించారు.

1916 సం॥లో లక్నోలో జరిగిన జాతీయ మహాసభ
సమావేశానికి ప్రప్రథమంగా వెంకయ్యగారిచే తయారుచేయ

బడిన జాతీయ జండాను, హోమ్‌రూలు పతాకసంఘమువారిని
ఎగురవేశారని డాక్టర్ అనీబిసెంటమ్మ సంపాదకత్వం క్రింద
నిర్వహింపబడిన "న్యూ ఇండియా" అనే పత్రికలో 19
సం॥ జనవరి 1వ తేదిన ప్రచురింపబడినది.

1919 సం॥లో పంజాబ్ కంతకు వరుసావృద్ధు?
జలంధర్ నివాసియగు లాలాహన్స్‌రాజ్ మన జాతీయప్రత్యే
కముపైన · రాట్నచిహ్నముంటే బాగుండునని పూర్వ
యించారు. అహింసా పద్ధతులమీద మనం స్వాతంత్ర్య పో
టం సాగిస్తున్నాం కాబట్టి జండామీదకూడా ఆ తత్వా
జ్ఞాపకపరిచే రాట్నమే వుండాలని హన్స్‌రాజ్ గారు చెప్పా
అప్పటికే భారత జాతినంతనూ తన సత్యాగ్రహ సమ
నానాస్త్రంతో కట్టివేయగలిగిన మహాత్మాగాంధీగారుకు
రాట్న చిహ్న మెంతో అనుగుణ్యంగా వుందని అభినం
చారు. కాయకష్టాన్ని, సౌభ్రాతృత్వాన్ని సూచించే రా
చిహ్నం జాతీయ పతాకంమీద చూడగానే మన స్వాతంత్ర
పోరాటం ఏపంథాలో నడపాలో హెచ్చరిస్తూ వుంటాం
అందుకే మన జండామీద పులినిగాని, సింహాన్నిగాని వ
విధమైన భీకరమైన జంతువును గాని చిహ్నంగా వుంచరే

1921 సం॥లో అఖిలభారత కాంగ్రెస్‌కమిటీ
వాడలో సమావేశము జరిగినప్పుడు, గాంధీగారు వెంక

వారిని ఆ సమావేశానికి పిలిపించి ఎరుపు; ఆకుపచ్చ రంగుల
క్రింద, మధ్యరాట్నంగల ఒక జండాను చిత్రించమని కోరారు.
19 ప్రకారంగానే ఎరుపు ఆకుపచ్చ రంగులుగలిగి మధ్యరాట్న
హ్నంగల జాతీయ జండాను సమకూర్చారు వెంకయ్యగారు.

తదుపరి కొంత ఆలోచన మీద, సత్య, అహింసలకు
ప్రత్యేక నిదర్శనమైన తెలుపు రంగుకూడ వుండాలని
గాంధీజీ అభిప్రాయపడి వెంకయ్యగారు సమకూర్చినజండాలో
పాదనంగా తెలుపురంగు చేర్చి. నేటి త్రివర్ణపతాకాన్ని దేశా
ప్రసాదించారు.

1921 సం॥ ఏప్రిల్ 13వ తేదిన యంగ్ ఇండియా
సంచికలో గాంధీజీ జాతీయ జండాను గురించి ఇలా వ్రాశారు:

"...It Will be necessary for us Indians to recognise a common flag to live and die for. Mr. Venkayya of the National College Masulipatam, has for some years placed before the public, suggestive booklet describing the flags of the ther nations and offering designs for an Indian National Flag ......

" I have always admired the persistent zeal With Which Mr. Venkayya prosecuted the cause of a National Flag, at every session of the Congress for the past four years.

"... ... At Bezwada" I asked: Mr. Venk yya to give me a design containing a spinni wheel on a red (Hindu colour) and green (Musli colour)uo back-ground. His enthusiastic spirit able me to prossess a flag in 3 hours.

"On Nature consideration I saw that back ground should represent the other religio also ... ..."

So I suggest that the back-ground sho be white green and red. The white portion is in nded to 'represent all other faiths ... ..."

తా॥ ఏకైక జాతీయ పతాకం కోసం తమ సర్వస్వము, త్యాగం చేయడానికి సంసిద్ధులై ఉండాలన్న విషయ మనం విస్మరించకుండా వుండడం ఎంతో అవసరం. మచ పట్నం జాతీయ కళాశాలలోని శ్రీ పి. వెంకయ్యగా లోగడ కొన్ని సంవత్సరాలుగా యితరదేశాల పతాకా వర్ణిస్తూ. భారతజాతీయ పతాకమునకు నమూనాలు పురస్క యిస్తూ పుస్తకాన్నొకదానిని భారతప్రజల కంద జేశా గత నాలుగు సంవత్సరాలనుండి శ్రీ వెంకయ్యగారు జాతీయమహాసభ సమావేశంలోనూ, జాతీయ పతా సమస్యను గురించి అత్యంతోత్సాహ పూరిత దీక్షతో, స కృషిని నేను ఎప్పుడూ కొనియాడాను. బెజవాడలో వెంకయ్యగారిని ఎరుపు (హిందువుల రంగు) ఆకుపచ్చ (ము

మ్మదీయుల రంగు) రంగులుగలిగి మధ్య రాట్నముచిహ్నం గల జండా ఒకటి చిత్రించి యివ్వమని అడిగాను. వారి కుంఠిత ఉత్సాహ ఫలితంగా 3 గంటల్లో నేను ఒకపతా న్ని పొందగలిగాను. నేను యింకా పూర్తి ఆలోచన చాదట జండాలో యితరమతాలకు కూడా ప్రాతినిధ్యం యివ్వాలనుకున్నాను గనుక జండా తెలుపు, ఆకుపచ్చ, రుపురంగులు గలిగి యుండాలని సూచిస్తున్నాను. తెలుపు యితర మతాలన్నిటికి చిహ్నంగా వుంటుంది.

కుంకుమపువ్వురంగు శౌర్యాన్ని త్యాగశీలాన్ని ప్రతి ంబింప జేస్తుందనీ. ఆకుపచ్చరంగు అకుంఠిత భక్తి విశ్వాసా ర్వస్వము, శూరత్వాన్ని చాటుతుందని, తెల్లరంగు మన యా స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి ప్రాతిపదికలైన సత్యము, అహింస మచ్చకు ప్రత్యక్షనిదర్శనమని వివరింపబడింది. ఈ రంగుల పైన య్యగారుసతిరిగే రాట్నం గ్రామ జీవనాన్ని, రైతు, కార్మిక కాత్వాన్ని స్ఫురింపజేస్తుంది, అంటే కార్మిక, కర్షకులపైఆధార పురస్కడిన మనదేశం. సత్యము అహింసలపై ఆధారపడిన జేశాత్యాగము వలన సుభిక్షముగా నుండవలెనని మనఆశయము. ఈ ఆశయ చిహ్నమే మన త్రివర్ణ పతాకము.

ఈ పతాకాన్ని అవసరానికి మాత్రం ఉపయోగించు కుంటున్నా 1947 వ సం॥ జూలై 22 వ తేదీనగాని భారత రాజ్యాంగసభలో ఒకతీర్మానం తీసుకొనివచ్చి, మునుపటి

త్రివర్ణ పతాకంలోని రాట్నం మాత్రం వదలి. దానిబ
అశోకుని ధర్మచక్రం చిహ్నంగా యిమిడ్చారు. చిహ
మార్పుతప్పితే. నేటి జండాకు మునుపటి జండాకు
యేమీలేదు. నేటిపతాకంలో అశోకుని ధర్మచక్రం. భ
దేశ పూర్వ సంస్కృతికి. ఆది ఆరాధించిన అనేక ఆద
లకు సంకేతం. ఈమార్పుతో కూడిన పతాక తీర్మాన-
రాజ్యాంగ సభలో ప్రతిపాదిస్తూ జవహర్‌లాల్ నె
ఇలా అన్నారు. "ఈపతాకం- ఒక సామ్రాజ్య ప
కాదు. ఎవరినైనా ఆక్రమించే విధానాన్ని సూచించే
తనంకాదు. కాని యిది మనకేగాక దీన్ని దర్శించే
ప్రజలకు స్వాతంత్ర్య చిహ్నం. ఇది నాలికే. నా విశ్వ
అంతేకాదు. ఈపతాకం. దూర దేశాల్లో భారతీయ
మంత్రులు ఉండేచోట్లకు మాత్రమేగాక భారత నౌక
అనంత సముద్రాలపై విహరిస్తుందని నే నాశిస్తున్నా
ఆవిధంగా యీ పతాకం ఎక్కడకు వెళ్ళినా సుహృద
సందేశాన్ని భారతదేశం ప్రపంచంలో ప్రతి దేశంతో
స్నేహంగా వుండాలని వాంచిస్తోందనీ, ఎక్కడ ఏ ప్ర
స్వాతంత్ర్యం లోపించినా వారికి భారతదేశం సహా
చేయాలని కోరుతోందని మహత్తరసుహృద్భావ
శాన్ని అందిస్తుందని నేను విశ్వసిస్తున్నాను.

ఈ జండాను అనేకు లనేక విధాలుగా వర్ణిం
మరికొందరు దీన్ని చూచిమతదృష్టితో అపార్థంచేసికొన

ందులో ఆయా భాగాలు ఏవేవో మతాలకు చిహ్నాలని
రారభిప్రాయపడ్డారు. కాని యీపతాకం మొదట్లో నిర్ణ
యించినప్పుడు అటువంటి మతదృష్టితో నిర్ణయింపబడలేదు.
కదేశం యొక్కచిహ్నం చూడడానికి అందంగా వుండాలి
కాబట్టి అందంగావుండే జండానునిర్ణయించటం కోసం మేము
పయత్నించాము. సమగ్రంగా చూచినా విడివిడి భాగాల
దృష్ట్యా చూచినా, పతాకం [illegible]తీయ స్వభావాన్ని, సంప్ర
దాయాన్ని ప్రతిబించించేదిగా వుండాలని మేమనుకొన్నాం.
భారతదేశంలో అనేకవేల సంవత్సరాలుగా అభివృద్ధిపొందిన
స్వభావ సంప్రదాయ దృష్టితో మేమీపతాకాన్ని నిర్ణ
యించాము.

కడచిన సంవత్సరాల్లోమనలో చాలామంది ఉపయోగించిన
పతాకానికీ దీనికీ స్వల్పభేదా లున్నాయని మీరుగమనించి
వుంటారు. రంగులన్నీ అవే—కుంకుమ పువ్వురంగు, తెలుపు
ముదరాకుపచ్చ; భారతదేశంలో సామాన్య మానవునకూ,
సర్వప్రజానీకానికీ, వారిపరిశ్రమకూ. సంకేతమై, ఈదేశా
నికి మహాత్మాగాంధీ అందించినమహత్తరసందేశంమూలంగా
మనకు లభించిన రాట్నచక్రం పూర్వం దీనిమీద ఉండేది.
ఆప్రత్యేక చర్ఖాచిహ్నం యీపతాకంలో కొద్దిగా మార్పు
చెందింది. ఎందుకీ మార్పు? దీనికి సమాధానం సామాన్య
ధోరణిలో యీవిధంగా చెప్పవచ్చు. జండామీద ఒక
వైపుండే చిహ్నం రెండోవైపుకూడా అదేవిధంగా వుండాలి.

అలావుండకపోతే ఒకకష్టం వున్నది. అదిపతాక నిర్ణయ సిద్ధాంతాలకు విరుద్ధమని చెప్పవచ్చు. ఈజండామీద యిది వరలో కనిపించిన విధంగా చర్ఖానుచూస్తే ఒకవైపుచక్రము, మరొకవైపు కదురు వుండేది. ఆబొమ్మనే జండాకు రెండో ప్రక్కవేస్తే, కదురు మరొకవైపుకు, చక్రం యింకొకవైపుకు వెళ్ళుతుంది. అంటే రెండువైపుల చిహ్నాలు ఒకదాని కొకటి వ్యత్యస్తంగా వుంటాయి. అల్లాకాకుండా చేద్దామంటే ఒక వైపు చిహ్నంలో విరుద్ధంగా వస్తుంది. రాట్నచక్రం జండా కర్రవైపు ఉండాలిగాని గుడ్డ అంచువైపు ఉండకూడదు.

ఈవిధమైన శాస్త్రవిషయక ప్రత్యేక ప్రతిబంధకం ఒకటివచ్చింది. నిద్రాముద్రితులైన భారతప్రజలను మేల్కొల్పిన యీమహోన్నత చిహ్నం ఉండి తీరాలని మేము నమ్మాము. కాబట్టిదాన్ని కొంచెం మార్పుచేసి ఉపయోగించాలని నిశ్చయించుకున్నాము. "చక్రం అక్కడవుండి తీరాలి. యీయిబ్బంది తెచ్చిపెట్టిన మిగిలిన భాగం వద్దు" అనుకొన్నాము. చర్ఖాలో ముఖ్యమైన భాగం చక్రం అక్కడ వుండితీరాలి. ఆవిధంగా చర్ఖా సంకేతమైన చక్రం ద్వారా పూర్వ సంప్రదాయం అల్లావుంటూనే వుంటుంది. అయితే యెటువంటి చక్రం వుండాలి ?

అశోకుని ధర్మచక్రం భారతదేశ పూర్వ సంస్కృతికే కాక అది ఆరాధించిన అనేక ఆదర్శాలకుకూడా సంకేతంగా

వున్నది. అందుచేత ఏదో ఆచక్రము, యీచక్రము వుండడం కంటె యిందులో అశోకుని ధర్మచక్రమే వుంటే బాగుంటుం దని మేము భావించాము. నామట్టుకు నేను మన యీపతాకంలో యీసంకేతాన్నే కాక, భారతదేశ చరిత్రలోనూ ప్రపంచ చరిత్రలోనూకూడా మహాపురుషుడైన అశోకచక్రవర్తి నామాన్నికూడా పరోక్షంగా అనుసరించ గల్గినందుకు చాలా సంతోషిస్తున్నాను.

తరువాత రాజ్యాంగ సభవారు నెహ్రూ ప్రవేశపెట్టిన యీక్రింది తీర్మానాన్ని ఆమోదించారు.

తీర్మానం:-

"కుంకుమ", తెలుపు, ముదురాకుపచ్చ, యీత్రివర్ణముల సమభాగములో భారత జాతీయ పతాకముండాలి. తెల్ల పట్టీమధ్య నీలి వర్ణములో చరఖాసూచకముగ ఒక చక్రం ఉండాలి. సారనాథ్ సింహధ్వజ పీఠము మీదనున్న అశోక ధర్మచక్రము బోలి యీచక్రం వుండాలి. పతాకపు పొడవు మూడు వంతులకు. వెడల్పు దామాయిషాగా రెండు వంతులుండాలి.

(పింగళి పరశురామయ్యచే రచింపబడిన భారతజాతీయ జండా చరిత్రనుండి ఎత్తి వ్రాయడమైనది.)

1947 ఆగష్టు 15వ తేదీన భారతదేశం బానిసబంధ విముక్తి పొందినందువల్ల పై ఉదహరించిన త్రివర్ణపతకాన్ని

మనదేశము ఎగురవేసుకొనే అదృష్టముకలిగినది. కలిసిమెలిసి జీవిస్తూవున్న ముస్లిం సోదరులకు కూడ దేశం—పాలనాధికారం కావాలని కోరుటవలను బ్రిటిష్ ప్రభుత్వం మన దేశమునుండి వైదొలగక మునుపు భారదేశాన్ని రెండుభాగాలుగ విభజించిరి. 3 కోట్లజనాభాతో 15-7-1947వ తేదీన పాకిస్తాన్ అనుపేరుతోను 32 కో జనాభాతో హిందూస్థాన్ అనే నామముతో స్వతంత్ర రాజ్యాలుగా ఏర్పడ్డాయి, ముదురాకుపచ్చరంగు గలిగి చివర నక్షత్రము చంద్రుడు చిహ్నం చేర్చి ప్రత్యేక పాకిస్తా జాతీయజండా తయారు చేసుకొని మన పొరుగుదేశమ పాకిస్తాన్‌లో వాడుకొను చున్నారు.

మనజాతీయ పతాకమును ప్రపంచమంతా ఉచిత ప తిలో గౌరవిస్తుంది భారతదేశముకూడ ఈవిధానాన్ని స్తుంది. ఈజాతీయజెండాని ప్రభుత్వ భవనాలు మీద అనగా కేంద్రరాష్ట్ర ప్రభుత్వ ప్రధాన భవనాల మీద హైకోర్టులు సెక్రటేరియట్ కార్యాలయాలు, కమిషన కార్యాలయాలు, కలెక్టర్ ఆఫీసులు, జైళ్ళు, జిల్లా పరిషత్తు సమితులు, మునిసిపాలిటీలు మొదలగు భవనాలు మీద సహజంగా ఎగురవేయాలి.

రాష్ట్రపతి, రాష్ట్రగవర్నర్లు, కలక్టర్లు, కేంద్రరాష్ట్ర ప్రభుత్వపు మంత్రులు, స్పీకర్లు, పై శాసన సభ్యులు, ఈసభ అధ్యక్షులు, కేంద్రప్రభుత్వ ఉపమంత్రులు, పౌరరతీయ

గవర్నర్లు, చీఫ్ కమిషనర్లు, డిప్యూటీకమిషనర్లు మొదలగు ప్రభుత్వ ప్రత్యేకోద్యోగులు ఎక్కడవున్నా జాతీయ పతాకాన్ని ఆవిష్కరించవచ్చును.

త్రివర్ణ పతాకములో తేబడిన మూడువన్నెలను చక్రం చిహ్నం గలిగినది. ప్రభుత్వ పతాకముగాను, రాట్నచిహ్నం గలది కాంగ్రెస్ రాజకీయపార్టీ పతాకంగాను భావించబడినది. కాంగ్రెస్ పతాకము ప్రతీకాంగ్రెస్ కార్యాలయాలు మీదను, కాంగ్రెస్ సభలలోను ఊరేగింపులలోను ఆపార్టీ సభ్యులు అభిమానులు ఎగురవేయ వచ్చును.

ప్రభుత్వ పతాకాన్ని స్వతంత్ర దినోత్సవాల్లో, జాతీయ వారము, 26 జనవరి (రిపబ్లిక్) నాడు, మహాత్మాగాంధీ జన్మదినం మొదలగు జాతీయ మహోత్సవాల్లో ప్రజలందరు (అధికారులు, అనధికారులు) తమ భవనాలమీదను, సభలు, సమావేశాలలోను ఎగురవేయవచ్చును. ఈ నిబంధనలు భారతీయులందరు పాటించమని పత్రికలద్వారా ప్రజలకు తెలియజేసి యున్నారు. సామాన్య ప్రజలు (అనధికారులు) పై ఉదహరించిన జాతీయ ఉత్సవకాలాల్లో తప్ప యితర రోజులలో జాతీయపతాకాన్ని వాడినట్లయిన చట్టరీత్యా వారిపై క్రమశిక్షణచర్య ప్రభుత్వంచే తీసుకోబడును. అన్ని వేళలందు ప్రభుత్వ భవనాలమీదను సభలు సమావేశాల్లోను ప్రభుత్వ ఉద్యోగులు యీజెండాని వాడుకోవచ్చును.

3 వ అధ్యాయము

బలిజ వంశవృక్షము

బలిజలనగా 'బలి' వలన పుట్టినవారు లేక బలివంశ నందు బుట్టినవారు అయివున్నారు. చంద్రవంశ క్షత్రియ యయాతి చక్రవర్తి నాలుగవ కుమారుడు 'అనువు' ములో అనువునుండి లెక్కింపగాపదమూడవ ప్రముఖవం వాడగు 'బలి' అను మహారాజు బంగాళాదేశము లగాయి దక్షిణముగా మద్రాసు దిగువ వరకు పాలించు చుండె ఈ రాజ్యమునకు ప్రాచ్యక రాజ్యమనిపేరు. అతని అనం తనకు పుట్టిన ఆరుగురు కుమాళ్ళు అంగ, వంగ, కళి సుహ్మ, పుండ్ర, ఆంధ్ర అనురాజులు తమ ప్రాచ్యక రా మును ఆరు భాగములుగా విభజించుకొని ఎవరి వంతు వచ్చిన రాజ్యభాగమునకు వారు తమపేరుపెట్టి రాజ్య చేసి యుండిరి. వారిలో ఆంధ్రరాజు పరిపాలించిన భాగ ఆంధ్రదేశమని పిలవబడినది. బలి తరువాతనూ అ కుమాళ్లు శాఖోపశాఖలుగా విస్తరించటం, తరువా వచ్చిన రాజులు బలి అంతటి ప్రయోజకులు, కాకపోవ వల్లను. దుర్బలులగుటవల్లను. అదేశవృత్తులు ఆశ్రయించ కాలక్రమమున వృత్తులు బట్టి ఆ వంశజులను పిలవటం జరిగి అందుచేతను ఓడబలిజ, గాజుల బలిజ, పెరికె బలిజ, మే లగు అనేక బలిజశాఖలుగా ఏర్పడినవి. ఎవరే వృత్తి

వారు విదేశములోగాని లేక స్వదేశములో నివసించినను రందరు బలిజవంశజులై యున్నారు.

ప్రాచ్యక దేశమంతయు సముద్ర ప్రాంతమున యున్నం తీరప్రాంతమున నివసించు, బలిజలు ఎక్కువగా నౌకా యవ్యాపారము చేయుచుండుటచేత ఓడబలిజ యనిపేరు వచ్చి ండవచ్చును. ఈ బలిమహారాజు ఎప్పటివాడో తెలుసు ఖవంన్నట్లయిన బలిజలయొక్క ప్రాచీనత తెలియగలదు.

సృష్టి ప్రారంభించి యిప్పటికి 6 మనువులు జరిగి స్తుతం ఏడవ మనువు జరుగుచున్నది. ఇది వైవస్వత నువు. ఈమనువు కాలములో 27 మహాయుగాలు గతిం యి. (ఒక మహాయుగము 3,20,000 సం॥లు) ఎనిమిదవ హాయుగములో కృత త్రేతా ద్వాపర యుగములు మూడును తించినవి. మనమిప్పుడు ఇరువది ఎనమిదవ మహా యుగ లో 5063 సం॥ గడిపి యున్నాము. ఈ ఏడవ మనువు లంలో ఇరువది నాల్గవ మహాయుగంలో శ్రీమద్రామా ణములోని రామరావణ యుద్ధము జరిగినది. అది జరిగి ప్పటికి 1,46,00,000 సం॥ కాలము గతించినది. అట్లుగాక ందరెంచినట్లు ఈ ఇరువది ఎనిమిదవ మహాయుగములోని త్రేతా యుగాంతమని ఎంచినచో ఇప్పటికి తొమ్మిదిలక్షలు వత్సరములపై కాలమగును. శ్రీరాముని తండ్రి దశరథుడు ర్యవంశపురాజు, చంద్రవంశమునకు చెందిన రోమపాదుడు

అనడిరాజు ఈ దశరథుని ప్రాణమిత్రుడు. వీరిద్దరు స కాలికులు. దశరథుడు తన కుమార్తెయైన శాంతను సం నము లేని రోమపాదునకు పెంచుకొనుటకు యిచ్చియుండె ఉశీనర, తితక్షువులను వారిద్దరన్నదమ్ములు. అందు నరునినుండి ఏడవతరమువాడు రోమపాదుడు. ఉశీనర తమ్ముడు తితక్షువునుండి ఆరవ తరమువాడు ఆంధ్రరా ఈరోమపాదుడు దశరథునకు మిత్రుడు దశరథుని కుమా శాంతాదేవిని పెంచుకొనిన వాడగుట వలన రోమపాదు దశరథుడు, ఆంధ్రరాజు ఈముగ్గురు సమకాలికులు, (భా వతం 9-685-686 చూడుడు) కనుక ఆంధ్రరాజు కాల నేటికి ఒకకోటి నలుబది ఆరులక్షల సంవత్సరములు. ఈ తండ్రి 'బలి' అంతకు పూర్వమువాడై యున్నాడు. కన ఈబలి వంశము సుమారు 1,45,00,000 సం॥ పైచిలు కాలమునుండి యున్నది. కొండరెంచినట్లు ఈ యిరు ఎనిమిదవ యుగములోని త్రేతాయుగమని ఎంచినప్పు ఈబలి సుమారు తొమ్మిదిలక్షలు సంవత్సరములు పైచిలు కాలము అయివుండి యున్నాడు.

కనుక బలిజలు అనబడువారు చాలా ప్రాచీనకాల నుండి యున్నారు. బలిమహారాజు ఆర్యజాతిసంభూతుడ కావున నేటిబలిజలు ఈ బలిమహారాజు వంశజులని తెలి చున్నది. డాక్టరు కె. నిత్యానంద శాస్త్రిగారు విజయవా

డి 18-4-1964 వ తేదీన వ్రాసిన జాబులో ఉదహరిం రు.

బలిజలు బలివంశీయులని దృఢపరుచుటకుగాను శ్రీకంఠే రాయణ దేశాయిగారు రచించినటువంటి "బలిజకుల త" అను గ్రంథము 18-వ ప్రకరణము 265-266-268 లలో వ్రాసినటువంటి విషయములు యిచట పొందు స్తున్నాను గమనింపుడు —

యయాతి జననము:—

"మునివరులార సత్త్వగుణ, ముఖ్యుడు
పౌరుషశాలి లోకపా
వన మహిమాఢ్యుడానహుష, వల్లభు
డార్యులగాంచె బుత్రులన్
మనుజవరేణ్యులన్ సుజన. మండలపోష
కులన్ మహేంద్రుతో
నెనయగువారి భూతహిత కృష్ణ నచిత్తుల
నెమ్మి మీఅగన్"

తే॥ "యతి, యయాతి, వియుతులు. సంయాతి, యతని
తమ్ముడాయాతి, యతనికి దమ్ముడు కృతి,
యతియ యందఅలో జ్యేష్ఠు. డతనికంటె
సద్గుణములన్ యయాతి శ్రేష్ఠతరు డరయ".

(బ్రహ్మాండ పురాణము)

ఈ యయాతి మహారాజుయొక్క భార్యలు
యాని, శర్మిష్ఠలు. వీరిలో శర్మిష్ఠకు-దుహ్యుడు.
పూరుడు అను సుతులు గలిగిరి. వారిలో నహుపుయొ
సంతతి:- సభాకర. కాలచక్షు పరాక్షులను ముప్పురుగ

"సభాకరునకు గాలానులు. గాలానలుడు ధ
త్మండగు సృంజయునింగాంచె. వాడు పురంజయునిం గ
వాడిందప్రసముండై ప్రసిద్ధింగాంచె. తత్పానుండు మహా
సుడుచక్రవర్తియయ్యె. తత్సుతు లిరువురు: ఉశీనర. తి
నామకులు .... తితక్షుడు ప్రాగ్దిక్కునకు భూపాలు
వెలసె అతనికి నశద్రథుండును. వానికి హేముండు.
సుతపనుండును. వానికి బలియుం గలిగిరి. బలికి అంగ
వంగరాజు. కళింగుడు. సింహళుడు. పౌండ్రుడు. ఆంధ్ర
అను ఆరుగురు కుమాళ్ళు గలిగిరి. తొలి పుత్రుండగు
రాజునకు దధివాహనుడు, వానికి ఘృణిపూర్ణుడు-వానికి
రధుడు-వీనికి కలియుగ రాజులు పుట్టిరి. వీరిని ఇక్ష్వా
అనియెదరు. ఇలాది రాజులు.

ఈ వంశవృత్తము శ్రీమదాంధ్రబ్రహ్మాండపురాణ
నందుండి సంగ్రహించబడినది. ఈవంశము ద్వాపరయుగము
కొంత భాగమునుండి ప్రభవించి కలియుగము ప్రథమ ద్వి
పాదములవరకు వ్యాపించి యుండునట్లు చెప్పబడినది. ఇంతే
గాక ఆపురాణములోనే తక్కిన కథా భాగములందు

గాంతము వరకు ఈ బలిజవంశములు సంకీర్ణావస్థలో
నననిగి తేలుచుండునట్లు వ్రాయబడియున్నది.

"ధర నిక్ష్వాకుని వంశము
పరగు సుమిత్రాంత మగుచు ప్రాభు సుమిత్రున్
గరుణాకరు జెందినతను
బలి సుతిగను గలియుగమున బహుకాలంబున్."

ఈ యంశముల బట్టినిన్ని చప్పన్న దేశములనెడి ఏబది
రు దేశముల బరిపాలించినవారు బలిజవంశీయులే యని
ష్టమగు చున్నదిగదా! బలిజలు 56 దేశముల పరిపాలకు
శాసనాది ప్రమాణములవలన నిరూపితమైనది.

బ్రహ్మాండపురాణమున నింకను విపులముగ కలియుగ
పాలకులగు రాజవంశముల బేర్కొనుచు నందు ఆంధ్ర,
ంగ, కళరాజాది వంశముల నామము స్మరింపబడినది. వీరు
రూపిత కారణజాతమువలన బలిజ వంశీయులగుటచే, తత్ప
ంపరాగతములగు నేటి బలిజవంశము లన్నియు; ప్రసిద్ధము
సుక్షత్రియ కుటుంబములకుం జెందినవేయని ఘంటాపథ
జెప్ప నగుచున్నది.

"56 దేశములవారు" అనెడి పదము ధృఢపఱచుటకు
ంధ్రదేశమంతటను తరతరముల నుండియు వాడుకలో నున్న
యునగు ఈక్రింది చాటువును బరిశీలింపుడు:

"బలిజవారిది భూమి బలుసమై వ్రాసి *
యిసుక ముప్పరి త్రాడు నేయంగ నేర్పి ♦
కలిమి బలముల కెల్ల ఘనతతో జేసి
అయ్యావ (భ) లీ ముఖ్యమైనట్టివారు)
కయ్యమందున కాలు కదిలించబోరు
నెయ్యమందున మహా నేర్పు గలవారు
దివ్యతుల యాబైయారు దేశాలవారు."

" ఈ చాటు పద్యమును మహర్నవమి రోజు బలిజ పిల్లలచే చదివించు చుందురు. దీనిలో బలిజవారి శక్తి, ధర్మానురక్తి, పుణ్యాసక్తి మున్నగువాని సం ములవారు" అను నామధేయ మున్నట్లు నుడువబ మఱియు ఏబదియారు దేశముల వారనెడి విషయమునుగ బొంబాయి గజిటర్ 18-21 వాల్యూములలో 'కున్ భీ' మహారాష్ట్రిలు సూర్య, చంద్ర, బ్రహ్మ వంశస్థులని

---

*ఈ వాక్యమునుబట్టి బలిజలు క్షత్రియులని సూచిత మున్నది.

♦ గాజుల బలిజలనెడివారు కొన్ని యిసుక రాళ్ళతో గాజు గాజుల మలాఱమున ముప్పురి త్రాడులకు గూర్చెదరు, గాజుల మలారమునకు గల త్రాడులకు మూడు పురుండుట అనుభవవసి ఆరహస్య మెఱిగినవాడు కావుననే త్రాడు అని కవి సమంజస వ్రాక్రుచ్చెను.

* బలిజలు ఆర్యావర్త ప్రాంతీయులగు క్షత్రియులై ర దెలుపును.

విక్రమార్క, భోజ, శాలివాహనుని వంశీయులనియు 56 దేశముల పరిపాలించు వారనియు వ్రాయబడి యున్నది.

(బలిజకుల చరిత్ర ప్రథమ ప్రకరణం 5 వ. పుట)

ఏబదియారు దేశముల వారనెడి నిరూపణార్థము ఓరియంటల్ లైబ్రరీ నెం 0-16-10 తాటాకుల గ్రంథమునుండి సేకరించబడిన మరో పద్యము పరికింపుడు: —

"తెలివి నేబదియారు దేశాధిపతులుగా
నిలుచుట బలిజ సింహాసనంబు
శరణాగత త్రాణ సద్బిరుదు భాసిల్లె
... ... బలిజ సింహాసనంబు
మర్యాద మల్లని మాడ్కిని ధర్మంబు
న్యాయంబు బలిజ సింహాసనంబు
త్యాగ భోగంబుల దానకర్ణుని మించె
నభివృద్ధి బలిజ సింహాసనంబు
మాళవాంధ్ర మగధ కురూ లాట
... ... ప్రభులు బలులు
అద్భుతంబైన బలిజ సింహాసనంబు

(తప్పులున్నాయి)

బలిజకుల చరిత్ర

బలిజలు భాగవతము, విష్ణు పురాణము, బ్రహ్మాండ పురాణములోని ప్రమాణముల వలన చంద్రవంశ క్షత్రియు

అని నిరూపణ చేయవచ్చును. మనుచరిత్ర, పారిజాతాపహరణము, ప్రౌఢ ప్రబంధము వలన విజయనగర నరపతి సంస్థానమువారు చంద్రవంశపు క్షత్రియులని బాగుగ తెలియుచున్నది. మరియు కల్నల్ మెకంజీ దొరగారి వ్రాతప్రతులు, క్యాంబెల్ గారు వ్రాసిన తెలుగు గ్రామరు ఉపోద్ఘాతము వలన, విజయనగర నరపతి వంశమువారు ఆంధ్ర రాజుల సంతతివారని స్పష్టమగుచున్నది. జేమ్సుప్రిన్సెప్పుదొరగారు వ్రాసిన "The useful tables of Andhra Kings" అను దాని వలన ఆంధ్రరాజులు చంద్రవంశజుడైన యయాతి మహారాజు యొక్క సంతతివారని తెలియుచున్నదని శ్రీ K.N. దేశాయి "బలిజ కుల చరిత్ర"లో వ్రాసారు.

బలిజలు యొక్క స్వభావము, నడవడి, పట్టుదల కార్యదీక్ష, శూరత్వం ఈదిగువ పద్యమువలన గమనింపుడు.

"శ్రీ విష్ణు పదపద్మ సేవయు సద్గురు
భక్తి పరాయణుల్ బలిజవారు;
తిరుమంత్ర నిష్ఠయు దేహాత్త్వములాది
పరతత్త్వవిదుల్ బలిజవారు;
పదపడి బ్రహ్మాండ భాండ మట్టంబైన
పల్కి జూంకనివారు బలిజవారు;
కరుణాసముద్రులు కనకాద్రి ధైర్యులు
పరమార్థవిదులు శెట్టిబలిజవారు;

మాటవచ్చిన చంద్ర జూటుతోనైనను
పంతగించెడువారు బలిజవారు;
సర్వ సర్వంసహాచక్ర మొక్కటియైన
పట్టువీడనివారు బలిజవారు;
అడిగిన యేవస్తువైన లేదనకిచ్చు
ప్రత్యక్ష దైవముల్ బలిజవారు;
చదువుసాములు బహు సంపదల్ గల యట్టి
భాగ్యధురీణులు బలిజవారు;
బంధుసాగరు లెన్నగా బలిజవారు
ఫలిత మందార భూజముల్ బలిజవారు
బాహు బలవిక్రమార్కులు బలిజవారు
.............................."

(మద్రాసు ఓరియంటల్ లైబ్రరీ యందు నెం10-16-10వ తాళపత్రగ్రంథమునుండి)

బలిజ శబ్దోత్పత్తి

బలిజ పదవ్యుత్పత్తినిబట్టి పరిశీలించి చూడగ 'బలిజ' క్షత్రియ శబ్దముయొక్క పర్యాయ పదమని బోధపడుచున్నది:—

బలంత్యనేన బలి: (అమరకోశము) 'బలి' యనగ బలముగలది. అవయవములలో బలముగలవి బాహువులు.

కాబట్టి బలిజ అనగా బాహుజులు అనిఅర్థమిచ్చును. మరియు నామలింగానుశాసనమనెడి అమరకోశమున నానార్థ వర్గము నందు "బలిహస్తాంశవః కరాః" అని వ్రాయబడి యున్నది. కావున బలియను పదమునకు హస్తములకును, భానుకరముల కును అర్థమిచ్చుచున్నది. గనుక బలిజలు — బాహుజులు అనగా పాలకులైన క్షత్రియులు అని తెలియుచున్నది.

"విద్యార్థీ కల్పతరువు" అను నిఘంటువులో నానార్థ వర్గమందు 'బలి'—అనగా బలవంతుడు అనివ్రాయబడి యున్నది.

బలిజలకు వీరబలంజయయని పేరుకూడ గలదు. వీర బలంజయ వారనగ వీరులైన బలిజవారు అనిఅర్థము. కాబట్టి బలిజలు భుజబల పరాక్రమము గలిగిన వీరులని— క్షత్రియు అని నిస్సందేహముగ తెలియుచున్నది.

బలి=బలియనుమహారాజు + జ=జనించిన బలిజలు= బలివంశమున జనించినవారు అని అర్థము.

కాకతీయ నాయక రెడ్డి విజయనగర రాజ్యపాలనకాలము నాటికి వివిధవర్తకులు బలిజలు

బలిమహారాజు అనంతరంవచ్చిన రాజులలో కొందరు రాజ్యమేలుటకు అయోగ్యులై వివిధ వర్తకములు చేయుటకు ప్రారంభించి యుండిరని ఊహింపబడుచున్నది. క్రీ॥ పూ॥

5—6 శతాబ్దములనాటికి విదేశములతో నౌకావాణిజ్యము, స్వదేశంలో వివిధ వర్తకము చేయువారిలో బలిజలు మిక్కిలి అనుభవశాలులై వర్తకమునందు బలిజలు శ్రేష్ఠులని బిరుదు కూడా పొందిరి. అందువల్లశ్రేష్ఠి, శెట్టి అను బిరుదు వాక్యము వీరి నామాంతరమున చేర్చుకొని పిలవబడుచున్నారు.

బలివంశమున ఉద్భవించిన ధర్మరథుడు-వానికిబుట్టిన కలియుగ రాజులంబను ఇక్ష్వాకులు, శాతవాహన వంశీయులు ఆంధ్ర దేశము నేలిన కాలములో శాతవాహన చక్రవర్తులకు సామంతులు, దండనాయకులుగా నుండిరి. శాతవాహనులను, శాలివాహనులనియు, శాతకర్ణులనియు వేర్వేరుగా పిలుచు చున్నారు. ఆంధ్రశాతవంశరాజులు మొత్తం 30 మంది. ఆంధ్రదేశాన్ని ఉత్తరదక్షిణా పథమునగల భూభాగమును తమ పాదాక్రాంతము గావించుకొని త్రిసముద్రాధిపతు లనియు, మహాపరాక్రమ వంతులనియు కీర్తి పొంది ఆంధ్ర దేశమును క్షేమకరముగా క్రీ॥ పూ॥ 225 మొదలుకొని క్రీ॥శ॥ 225 వరకు అనగా నాలుగున్నర శతాబ్దుల దీర్ఘకాలము పరి పాలించిన తదుపరి ఆంధ్ర సామ్రాజ్యము ఆరిపోయిన దీపమువలె ఒక వెలుగువెలిగి క్రమముగా క్షీణించి అంతః కలహములకు లోనై క్రీ॥ శ॥ 225 నాటికి అంతమొందెను.

శాతవాహనాధికారము పడిపోవుటకు గల ప్రత్యక్ష కారణాలు యేమై యుండునో తెలియదు. శాతవాహనసామ్రా

జ్యపు భాగములు సామంతప్రభు కుటుంబముల హస్తగతములయ్యెను. వారిలో పై ఉదహరించిన ఇక్ష్వాకులనువారు తెలుగుదేశములో విస్తారభాగము నాక్రమించుకొని స్వాతంత్ర్యమును స్థాపించుకొని అశేషాంధ్రదేశమును అర్ధశతాబ్దము వరకు ఏకచ్ఛత్రముగాను, ప్రకాశమానముగాను పరిపాలించిరని చరిత్ర చాటుచున్నది.

ఇక్ష్వాకులు మిక్కిలి ప్రాచీన రాజవంశము. శ్రీరామ జన్మచే లోకాతీతమైన కీర్తిగాంచిన గొప్పవంశమిది. తరువాత గౌతమబుద్ధుడు, వర్ధమానమహావీరుడుకూడ ఇక్ష్వాకు వంశీయులేయని కొందరు చెప్పుచున్నారు. క్రీ॥ పూ॥ శతాబ్దులలోనే ఇక్ష్వాకు కుటుంబమువారుకొందరు దక్షిణకోసలము మీదుగా ఆంధ్రదేశమును చేరినట్లు ధర్మామృతము అను కన్నడ కావ్యమునుబట్టి యూహింపవీలగుచున్నదని ఆంధ్రుల చరిత్రలో వ్రాయబడినది.

ఇక్ష్వాకులు తమపూర్వాధిపతులైన శాతవాహనుల రాజ్యపద్ధతులనే ప్రచారములో నుంచిరి. ఇక్ష్వాకుల పతనము నుండివిష్ణుకుండినవంశము ఆంధ్రదేశాధిపత్యమువహించువరకు గల నడుమంతపుకాలమున దక్షిణాంధ్ర దేశము తరచు పల్లవుల పరిపాలనలో నుండ జొచ్చెను. దేశము పల్లవాక్రాంతము కాకుండ స్థానికులగు ఆంధ్రరాజులు దేశాభిమానముతో పోరు సాగించుచున్నను వారి యత్నములు విజయ

వంతములు కాలేదు. ఆంధ్రదేశముపై పల్లవాధిపత్యమును ప్రతిఘటించిన వారిలో బృహత్పలాయనులు. ఆనందగోత్రీకులు, శాలంకాయనులు. విష్ణుకుండినుల వంశీయులు.

క్రీ॥ శ॥ 225 మొదలుకొని 625 వరకు నడుమ ఆంధ్రదేశమున సుస్థిర ప్రభుత్వము లేకపోయినది. ఇక్ష్వాకులు పదభ్రష్టులైన నాటినుండి బలిజవంశీయులు పూర్తిగా వివిధవర్తక సంబంధ వృత్తుల నాశ్రయించిరి. అందులో ముఖ్యమైనది విదేశవ్యాపారము (నౌకావాణిజ్యము) స్వదేశ వర్తకము. రాజకుటుంబాలతో సంబంధ బాంధవ్యముండుట వల్ల అవకాశాన్ని బట్టి రాజరికము, అచ్చటచ్చట గ్రామాధిపత్యము బలిజలకు సంక్రమించుచుండెను.

చాళుక్య చోడయుగము ప్రారంభించిన తదుపరికూడ బలిజలకు దేశములో మంచి గౌరవస్థానము లభించియుండెను. చాళుక్యశబ్ద వికృతరూపమే సోలంకీ యగుచున్నది. సోలంకీ రాజపుత్రులు అగ్ని వంశీయులని, బలిజలని తెలియుచున్నది. వీరు భుజబల పరాక్రమమున స్థానికులను జయించి ఆంధ్రదేశములో రాజ్యములను స్థాపించిరి. వీరు ఏ దేశముననున్నను తమ వంశచరిత్ర తెలియజేయు గౌరవపదమగు 'బలిజ' పదమునే నామముగా నుంచుకొనిరి. బలిజలు అని ఒక్క ఆంధ్రదేశమంతటను, దక్షిణమున మధుర తంజావూరు మద్రాసులోను మాత్రము పిలువబడుచున్నారు.

ఇతర రాష్ట్రాలలో చాళుక్య, సోలంకీ, పరమార్, చౌహార్, పవేరు, కుంభీలు, కూర్మీలు, వడగర్, కవర్రై, పాత్రులని మొదలగు నామములను తమ సంఘమునకు వ్యవహారనామములుగా ఆయా రాష్ట్రములలో పిలవబడుచున్నారు. అని బలిజకులచరిత్రలో వ్రాయబడియున్నది. అగ్నివంశీయులే కొన్నిచోట్ల సూర్య, చంద్ర, యదు, నాగ వంశములలో నొకొక్కదానిని తమ మూలవంశముగా చెప్పుకొనుచున్నారు. రానురాను బలిజలు అనేక వ్యాపార సంబంధవృత్తులు చేయుటకు అలవడుటచేతను కాకతీయ - నాయక-రెడ్డి-విజయనగర రాజ్యపాలన కాలముల మధ్యను ఆంధ్రదేశమున బలిజలు శ్రేష్టమైన వర్తకులని ప్రత్యేకత గలిగినది.

క్షత్రియజాతికి చెందిన బలిజలు కడకు వర్తకమే తమ అభిమాన వృత్తిగా పాటించి అధిక సంఖ్యాకులు ఆంధ్రదేశమంతట వివిధవర్తక సంబంధమైన వృత్తులు చేయువారుగను, కొందరు కృషీవలులుగను, మరికొందరు ప్రభుత్వఉద్యోగులుగాను పనిచేసి జీవిస్తున్నారు. వీరేవృత్తి చేసి జీవించినను తమ వంశనామము విడువకుండ దాని గౌరవ కీర్తులు నిలుపుకొనుటకుగాను తాముచేయు వృత్తిపదము వెనుక బలిజ శబ్దమును చేర్చుకొని పిలవబడుచున్నారు. బలిజలు శతాబ్దములనుండి వివిధ వర్తకములుచేసి జీవించుటవల్ల వర్తకము తమ వంశ పారంపర్య వృత్తిగా యేర్పడిపోయినది. అందువల్ల

వివిధ వ్యాపారములు నడుపువర్తకులు బలిజలు అని చరిత్ర తెలియజేయుచున్నది.

అమరసింహుడు "నామలింగాను శాసనం" లో వర్తకునికిచ్చిన పర్యాయపదాలు :— వైదేహిక, సార్థవాహ, నిగమ, వణిజ, వణిక్ అని ఉదహరించెను. అవిబహుకాలరాను రాను వణిజ, బణిజ, బలిజగామారి బలిజవగైరాలన్నీ వర్తకుని కాయాతావుల్లో స్థలం, భాషా, కాలానుగుణ్యమైన ఇతర పేర్లు మాత్రమేయని ఆధునిక చరిత్రకారుల యొక్క అభిప్రాయము.

బలిజ అను శబ్దం వర్తకుని యొక్క పర్యాయపదమని అనుకుంటే ఆంధ్రదేశంలో వర్తకముచేసి జీవించేకులాలెన్నో ఉన్నాయిగదా! వారందరిని బలిజలని యెందుకు పిలవకూడదు? నౌకావాణిజ్యము, నావికావృత్తి నవలంబించి జీవించే బలిజలను పూర్వంనుండి ఓడబలిజలు అని పిలిచినట్లు-నౌకావాణిజ్యము, నావికావృత్తిచేసి జీవిస్తున్న పల్లీలు (అగ్నికులక్షత్రియులు) అనబడే జాతివారిని ఓడబలిజ యని ఎందుకనరాదు? మరియు వర్తకుని యొక్క పర్యాయపదము బలిజయని భావిస్తే, వర్తక సంబంధమైన వృత్తినామము ధరించని లింగబలిజలు గోనుగుంట్లబలిజలు, గండవర బలిజలు వగైరా వారిని గూర్చి యేమని ఊహించాలి? విద్యార్థి కల్పతరువు, విశ్వకోశము, అమరకోశము మొదలగు

నిఘంటువులలో వ్రాయబడిన వర్తకునియొక్క పర్యాయ పదములు :- వర్తకుడు. వైదేహకుడు. సార్థవాహుడు, నైగమికుడు, వాణిజుడు. వణిజుడు, వణిక్, పణ్యాజీవుడు, ఆపణికుడు, క్రయవిక్రయికుడు అని మాత్రము వ్రాయబడి యున్నది. కావున బలిజశబ్దం వర్తకునియొక్క పర్యాయ పదము కానేకాదని తెలియు చున్నది.

బలిజశబ్దం యిది ఒక వంశపదమేగాని, వర్తకుని యొక్క పర్యాయపదము యెన్నటికి కాదు. బలిజలు యే వృత్తి అనుసరించిన, యే మతము స్వీకరించిన, యేగ్రామము లేక దేశములో నివసించిన ఆ వృత్తిపేరు, మతముపేరు, దేశ నామము నిడుకొని దానివెనుక బలిజ అనే వంశనామము చేర్చుకొని ఓడబలిజలు, గాజులుబలిజలు, దూదిబలిజలు, లింగబలిజలు గోనుగుంట్లబలిజలు, గండవరబలిజలు అని భిన్న భిన్ననామములతో పిలవ బడుచున్నారు. ఒకవంశజులు మరోవంశము పేరు పెట్టుకొని యెన్నటికి పిలవబడరు. అందు చేతనే పల్లవ వంశీయులు పల్లవులని (పల్లీలు) యాదవ వంశీయులు యాదవు (గొల్లలు) లని పిలవబడు చున్నట్లు బలివంశజులు బలిజలని గుర్తించ వలసినది.

ఆంధ్రుల చరిత్ర - సంస్కృతి అను గ్రంథము 304-305 పుటలలో ఈలా వ్రాయబడియున్నది: —

వ్యాపారస్థులు తాము విక్రయింపదలచిన వస్తువులను

సంచులలో నింపి బండ్లపైనను ఎద్దులపైనను వేసి వివిధ ప్రాంత ములకు పోవుచుండిరి. గోదావరి, కృష్ణా మున్నగు గొప్ప నదులను దాటుటకు పుట్టి యనబడు పెద్ద బుట్టలు వాడుకలో నుండెను. ఆ కాలమున నదులపై వంతెనలు మున్నగునవి విశేషముగా లేనందున వేసవికాలమందే వణిజులు తమ వ్యాపా రమును సాగించుచుండిరి. దేశమున అనేక ప్రాంతములు అరణ్యమయములై యుండినందునను, చోరబాధ విస్తార ముగ నుండిన కారణమునను, వర్తకులు పలువురేకమై గుంపులు గుంపులుగా ప్రయాణము చేయుచుండెడివారు. ఈ విధముగ నేర్పడిన స్నేహభావమే వర్తక సంఘము స్థాపిం చుట యందు వారిని ప్రేరేపించెడిది. "వివిధ వ్యాపారముల నడుపువర్తకులు బలిజలు" అని ఉదహరించారు.

బలిజలు వివిధ వర్తకము చేయుట వల్లను వివిధవ్యాపా రముల నడుపువర్తకులు బలిజలు అని పై ఉదహరించిన చరిత్రలో శ్రీ కె. లక్ష్మీరంజనం M. A.గారు వ్రాయుట సమంజసముగనున్నది. ఈలాగునే వివిధ వ్యాపారముల నడుపు వర్తకులు కోమట్లు. దేవాంగులు, గొల్లలు మొదలగు వారు అని చెప్పుట ధర్మము. వివిధవర్ణాలుకంటె బలిజలేపూర్వము విదేశ—స్వదేశ వ్యాపార సంబంధమైన వృత్తులు చేయుట వల్ల నాడు వర్తకసంఘములో బలిజలదే పైచెయ్యి అని చెప్పుటలో అతిశయోక్తి వుండదు. నాడుబలిజలందరు అయ్యా

వళి వర్తక సంస్థకు చెందినవారు. అయ్యావళి వర్తకసంస్థకు ప్రత్యేక జంత్ర వాద్యముకూడా నుండెను. ఈ వర్తక సంస్థకు వీరబలంజయమని పేరుగలదు. వీరబలంజయ వారనగా వీరులయిన బలిజవారలు అని అర్థము, వీరు తమ తమ కులమునకు లేక వర్తకసంస్థకు సంబంధించిన వ్యవహారములను కులసభలుద్వారా లేక వీరబలంజయ సమయము వారిద్వారా పరిష్కరించుకొనువారు.

తంజాపుర, మధుర నాయకరాజులు బలిజవంశీయులే యని ప్రభుత్వమువారు ప్రకటించిన "కులములు, జాతులు" అను గ్రంథమున ఇట్లు వ్రాయబడియున్నది.

Balija:— The Balijas are described by Fancis as being the chief Telugu trading castes, scattred throghout all parts of the Presidency. It is said to have two main divisions Desa (or Kota a fort) and peta (street). The first of these includes those, whose ancestors, are supposed to have been the Balija (Nayak)kings of Madura, Tanjore and Vijayanagar or Provincial Governors in those kingdoms, and the second belong those like the gazulu (bangle sellers) and Perika (salt sellers) who live by trade. In the Tamil Districts Balijas are known as Vadugans (Telugu people) and kavarins. The Descendants of the Nayak or Balija king's of Madura and Tanjore claim to

be Kshatriyas and of the Kasyapa (a rishi) Gotra; while the Vijayanagar Rais say they are lineal descendants of the Saga Bharadwaja. Others trace their ancestry to the Kauravas of the Mahabharata. Their Kshatriya descent is however, not admitted by other castes, who say that Balijas are an offshoot of the Kammas or Kapus, or that they are a mixed community recruited from these and other Telugu castes. The members of the caste, none of them, now wear the sacred thread, or follow the Vedic ritual. The name Kartakkal (Governers) was reaimed by those claim to be descendants of the Nayak Kings of Madura and Tanjore.

(Castes & Tribes of South India Vol. No. 1)

"బలిజలు తెలుగుదేశపు వ్యాపారముచేయు జాతివారు. వీరు ఈ దేశమునందంతటను వ్యాపించియున్నారు. వీరిలో రెండు తెగలు గలవు. ఒకటి దేశ (కోట) రెండు పేట (బజారు) అందు కోట యను తెగ మధుర తంజావూరులను పాలించిన నాయకరాజుల సంతతికి జెందినది. పేట యనునది గాజులు బలిజలు, పెరికలు అను ఉప్పువర్తకులు మొదలగువారి సంతతి. మధుర తంజావూరు నాయక రాజులు తాము క్షత్రియ వంశజులమనియు, చెప్పుకొనుచుండిరి. కొంతమంది తాము మహాభారత కాలమునాటి

కౌరవ వంశజులమనియు చెప్పుకొనుచుండిరి. ఇప్పుడు వారు యజ్ఞోపవీత ధారణగాని యితర వేదోక్త క్రియాచారముల గాని జరుపుటలేదు,"

వివిధ తావులలోని బలిజ శబ్దభేదాలు చూస్తే బలిజ నేటి కులం-జాతికాదు-వట్టి వర్గవిషయమనిపిస్తుంది. బలిజ బౌద్ధంనాటి సెట్టి సంఘంవలెనే (సెట్టిసమయము) ఒక సంఘం ఫెడరేషన్. బలిజ ఫెడరేషన్‌లో అనేక జాతుల వర్తకులున్నారు. వృత్తినిబట్టి-కాని అదే రానురాను కులం అవడం వల్ల అనేక జాతులు బలిజకులం ఏమో అనిపించారు, అని శ్రీ గజపతిరాయ. వర్మగారు "పెరికెకులచరిత్ర" అను శీర్షికక్రింద 29 జూన్ 1964 "బహుజన" వారపత్రికలో ప్రకటించారు.

భారతదేశము స్వాతంత్ర్యము పొందక పూర్వము దాదాపు 550 సంస్థానములు-వాటిని పరిపాలించే సంస్థానాధిపతులు - జమిందారులు. వారి కుటుంబములవారు గలరు. 1947 ఆగష్టు 15వ తేదీ అనంతరం ఈ సంస్థానములన్నియు స్వరాజ్యములో లీనమైపోయినందువల్ల సంస్థానాధిపతులు - జమిందారులు పదభ్రష్టులై వారి కుటుంబ వర్గముతో పాటు భారత ప్రజలలో చేరిపోయారు. ఇప్పుడు వారిని జమిందారులు అని పిలవకపోయిన, ఆ కుటుంబముల వారెవ్వరో, ప్రస్తుతం జీవిస్తున్న ప్రజలకు తెలుసు. సంస్థాన

ములకు చెందిన భూములు, కోటలు ప్రభుత్వ పరమైన; వారి సొంత చర, స్థిరాస్తులు మాత్రం వారి పరంగానే వున్నందువల్ల ప్రజలలో గౌరవముగా జీవించాలంటే వ్యాపారమో-ఉద్యోగమో చేయడం అవసరం. కాబట్టి సొంత పరిశ్రమలు అనగా చక్కెరమిల్లు, బియ్యపు మిల్లులు. బట్టలు మిల్లులు నిర్మించి మిల్లు యజమానులుగాను, సినిమాలు నెలకొల్పి సినిమా ప్రొప్రైటర్లుగాను, రాజకీయపార్టీలలో చేరి సాధారణ ఎన్నికలలో పోటీచేసి గెలుపొంది ప్రజాపాలకులు (మంత్రులు) గాను లేక సొంతసేద్యము నౌకర్లతో చేయించుకొని కర్షకులుగానో వ్యవహరిస్తు జీవిస్తున్నారు. ఈలా కొన్ని శతాబ్దములు వారి వంశములో కొన్ని తరాలు గతించిన తదుపరి అప్పటికి యేదో ఒక వృత్తి వారి వంశే పరంపరాగతమై పోవును. వణిజులుగానో కృషీవలులుగానో, లేక ప్రజాపాలకులుగానో యేర్పడి పోవుదురు. అప్పటికి వీరియొక్క నిజస్థితి కాల గర్భంలో కలిసిపోయి కృషీవలులుగానో, లేక వణిజులుగానో జీవించుట చూసిన ప్రజలు వారి జీవిత విధానాన్ని బట్టి వర్గముగనో లే. కులముగనో, భావించక తప్పదు.

అదేలాగున కొన్ని శతాబ్దములకు పూర్వము బలిజలు క్షాత్రమేలిన వారైనప్పటికి, రాను రాను కాకతీయ-నాయక రెడ్డి-విజయనగర రాజ్యపాలనకాలానికి పూర్తిగా ఆంధ్రదేశ వర్తకులుగా మారిపోయిరి. కాల పరిస్థితులను బట్టి క్షాత్రియోచిత ధర్మములను నెరపలేక ఆపద్ధర్మముగల వర్తక శూద్ర

ధర్మము నవలంబించినందువల్ల వీరి నిజస్థితి ఏలా తెలియగలదు? అందుకు యెవరికి తోచినట్లు వారనుకోవచ్చు.

పూర్వ మొకప్పుడు దేశములో పాడిపంటలతో సుభిక్షముగా నున్న కాలములో ఆహారపదార్థములకు, కట్టువస్త్రములకు విలువతగ్గి నాణెమునకు విలువ హెచ్చుగావుండెను. అందువల్ల నాడు కవులు "శతఃషోక్ - ధనాఢ్యశ్చ" నూరు వరహాలు కలిగినవాడు ధనాఢ్యు డనిపించుకొనును. అని నీతి శాస్త్రములో వ్రాశారు (వరహా రు 4-0-0) వర్తమానకాలములో ఆశ్లోకార్థము తలక్రిందులైనది. నాణెమునకు విలువ తక్కువైవ వస్తువునకు విలువపెరిగినది. అందువల్ల నేడు ఒక ప్రభుత్వ ఉద్యోగి నెలకు రూ 300-0-0 లేక రూ 400-0-0 జీతము పుచ్చుకుంటున్నప్పటికి తన కుటుంబ పోషణకు పట్టణములో చాలకున్నది. ఆనాటినీతిశాస్త్రము యొక్క శ్లోకార్థం నేటి ఆర్థిక పరిస్థితికి అన్వయిస్తుందా? లేదు. ఇప్పటి ఆర్థిక విలువ-పరిస్థితినిబట్టి రచయితలు తమ రచనలు సాగించుటలో తప్పులేదు.

శ్రీ పైడిపాటి లక్ష్మణకవి తాను రచించిన "ఆంధ్ర నామ సంగ్రహ" మను నిఘంటువు నందు కాపువాండ్రు, నాలవాండ్రు. బలిజవాండ్రు-ఈ మూడును శూద్రునికి పేళ్లు అని ఉదహరించారు. అది వారిదోషమా! కాదు. ఇప్పుడు బలిజ

సంఘీయులు అనుసరిస్తున్న వృత్తులు - అలవాట్లు శూద్రజాతికి పోలియుండుట జూచి అట్లు వ్రాసారు.

రాజులు రాజ్యాలు ఏలేకాలము అంతరించి ప్రజలచేత ఎన్నుకోబడిన ప్రజాప్రతినిధుల (మంత్రివర్గము) వల్లను పరిపాలన జరుగుచున్న ఈ కాలములో బలిజలేకాదు, యిటీవల పదభ్రష్టులైన సంస్థానాధిపతులు కూడ శూద్రవర్ణములోనికి దిగజారిపోయారని చెప్పుటలో ఆశ్చర్యముండదు.

అయితే ఆంధ్రదేశములో నివసిస్తున్న బలిజ శబ్దోపజీవులందరు క్షత్రియజాతికి చెందినవారేనా! యని యెవరైన ప్రశ్నించవచ్చు. ఇంచు మించు ముప్పది పైచిలుకు బలిజ శాఖలు ఆంధ్రదేశములో వున్నాయి. వీరందరు క్షత్రియ జాతివారని ఋజువుచేయుట సాధ్యపడదు.

శ్రీ కొమర్రాజు లక్ష్మణరావుగారు — చరిత్రకారులు వ్రాసిన దాంట్లో దక్షిణచాళుక్యులతో సంబంధము లేదు. చంద్ర. సూర్య, అగ్నివంశ క్షత్రియులు కారు. దక్షిణాత్యులైన చాళుక్యులు క్షత్రియులుగా చెలామణి అయినారు. అన్నట్లు కాకతీయ - నాయక -రెడ్డి -విజయనగర పరిపాలన కాలములోను, మహమ్మదీయులు బ్రిటీష్‌వారు పరిపాలన చేయుకాలములోను వర్తకసంబంధమైన వృత్తి కలిగియున్న కొన్ని సంఘాలు బలిజ కట్టుబాటులో చేరి వారు అనుసరించిన వృత్తిపదము వెనుక బలిజ శబ్దాన్ని చేర్చుకొని పిలువబడి

వుంటే వుండవచ్చును. పూర్వము యేకులము వారైన బౌద్ధ మతములో చేనవారిని శైవమతస్థులని పిలవ బడినట్లు కొందరు బలిజసంఘములో చేరినవారు బలిజలనిచెప్పుకొనుట జరిగియుండును.

భారతదేశ చరిత్ర అసమగ్రముగా నున్నది. క్రీస్తు పూర్వం 650 దాకా భరత ఖండాన్ని ఏరాజవంశావళి పరిపాలన చేసిందో ఇదమిత్థమని చెప్పడానికి ఆధారాలు కనపడవు. మిష్టరు సి. ఇ. యం. జోడ్ (C.E. M. Joad) రచించినటువంటి "భారతీయ నాగరకత" The History of Indian civilization) అను గ్రంథములో భారతదేశములో ఉన్న భిన్నభిన్న జాతుల స్వరూప స్వభావాలు సంక్షిప్తంగా ఈలా వ్రాసారు. (అనువాదము తల్లావఝ్ఝల కృత్తివాసతీర్థులు)

(1) హైందవార్యులు : హైందవార్యులు ముఖ్యంగా పంజాబులోను, కాశ్మీరరాజపుత్రస్థానములలోనూ కనిపిస్తారు. ఉత్తర హిందూస్థానంలో వీరు అగ్ర వర్ణాల్లో అధికంగా కనిపిస్తారు హైందవార్యులు దీర్ఘ దేహులు. వారినాసిక దీర్ఘసమున్నతము, శరీరము ఉజ్జ్వల గౌరవర్ణం.

ద్రావిడులు: దక్షిణ హిందూదేశంలో ద్రావిడులున్నారు. ద్రావిడులు ఆర్యులవలె సుందరోజ్జ్వల శరీరులు

కారు, పొట్టివారు. వారిశరీరచ్ఛాయ కృష్ణవర్ణము. రూపము కురూపము. నాసికవిశాలము. నాసికాపుటములు వివృతాలు.

మంగోలియనులు : వీరు హిందూదేశానికి టిబెట్, అస్సాం, బర్మాలకూ హద్దుల్లో ఉన్నారు. వీరు పొట్టివారు. ఫాలభాగము విశాలం. ఇరుకైన కళ్ళు. చదునైన ముఖాలు వీరు సాధారణంగా పచ్చగానో, నల్లగానో ఉంటారు. ఈపైన చెప్పిన జాతుల్లోంచి భారతీయుల్లో భిన్నజాతులు ఉత్పన్నమైనవి. జాతి సాంకర్యం నాలుగు రకాలుగా మనకు కనిపిస్తుంది.

ఆర్యద్రావిడులు : లేక హిందూస్థానీ వాళ్ళు. వీరు సంయుక్త పరగణాల్లో రాజస్థానంలో కొంతమేరా, బీహారులోనూ కనబడతారు. హైందవార్యద్రావిడ రక్తసాంకర్యంవల్ల ఆర్యద్రావిడులు ఉద్భవించినారు. వారిశిరస్సులు దీర్ఘములు, దేహచ్ఛాయ కించిత్ గౌరవర్ణం, కృష్ణవర్ణము. నాసికలు విశాలములు, విశుద్ధ హైందవార్య నాసికలకన్న ఆర్యద్రావిడుల నాసికలు సువిశాలములు.

మంగోలీ ద్రావిడులు : వంగదేశం దిగువనూ, ఒడ్రం, అస్సాములలోనూ వీరేఉన్నారు. ద్రవిడ మంగోలీ రక్తసాంకర్యంవల్ల మంగోలీ ద్రావిడులుసిద్ధమైనారు. అగ్రవర్ణాల్లో హైందవార్య రక్తం ప్రధానం. వారి లక్షణాలు

ఇలా ఉంటవి. నుదురు విశాలం, శరీరం నలుపు, జుట్టుదట్టం. అంత పొడగరులూకారు_ పొట్టీకారు,

సింధియను ద్రావిడులు : ఈ సంకరజాతి వాయవ్య సరిహద్దు రాష్ట్రింలోనూ, మహారాష్ట్రింలోనూ, రాజస్థానం లోనూ ఉంది. వీరి లక్షణాలు ఇలా ఉంటవి. పొట్టివాళ్ళు, పొడుగాటి తలలు, చిన్నముక్కులు.

తురుష్క-ప్రష్లావీయజాతి: వీరు బెలూచిస్థానంలోనూ వాయవ్య సరిహద్దు రాష్ట్రింలోనూ ఉన్నారు. తురుష్కులు, ప్రష్లావీయులనే పారసీకల సాంకర్యం వల్లఉత్పన్నమైనవారు తురుష్క ప్రష్లావీయులు. వీరుశుభ్రవర్ణులు. దీర్ఘ శరీరులు, దీర్ఘనాసికోపేతులు, విశాల లలాటం కలవారు.

శతాబ్దాలపాటు ప్రజానీకం ఒక ప్రదేశం నుంచి మరొక ప్రదేశానికి సంచారము చేశారు. తత్ఫలితంగా ఎవరూ ఊహించని మండలాల్లో రకరకాల తెగలు కని పిస్తారు.

శ్రీ వివేకానందస్వామి కులము, సంస్కృతి. సామ్య వాదము అను గ్రంథములో ఈలా వ్రాశారు :- "బ్రాహ్మణ క్షత్రియాది నామములు—అత్యున్నత పదవికి వచ్చినను ఆగక ఎల్లప్పుడును హెచ్చుతగ్గుల నొందుచుండు నొక సంఘముయొక్క స్థితిని తెలియపఱచునవి. తక్కిన ప్రయ

త్నము లన్నియు - వివాహనిషేధము, నిమ్నతర జాతుల నుండియు దేశాంతరముల నుండియు క్రొత్తవారిని చేర్చుకొన వలసిన నిర్భంధము-ఆయా తరగతుల రూపమునకు సుస్థిరత కల్పించుటకు, ఖడ్గబలముగల ఏ కులమైనను క్షత్రియులలోను, విద్యాబలము గలది బ్రాహ్మణులలోను, ద్రవ్యసమృద్ధిగలది వైశ్యులలోను చేరును. ఉదిష్టగమ్యమును చేరినవారి నుండి వేఱుగా నుండుటకై అదేకులమున శాఖలు కల్పించును. నిజమేగాని. కాలక్రమమున అవి ఒకటిగనే కలిసిపోవును. హిందూదేశ మంతటను ఇది మన కన్నుల యెదుటనే జరుగు చున్నది. కులభేదము లెన్నియున్నను. అంతరశాఖలను దాటి వివాహము లాడరాదను నిషేధ మొకటి ఇటీవల కొన్ని శాఖలలో - అన్నిటిలో కాదు-ఏర్పడి యున్నను మనము నిస్సంశయముగా మిశ్రమజాతికి-ఆ శబ్దమునకు పరిపూర్ణార్థ మున - చేరిన వారమే."

కావున బలిజ శబ్దోప జీవులందరును క్షత్రియులనిగాని వైశ్య శూద్రులనిగాని దృఢముగా చెప్పుటకు వీలుపడదు. గాని వర్తమాన కాలములో బలిజలందరు శూద్రులుగా ఎంచబడి యున్నారు.

బిరుదులు

అతి ప్రాచీనకాలమునుండి జాతినిబట్టి యుండెడి బిరు దులు :—

రావు అను బిరుదు :- బలిజలు, రాజపుత్రులు, చిత్రకారులు, మరాటీలు కలిగియున్నారు.

నాయుడు అను బిరుదు:- బలిజలు, తెలగాలు, తెలుగు వెలమలు, కమ్మవారు, తెనుగు గొల్లలకు చెల్లును.

శ్రేష్ఠి (సెట్టి) అనుబిరుదు:- బలిజలు, కోమట్లు, లింగబలిజలు, గాండ్లవారు, బెస్తవారు, జనపవారు కొన్నిచోట్ల దేవాంగులకును చెల్లును.

రాజు:- అను బిరుదు. నియోగిబ్రాహ్మణులు, క్షత్రియులు, భట్టువారు వహింతురు.

ఖండర్, నాయకర్ పడైయాచ్చి, శేముశెట్టి, పిళ్ళె, మొదలార్ ఈ బిరుదులు దక్షిణమున నగ్నివంశస్థు లనెడు పల్లెవాండ్రకు జెల్లును.

మూర్తి అనుబిరుదు:- భట్రాజులకును సిద్ధుల వారికిని జెల్లును.

శర్మ:- శాస్త్రి మొదలగునవి బ్రాహ్మణులకును.

వర్మ:- రాజులకును; గుప్త:- వైశ్యులకును; దాస:- శూద్రులకును సాధారణముగా ఈ బిరుదులు చెల్లును.

రెడ్డి :- అను బిరుదు పంటకాపు, పాకనాటికాపు, మోటాటికాపు, మురికినాటికాపు, దేసూరుకాపు, మొదగు వారికి రెడ్డి నామముగలదు. మరియు బలిజలకు కూడ గలదు.

అయ్యర్ :- దాక్షిణాత్యులగు శ్రీవైష్ణవులు, బ్రాహ్మణులు, జంగములు, వీరశైవులు పై బిరుదమునకు పాత్రులు.

అయ్యంగారు:- వైష్ణవులకును, చాత్తాద వైష్ణవులకును, పట్టుసాలి వారికిని పై బిరుదుగలదు.

మొదలారు:- అరవ వెలమలును, కైకాలవారును, అరవదాసీపుత్రులును ఈ బిరుదు పొంది యుందురు.

మేస్త్రి :- వడ్రంగులకును, తాపీపనిచేయు వారికిని చెల్లును.

నాయర్ :- అను బిరుదు మళయాళమున శూద్రులకు గలదు,

పై ఉదహరించిన బిరుదములు విద్యార్థి కల్పతరువు అను నిఘంటువు పారిభాషిక పదములలో 59-60 పుటలందు వ్రాయబడి యున్నది.

పై ఉదహరించిన బిరుదములు గమనించగ యితర జాతులవారికంటె బలిజలకు గౌరవబిరుదులు హెచ్చుగానున్నవి. అందువల్ల ఆయా ప్రదేశములలో వీరి నామాంతమున నాయుడు, దొర, రావు, శెట్టి, దేశాయి, ధనపాల దేశాయిశెట్టి, పృథ్విశెట్టి, అయ్యావళిసెట్లు, వర్మ వీరబలం

జయ, రాజు, సాలుమూలలు, లేక యేబదియారు దేశముల వారు మొదలగు బిరుద నామములు చేర్చుకొని పిలువబడు చున్నారు.

ఇతర రాష్ట్రిలలో నివసించు బలిజలు చాళుక్య, సోలంకీ, పర్మాన్, చౌహార్, పవేరు, కుంభీలు, కూర్మిలు, వడగర్, కవర్రై, రావు, బల్వాంత్, మహాంతే, జగతాప్, సిందే, నింబాల్కర్, భోన్సలా, గైక్వార్. చత్రపతి, సావర్, చౌహాన్, సర్కార్, దాస్, మహీపతి, పాత్రులు మొదలగు బిరుద నామములు గలిగి యున్నారు.

(బలిజకుల చరిత్ర)

4—వ అధ్యాయము

బలిజ శాఖలు

ఓడబలిజలు

బలిజ వంశీయులు యేవృత్తి చేసి జీవిస్తూవుంటే ఆవృత్తిపేరు వెనుక తమ వంశగౌరవ పదమగు బలిజ శబ్దాన్ని చేర్చుకొని పిలవడం ఆచారమైయున్నందున; తీర ప్రాంతమున నివసించు బలిజలు విశేషంగా విదేశ వర్తకము చేయుటకు అవసరమైన వర్తకపు ఓడలు (తెరచాప ఓడలు) నిర్మించి, వాటిని, సముద్రముపై నడిపించి, నౌకావాణిజ్యము—నావికా వృత్తి చేయుటవల్ల 'ఓడబలిజలు' అని పిలవబడిరి.

ఆంధ్రదేశములో వృత్తిభేదమువలన యేర్పడిన బలిజ సంఘాలెన్నో వున్నాయి. అందులో బలిజలు యేనాటినుండి నౌకావాణిజ్యము—నావికావృత్తి ప్రారంభించగా ఓడబలిజ యను నామము కలిగినదో ఊహించవలసియున్నది.

బంగాళా దేశము మొదలుకొని మద్రాసు దిగువ వరకు సముద్రతీరమున నున్న దేశమంతయు బలిమహారాజు పరిపాలన చేసి యిప్పటికి 1,46,00,000 పై చిలుకు అయినట్లు చరిత్రకారుల యొక్క అంచనా. తన పరిపాలనా కాలములో ఓడలు నిర్మించి ఓడలపై విదేశగమనము చేసియున్నట్లుగాని, లేక ఖండాంతర నౌకా వాణిజ్యము ప్రోత్సహించినట్లుగాని చరిత్రలో వ్రాయలేదు. గాని ప్రాచ్యక దేశమంతా తీర

ప్రాంతము సరిహద్దుగా వున్నందువల్ల భూమిపై ప్రవహించు నదులన్నియు సముద్రములో కలియుచుండును. భూమార్గమున ఉత్తర దిశనుండి-దక్షిణదిశకు వచ్చుటకు పోవుటకు మధ్య మధ్య ప్రజలు, పాలకులు నదులు దాటవలసి వచ్చినప్పుడు చిన్న చిన్న పడవలపై ప్రయాణముచేసి దాటుచుండే వారని ఊహింపబడుచున్నది. అందువల్ల ఆకాలములో పడవలు ఉపయోగముతప్ప ఓడలు ఉపయోగించే అవసరము కలిగియుండదు. అందువల్ల ఓడలు నిర్మించుటకు నాటిప్రభువులు (పాలకులు) ఉత్సాహము జూపుటగాని, వర్తకులకు సముద్రాలు దాటి దూరదేశాలు పోవాలనే సంకల్పం ఆవశ్యకత లేకపోవచ్చు.

బలి అనంతరం ఆంధ్రరాజు పరిపాలన జరిగినది. ఈ ఆంధ్రరాజు- శ్రీరాముని తండ్రి దశరథుడు- వీరిద్దరు సమకాలికులని తెలియుచున్నది. శ్రీరాముడు లంకాధీశ్వరుడగు రావణునితో యుద్ధము చేయుటకు లంకకు వానర సైన్యము తరలించుటకు నాడు సముద్రముపై పోవుటకు వర్తకపు ఓడలుగాని-యుద్ధపు ఓడలుగాని లేకపోయి వుండును. ఆకారణము చేత లంకలో ప్రవేశించి యుద్ధము చేయుటకు వారధి కట్టవలసిన పని యేర్పడినది.

నాడు ఓడల నిర్మాణము, సాగర సంచారము లేనందువల్ల జనకమహారాజుచే చాటింపబడిన సీతా స్వయంవరము

నకు హాజరు కావటానికి లంకాధీశ్వరుడు తనతపస్సు బలము వలననో లేక మంత్రశక్తివలననో గగన మార్గమున విమానములో ప్రయాణముచేసి యుండెనని పురాణము తెలియచేయుచున్నది. రామరావణయుద్ధము నాటికి ఆంధ్రులు సముద్రయానముచేసి వాణిజ్యాభివృద్ధిపొందినట్లు తెలియదు. నౌకాజీవితమునకు అలవాటుపడి యితర దేశాలకు వెళ్ళినట్లు తెలియదు, గాని, నాడు నదులపై వంతెనలు లేవు కాబట్టి నది ఈఒడ్డునుండి ఆఒడ్డుకు పోవుటకు పడవలు ఉపయోగించి యుండిరని భావింపబడు చున్నది.

ఆంధ్రరాజులు అనంతరం యే రాజులుఆంధ్రదేశాన్ని పరిపాలించిరో తెలియకున్నది. గాని సుమారు మూడువేల సంవత్సరములకు పూర్వము రచింపబడిన ఐతరేయ బ్రాహ్మణములో ఆంధ్రుల ప్రశంసగలదు. మహాభారత కాలము నాటికి ఆంధ్రులు నాగులని వ్యవహరింపబడు చున్నారని, గొప్పబలవంతులని, ధైర్యశాలులని తెలియుచున్నది. వీరు కౌరవ పక్షపాతులుగను, పాండవులకు వ్యతిరేకులుగనుకన్పింతురు. వీరు ప్రాచీన కాలమున భారతదేశమంతయువ్యాపించి యుండిరి. నాగరాజు ఆంధ్రదేశమును పరిపాలించుటచేతను ఆంధ్రదేశమునకు కొంతకాలము నాగభూమియనిపేరుకలిగినది. నాగులు పరిపాలన చేయుకాలములో కూడ ఓడలు నిర్మించి విదేశ వ్యాపారము చేసియున్నట్లు, నౌకాయానము జరిపినట్లు చరిత్రలో వ్రాయలేదు.

భారతయుద్ధము జరిగి యిప్పటికి సుమారు 4,000 సం॥ గతించి యుండవచ్చునేమో! మహాభారత యుద్ధము క్రీ॥పూ॥ 1733వ సం॥న జరిగినదని, మరికొందరు క్రీ॥ పూ॥ 1810 సం॥, 1922 సం॥లో జరిగినట్లు ఆధునిక చరిత్రకారుల అభిప్రాయమని వ్యాసకర్త మహేష్ "వేల్పుల కైనా మార్పులు తప్పవు" అను శీర్షిక క్రింద ది12-3-65 ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికలో ప్రకటించారు. ఆ కాలములో కూడ సముద్ర ప్రయాణము చేయు ఓడలు ఉత్పత్తి. నౌకావాణిజ్యము చేయు అభిలాష భారతీయులకు లేకపోయి వుండును. నదులలో ప్రయాణము చేయుటకు చిన్నాపెద్ద పడవలు నావలు కలిగియుండును గాని ఓడలు ప్రశంస కానరాలేదు.

జాతీయ నౌకలు అభివృద్ధిగూర్చి కౌటిల్యుడు తన అర్థశాస్త్రములో ముప్పది శతాబ్దములునుండి భారతదేశము విదేశాలతో నౌకావాణిజ్యము చేస్తున్నట్లు వివరింప బడినది. ఇందువల్ల భారతీయులు 3,000 సంవత్సరములుపూర్వమునుండి తెరచాపఓడలు యొక్క నిర్మాణముగావించి యుందురని ఊహింపబడు చున్నది. అనగా బౌద్ధశకము ప్రారంభించక పూర్వము నుండి ఓడలు వర్తకము విదేశములతో కొనసాగు చున్నట్లు గుర్తించవలసి యున్నది.

మిష్టర్ అలెక్జినోవికోఫ్ తాను రచించినటువంటి "మానవవంశవృక్షం" అను గ్రంథములో ఈలా వ్రాశారు.

'5 వేల సంవత్సరాలక్రితం మనుష్యులు లోహాలు ఉపయోగం తెలుసుకున్నారు. రాగితో తయారుచేసిన పనిముట్లుబాగుంటా యని ప్రథమంలో రాగిని కరగవేసి అచ్చువేయడం. తదుపరి రాగిలోనే కొన్ని పాళ్ళు తగరం కలిపితే కంచు తయారవడం తెలుసుకోవడం జరిగినది. కంచుతో చేసిన వస్తువులు గట్టిగా వుంటాయని తెలిసినది. పాతరాతియుగంలో వ్యవసాయమూ, గృహనిర్మాణమూ, పశువుల పెంపకమూ మొదలైన వ్యాపకాలు వచ్చాయి. కంచు యుగంలో నాగరికతలు బయలుదేరి వృత్తి, విద్య మొదలగువ్యాపకాలు వచ్చాయి. ఈనాగరికతలలో గనిపనివాళ్ళూ వాస్తుపనివాళ్ళూ లోహకారకులూ వర్తకులూ నావికులూ సైనికులూ గుమస్తాలు, మతబోధకులూ, కొద్దిమంది పాలకులు బయలుదేరారు. వ్యాపారాభివృద్ధితో గణితమూ. లిపీ తయారయాయి. పంచాంగంకూడ కనిపెట్ట బడింది. 3,400 ఏళ్ళక్రితం ఎవరో సులువుగా యినుము తయారుచేసే పద్ధతి కనుగొన్నారు. అందువల్ల మానవజీవితములో విప్లవం జరిగింది.

కంచు చేయడానికి అవసరమైన రాగి తగరములాగా కాకుండా యినుము ఎక్కడబడితే అక్కడే దొరుకుతుంది. అంటే పనిముట్లు మరింత సులువుగా, విపులంగా అందుతా యన్న మాట. గొప్ప గొప్ప నగరాల నిర్మాణం సాగింది. ఇనుము యుగములో ఆధునిక యుగం ఆరంభమయింది.

క్రీ॥ పూ॥ 6 వ శతాబ్దమునుండియు ఉత్తరాపథమున మగధరాజ్యము ప్రాబల్యము నందుండెను. శిశునాగవంశపు తరువాత నందవంశమువారు మగధనేలిరి. నంద రాజులు కళింగము జయించినట్లుకొన్ని యాధారములు గలవు. క్రీ॥ పూ॥ 322 ప్రాంతమున నందవంశము అంతమొందించి మౌర్యచంద్రగుప్తుడు ఉత్తరాపథమున బ్రహ్మాండమైన సామ్రాజ్యమును స్థాపించెను. ఈతడాంధ్రరాజులను జయించి వశపర్చుకున్నట్లు లేదు.

మౌర్యచంద్రగుప్త చక్రవర్తి కాలముననే ఆంధ్రరాజ్యము మగధ సామ్రాజ్యము తరువాత మిక్కిలి బలశక్తి సమన్వితమైనదని మెగస్తనీసు వ్రాతలబట్టి తెలియుచున్నది. ఆంధ్రరాజ్యస్థాపన యెప్పుడు ఎట్లు జరిగెనో నిర్ణయించుటకు ఆధారములు కానరావు. క్రీ॥ పూ॥ 320 ప్రాంతమున నంద రాజులకూలద్రోసి చంద్రగుప్తుడు మౌర్య సామ్రాజ్యమును స్థాపించెను.

ఆంధ్రరాజ్యమును యెవరు నెలకొల్పిరను ప్రశ్నకు చారిత్రకమైన సమాధానము చెప్పవీలు పడదు. బ్రహ్మాండ పురాణమునందు ఆంధ్రరాజ్యమునుగూర్చి యొక కథ చెప్పబడియున్నది. సుచంద్రుని కొడుకు ఆంధ్రవిష్ణువు గోదావరి తటమునందు నిశుంభుడను దానవుని సంహరించి వానిరాజ్యము నాక్రమించెను. ఆంధ్రవిష్ణువునకు రాక్షస సంహారమునందు

సురలు తోడ్పడిరి. నిశుంభుని చంపి ఋష్యాశ్రమములకు వానినుండి భయము నీతడు మాన్పెను. మరియు మహేంద్ర పర్వతము, భీమేశ్వరము, కాళేశ్వరము, శ్రీశైలమును గలిపి ఆంధ్రవిష్ణువు తన రాజ్యమునకు ప్రాకారమునిర్మించెను. దాని చాతుర్ద్వారములందును శివుడు త్రిశూలపాణియై ప్రమథగణములతో నిలిచి యారాజ్యమును రక్షించెను. పైవానిలో భీమేశ్వర, కాళేశ్వర, శ్రీశైలములుగల దేశమునకు త్రిలింగ సంజ్ఞ మొసగినవని యిదివరలో చెప్పడమైనది.

ఆంధ్రకౌముది యను గ్రంథమందు ఆంధ్ర విష్ణువుని గూర్చి మరియొక యంశము తెల్పబడియున్నది. ఈతడు శ్రీకాకుళమును పాలించిన చంద్రుని కుమార్డు ఆర్యమంజు శ్రీ మూలకల్పమను బౌద్ధగంథము కూడ సుచంద్రుని పేర్కొనుచున్నది. సుచంద్రుని రాజధానియైన శ్రీకాకుళము, (శ్రీకాకుళం అనగా యిప్పుడున్న శ్రీకాకుళంజిల్లాలోని శ్రీకాకుళం పట్టణం కాదు. దీనికీపేరు వచ్చుటకు కారణం పూర్వము ముస్లిమ్ పరిపాలనలో ఈ ప్రదేశమందు పార్సల్ యొక్క సీళ్లు విప్పేవారట. అందువలనను సీల్ కొళో అను పేరువచ్చి అది రానురాను బ్రిటిష్ పరిపాలన కాలములో చికాకోల్ (Chicacole)గా మారి తదుపరి స్వాతంత్ర్యము పొందిన పిమ్మట శ్రీకాకుళం అని పిలవబడుచున్నది.) ప్రాచీనకాలమున కృష్ణానది యొడ్డున నుండెడిది. అది వెల్లువలకు కొట్టుకొనిపోయి

దాని సమీపముననే ప్రస్తుత శ్రీకాకుళ గ్రామము నిర్మింపబడి యున్నది. ఇది విజయవాడకు ఇరువది మైళ్ళలో నున్నది. శ్రీకాకుళంనందు ఆంధ్ర విష్ణువు దేవాలయము నేటికిని విరాజమానమై యున్నది. ఈ దేవునే ఆంధ్రనాయక స్వామియని యందురు.

ఆంధ్ర విష్ణువు స్థాపించిన రాజ్యోదంతము యింతవరకు యించి తెలియరాదు.

కథాసరిత్సాగరమున దీపకర్ణియను మరొక రాజు చరిత్ర వర్ణితమైనది. ఈతడు దక్షిణాపథము నేలుచుండెనని చెప్పబడుచున్నది. దీపకర్ణి సంతానహీనుడై యుండెను. ఒకనాడు అతడరణ్యమునకు వేటకుబోయెను. అక్కడ సాతుడను నొక యక్షుడు సింహపరాక్రమముగల యొక బాలుని దీపకర్ణికి పెంచుకొనమని యప్పగించెను. ఈబాలుడే తరువాత ప్రసిద్ధుడైన శాతవాహనుడు ఈ కథనుబట్టి దీపకర్ణి మహారాజు మరియొక యాంధ్రగణమునకో లేక యక్షరాజ కుటుంబమునకో చెందిన శాతవాహనుని దత్తపుత్రునిగా స్వీకరించెనని తోచును. చరిత్ర ప్రసిద్ధమైన శాతవంశమున కీతడు మూలకర్త యయ్యెను.

చంద్రగుప్తుని మనుమడు అశోక చక్రవర్తి కాలమున (క్రీ॥పూ॥ 272-236) ఆంధ్రులాతనికి మిత్రులో సామంతులో అయి యుండిరని యూహింప బడినది. అశోకుడు కళింగముపై దండెత్తి గొప్ప రక్తపాతముతో గూడిన విజయమును

సాధించుట చరిత్రాంశము. కాని యాతడాంధ్రదేశముపై యుద్ధముచేసి స్వాధీనము చేసికొన్నట్లు ఆధారములు లేవు. అశోకుడు బౌద్ధమతాభిమానుడై బౌద్ధమత ప్రచారమునకు నడుముగట్టుటకు పూర్వమే ఆంధ్రదేశమునందీ ధర్మము వెలసి యుండెను. కావున ఆంధ్రులు మౌర్యుల సామ్రాజ్య శక్తిని గుర్తించియు అశోకుని ధర్మప్రచారమునకు మిక్కిలి సుముఖులై యుండియు అతని సామ్రాజ్య ప్రజలలోని వారుగా మెలగియుందురు.

అశోక చక్రవర్తి కాలములో తూర్పు దేశాలకు అనగా బర్మా, మలయా. సింగపూరు, బోర్నియో, సుమిత్రా దీవులకు, చైనా, జపాను దేశాలకు, దక్షిణముననున్న సింహళ దేశమునకు, పశ్చిమ యూరపు దేశాలకు బౌద్ధమత ప్రచారకులను తెలిచాప ఓడలపై పంపించి యుండెనని చరిత్ర తెలియజేయుచున్నది.

బలిజశాఖలు కొన్ని బౌద్ధమతమున చేరినవారికి నాడు శ్రేష్ఠియను పట్టుపేరుండెనని శ్రీచిలుకూరివీరభద్రరావుగారు వ్రాసియుండిరి. క్రీ॥ పూ॥ సుమారు 5-6 శతాబ్దాల నాటికి గూడ వర్తకులకు బౌద్ధంలో గొప్పస్థానముంది. కావున ఆంధ్రదేశములో ఆనాటినుండి అంతర్దేశ వర్తకముతోపాటు నౌకావాణిజ్యము కూడ ప్రారంభించి యుండును. బలిజలు ఓడల వర్తకము. నావికావృత్తి అవలంబించుట వలనను

ఓడబలిజలని అప్పటి నుండి పిలవడం ప్రారంభ మైనదని ఊహింపబడుచున్నది. మరియు బౌద్ధకాలములో కీర్తి పొందిన క్షత్రియజాతి తమ యొక్క గౌరవ కీర్తులు గోల్పోయి నావికులయ్యారనియు, నౌకావాణిజ్యమునకు ఆంధ్ర దేశం తీర ప్రాంతము ప్రసిద్ధి జెందినదని చరిత్రకారుల వల్ల తెలియుచున్నది.

"ఆంధ్రుల చరిత్ర-సంస్కృతి" అను గ్రంథములో యిలా వ్రాయబడియున్నది. ఆంధ్రులు ప్రాచీన కాలముననే సముద్రయానము చేయుచున్నట్లును నౌకా జీవనము గడుపు చుండినట్లును సూచన గలదు. బంగాళాఖాతము నంటి యాంధ్రదేశపు తీరరేఖ సుదూరము వ్యాపించి యుండుటచే ఆంధ్రులకు సముద్రాభిగమనమునకు ప్రత్యేక సౌకర్యము లుండెను. నౌకానిర్మాణమునకు పలయు శ్రేష్టమైన కలప గల అడవులీ భూమియందుండెను. ఇచ్చట రేవులు మహా నౌకల రహదారిలో నుండుట మరియొక విశేషము. ఆకాలమున వర్తకపుటోడలు హిందూదేశపు పశ్చిమ తీరమందున్న భరుకచ్చము (Broach) శూర్పారగము (సోపారా-సూరతు) రేవులనుండి బయలుదేరి సింహళద్వీపమును చుట్టి వచ్చి ఆంధ్ర, కళింగ తీరములందల్లి నౌకాశ్రయములను చూచుకొని గంగానదిపై నున్న తామ్రలిప్తి వరకు పోవు చుండెడివి. ప్రాచీనాంధ్రులీ వర్తకమునందు పాల్గొని లాభము నొందుచుండిరి. కళింగతీరమున్న దంతపురము, అడ్జిటా రేవు

లును, కృష్ణాముఖ ద్వారమున వజ్రాల దిన్నెయు, పినాకినీ ముఖమునందలి దేవునగరమును గొప్ప రేవు స్థానములుగా నుండినట్లు బౌద్ధుల జాతక కథలు చాటుచున్నవి, ఆంధ్రులు సముద్రయానము తీరముతో నాగిపోలేదు. సువర్ణభూమి యనబడు బర్మాదేశమునకు కూడ ఆంధ్ర నావికులు వ్యాపారార్థమై యేగుచుండిరి.

పై ఉదహరించిన యంశమును బట్టి గ్రహించగ ఆంధ్ర దేశమున రాజ్యభ్రష్టత్వము పొందిన బలిజవంశ క్షత్రియులు సముద్రతీరమున నున్న రేవుపట్టణములలో స్థిరనివాస మేర్పర్చుకొని తమవద్దనున్న మూలధనముతో నౌకలు (తెరచాప ఓడలు) నిర్మించి ఖండాంతర నౌకావ్యాపారము-నావికా జీవితము (క్రీ॥పూ॥ 5-6 శతాబ్దములు నుండి ప్రారంభించి యుండురనియు, అందువల్ల యిప్పటికి దాదాపు 2500 సంవత్సరములు నుండి ఓడ బలిజలు అనిపేరు పొంది బలిజశాఖలలో నౌకశాఖమై వర్ధిల్లుచూ వచ్చినదని భావించబడుచున్నది.

బలిజ వంశీయులు మాత్రమే చేయు వృత్తినామము, నివసించు ప్రదేశ నామము వెనుక తమ వంశ పదమగు బలిజ శబ్దాన్ని చేర్చుకొని పిలవబడుచున్నారు. అందువల్ల నౌకా వ్యాపారమునకు మూలాధారమైన ఓడ అను వృత్తి పదము వెనుక బలిజ శబ్దమును చేర్చుకొని ఓడ బలిజలు అని ప్రాచీన

కాలమునుండి నేటివరకు అదే నామముతో పిలువబడుటకు హేతువై యుండునని దృఢపడుచున్నది. మిగిలిన కులసంఘాలు బలిజలువలె వృత్తి నామముతో తమ వంశనామము చేర్చుకొని చెప్పుకొనుట ఆచారము లేనందువల్ల వారు నౌకా జీవితము గడుపుచున్నప్పటికి వారిని నావికులు - నౌకావర్తకులని మాత్రము పిలవబడుదురు.

అధునిక చరిత్రకారులు కొందరెంచినట్లు 'బలిజ'యను శబ్దము వర్తకునియొక్క పర్యాయపదమని భావించినట్లయిన ప్రథమములో ప్రత్యేకముగా ఓడలు వర్తకము చేయువర్గము బలిజ అను వర్తకసంఘముతో చేరి సభ్యత్వము పొంది యున్నందువల్లనే ఈ సంఘము వారికి ఓడబలిజ యను పేరు కలిగినదని ఎంచవచ్చును.

శాతవాహన వంశీయులు క్రీ॥పూ॥ 225 - క్రీ॥శ॥ 225 వరకు ఆంధ్రదేశము పరిపాలించు కాలములో నౌకావాణిజ్యము ఉన్నతస్థితిలో ఉండెను. శాతవాహన సామ్రాజ్యము శాంతి సౌఖ్యములతో నోలలాడుచు పరిశ్రమలను, కళలను అపారముగ పెంపొందించుకొనెను. అందువల్ల భారతదేశము తీరమువెంటగల ప్రాంతములతోను, పశ్చిమమున గ్రీసు, రోమువంటి దూరదేశములతోను, తూర్పున బర్మా, సయాం చీనా, తూర్పు సముద్రదీవులతోను ఆంధ్రులు గొప్ప నౌకా వ్యాపారము సాగించుచుండిరి.

పెరిప్లసు, టాలెమీ భూగోళము మున్నగు గ్రంథముల సాక్ష్యమును బట్టి కృష్ణానదీ ముఖద్వారము ఖండాంతర వాణిజ్యమునకు కేంద్రముగా నుండెను. ఈ ప్రాంతమును వారు మసేలియా యని పిలవబడుచుండిరి. కృష్ణానదిని టాలెమీ తన గ్రంథమున మైసోల్లాలుసు, నెల్లూరు సమీపమున క్రీ॥శ॥ రెండవ శతాబ్దము నాటి రోమక నాణెములు భూమిలోనుండి త్రవ్వి తీయబడినది. ఆంధ్రదేశమునకు ఖండాంతర దేశములతో నడిచిన వర్తకమునకివి నికరమైన నిదర్శనములు. టాలెమీ కథనము బట్టి ఆంధ్రదేశపు తీరమున కొంటకొస్సిల (ఘంటసాల) అల్లోసైని (కోరంగి) కొడ్డూర (గూడూరు) రేవులు ముఖ్యనౌకాస్థానములుగాను సముద్ర వ్యాపారముతోపాటు నాటు వర్తకముకూడ ఉచ్చస్థితిలో నుండెను. ఆకాలపు నాటు రహదారులలో ముఖ్యమైనది తూర్పున ధాన్యకటకసమీపమున బయలుదేరి దేశమధ్యము నుండిపోయి గోదావరి మీది ప్రతిష్ఠానము గుండ పశ్చిమ సముద్రతీరమున నుండిన భరుకచ్ఛము (బ్రోచ్) సోపారా (సూరతు) రేవులకు సరకులను గొనిపోవుచుండెను. మరియొక రాజమార్గము పశ్చిమతీరపు రేవులనుండి బయలుదేరి తూర్పు మాళవమునందలి విదిశానగరముగుండ ఉత్తరాభిముఖమున చని పాటలీపుత్రముతో కలియుచుండెను. ఇట్లు అంతర్దేశ వర్తకము, ఖండాంతర వాణిజ్యము శాతవాహన యుగములో అభివృద్ధి దశలో నుండెను.

యజ్ఞశ్రీ శాతకర్ణుని కాలపు నాణెములు మనకు లభించినవి. వానిపై ఓడలయొక్క చిత్రములు కాన్పించినందున నాకాలములో సముద్రయానములు విశేషముగ జరుగుచుండెననియు, ఆంధ్రదేశీయులు జావా, బోర్నియో, సుమెత చీనా, బర్మా మున్నగు దేశములతో నోడవర్తకము చేయుచుండెడి వారనియు ఊహించుటకు అవకాశము యేర్పడుచున్నది. శాతవాహన చక్రవర్తులకు త్రిసముద్రాధిపతులని బిరుదముండెనని ఆంధ్రుల చరిత్రవలన తెలియుచున్నది. శాలివాహన వంశీయులుకూడ బలిజలని శ్రీ K N దేశాయి గారు "బలిజ కుల చరిత్ర"లో వ్రాశారు.

కావున పూర్వము తీరప్రాంతమున నివసించు బలిజలు ఓడలపై సముద్ర యానముచేసి విదేశవస్తువులు స్వదేశమునకు, స్వదేశవస్తువులు విదేశాలకు తీసుకొనిపోయి వాణిజ్యము చేయుటవలన, ఖండాంతర వాణిజ్యము చేయుటకు తెరచాప ఓడలు, మహానదులలో అంతర్దేశ వర్తకము చేయుటకు అనుకూలమైన పెద్ద పడవలు గలిగి యుండి వాటిని నడిపించే నైపుణ్యత గలిగి గొప్ప నావికులనిపించుకుంటు నౌకాజీవనమే తమ ప్రధానమైన వృత్తిగా చేసుకొని బలిజలు జీవించుటవలన ఓడబలిజలని పిలవబడ్డారు. ఇందువల్ల ప్రాచీనకాలము నుండి నేటివరకు ఓడబలిజ సంఘముగనే వ్యవహరించుచుండుట చరిత్ర ప్రసిద్ధమైనది.

ఓడబలిజలు నావికులని నిరూపించుటకుగాను ఈదిగువ పొందుపర్చిన అంశము ఋజువు చేయుచున్నది.

‘‘విశాఖపట్నంజిల్లా మాన్యుయల్ (1869) బలిజలనబడిన వారిలో నావికులైన ఓ(వా)డ బలిజ. గాజులబలిజ. పగడాల బలిజ, మిగబలిజ. దూదిబలిజ. పెటికెబలిజ అని వ్రాయబడినది."

శాతవాహన యుగమున ఖారవేలుడను పరాక్రమశాలియైన రాజు కళింగమునేలినట్లు ఆంధ్రుల చరిత్రలో వ్రాయబడియున్నది. ఈతడు మొదటి శాతకర్ణికి సమకాలికుడు కళింగదేశము గోదావరి నదినుండి ఒరిస్సాలోనున్న మహానది వరకు వ్యాపించియున్నది. దీనికి పశ్చిమ సరిహద్దు ఋషికుల్యనది. ఆంధ్రదేశపుటుత్తర సరిహద్దు కళింగదేశముగా అత్యధిక భాగము ఆంధ్రుల నివాసస్థానము.

ఇప్పటి పరిశోధన ప్రకారము జూసిన ఓడబలిజలు విశేషముగా కళింగదేశ తీరప్రాంతమునందు (గోదావరిజిల్లా మొదలుకొని ఒరిస్సాలోనున్న మహానది దిగువనున్న పూరిజిల్లా వరకు) నివసించుచున్నారు. కళింగదేశము పర్వతారణ్యమయమై ఉండుటవల్ల ఆనాడు స్థిరమైన కేంద్రప్రభుత్వం యేర్పడుటకు పరిస్థితులు అనుకూలించలేదు. తరచు చిన్నచిన్న రాజ్యములు పుట్టుచు. అన్యోన్య యుద్ధములు చేసి కూలి

సముద్రములు తరించుటకు సమర్థములైనవి. యుక్తి కల్పతరువు అను గ్రంథము క్రీ॥శ॥ 1వ శతాబ్దములో రచింపబడినట్లు తెలియుచున్నది. కాబట్టి అంతకు పూర్వమునుండి మనదేశములో నౌకా నిర్మాణము చురుకుగా సాగుచుండెనని ఊహింపబడు చున్నది.

కాకతీయ యుగమునందుకూడ వ్యాపారము ముమ్మరముగా సాగుచుండెను. తూర్పుదీవుల నుండియు, పశ్చిమ ప్రాంతమునుండియు వస్తువులు దేశములోనికి దిగుమతియగుచుండెను. ఏయే దినుసులకై యెంత సుంకమును చెల్లించవలయునో ప్రభుత్వమువారు శాసనములద్వారా వణిజులకు తెల్పుచుండిరి. ఆ కాలమున తూర్పుతీరమందలి మోటుపల్లి యనునది ప్రసిద్ధమగు రేవుపట్టణము. ఇచ్చట అధికసంఖ్యాకులుగ చేరు నావికుల కెట్టియాపదలు కలుగకుండ గణపతి దేవరాజు కట్టుదిట్టము చేసెను. వ్యాపారపు సుంకముల గూర్చిన వివరములు ఓరుగల్లునకు సమీపమున లభించిన యొక శాసనమువలన తెలియవచ్చినదని చరిత్రకారులు తెలియజేయుచున్నారు.

విదేశమునుండి దిగుమతియగువస్తువులలో శ్రీగంధము పచ్చకర్పూరము, ముత్యములు, పగడములు మున్నగునవి ముఖ్యములు. హైదరాబాదు రాష్ట్రము నందున్న వరంగల్ అనబడు ఓరుగల్లు పురమున కాకతీయులు రాజ్యమేలిరి. కాక

తీయులు సూర్యవంశ క్షత్రియులని తెలియుచున్నది. కాకతీయ ప్రభువులలో అగ్రగణ్యుడు గణపతిదేవుడు. ఈయన అనంతరం అతని కుమార్తె (కొడుకులు లేరు) రుద్రాంబ సింహాసన మధిష్ఠించెను. (1296) రుద్రమాంబ అనంతరం ఆమె మనుమడు ప్రతాపరుద్రుడు కాకతీయసింహాసన మధిష్ఠించెను. ఈతని కాలమందే మహమ్మదీయులు మూడుమార్లు దండయాత్రచేసిరి. రెండుమార్లు తరిమివేయబడిరి మూడవమారు 5 మాసములు యుద్ధముచేసి ముస్లిము సేనలకు 1322లో ఓడిపోయెను.

మహమ్మదీయులు కాకతీయ రాజ్యమును నాశనము చేసినందువల్ల దేశమున నార్థికవ్యవస్థ చెడిపోయి నౌకా వ్యాపారము పూర్తిగా క్షీణించెను. మరల రెడ్డిరాజులు దీని నుద్ధరించిరి. ఆంధ్రదేశమున విఖ్యాతిగాంచిన మోటుపల్లి రేవును స్వాధీనపర్చుకొని నౌకావ్యాపారమును మరల అభివృద్ధిపరచుటకు మిక్కిలి కృషిసల్పిరి. రెడ్డిరాజులు కావించిన ప్రోత్సాహమున ఆంధ్రదేశమందలి నౌకావాణిజ్యము మరల మంచిఅభివృద్ధి చెందెను. సముద్రయానము చేయు పడవల కానాడు వివిధ నామములు వాడబడుచుండెను. అవి కప్పలి, జొంగువల్లి, సమ్మణ అనునవి. ఈ పేర్లు ఓడలు పరిమాణము అవి ప్రయాణముచేయు సముద్రములు మున్నగువానిని బట్టి లభించుచుండెను.

'జలకాంత' జలప్రవేశం నాటికి అనగా 1-7-65 వ తేది నాటికి ఈ షిప్‌యార్డులో నిర్మింపబడిన మొత్తం ఓడలు సంఖ్య 42 కి పెరిగినదనియు యింకను ఆరునౌకలు నిర్మాణములో ఉన్నట్లు ప్లానింగ్ కమిషన్ డిప్యూటి చైర్మెన్, శ్రీ అశోక్ మెహతా విశాఖలో 'జలకాంత' నౌకకు ప్రారంభోత్సవం జరిపినప్పుడు సభలో వెల్లడి జేసారు.

ఆంధ్రప్రభ 2-7-65

1833 సం॥ పూర్వము విశాఖపట్టణం రేవు మైనరు పోర్టుగా ఉండెను. 877 నుండి మేజరుపోర్టు చేయడాని ప్రభుత్వము శ్రద్ధతీసుకొని వచ్చినది. 1927 లో హార్బరు నిర్మించుటకు ప్రారంభించిరి. 1933 వ సం॥లో సముద్ర యానముచేసే నౌకలకు విశాఖరేవు తెరువబడినది. ప్రకృతి సిద్ధమైన రేవుగా నేటికి ప్రఖ్యాతి చెందినది. అంతకుపూర్వము ఓడలు ఈరేవు ఎదుట సముద్రములో లంగరువేసి నిలి ఎగుమతి దిగుమతులు పడవల సహాయముతో జరుగు చుండెను.

పూర్వము సుదీర్ఘమైన ఆంధ్రదేశపు కోస్తాప్రదే మును సంరక్షించుటకు శాతవాహన చక్రవర్తులు పలు వం ముల వారిని నియోగించినట్లు కాన్పించుచున్నది. వీరిలో మరకాలనువారు గోదావరి ముఖప్రాంతమును-బృహత్పల యనులు కృష్ణానదీముఖప్రాంతమును కాపాడుచుండిరి. మరకా

లనువారు (పల్లీలు) ఆ కాలములో ప్రసిద్ధ నావికులుగానుండిరి. ఇప్పుడు వీరు మత్స్య పారిశ్రామికులుగాను కార్మిక కర్షకులుగాను నున్నారు. బృహత్పలాయన వంశమువారి ముఖ్య పట్టణం కోడూరని తెలియుచున్నది. కృష్ణానదీ తీరమునందు మూడు ప్రధానములైన రేవుపట్టణములు వర్తక స్థలములను గ్రీకు భూగోళ శాస్త్రజ్ఞుడైన టాలమీ యను నాతడు పేర్కొనెను. అందు కోడూరు, ఘంటసాల, అలోసిగ్నే (అవనిగడ్డ) అనునగరములు ప్రసిద్ధ నౌకావ్యాపార స్థానములై యుండెను. కోడూరు యిప్పుడు మచిలీపట్టణ ప్రాంతమందు ఒక చిన్న పల్లెటూరుగా కాన్పించుచున్నది. ప్రాచీనాంధ్ర నౌకా స్థానములలో పాలూరను పట్టణము ప్రాధాన్యత వహించెను. ఈ నగరము గోదావరి ముఖమునందుండి యుండినట్లు గ్రీకు భూగోళ శాస్త్రజ్ఞుల వర్ణనలబట్టి యూహింపబడినది, కృష్ణా నదీ ముఖద్వారము ఖండాంతర వాణిజ్యమునకు కేంద్రముగా నుండెను. ఇచ్చట నుండి అత్యంతసున్నితమైన రవసెల్లాలును విలువగల వజ్రములును. ప్రాశ్చాత్య సీమల కెగుమతి యగు చుండెనని ఆంధ్రుల చరిత్రలో[3] వ్రాయబడినది.

నౌకాయానము, నావికావృత్తిచేసి జీవించేవారిలో పల్లీలు అను కులమువారు కూడ ఆంధ్రదేశ సముద్రతీరమున-గోదావరినది వద్దున నున్నారు. పూర్వమునుండి వీరిని పల్లీలు, పల్లికారీరు, మరకారు అని పిలవబడు చున్నారు. 1901 వ

సం॥ నుండి ఈ కులజులను అగ్నికుల క్షత్రియులని పిలవటం ఆచరణలోనికి వచ్చినది. ఈ "అగ్నికుల క్షత్రియులు" అను పదము వాడుకలోనికి తెచ్చినవారు తూ॥ గోదావరిజిల్లా తాళ్ళరేవు నివాసులు కీ॥ శే॥ కామాడ వీరయ్యగారు' నీల్లపల్లి నివాసులు కీ॥ శే॥ పెదసింగు సత్తెనరాజుగారు, కోరంగి నివాసులు శ్రీ పొన్నమండ లక్ష్మణస్వామి వర్మగారు మొదలగువారు ముఖ్యులు.

దక్షిణ దేశములో ఈ కులమువారిని వహ్నికుల క్షత్రియులని పిలవడముగలదు. 1900 సం॥ పూర్వము మద్రాసులో వహ్నికుల క్షత్రియ మహాసంఘమును ప్రతిష్ఠించి తద్వార ఈసంఘీయులకు పాటుపడుట జూసి పై నుదహరించిన ప్రముఖ నాయకులు మద్రాసు వహ్నికుల క్షత్రియ మహాసంఘము వారిని కలుసుకొని వారి సలహాలను తీసుకొని 1900 సం॥ ఆప్రాంతమున కోరంగిలో శ్రీపొన్నమండలక్ష్మణ స్వామి వర్మగారి యాధ్యక్షతను అగ్నికుల క్షత్రియ మహా సంఘమును నెలకొల్పిరి. వారి పూర్వచరిత్రను పైకిదీసి "పల్లీలు" పల్లికారీలు, మరకాలని పిలవబడిన వారే పల్లవులనియు, పల్లవకుల మూలపురుషుండైన "పల్లవుడు" హోమకుండోద్భవుడగుటచే పల్లవకుల నామము అగ్నికుల క్షత్రియులుగ మార్పుజేసి మదరాసు రాష్ట్రమున మిగుల ప్రఖ్యాతి నొందియున్న పండిత వర్యులను ప్రభుత్వమువారిని

యొప్పింపజేసి 1901వ సం॥లో ప్రభుత్వము వారిచే వ్రాయింపబడిన జనాభాలెక్కలలో పల్లీలు అను కులనామము బదులు అగ్నికుల క్షత్రియులు అని వ్రాయించి కార్య సాఫల్య మొందిరి. పల్లవులు ఆంధ్రదేశములో కృష్ణా - గోదావరి నదులమధ్య భాగము ఆక్రమించుకొని పేలాపురం రాజధానిగా జేసి నందివర్మ, శివస్కందవర్మ, మహేంద్రవర్మ నరసింహవర్మ, మొదలగువారు వేంగిదేశ పరిపాలన గావించి యుండిరని. ఆ కాలమున ఈ సంఘీయులు నౌకాయాన మందు గూడ నిపుణులని దక్షిణతీరమున మహాబలిపురము వీరికి ఓడల రేవుగ నేర్పఱచుకొనిరని, యుద్ధనౌకలను కూడ నిర్మించుకొని తద్వార సింహళద్వీపమునకు బోయి జాఫ్నా కాండీ జిల్లాలను స్వాధీనము జేసుకొని రాజ్యపాలన గావించిరని, సుమిత్రా, జావాద్వీపములందుగూడ పల్లవులు పాలించి యుండిరని 1935వ సం॥ జూలై నెలలో రామానాయుడు పేట-బందరు నుండి వెలువడిన "అగ్నికుల ప్రబోధిని" అను మాసపత్రికలో ప్రకటింప బడినది.

పై నుదహరించిన అగ్నికుల క్షత్రియసంఘము 1901 సం॥న స్థాపించి దానిని ఇండియా గవర్నమెంటువారి 1860వ సం॥ 21వ ఆక్టు ప్రకారము 9-6-1928వ తేదీన కాకినాడలో రిజిష్టరు అయినదని 1929వ సం॥ జూలై నెలలో "అగ్నికుల ప్రకాశిక" అను మాసపత్రికలో సంపాదకులు శ్రీపొన్నమండ

లక్ష్మణస్వామివర్మ ఉదహరించిరి. పల్లీలు అను పదమునకు బదులు అగ్నికుల క్షత్రియులు అను పేరు తొలుత తూర్పు గోదావరి జిల్లాలో మార్పు తీసుకవచ్చి, అగ్నికుల క్షత్రియ సంఘము స్థాపించి, తద్వార ఈ సంఘనాయకులు యొక్క పట్టుదల, కృషి, ప్రచారఫలితంగా ఆంధ్రదేశ తీరప్రాంత జిల్లాలకు ఈ నామము వ్యాప్తి అయినది. ఈ నాయకులు అందించిన సందేశములు అచిరకాలములో శ్రీకాకుళం జిల్లా, బారువగ్రామ పెద్దలు (పల్లీలు) అందుకొని హుషారుగా ముందుకు వచ్చి అగ్నికుల సంఘభవనమునిర్మించి జాతీయుల అభివృద్ధికొరకు పాటుపడిరి.

పూర్వము పల్లీలుకూడ సొంత తెరచాప ఓడలు కలిగి ఉండిరి. కోరంగివాస్తవ్యులు అగు పొన్నమండ వారికి, శింగనమెల్లవారికి, తాళ్ళరేవు వాస్తవ్యులకు తెఱచాప ఓడలు కలిగియుండెను. మరియు ఓడలరేవులో మల్లాడి వారికి, కొల్లువారికి కొపనాతి వారికి, సంగానశేవువారికి ఓడలు కలిగియుండెనని తెలియుచున్నది. పూర్వం ఈ జాతి వారుకూడ తూర్పుదేశాలు - దీవులతో నౌకావాణిజ్యము చేసియున్నట్లు, ఓడలు నడుపుటలో మంచి అనుభవముగల దని తెలియుచున్నద.

పూర్వము కొపనాతి వారికి ఆనాడు సుమారు 7 లేక 8 తెఱచాప ఓడలు ఉండెనని, అవి ఒకప్పుడు సముద్రము

మధ్యను భీకరమైన తుపానుకు జిక్కుకొని మునిగిపోయేపరిస్థితి యేర్పడినది. అట్టి ఆపత్కాలములో అంతర్వేది శ్రీలక్ష్మి నరసింహస్వామివారిని రక్షింపమని ప్రార్థించగ ఆ దేవుడు అనుగ్రహించి ఓడలు సముద్రములో మునిగిపోకుండ రక్షించి భద్రముగా తమ స్వస్థానమునకు చేరుకొనుట సంభవించెను. అందున్న నావికులు సురక్షితంగా తమ ఇండ్లకు చేరుకొనిరి. అందువల్ల దైవమును మ్రొక్కుకున్న ప్రకారం అంతర్వేదిలో క్రీ॥ శ॥ 1745 లో కీ॥ శే॥ కొపనాతి ఆదినారాయణ విష్ణ్వాలయము రాతిమండపాదుల కట్టడం పని ప్రారంభించిరి. అతని అనంతరము అతని ఆజ్ఞానుసారము ఆయన కొమార్లలో నొకరగు శ్రీకృష్ణమ్మ తండ్రి సేకరించిన సామగ్రితో ఆలయ నిర్మాణం పూర్తి చేయడమైనది.

శ్రీకృష్ణమ్మగారిని గురించి శ్రీలక్ష్మినృసింహస్వామి వారి ఆలయ మంటపమునకు దక్షిణమువైపు గోడమీద శాసనము వ్రాయబడి యున్నది.

అంతకు పూర్వం ఆప్రదేశమందు కేశవదాసు అను ఒక గొల్లవాడు కర్రతో శ్రీలక్ష్మినరసింహస్వామి దేవాలయము కట్టించి యుండెను. అది కొంతకాలానికి శిథిలమైన తదుపరి కొపనాతి కృష్ణమ్మచే ఈ దేవాలయం నిర్మించడం జరిగినది. కేశవదాసు గురించి ఈలా చెప్పుకుంటారు. పూర్వము యాదవ వంశస్థుడగు కేశవదాసు అను భక్తుడు

ఉండెననియు, అతనికి చాలా గోవులు గలవనియు, ఆలకాపరులు ఆగోవులను మేపుచుండు నప్పుడు, ఒక గోవు అన్నిటితో కలసి యింటికి వెళ్ళగా పాలు పితుక ప్రయత్నింప పాలు లేకపోగా కాపరులను అడిగిచూచెను. తమకేమి తెలియదని వారనుటవల్ల పాలు లేకపోవుటకు యేదో కారణముండాలని ఆ రహస్యము కనిపెట్టవలయునని ఆగోవు వెంట వెళ్ళి చూచెను. ఆగోవు ఒకమెట్ట ప్రదేశం మీద పాలు స్రవించుచుండుట చూచి ఆచోటును త్రవ్వించెను. అందు శ్రీలక్ష్మీనృసింహ స్వామివారి యొక్క విగ్రహము వెలువడినదనియు; ఆరాత్రి శ్రీస్వామివారు కేశవదాసు యొక్క స్వప్నమందు కనుపించి నీవును భక్తుడవు; నాకాలయమును కట్టించి పూజాదికము నడుపవలయునని ఆజ్ఞాపించి అంతర్థాన మయ్యెను; అంతట కేశవదాసుకు మెలకువవచ్చి ఆనందభరితుడై క్రమముగా అచ్చట ఆలయమును కట్టించి విశేషముగా భూముల నొసగి పూజాదికము నడిపించెనని చెప్పుదురు. పండిత సభా నిర్ణయమున బ్రహ్మపురాణాంతర్గతమగు గౌతమీ మహాత్మ్యము నందలి యీ క్షేత్ర మహాత్మ్యమును బట్టి యీ క్షేత్రము శ్రీలక్ష్మీ నృసింహ క్షేత్రమనియు క్షేత్రాధిపతి నీలకంఠేశ్వరు డనియు అప్పటి నుండియు తిరిగి స్వామి వారికి రాగభోగాదులు కలిగినవని చెప్పుకొనుట వదంతి. ఇప్పుడు అంతర్వేది శివారు కేశవదాసు పాలెం అనుగ్రామము ఈ కేశవదాసు వలననే వచ్చినదని చెప్పెదరు. కేశవదాసుయొక్క కాల

నిర్ణయము తెలియుటలేదు. కేశవదాసు కట్టించిన ఆలయము. కొంత కాలానికి శిథిలమైన తదుపరి కొపనాతి కృష్ణమ్మచే ఈ దేవాలయము నిర్మించడము జరిగినదని తెలియుచున్నది. మరియు యిప్పుడు శివాలయమునకు యెదుటనున్న పెద్ద నంది విగ్రహము కృష్ణమ్మగారే స్థాపించిరని చెప్పుదురు.

అంతర్వేది చరిత్ర ప్రసిద్ధికల పుణ్యక్షేత్రము. దక్షిణ కాశీయని కూడ దీనికి ప్రతీతి. గోదావరి పాయ వశిష్టానది ఇక్కడే బంగాళాఖాతములో సంగమిస్తున్నది. ఈ క్షేత్ర మహాత్మ్యం గూర్చి విపులముగా తెలుసుకొనే ఆశగలవారు శ్రీ అయిలూరి నీలకంఠశాస్త్రి, అయిలూరి సూర్యనారాయణ గార్లచే వ్రాసి ప్రకటించిన "అంతర్వేది క్షేత్రమహాత్మ్యము" అను పుస్తకమును చదివి తెలుసుకొనుట మంచిది. ప్రాప్తి స్థలం అంతర్వేది.

తూర్పుగోదావరి జిల్లా రాజోలు తాలూకాలోనిది ఈ అంతర్వేది క్షేత్రం. పూర్వం వసిష్ఠమహర్షిచే తీసుకొని రాబడిన వసిష్ఠానదియొక్కయు, సముద్రముయొక్కయు మధ్య నున్న భూమి యంతయు నంతర్వేది యనియే ప్రసిద్ధి. కృత యుగములో ఆలయములు ప్రతిష్ఠ జరిగినట్లు బ్రహ్మపురాణము వలన తెలియుచున్నది. త్రేతాయుగమున శ్రీరామచంద్ర మూర్తి రావణసంహార మొనరించి సీతాలక్ష్మణాంజనేయులతో యీ క్షేత్ర సందర్శనమునకై వచ్చి వసిష్ఠా సంగ స్నాన

మాచరించి శ్రీనీలకంఠేశ్వరుని, శ్రీలక్ష్మీనరసింహ భగవానుని పూజించిరి. అందు నివసిస్తున్న వసిష్ఠమహార్షి యొక్క ఆశ్రమములో మూడు దినములు శ్రీరామచంద్రభగవాను డుండినట్లు చరిత్ర చాటుచున్నది. శ్రీవసిష్ఠునిచేతను ఆక్షేత్ర రక్షణమునకు శ్రీఆంజనేయస్వామివారిని సముద్ర తీరమున ప్రతిష్ఠింపబడినట్లు చెప్పబోవడము గలదు. బహుశః ఈ శ్రీఆంజనేయస్వామివారి ఆలయము త్రేతాయుగములో ప్రతిష్ఠ జరిగియుండును. సముద్రపు ఒడ్డు కోసుకొనిపోయి అది యే యుగములో సముద్రమునందు ఈఆలయము కలిసిపోయినదో తెలియదు. కొన్నేండ్లు క్రితము మరల శ్రీఆంజనేయస్వామి వారి విగ్రహము సముద్రములో లభించగ ఆ విగ్రహము తీసుకవచ్చి శ్రీనీలకంఠస్వామి దేవాలయమునకు సమీపములో ప్రత్యేక ఆలయము 1959లో నిర్మించి దానిలో శ్రీ ఆంజనేయస్వామి యొక్క పాతవిగ్రహముతో పాటుమరొ కొత్తదికూడ చేయించి 1960 లో ప్రతిష్ఠ చేసిరి.

శ్రీ నీలకంఠేశ్వరస్వామి వారి ఆలయము పూర్వము రెడ్డిరాజులు ప్రభుత్వములో ఒక రెడ్డిప్రభువువలన నిర్మించబడెనని చెప్పుదురు. కొంతకాలమైన పిమ్మట రాజబహద్దరు శ్రీ కాండ్రేగుల జోగిజగన్నారావుబహద్దరు పంతులుగారు ఈ రెండు ఆలయములకు ఇటుకతోను. ఓకుశలపతోను బేడమంటపములు వగైరా కట్టించిరి.

అంతర్వేది యాత్రాస్థలమేకాదు. ఓడరేవుగా కూడా ప్రఖ్యాతి చెందింది. తూర్పుఇండియాకంపెనీ వ్యాపారావసరాలకు దీనిని ప్రధానస్థావరంగా యెంచుకొన్నారు. డచ్చివారు ఈ రేవుద్వారానే వర్తక వాణిజ్యాలను అభివృద్ధి చేసుకున్నారు. సముద్రయానానికి అవసరమైన కొడిస్తంభం ఆ కాలములోనే నిర్మించుకున్నారు. సముద్రము భూమినికోసి వేయుటవల్ల సముద్రపు కెరటాలు దీనితో ఢీకొని స్థంభాన్ని విరగగొట్టెను. ఇప్పటికీ స్థంభము 15 అడుగులు ఎత్తుప్రమాణములో నిలిచిపోయినది.

పూర్వము నావికులు (ఓడబలిజలు-అగ్నికుల క్షత్రియులు) తమ నౌకలు కోస్తానుండి ప్రయాణముచేయునప్పుడు అంతర్వేది శ్రీ నీలకంఠస్వామివారిని, శ్రీలక్ష్మీ నరసింహస్వామివారిని తలంచుకుంటు, విదేశాలనుండి లాభాలతో సురక్షితముగా తిరిగి మాతృభూమికి చేరవేయమని ఓడలు మీదనుండి ప్రార్థనలుచేసి ప్రయాణము చేసేవారని చెప్పుదురు. ఇప్పటికి అంతర్వేదిలో అగ్నికుల క్షత్రియులు చాలామంది నివసించియున్నారు. ఓడబలిజ శాఖకు చెందిన కీ. శే॥ శ్రీ చొక్కా చిన్నయ్యనాయుడుగారు 1919 వ సం॥లో అంతర్వేది దేవాలయమువద్ద గరుడ స్థంభమును స్థాపించి కీర్తి పొందినట్లు తెలియుచున్నది.

పల్లవులను గూర్చి శ్రీఖండవల్లి బాలేందు శేఖరం, M. A. గారు ఆంధ్రుల చరిత్రలో ఈలా వ్రాశారు. "శాత

వాహనవంశీయుల తరువాత ఆంధ్రదేశమున రాజ్యము
గావించినవారిలో పల్లవులొక్కరు. వీరి పుట్టుపూర్వోత్తర
ములగూర్చి చరిత్రకారులలో భిన్నాభిప్రాయములు కలవు.
కాని పలువురీ పల్లవులు విదేశీయులనియు క్రీ॥శ॥ 12వ శతాబ్ది
యందు హిందూదేశముపై దాడి వెడలిన జాతులలో వీరొక
రనియు, వీరీదేశములో స్థిరనివాసమేర్పరచుకొని. అటుపైన
వైదికమతము నవలంబించి దేశీయులలో లీనమైపోయిరనియు
తలంచుచున్నారు. పురాణములందును, శాసనములందును.
పల్లవులు భారతవీరుడగు నశ్వత్థామకును ఒక అప్సర స్త్రీకిని
జన్మించిన యొక మూలపురుషుని వంశీయులని తెలుపబడి
యున్నది. కాని చారిత్రకదృష్టిలో నిట్టిగాథలు విశ్వసనీయ
ములు కాజాలవు."

పల్లవులు క్రీ॥ శ॥ 3శతాబ్ది మధ్య నుండి 9వ శతా
బ్దాంతము వరకు దుర్నిరీక్ష్య తేజో విరాజితులై కాంచీ
పురము రాజధానిగా పరిపాలన చేసిరని చరిత్రకారులు
తెలియజేయుచున్నారు. మరకాళ్ళని పిలుచుటకు కారణం
పల్లవ వంశీయులగు పల్లీలు పూర్వము మరకా సింధుశాఖ
నుండి ఆంధ్రదేశమునకును తమిళదేశమునకు వచ్చినందువల్ల
అట్లువీరు పిలవబడుచున్నారని చెప్పుదురు.

మరకాళ్ళు లేక పల్లీలు అనబడిన పల్లవ వంశీయులు
ఆంధ్రదేశములో రాజ్యస్థాపన చేయక పూర్వమునుండి

బలిజలు (బలిజ వంశీయులు) నౌకా వాణిజ్యము, నావికా
వృత్తి నవలంబించి యున్నట్లు చరిత్ర చాటుచున్నది. శాత
వాహన చక్రవర్తులు పరిపాలన కాలములో ఆంధ్రదేశము
నుండి బౌద్ధమత ప్రచారము చేయుటకు విదేశములతో
వర్తకము చేయుటకు బలిజలే ప్రప్రథమున సముద్రయానము
జేసియున్నారు. అందువల్ల బలిజలు ఓడబలిజలని నాటినుండి
నేటివరకు పిలవబడు చున్నారు. వీరియొక్క నావికా జీవితము
క్రీ॥పూ॥ 5-6వ శతాబ్దము నుండి ప్రారంభించి యుండునని
భావింపబడు చున్నది.

కావున పూర్వమునుండి ఆంధ్రదేశములో అధిక
సంఖ్యాకులు నౌకా వాణిజ్యము, సాగర సంచారము, నావికా
వృత్తిని అలవాటు జేసుకొని జీవిస్తున్న ఆంధ్రులు రెండే
రెండు వంశములకు చెందినవారై యున్నారు. అందు
మొదటిది బలివంశము (ఓడబలిజలు) రెండవది పల్లవ వంశము
(పల్లీలు) ఈ రెండు వంశీయులు నావికులుగాను, నౌకావణిజు
లుగా వ్యవహరిస్తు ఆంధ్రదేశ తీరప్రాంతమున నున్న రేవు
పట్టణాలులోను, గ్రామాలులోను, నౌకాశ్రయ కేంద్రాలు
లోను నివసిస్తూ పరస్పర సహకార భావముతో అన్యోన్య
స్నేహము, ఐకమత్యము గలిగి మెలగుచున్నారు. వీరిమధ్య
యేర్పడిన సోదర భావమునకు ప్రధాన కారణం. ఈ రెండు
జాతులవారు అనుసరిస్తున్నటువంటి నౌకా వ్యాపారము,
నౌకావృత్తియే నిదర్శనం. విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం జిల్లా

లలో నివసిస్తున్న అగ్నికుల క్షత్రియులు (పల్లీలు) చాలా మంది కృషీవలులుగాను, కర్మాగారాల్లో (Saw Mills) కార్మికులుగాను, వివిధ ప్రభుత్వ శాఖలలో ఉద్యోగులుగాను, యంత్రపనివారలుగా పనిచేస్తు జీవిస్తున్నారు. వీరి నామాంతమున వర్మయని బిరుదు చేర్చుకొని పిలవబడు చున్నారు.

వర్తమాన కాలములో ఓడబలిజలు తూర్పుగోదావరి విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం, గంజాం, పూరి జిల్లాలలోనున్న రేవు పట్టణాలులోను, గ్రామాలులోను అధిక సంఖ్యాకులు నివసించుచున్నారు, పూర్వ మీ ప్రదేశమంతా కళింగ దేశ భాగముగా గుర్తించబడి యున్నది, గంజాం, పూరి జిల్లాలు ఒరిస్సా అంతర్భాగములు ప॥ గోదావరి, కృష్ణాజిల్లాల్లో స్వల్ప సంఖ్యాకులు నివసించి యున్నారు. తూర్పున బంగాళాఖాతము ఆంధ్రదేశమునకు సరిహద్దు అగుటవలనను నౌకా వ్యాపారము చేయుటకు తీర ప్రాంతము అనుకూలముగా నున్నది.

ఓడబలిజలు యొక్క ముఖ్యమైన కేంద్రస్థానము కృష్ణా - గోదావరి నదుల మధ్యభాగమని గుర్తింపబడు చున్నది. కారణం పూర్వము ఈ ప్రదేశములో ఓడరేవులు, ముఖ్య నౌకాశ్రయము యేర్పడి ఖండాంతర నౌకా వ్యాపారము చేయు కేంద్రములుగా నుండెను. ఈ ప్రాంతమునుండి తూర్పు సముద్రదేశాలు, దీవులుతోను, పశ్చిమదేశాలు (యూరపు దేశాలు) తోను నౌకా వాణిజ్యము సలిపి చరిత్ర ప్రసిద్ధిగాంచినది. మోటుపల్లి. ఘంటసాల, గూడూరు,

కోరంగి, తాళ్ళరేవు, ఓడలరేవు మొదలగు రేవుస్థలాలు ఈ ప్రాంతమునకు చెందినవే. ఇచటనే పూర్వము నౌకా నిర్మాణము జరుగుచుండెను. ఇచటనుండి నౌకా వ్యాపారము-నావికావృత్తి ఆధారంగా తీసుకొని గోదావరినది మొదలుకొని సముద్రముపొడవున యించుమించు 500మైళ్ళు వరకు అనగా ఉత్కళ రాష్ట్రమున నున్న మహానది సమీపము వరకు ఓడబలిజలు వలసపోయి తీరప్రాంతముననున్న పట్టణాలలో, గ్రామాలలో స్థిరనివాస మేర్పరుచుకొని జీవిస్తున్నారని చెప్పక తప్పదు.

తూర్పుగోదావరిజిల్లాలో నివసించు ఓడ బలిజలకు పూర్వము వర్తకపుఓడలు (తెఱచాపఓడలు) కలిగియుండెను. కాకినాడలో పూజనీయులు శ్రీచొక్కా చిన్నయ్యనాయుడు గారికి. శ్రీ పిరాది సత్తిరాజు నాయుడుగారికి. శ్రీ డొంక గోవిందురాజు నాయుడుగారికి. శ్రీ మేరువ పరశురామ నాయుడుగారికి, రాసంశెట్టివారికి, గెందావారికి, తోలాడివారు మొదలగువారికి తెఱచాప ఓడలు కలిగియుండెనని తెలియుచున్నది. పూర్వమునుండి తూర్పుదేశాలుతోను, దీవులుతోను ఓడబలిజలు ఓడలపైపోయి వర్తకముజేసి యుండిరని కాకినాడ జగన్నాయక్‌పూర్ వాస్తవ్యులు శ్రీ గరికెన స్వామినాయుడు గారివలనను తెలిసికోవడమైనది. కృష్ణాజిల్లాలో నివసించు వారికి, విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం, గంజాం జిల్లాలలో నివసించు ఓడబలిజలుకు సొంతఓడలు లేవుగాని గోదావరి

జిల్లాలలో ఓడబలిజలు - విశాఖపట్టణములో నివసించు ఓడబలిజలతో సంబంధ బాంధవ్య ముండుటవల్ల కాకినాడ నుండి విశాఖపట్టణం వెళ్ళే పెండ్లిపెద్దలు వారి కుటుంబాలు ఓడలపై వెళ్ళి విశాఖపట్టణంరేవులో లంగరు వేసి నిలిపి ఆ రేవులో దిగి వివాహకార్యములు నెరపియున్నట్లు పెద్దలువల్ల తెలియుచున్నది.

నౌకాయాన విశేషాలు :—

పూర్వము తెరచాప ఓడలు సముద్రములో వాయు దేవుని తోడ్పాటువలను ప్రయాణము చేయు చుండెడివి. గాలి హెచ్చుగా (అనుకూలముగా) వున్నట్లయిన వాటి ప్రయాణం అతివేగముగా నుండును. గాలితగ్గిన వెంటనే నడక తగ్గిపోవును. గాలి పూర్తిగా స్థంభించిపోయి నట్లయిన ఓడప్రయాణము నిలిచి పోవును. అట్టిసమయములలో నావికులు తెడ్లు ఉపయోగించి నౌకా ప్రయాణం నిలిచిపోకుండ కుంటి నడకతో ముందుకు సాగిపోవుటయో లేక అచటనే తేలు లాడుటయో జరుగును.

విశాఖపట్టణం రేవునుండి బర్మా రాజధాని నగరమగు రంగూన్ పోయి చేరవలయునంటే 810 మైళ్ళు సముద్రము మీదను ఓడలో ప్రయాణము చేయాలి. స్టీమరు గంటకు 12 మైళ్ళు చొప్పున ప్రయాణము చేసినట్లయిన యించుమించు 68 గంటలకు అనగా సుమారు మూడు దినములకు రంగూన్

రేవు పట్టణం పోయి చేరగలదు. స్టీమర్లు స్టీము ఇంజను సహాయమున నడుచును కాబట్టి వాటి ప్రయాణము ఇంజనుయొక్క శక్తిపై నాధారపడి వుంటుంది. తెరచాప ఓడ ప్రయాణము అట్లా కాదు. వీచేగాలి హెచ్చుతగ్గులపై నాధారపడి యుండును. తుపాను కాకుండ ప్రయాణమునకు అనుకూలమైన హెచ్చుగాలి వీచినట్లయిన, స్టీమరు నడిచిన మూడుదినములు ప్రయాణము రెండు లేక రెండున్నర దినములకే పూర్తి చేయును. అనగా విశాఖపట్టణం రేవు విడిచిపెట్టి రంగూన్ రేవు చేరేసరికి 2 లేక $2\frac{1}{2}$ దినములు పట్టును. గాలియొక్క వాతావరణం అనుకూలముగా లేకపోయి నట్లయిన అధమ పక్షము ఆరు లేక ఏడు దినాలకు రంగూన్ పోయి చేరును. దురదృష్టమువలన ఓడలు పోయే మార్గమధ్యమున సముద్రములో భీకరమైన తుపాను చెలరేగి నట్లయిన అట్టి సమయములో ఓడయొక్క అదృష్ట మెట్లుండునో ఊహించుట కష్టం. తుపానుకు చిక్కిన వర్తకపు ఓడలు సాగరమధ్యమున తలదాచు కొనుటకు దీవులు యేవైన అగుపడి నట్లయిన ఓడలోవుండే వర్తకులు, నావికులు ధన్యులని చెప్పాలి. తమ నౌకలను ప్రమాదమునుండి తప్పించుకొని రక్షింపబడుటకు ఆ దీవుల సమీపమునకు పోయి చేరుకొనెదరు. పర్వతములతోను, నిండైన వృక్షములతోను నున్న దీవులు మలుపున సముద్రపు వాతావరణం బాగుండును. కాబట్టి ఆదీవుల యొక్క మలుపుకు (గాలిలేని ప్రక్కకు) చేరిన ఓడలు మునిగిపోవుట సంభ

పించదు. లేకపోయినట్లయిన తూర్పు దిశకు పోయే ఓడలు గాలివానకు ఒక అడుగు ముందుకు పోజాలవు. తుఫాను యొక్క వాతావరణమునకు సముద్రము పొంగిపర్వతములవంటి తరంగములు చెలరేగి ఓడను తలక్రిందులుగా జేయును. అట్టి విపత్సమయములో నావికులు అంతులేని సాహసము, అపారమైన ధైర్యము నవలంభించి, దృఢనిశ్చయముతో ప్రాణము పిడికిలిలో ఉంచి దేవునిపై భారమువైచి తమ అనుభవమును గంగపాలు చేయనియకుండ తూర్పుదిక్కునకు ప్రయాణము చేయు ఓడలు పడమర దిశకు (opposite direction) త్రిప్పుకొని తిరిగి కోరమండల తీరమునకు పోయి చేరుకొనే వారు.

ఆంధ్రదేశ తీర ప్రాంతమునుండి బర్మా, మలయా, సయాం మొదలగు తూర్పుదేశాలకు వర్తకపు ఓడలు ప్రయాణము చేయుచుండే కాలములో మార్గమధ్యను తుఫానుకు చిక్కిన ఓడలు సాధారణముగా బంగాళాఖాతమున సముద్రమందున్న అండమాన్ నికోబారుదీవులు గుంపు వద్దకు పోయి చేరుదురు. ఎంత గొప్ప తుఫాను చెలరేగినను ఆ లంకలనడుమ ఓడలు నిలుపుకున్నట్లయిన తుఫాను ప్రమాదమునకు కించిత్తు అపాయము కలుగదు. నౌకలు భగ్నము కాకుండ ఓడబలిజలు యొక్క ప్రాణములు రక్షింపబడుచుండెను. తుఫాను ప్రమాదమునుండి దాటగలిగినను అండమాన్ దీవుల అరణ్యాలమధ్యనివసించు అడవిమనుష్యులు

(అండమాన్ లంకవాస్తవ్యులు) వలనను నావికులకు హింసలు వర్తకపు సరకులు దోపిడి అప్పుడప్పుడు అనాడు తప్పలేదు. ఇటువంటి ప్రమాదము లన్నియు తప్పించుకొని ధైర్యసాహసములతో ఓడబలిజలు, తదితరకులమునకు చెందిన నావికులు ఖండాంతర వ్యాపారము చేయుచుండిరి.

ఓడలునడిచే రహదారిలో అండమాన్ దీవులు:-

ఈ అండమాన్ దీవులు ఆంధ్రదేశమునకు తూర్పున రమారమి 700 మైళ్లు దూరమున బంగాళాఖాతము నందున్నవి. ఉత్తరమున అండమాన్ దీవుల గుంపు, దక్షిణమున నికోబరు లంకలు గుంపుగ నున్నవి. ఈ లంకల గుంపు ఉత్తర దక్షిణముల బారుదీరినట్లు ఒకదానికి మరొకటి మిక్కిలి సమీపముగా నుండి రమారమి 216 మైళ్లు పొడవును, 32 మైళ్లు వెడల్పు గలిగి యున్నవి.

ఈ గుంపులో ముఖ్యమైన లంకలు ఐదు. 1. ఉత్తర అండమాన్. 2. మధ్య అండమాన్, 3. బరటంగు, 4. దక్షిణండమాను 5. రట్లండు దీవులు, ఇవిగాక ఉత్తరమున లాండ్‌ఫాల్, పశ్చిమమున ఇంటిల్‌వ్యూ. నైరుతి దిక్కున లాబిరంత్ తూర్పున ఆర్చ్‌పెల్‌గో అను పేర్లుగల చిన్నదీవులు గలవు. చిన్న అండమాన్ (Little Andaman) అను నొక దీవి మిర్యలంకకు దక్షిణమున సుమారు 35 మైళ్లు దూరమున

యున్నది. ఈ దీవులుగాక మిక్కిలి చిన్నవైన 204 దీవులు ఈలంకలు చుట్టు వ్యాపించి యున్నవి. ఈ దీవులలో నున్న పర్వతముల మీద దట్టమైన యరణ్యములు గలవు. అందు సముద్రపు వైపున నున్న అడవులలో వర్తకమునకు పనికి వచ్చు కలపగలదు.

ఈ దీవులకు అండమాన్ అనుపేరు ఒకప్పుడుండె ననియు, అది మలయా భాషలో హనుమాన్ శబ్దభవమనియు హనుమంతునికి సంబంధమైన వానరులే ఈ అండమాన్ దీవులయందుండు జనులని తలచి మలేదేశము వారీదీవుల కట్టిపేరిడిరని కొందరి అభిప్రాయము. ఏది యెట్లున్నను ఈదీవులు వర్తకమునకై సముద్రముమీద దిరుగు నావికుల మార్గమందున్నవి. మిక్కిలి పురాతన కాలమునుండి ఇతర దేశముల వారికి పరిచయము. తుఫానులో జిక్కి ఈదీవుల రేవుల జేరినట్టి నావికులను అచ్చట అడవి మనుష్యులు క్రూరులై చంపుచుండిరి. సముద్రపు దొంగలు వర్తక నావలను కొల్లగొట్టుచుండిరి. నావికులకు గలుగుచున్న ఈ నష్టములను తప్పించుటకై 1788 వ సం॥లో ఈస్టిండియా కంపెనీవారు (బ్రిటీషువారు) ఆర్చిబాల్డ్‌బ్లెయిర్ అను సర్వేయరుని ఆదీవులకు పంపి అచ్చట నివాసస్థానము యేర్పర్చిరి. అతడు 1788 లో ఇప్పుడు పోర్టుబ్లెయిర్ అనబడు స్థలముగా తన మకాము నేర్పర్చెను. బ్లెయిర్ ఆస్థలము నివాసమునకు

కనిపెట్టెను. కాబట్టి ఆరేవుపట్టణమునకు పోర్టుబ్లెయిర్ (Port Blair) అని నామకరణము పెట్టిరి. కొన్ని కారణాలవల్ల 1792 లో యిచ్చట నుండి మకాము పోటకారన్ వాలీసు అను రేవునకు మార్చబడెను. అచట గాలి, నీరు, పడక ఉండబోయే జనులందరు మిక్కిలి బాధపడిరి. అందుచే 1796లో ఇంగ్లీషువారు ఆదీవుల నుండి మకాము యెత్తివేసిరి. నావికుల భాధలు తొలిగించుటకై మరల 1856లో పోర్టుబ్లెయిర్‌లో నివాసస్థలముగా యేర్పర్చిరి. 1857వ సం॥మందు భారత దేశములో స్వాతంత్ర సంపాదన కొరకై సిపాయిల తిరుగుబాటు జరిగినందున గవర్నమెంటు వారిచే అనేక తిరుగుబాటుప్రజలను ఖైదీలుగా బంధించి వారినందరను అండమాన్ దీవులకు పంపిరి. యిట్లు 1852 నుండి అండమాన్ దీవులలో కాన్‌విక్టుసెటిల్‌మెంటు అనుపేరున హిందూదేశమునుండి పంపబడు ద్వీపాంతర శిక్ష విధించబడిన శిక్షితులను వుంచుటకు నివాసస్థలముగా ఏర్పడినది. దీని ముఖ్యపట్టణము పోర్టుబ్లెయిర్ యని అందురు.

1922 మహాత్మా గాంధీగారియొక్క సహాయ నిరాకరణ ఢంకా భారతదేశమంతట మ్రోగుచుండే ధ్వని విని కృష్ణాజిల్లా భీమవరము తాలూకాకుచెందిన మోగట్లపురమందుద్భవించిన శ్రీ అల్లూరి సీతారామరాజుగారు రాజకీయ ఉద్యమములో పాల్గొనిరి. స్వాతంత్ర్య సముపార్జన కొరకై

కంకణం కట్టుకొని బ్రిటిష్ ప్రభుత్వముపై కత్తి కట్టెను. రాజు గారు గిరిజనులు, కోయిదొరలు మొదలగు విప్లవకారులను సుమారు మూడువందల భటులను యేర్పరచుకొని విల్లు నమ్ములు, బల్లెములు, ఈటెలు, గండ్రగొడ్డళ్ళు మొదలగు ఆయుధములు, మంత్రతంత్ర పరికరములతో బ్రిటిష్‌వారిని ఆంధ్ర దేశములో ఎదిరించి పోరుసలిపిన మహావీరుడు క్షత్రియ జాతికి చెందిన శ్రీ సీతారామరాజు అసువులు గోల్పోయినందున తన పరివారములో ముఖ్యయోధులను బంధించి కొందరిని అనగా, అగ్గిరాజు, సింగన్న మొదలగువారిని యావజ్జీవ ఖైదీలుగా 1924 లో అండమాన్ దీవులకు పంపబడిరి. సీతారామరాజు 25-7-1897లో జన్మించిరి. ప్రథమములో నరసాపురం మైలరు హైస్కూలులో 1905 లో ప్రవేశించారు. 1912లో వైజాగ్ A. V. N. కాలేజిలో 10వ తరగతిలో చేరారు. తదుపరి 1922 లో నర్సీపట్నంలో ఇంటర్మీడియేటు చదివిరి. బ్రిటిష్ వారి గుండెల్లో రైళ్ళుపరిగెత్తించుటకు జూన్ 1922లో పైడి పుట్టనుండి పలాయనమైనారు. 22-8-1922 లో చింతపల్లి పోలీసు స్టేషనుపై దాడి, 23-8-1922 లో క్రిష్ణదేవుపేట పోలీసు స్టేషనుపై దాడి, 24-8 1922 లో రాజవొమ్మంగి స్టేషనుపై దాడి, 19-9-1922 రంపచోడవరం స్టేషనుపై దాడి 15-10-1922లో అడ్డతీగల పోలీసు స్టేషనుపై దాడి, 17-4-1923లో అన్నవరం స్టేషనుపై దాడి, మొత్తముపై ఆరు పోలీసు స్టేషన్లుపై దాడులు జరిపి మొత్తం, 25

తుపాకులు, 2495 రౌండ్లమందుగుండు. అనేక పోలీసు దుస్తులు, రికార్డులు హస్తగతం చేసుకున్నారు. ఈ సందర్భములో గాముకొండపై కవర్టుహైటరుల వధించటం 'ఒంజేరిలో' ఏనుగులచే దాడిచేసిన స్క్రీమన్ హేర్, అన్నవరం జిల్లా కలెక్టరు పలాయనం చిత్రగించారు. కడకు సీతారామరాజు 7-5- 924లో 'పంప'లో పట్టుబడి అస్తమించారు. క్రిష్ణదేవుపేటలో సీతారామరాజు భౌతిక దేహాన్ని 8-5-1924 లో తెల్లదొరలు తగులబెట్టారు. ఈ వీరపురుషుడు అస్తమయం వల్ల ఆనాడు ఆంధ్రదేశానికి తీరని లోటు సంభవించినది. 18-7-1926 శ్రీ సీతారామరాజు దేశభక్తిని, త్యాగనిరతిని, దీక్షనూ కొనియాడుతూ "యంగిండియా" అను పత్రికలో గాంధీజీ ప్రకటించారు.

దేశభక్తులను, స్వాతంత్ర్యప్రియులను, విప్లవవీరులను దేశద్రోహులుగా నిర్బంధించి పంపబడిన ఈ అండమాన్ దీవులకు 1872 లో వైస్‌రాయి (గవర్నరు జనరల్) ప్రతినిధిని చీఫ్ కమిషనరు అధికారిగా నియమింపబడెను.

అండమాన్ దీవులకు చెందిన ఆదిమ మనుష్యులలో రెండు తెగలు గలవు. ఒకటి ఇరవా, రెండవది జరవా వాళ్ళని పిలిచెదరు. ఇరవాలను తెగవారిని బ్రిటిష్ పరిపాలనకాలములో కొందరిని పట్టుకొని వారిని మచ్చికచేసి రేవు కూలీలుగాను, ఇతర కాయకష్టముగల పనులలో ఉపయోగించి బట్టకట్టుట,

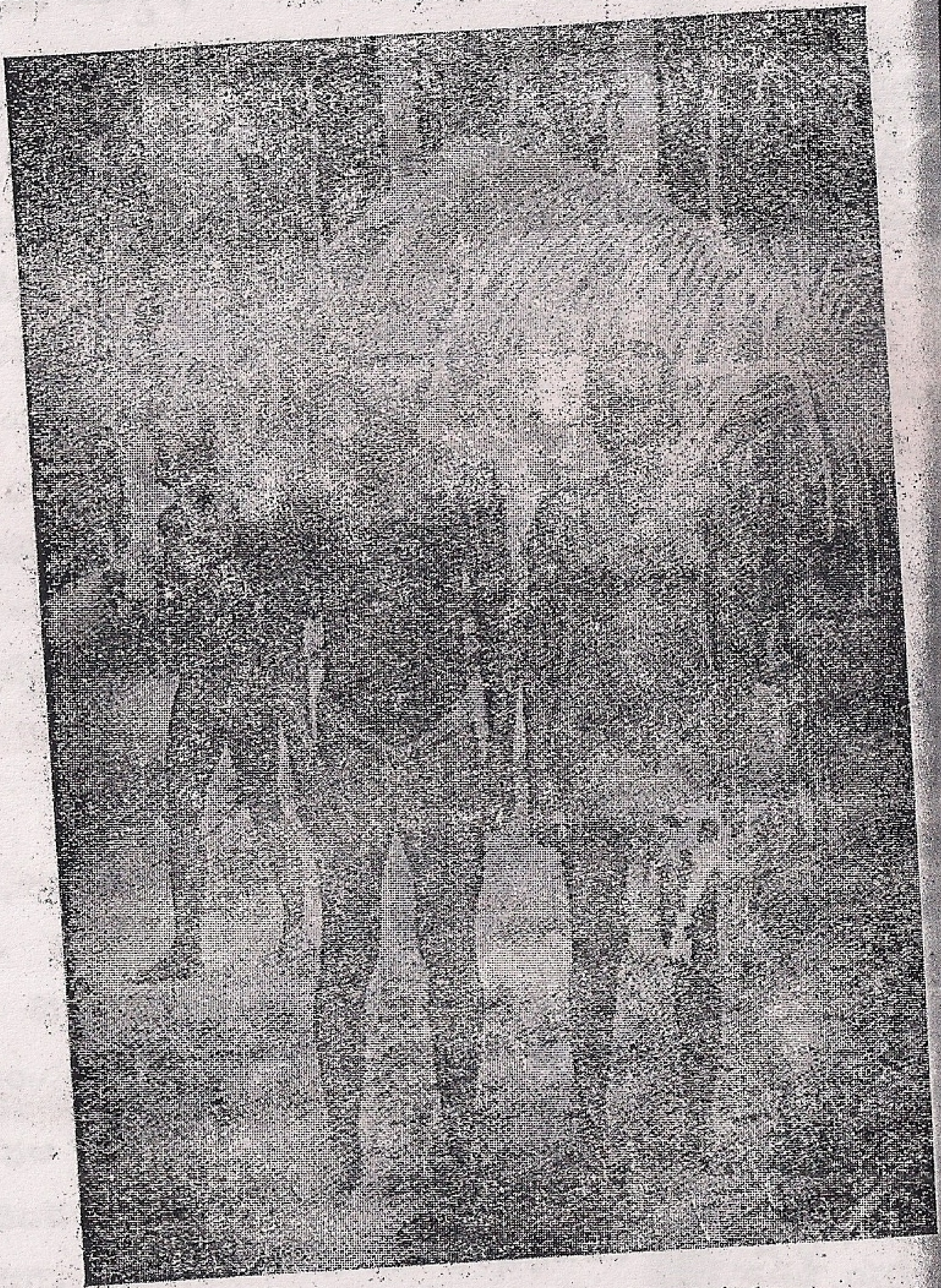

జరవ తెగకుచెందిన అండమాన్ అడవిమనుష్యులు

అన్నము తినుట అలవాటు చేయడమైనది. క్రమ క్రమముగా
ఈ తెగవారు చాలమంది హిందీ భాష నేర్చుకొని మానాన్ని

కప్పుకొనుటకు గుడ్డ, ప్రాణాన్ని నిలుపుకొనుటకు తిండి సంపా
దించుకొని ఉండుటకు ఇండ్లు నిర్మించుకొని ప్రజలతో కలసి
మెలసి జీవిస్తున్నారు. గాని జరవా అన్న తెగవారు యింకను
నరపశువులువలెబట్టకట్టు లేదు. గాని మర్మస్థానము స్త్రీపురు
షులు ఆకులతో లేక నారవంటి దానితో కప్పుకొని మిగిలిన
శరీరమంత ఎండకు—వానకు విడిచిబెట్టి తిరిగెదరు. వీరు
చాల క్రూరముగా ప్రవర్తిస్తారు. వీరు మాట్లాడేభాష ప్రపంచ
ములో యేభాషకు చెందినది చెప్పలేము. ఈ తెగవారు
అన్నము తినుట అలవాటు లేదు. పశువులు గుంపు గుంపులుగా
మేతకు పోయినట్లు వీరు గుంపుగుంపులుగా విల్లకోలలు
ధనస్సులు, బాణములు అంబులపొది పట్టుకొని ఆహారము
సంపాదించుటకొరకు అరణ్యములో సంచరించెదరు. వారివద్ద
నున్న బాణములతో దుప్పులు లేళ్ళు, పందులు వగైరా
జంతువులను చంపి వాటిని రాయి, రాయి రాపిడివలన సృష్టిం
చిన నిప్పుమీదను కాల్చి కారం ఉప్పు లేని చప్పని మాంసము
తినెదరు. చేపలుపట్టి అదేవిధంగా నిప్పులపై కాల్చితినెదరు.
కందమూలాదులు కూడ భక్షించెదరు. నివసించుటకు చిన్న
గుడిసెలు కట్టుకొని ఒక్కొక్క గుడిసెలో రెండు, మూడు కుటుం
బములు నివసించెదరు. వీరికి నాయకుడో లేక పెద్దో
అనే వాడు వుంటారని చెప్పుకోవడము గలదు. వీరు
మహాక్రూరులగుటచే బయటి ప్రపంచ ప్రజలను జూచినక్షణం
బహుశః వారివలన ప్రమాదము కలుగునని భయమువల్లనో

లేక మరేకారణముచేతనో చంపి వేయుదురు. అటవీశాఖ ఉద్యోగులు నియమించిన భారతీయ కార్మికులలో ఈ తెగవారి వల్లకొందరు చావడంచేత జరవావారికొరకై ప్రత్యేకంగా ఒక దీవినివిడిచిపెట్టి మిగిలిన దీవులలో ఆయుధ పోలీసు రక్షణదళము సహాయముతో కూలీలుచే చెట్లునరికించి, నరికినటువంటి మ్రానులు యేనుగుల తొండములచే కరిపించి సముద్రపు ఒడ్డుకు చేరవేయుదురు. అవి యన్నియు

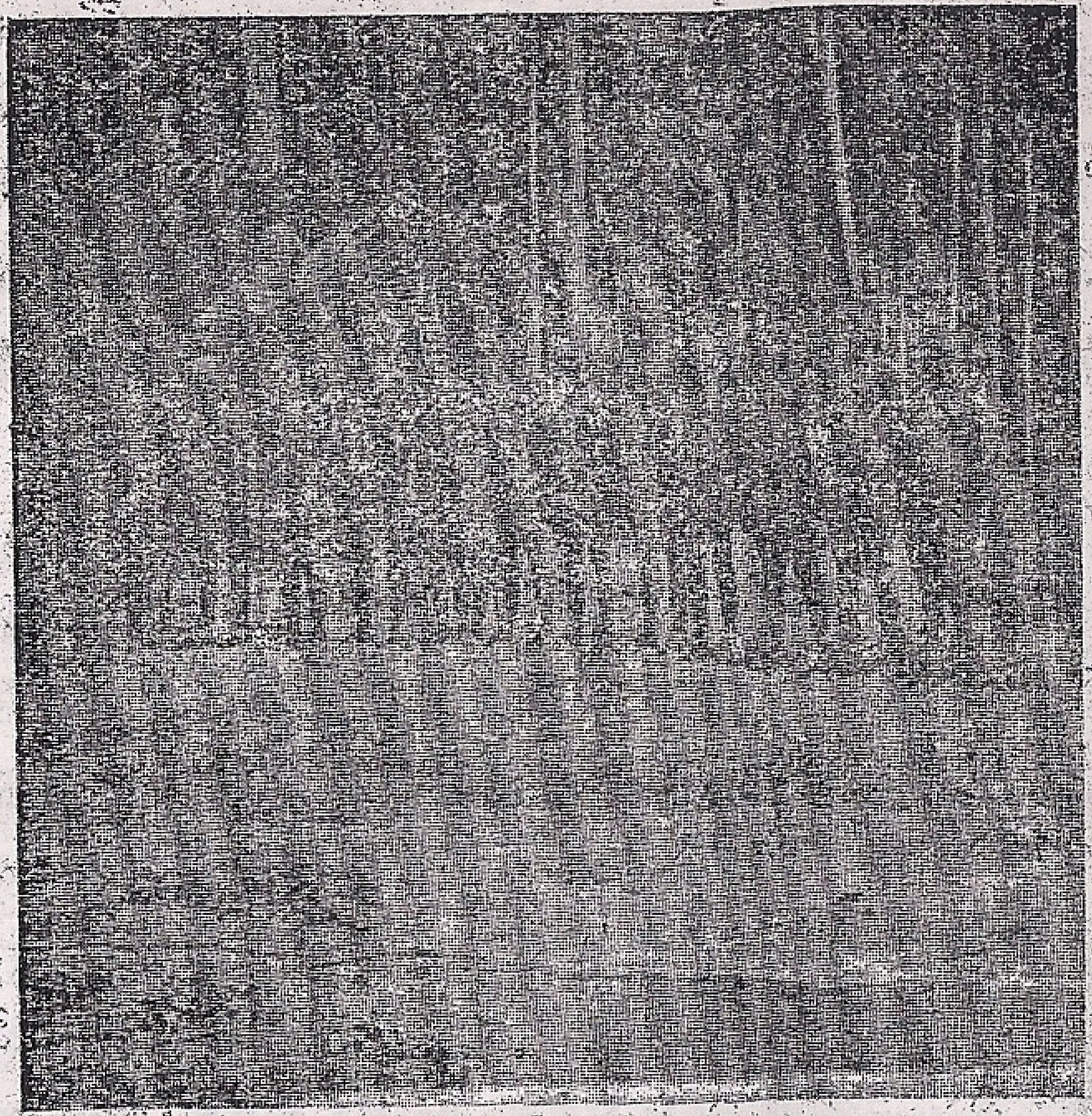

అండమాన్ ఆదిమనివాసులు.

త్రాడుతోకట్టి స్టీములాంచీలతో లాగించి ఒడ్డునకు దూరంగా లంగరు వేసికొని వుండే కార్గో ఓడలకు అందించును.

క్రూరముగా ప్రవర్తిస్తున్న అడవి మనుష్యులను నాగరికులుగా జేయుటకొరకు ఇటీవల ప్రభుత్వము ఆయుధ పోలీసు దళముతో లిటిల్ అండమాన్‌లో కొందరిని పట్టుకొనిరి. (పటములో చూడుడు) వీరికి బట్టకట్టు అన్నముతినడం నేర్పిస్తున్నారు. తుపాకులతో భయపెట్టి పట్టుకొనుటకు ప్రయత్నించిన రక్షకభటులలో ఒకరిద్దరిని అడవిలో అడవి మనుష్యులు ఎత్తుకొనిపోయిరని, వారిజాడ తెలియకపోవుటచే బహుశః చంపివేసి ఉండవచ్చునని ఊహిస్తున్న విషయం అండమాన్ నుండి (Port Blair) వచ్చిన వార్తలు వల్ల తెలియుచున్నది.

ఈ దీవులన్నిటి విస్తీర్ణము 3143 చదరపు మైళ్లు పోర్టుబ్లెయిర్ రాజధానిపట్టణం - రేవుస్థలం కూడాను. ద్వితీయ ప్రపంచయుద్ధమునకు పూర్వం జనాభా సుమారు 25,000. 1948 అనంతరం జనాభా బాగా పెరిగిపోయినది. బర్మాకాందిశీకులు, తూర్పు పాకిస్తాన్ నిర్వాసులు విశేషముగా అండమాన్ దీవులకుపోయి జీవిస్తున్నారు. మొత్తము జనాభాలో తెలుగువాళ్లు అధికము. అరవవాళ్ళు, హిందూస్తానీవాళ్లు, బెంగాలీ, బర్మా మొదలగువారు ఈ దీవులలో యిప్పుడు గలరు. ఆంధ్రులలో విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం

జిల్లాలకు చెందినవారు హెచ్చుగా వున్నారు. పోర్టు స్టీము లాంచీలలోను. పడవలలోను ఓడ బలిజలు పనిచేయు చున్నారు. కర్రల మరలలో (Saw Mills) పనిచేసేవా రంతా అగ్నికుల క్షత్రియులే. కొందరు పడవలు, లాంచీ లలో కూడ గలరు. పూర్వము ఈ మార్గమున వెళ్ళే తెరచాప ఓడలకు గలిగిన నష్టకష్టాలు, ప్రాణహాని స్టీము లు వచ్చిన తదుపరి జరుగుటలేదు.

పూర్వము ఈ దీవులకు రాజద్రోహులను. హంతకు దారులను యావజ్జీవ ఖైదీలుగా నిర్బంధించి ప్రభుత్వము పంపుచుండెను. అందువల్ల ప్రజలు ఆనాడు స్వేచ్ఛగా వెళ్ళి రావడానికి వీలుండేదికాదు. స్వాతంత్ర్యము పొందిన తదుపరి ఈ దీవులలో నిర్బంధింప బడిన ఖైదీలను విడుదల చేసివేశారు. అండమాన్‌లో ఉండిపోయే వారికి స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యం, పౌరసత్వ హక్కులు కలుగ జేశారు. మాతృభూమికి చేరుకొనే వారికి ఉచితంగా ప్రయాణ సౌకర్యములు చేసి భారతదేశం, బర్మాదేశం పంపించివేశారు. బర్మాదేశస్థులు యిప్పటికి పోర్టుబ్లెయిర్‌లో స్థిరనివాస మేర్పరుచుకొని జీవిస్తున్నారు.

అండమాన్ దీవులు భారతదేశము యొక్క 'D' రాష్ట్రముగా ఎంచబడినది. అండమాన్ నికోబార్ దీవులు అన్నిటిని కలిపి ఒక చీఫ్‌కమీషనర్, డిప్యూటి చీఫ్‌కమీషనర్ తదితర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులను నియమించి రాష్ట్రపాలనలా

వ్యవహరింపబడుచున్నది. నాడు ఈదీవులలో లభించే మేలు రకము కలప అమెరికా, ఇంగ్లండు దేశాలకు ఎగుమతి అయ్యేది. నేడదంతయు కలకత్తా మద్రాసు, బొంబాయి నగరములకు పంపబడు చున్నది. ఈదీవులలో రబ్బరు. కాఫీ తేయాకు, కొబ్బరి, వరిపంట, పండిస్తున్నారు. పాసింజరు ఓడలు, కార్గో ఓడలు ప్రతినిత్యం ఎల్లప్పుడు కలకత్తా-అండ మాన్ రేవులకు నడుచుచుండును. నికోబరుదీవులకు విమా నములు దిగుటకు విమానాశ్రయముగలదు. పోర్టుబ్లెయిర్‌లో కూడ జపాను వాళ్లు యుద్ధకాలములో ప్రారంభించిన (ఏరోడ్రోం) విమానాశ్రయం భారతప్రభుత్వం పూర్తి చేసింది. బర్మానుండి తిరిగి వచ్చిన ప్రజలు జీవించుటకు మార్గములేక ఈ అండమాన్ దీవులకు వలసపోయి కుటుంబాలతో పాటు జీవిస్తున్నారు.

కోకోదీవులు :—

అండమాన్ దీవులకు ఉత్తరదిశలో మరికొన్ని దీవులు బంగాళాఖాతములో గలవు. వాటిని గ్రేట్‌కోకో ఐలెండు, లిటిల్‌కోకో ఐలెండు, రేట్ ఐలెండు, టేబిల్ ఐలెండు మొదలగునవి గలవు. ఇవి అండమాన్ దీవులకు 150 మైళ్ల దూరమున నున్నవి. మద్రాస్ నుండి రంగూన్ ప్రయాణము చేసే ఓడలు, కలకత్తా నుండి పోర్టుబ్లెయిర్‌కు వెళ్ళే స్టీమర్లు ఈ దీవులను చూచుకొని వెళ్ళును. ఈ దీవులనుండి రంగూన్

నగరము (బర్మా రాజధాని నగరము) చేరుటకు 249 మైళ్ళు పోవాలి. పూర్వము తెరచాప ఓడలు తుపానుకు ఉత్తర దిశగా కొట్టుకొని పోయినటువంటివి ఈదీవులవద్దకుచేరి తల దాచుకొనేవి. ఈదీవులలో క్రూర మనుష్యులుగాని, మృగాలు గాని లేవు. అందువల్ల ఈదీవులు సమీపమునకు చేరినటువంటి వర్తకపు ఓడలకు నష్టముండేదికాదు హింసాకాండయు జరిగేదికాదు. దట్టమైన కొబ్బరిచెట్లతో నిండియున్నదీవులగుటచే ఈదీవులకు కోకోదీవులు (Coco Islands) అని పిలవబడు చున్నవి. ఈ దీవులిప్పుడు బర్మా ప్రభుత్వము స్వాధీనములో నున్నందున ఈదీవులలో పండినటువంటి లక్షలకొలది కొబ్బరి కాయలు ఓడలపై తీసుకొనిపోయి రంగూన్‌లో విక్రయించు చున్నారు.

ఈదీవులు ప్రక్కనుండి ప్రయాణంచేయు స్టీమరు లకు ఆపద కలుగకుండ మార్గము జూపుటకుగాను, బ్రిటీష్ ప్రభుత్వముచే 1867వ సం॥లో టేబిల్ ఐలెండు మీదను లైట్ హౌస్ నిర్మించిరి. దీని ఎత్తు 91 అడుగులు. పర్వతముయొక్క ఎత్తు నీటినుండి 102 అడుగులు గలదు. ఈ లైట్‌హౌస్ వెల్తురు 20 మైళ్ళ దూరము అగుపించును. ఈ దీనిపై నిర్మింపబడిన లైటుహౌస్ టేబిల్ ఐలెండు లైటుహౌసు అని పిలవబడు చున్నది. ఇందు చాల కాలము నుండి లైటు కీపరులుగా పనిచేసేవారు ఓడబలిజలు-అగ్నికుల క్షత్రియులు. ఈ లైటుహౌసు బర్మా ప్రభుత్వ పరమగుట

చేత బర్మా ప్రభుత్వం స్వాతంత్ర్యం పొందిన 15 వండ్లకు క్రమక్రమముగా ఆంధ్రులను తొలిగించి బర్మావాళ్ళను లైటుకీపరులుగా నియమించడ మైనది.

అండమాన్ దీవులు, కోకోదీవులు విడిచిపెట్టి తూర్పు అభిముఖముగా బర్మాకు ప్రయాణముచేసే తెరచాప ఓడలకు పూర్వం సముద్ర గర్భముననున్న ఱాతి గట్టు వలన ప్రమాదము తరచు కలుగుచుండెను. ఈ ఱాతి గట్టు బసింగు రేవు (బర్మాలోనిది) పట్టణమునకు 81 మైళ్ళ దూరమున బంగాళాఖాతములో నున్నది. డైమండు ఐలెండు మొదలు కొని దాదాపు పదకొండు మైళ్ళ పొడవున సముద్రములో వారధి గట్టినట్లు గొలుసువలె మిట్టపల్లముగా ఱాతిగట్టు యేర్పడి యున్నది. పోటుకాలములో ఈఱాతిగొలుసు నీటిచే కప్పబడును. అట్టి సమయములో సముద్రముమధ్యను అచట ఱాతిగట్టు నీటిలో వున్నట్లు ఓడ నావికులు గుర్తించుట సాధ్యపడదు. అందువల్ల వర్తకపుటోడలు యిచ్చోట దెబ్బతిని నాశనమగు చుండును. పాటుకాలములో మాత్రము అచ్చటచ్చట ఱాళ్ళు పగలు జూచుటకు అగుపడును. పూర్వము కాకినాడ, కోరంగి, మోటుపల్లి, తాళ్ళరేవు, ఓడ రేవుల నుండి ప్రయాణముచేసి రంగూన్, మౌల్మేన్, టవాయి మెర్గ్వై మొదలగు రేవులకు వెళ్ళే తెరచాప ఓడలు మార్గ మధ్యమున ఈఱాతిగట్టు నీటిచే కప్పబడిన కాలములో గుర్తు

తెలియక గట్టుక్కి ఓడలు ధ్వంసమయ్యేవి. అందున్న వర్తకులు, నావికులు మరణించేవారు.

బ్రిటిష్ పరిపాలన కాలము లోరవాణా వర్తకపు ఓడలకు, ప్యాసింజరు ఓడలకు యెట్టి ప్రమాదము కలుగకుండ ఈ కాతిగట్టు (గొలుసు) వలన సంభవించే ప్రమాదాన్ని తప్పించుకొని ప్రయాణము చేయుటకుగాను 144 అడుగులు ఎత్తుగల దీపస్తంభమును (Light house) 1870లో అనగా విక్టోరియా రాణి పరిపాలన కాలములో నిర్మించిరి. చాల శ్రమ తీసుకొని దీపని నల్లరాళ్ళతో 1865 జనవరి 21వ తేదీన కట్టడం ప్రారంభించి 1870 ఏప్రెల్ 30వ తేదీనాటికి పూర్తి చేయడమైనది. లైటుహౌస్ నిర్మాణము పూర్తి అయ్యేసరికి మొత్తం 5 సం॥ 3 నెలల 9 దినములు అయినది. (ఈ వివరములు లైటుహౌస్‌లో ఇత్తడిరేకుపై చెక్కబడిన శాసనమువలన తెలుసుకోవడమైనది.) ఈ లైటుహౌసుకు "అలుగోడరీఫ్" లైటుహౌసు అని నామకరణము చేయడమైనది. దీని దీపకాంతి నలువైపుల 8 మైళ్ళు దూరము అగుపడును. ఈదీపస్తంభము రంగూన్ రేవుకు 180 మైళ్ళు, పోర్టుబ్లెయిర్‌కు 267 మైళ్ళు, బసింగురేవుకు 81 మైళ్ళు, డైమండు లంకకు 11 మైళ్ళు, మౌల్మెన్ రేవుకు 229 మైళ్ళు దూరమున నున్నది. మంచి సెంటరులో వున్నందువల్ల విదేశ స్వదేశ ఓడలు ఈ లైటు చూచుకొని వారు రేవులకుపోయి

అలుగొడ రీఫ్ లైటుహౌసు

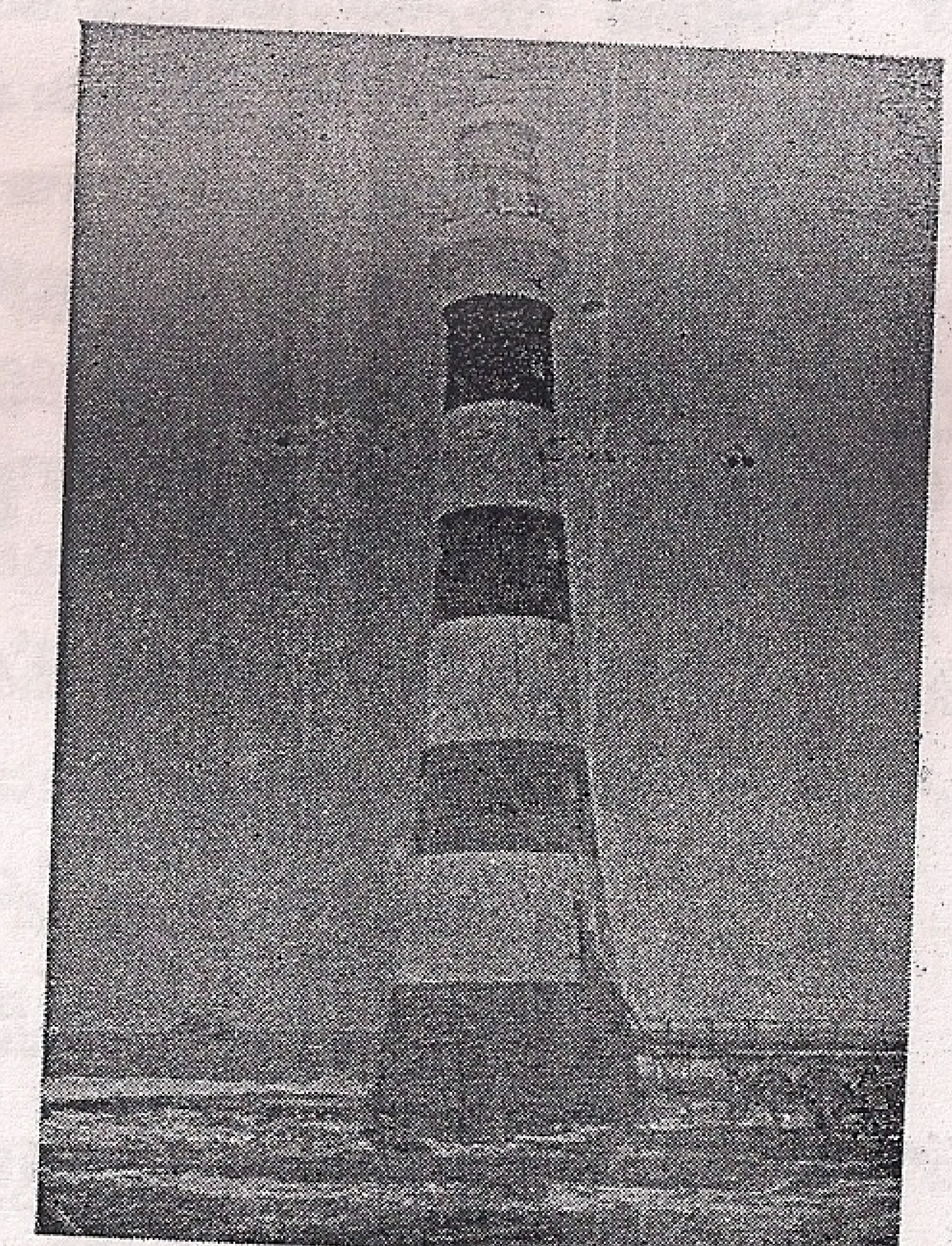

Alguada Reef Lighthouse

చేరాలనివుంటే తమ నౌకలను ఆయాదిక్కులకు త్రిప్పుకొని తగినమార్గము ననుసరించి జాగ్రత్తగా పోయి చేరెదరు. ఈ లైటుహౌసులో పనిచేసే ప్రభుత్వఉద్యోగులు ఓడబలిజలు అగ్నికుల క్షత్రియులు. సముద్రమధ్యను ఈ దీపస్థంభము నిర్మించుటవల్ల రాత్రింబవళ్ళు ప్రయాణముచేసే నావికులు ప్రమాదమునకుగురికాకుండ తప్పించుకొని తమ నౌకలను సులువుగా నడిపించుకొని వారివారి గమ్యస్థానములకు పోయి చేరుటకు అవకాశము కలుగుచున్నది. ఈ ప్రదేశములో లైటు హౌసువుండి ఓడ మార్గము చూపుచున్నప్పటికీ అప్పుడప్పుడు దైవికముగా యేర్పడిన ఘోరమైన తుపానుకు తట్టుకొనలేక ఈతాళిగట్టుతో ఓడలుఢీకొని నాశన మవుతూనే ఉన్నాయి. అట్లు ధ్వంసమైన ఓడలలో ప్రథమ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం శ్రీ చొక్కా చిన్నయ్య నాయుడుగారి (ఓడ బలిజ) తెరచాప ఓడ ఒకటి. ఆఓడపేరు 'వెంకటరాజ్' కాకినాడనుండి మోల్మేన్ వర్తకపు సరకులు తీసుకొనివెళ్ళు చుండగ మార్గమధ్యను బసింగు కొండలకు ఎదుటనున్న ఈ తాళిగట్టుకి యీ ఓడధ్వంసమైనదని తెలియుచున్నది. ఆ కాలములో దీనివిలువ లక్షా యిరువది ఐదు వేలుండును. శ్రీ చొక్కా చిన్నయ్యనాయుడుగారు తూ॥ గోదావరిజిల్లా కాకినాడ వాస్తవ్యులు.

నౌకావాణిజ్యమునకు లైటుహౌసులు ఉపయోగం :

ప్రాచీనకాలమునుండిరాజ్యము లపరస్పరసంబంధముగల వాణిజ్యములలో నొకటియగు ప్రధానమైన నౌకావ్యాపారము

చేయువారు ఓడబలిజ సంఘీయులు. ఈ వ్యాపారమువలనసిరి సంపదలను ఆర్జించిపెట్టినది. విదేశస్వదేశీయులకు. నౌకావాణిజ్యమునకు లైటుహౌసులు ప్రపంచమంతా సగౌరవముగా పనిచేస్తూ తోడ్పడుచున్నవి. పూర్వకాలములో దేశవాళి పడవలు; కేళీనౌకలు సముద్రములో ప్రయాణముచేయు కాలములోకూడా నావికులకు దారిచూపుటకుగాను కోస్తాలో నున్న ఎత్తైన రాళ్ళు, పర్వతశిఖరము నందు కట్టెలు కాల్చి పెద్దమంటలు పెట్టి చూపుచుండేవారు.

క్రమక్రమముగా ఓడలు ఉత్పత్తి పెరిగి తెరచాప ఓడలు తయారై సముద్రయానము చేసేసరికి లైటు హౌసులలో వత్తితో నూనెదీపము వెలిగించు చుండిరి. స్టీము ఇంజను స్టీమరులు వాడుకలోనికి వచ్చినది మొదలు లైటు హౌసులుయొక్క ప్రాధాన్యత పెరిగి అభివృద్ధికి వచ్చాయి కొన్నిమైళ్లుదూరము దీపకాంతి అగుపడుటకుగాను (Optical lense) సూక్ష్మదర్శిని యగు అద్దము బిళ్ళలు అమర్చిన గూడువంటిది మేంటిల్ బర్నరుచట్టు గడియారపుమెషిన్‌తో తిరిగేటట్లు యేర్పర్చిరి. వత్తిదీపముపోయి మేంటిలు దీపము వెలిగించే స్థితికి వచ్చినది.

ద్వితీయప్రపంచ యుద్ధానంతరం లైటుహౌసులలో మేంటిలు బర్నరు వెలిగించే స్థానములో విద్యుచ్ఛక్తి దీపము

(Electric Light) వెలిగించే దశ వచ్చినది ఓడలు సముద్రముమీదను. సముద్రగర్భములోను నడిచేలఅభివృద్ధితో పాటు లైటు హౌసులు, లైటుషిప్పులు, రేడియో బీకనుల యొక్క అభివృద్ధికూడ పెరిగినది.

లైటుహౌసులయొక్క నిర్మాణము సాధారణముగా రహదారిలో ప్రమాదము సూచించుటకు, రేవు స్థలమని గుర్తించుటకు, నౌకా ప్రయాణ భద్రతకొరకు, ఉపయోగపడును. లైటుహౌసులు ఇటికలు, సిమెంటుతోను. రాళ్ళు. సిమెంటుతోను, లేక ఇనుపరేకులుతోను కట్టబడును - కనీసము 30 అడుగులు ఎత్తు తక్కువలేకుండ 150 అడుగులు ఎత్తువరకు నిర్మించెదరు. లైటు వెల్తురు 6మైళ్ళు మొదలుకొని 25మైళ్ళుదూరమువరకు కనిపించే శక్తి కలిగి యుండును. ఇటీవల విశాఖపట్టణం యారాడ కొండమీదను డాల్ఫిన్స నోస్‌లైటు హౌసు 60 అడుగులు ఎత్తు ప్రమాణములో నిర్మించిరి. ఈ కొండకు డాల్ఫిన్సనోస్అని ఇంగ్లీషువారుపేరు పెట్టినందువల్ల దీనిమీదను నిర్మించిన లైటుహౌసుకుడాల్ఫిన్స నోస్ లైటుహౌసు అని పిలువబడుటకుకారణం. ఈపర్వతము సముద్ర ఉపరిభాగమునుండి శిఖరమునకు సుమారు 570 అడుగులఎత్తు ఉండును. దీనివెల్తురు సుమారు 40నుండి 65 మైళ్ళ. దూరమువరకు అగుపడును. ఇది విద్యుచ్ఛక్తితో వెలుగుచున్నది. ప్రపంచ లైటుహౌసులలో ద్వితీయ స్థానాన్ని

ఆక్రమించినది. భారతదేశం తూర్పు పడమర దక్షిణ కోస్తాలో మొత్తం 183 లైటు హౌసులు 9 లైటు షిప్పులు గలవు నూతనంగా యింకను లైటుహౌసులు నిర్మిస్తున్నారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ తీరప్రాంతమున 1895 లో బారువరేవు నందు 85 అడుగులఎత్తుగల బావుటాకొయ్యపై ఎసిటిక్ గ్యాసు తో వెలిగే లైటున్న సముద్రపు ఒడ్డున సిమెంటు ఇటుకలతో కట్టినటువంటి రెండు స్తంభములు —1876లో కళింగ పట్టణం రేవు ఒడ్డున 76అడుగులు ఎత్తుగల లైటుహౌసు కళింగ పట్టణమునకు భీముని పట్టణమునకు మధ్యను 1903 లో చింత పల్లి గ్రామమునకుసమీపమున సముద్రపు ఒడ్డున 78 అడుగులు ఎత్తుగల లైటుహౌసు 1903 లో భీమునిపట్టణం రేవు స్థల మందు 35 అడుగుల ఎత్తుగల లైటుహౌసు 1982 లో విశాఖపట్టణం రేవుసముద్రపు ఒడ్డున 48అడుగులు ఎత్తుగల లైటుహౌసు — 1899 లో కాకినాడ వాకలపూడివద్ద 80 అడుగులు ఎత్తుగల లైటు హౌసు —కాకినాడకు దక్షిణ మున 30 మైళ్ళు దూరమందు 1895 లో కొత్తపాలెము సమీపమున 148 అడుగులు ఎత్తుగల లైటుహౌసు మచిలీ పట్టణం రేవువద్ద 1930 లో 68 అడుగుల ఎత్తుగల లైటు హౌసు బ్రిటీషువాళ్ళ పరిపాలన కాలమందు నిర్మింపబడినవి; అంతర్వేదివద్ద 80 అడుగులు ఎత్తుగల లైటుహౌసు నిర్మించు

టకు 1964లో పని ప్రారంభించడమైనది. తునివద్ద లైటు హౌసు కట్టడమైనది.

లైటు హౌసులవలె లైటుషిప్పులుకూడ ఓడలకు మార్గము జూపుటకు మెఱకపల్లములు తెలియజేయుటకు ఉప యోగపడును. ఇవి ఓడలు హార్బరుకుపోయే నదులలోను. సముద్రముఖద్వారమందు లంగరుపై నిలిపి ఉంచెదరు. వీటిలో కొన్ని పెద్దవి మరికొన్ని చిన్నవి గలవు. పెద్ద లైటు షిప్పులలో మెకానిక్, కెప్టను, సరంగు, కలాసీలు మొదలగు ఉద్యోగులు ఉండి పనిచేయుదురు. ఈ లైటు షిప్పులలోనున్న ఉద్యోగులు రాత్రి లైటు వెలిగించి పగలు ఆర్పివేయుదురు. చిన్నలైటు షిప్పులలో మనుష్యులుండరు. అందున్నలైటు దానంతటది రాత్రి వెలిగి పగలు ఆరిపోవును. యివి ఎసెటిక్ గ్యాసుతో వెలుగును. ఇవికాక లైటు బోయాలుకూడ నదులలోను, ఒడ్డుకు కొలదిదూరమున సముద్రములోను ఉంచబడును. వీటిపైకూడ దానంతటది రాత్రివెలిగి పగలు ఆరిపోవును. ఓడబలిజలు బర్మాలోనున్న ఐరావతినది సముద్రములో సంగమించే ప్రదేశములో ఉండే లైటుషిప్పులలో అనాదినుండి పనిచేయుచున్నారు.

ఇంగ్లండులో మిష్టర్ జేమ్సువాట్ అనునతడు క్రీ॥శ 1565లో స్టీం ఇంజనులు చేయడము కనిపెట్టగా అమెరికాలో మిష్టర్ పుటమ్ అను వ్యక్తి 1808లో స్టీమరు (పొగఓడ)

చేయడము కనిపెట్టెను. కనుక యంత్రపు పొగఓడలు సృష్టించి యిప్పటికి 162 సంవత్సరములు అయినది. అంతకు పూర్వం ప్రపంచ మన్ని చోట్లమ్రానుతో చేసిన తెరచాప ఓడలుపై సముద్రయానము చేయుచుండిరని స్పష్టపడు చున్నది. ఈనాటియంత్ర యుగములో తెరచాపఓడలయొక్క విలువపోయి దాని నిర్మాణము పూర్తిగా ఆగిపోయింది.

ఆధునిక కాలములో ప్రజలు ప్రయాణము చేయుటకు, వ్యాపార సరకులు రవాణాచేయుటకు భూమి మీదను రైళ్ళు మోటారుబండ్లు - సముద్రము మీదను స్టీమర్లు-ఆకాశమున విమానములు కలిగియున్న ఈయంత్ర యుగములో ఓడ బలిజలు యొక్క పూర్వకాలపు జీవితవిధానము కాలగర్భములో కలిసిపోయినది. అయినప్పటికి ఈసంఘీయులకు నౌకాజీవనము గడుపుటలో అలవాటు, అభిమానము ఉన్నందువల్ల పెద్ద పెద్ద కార్గో బోటులు నదులలో ప్యాసింజర్లను దాటించే చిన్న పడవలు మొదలగునవి నిర్మించుట, కలిగియుండుట. వాటిని ఉపయోగించుట గలదు. కాకినాడ జగన్నాయక్ పూర్‌లో నివసించు ఓడ బలిజలకు అనగా పూజనీయులు శ్రీగరికెన సత్తిరాజునాయుడుగారికి, శ్రీపుక్కళ్ళ సత్యనారాయణనాయుడుగారికి శ్రీసోదుపల్లి మసేనునాయుడు గారికి, శ్రీడొంక వెంకటరాజు అండు బ్రదర్సు, శ్రీ B.V. రెడ్డి గారికి, శ్రీ K. అమ్మోరుగారికి మొదలగు వారికి కార్గో

బోటులు గలవు. ప్రతినెల విదేశాలనుండి కాకినాడ రేవుకు వచ్చిపోవుచున్న వర్తకపు ఓడల వద్దకు సరకులు గొంపోయి ఎగుమతి దిగుమతులు కొరకు ఈపడవలు ఉపయోగ పడుచున్నవి. మరియు గోదావరినది పొడవున నున్న పట్టణాలకు గ్రామాలకు వ్యాపా వస్తువులు తీసుకొని పోవుటకు కూడ ఉపయోగ పడుచున్నవి. ఇందులో పడవనావికులుగా ఓడబలిజ సంఘీయులు అగ్నికుల క్షత్రియులుకూడ పనిచేయుచున్నారు.

ఓడలకు సరకు ఎగుమతి-దిగుమతి కొరకు ఉపయోగ పడు పెద్దపడవలు గలిగియున్న ఓడ బలిజలు తదితరులు కలసి 1952లో ఆంధ్ర నౌకా సంబంధమైన పడవ యజమానులు సంఘమును "The Andhra Marine Boat Union" స్థాపించిరి. ఈ సంఘముద్వారా ఓడలకు ఎగుమతి దిగుమతి చేయు సరకులు నిమిత్తము పెద్ద పడవలు, ఓడ కార్మికులకు సరఫరా చేయుటయే కాకుండ పడవల నిర్మాణ కార్యక్రమము కూడ కంట్రాక్టు పద్ధతిపై జరిపించు చున్నారు. ఈసంఘమునకు కలిగియున్నటువంటి కొత్తగా కట్టించిన పెద్ద పడవలు సమూహము యొక్క మొత్తం 34 గలవు. ఇవి 3000 టన్నులు భారముగల 'మంటితో కలిసిన ఇనుపలోహ సత్తును, 3500 టన్నులు భారముగల అనేక వర్తక సామానులు తీసుకొనిపోయే శక్తిని కలిగియున్నవి.

ఓడ బలిజలు యొక్క అభిమాన వ్యాపారము నౌకా సంబంధమైన వాణిజ్యము, నౌకాశ్రయములోను, ఓడలుపై ఉద్యోగము కాబట్టి ఈనాడు కూడ ఓడబలిజలు స్టీము లాంచీలు, పెద్ద పడవలు నడుపుట, వాటిపై వ్యాపారము చేయుట, ఖండాంతరము పోయె వర్తకపు ఓడలలో నావికులుగా పనిచేయుట, భారతదేశంలో నున్న రేవు పట్టణాల్లో రేవు కార్మికులుగాను, హార్బరు సంబంధించిన ప్రైవేటు ఓడలలోను, లాంచీలలోను. డ్రెడ్జరు అను తవ్వోడలలోను పని చేయుచున్నారు. మరీయు ఓడ బలిజలు ప్రథమ ప్రపంచ యుద్ధమునకు పూర్వమునుండి బర్మాదేశము వలసపోయి రంగూన్, బాసింగు, మౌల్మేన్. అఖ్యాబు మొకలగు రేవు పట్టణములలో పోర్టుకు సంబాధించిన పై వేటు ఓడలలోను, స్టీములాంచీల్లోను, కార్గో బోటులమీదను, ఓడలు ఎగుమతి దిగుమతులువద్ద సూపరువైజర్లుగను, టాలీక్లర్కులుగాను. లైటుహౌసు వర్కుషాపులో మెకానిక్సు, ఇంజనీర్లుగాను, బర్మాకోస్తాలోనున్న లైటుహౌసుల్లోను. లైటుషిప్పుల్లోను ఉద్యోగముచేసి జీవించిరి.

ద్వితీయ ప్రపంచ యుద్ధములో ఓడ బలిజలు తమ పదవులు, వృత్తులు వదులుకొని నలుదిశలకు చెదిరిపోయారు, బర్మానుండి మాతృభూమికి రిక్తహస్తాలతో భూమార్గమున నడిచివచ్చినవారు కొందరు, ఓడలుపై వచ్చినవారుకొందరు. ఓడ బలిజలకు ఆంధ్రదేశ తీరప్రాంతమున జీవించుటకు

బలిజలు దూరదేశాలకు వర్తకపు నౌకలపై పయనించువారు

మార్గములేక మరల అనేక రాష్ట్రాలకు, అండమాన్ దీవులకు వలస పోవలసిన స్థితి యేర్పడినది. దేశకాల పరిస్థితులు బట్టి ఓడబలిజకుల సంఘమునకు చెందినవారే కాదు మరే కుల సంఘమునకు చెందినవారైన పూర్వము తాము చేయు వృత్తి వ్యాపారాన్ని అంటిపెట్టుకొని జీవించే అవకాశము, ఆధరువు ఎల్లప్పుడు కలుగదు.

ఓడ బలిజలు

ఓడ బలిజలు రత్నబలిజ లనికూడ పిలువ బడుచున్నారు మద్రాసు, తంజాపూరు, మధుర ఆ పరిసర ప్రాంతములో నివసించు ఓడ బలిజలు పూర్వము నుండి రత్న బలిజలని పిలువబడుచున్నారు. కారణం విదేశముల నుండి దిగుమతి అయినటువంటి మణులలో ప్రత్యేకముగా రత్నాలు తీసుకొని నగరములలోను, పెద్ద పట్టణాలలోను విక్రయించే వ్యాపారము చేయుటవల్ల ఈ నామముగలిగినది. బలిజలు రత్నాలు, ముత్యాలు, పగడాలు మొదలగు విలువైన మణులు వర్తకము చేయుటవలన వీరికి రత్నబలిజలని, ముత్యాలు బలిజలని, పగడాలు బలిజలని, వివిధనామములు గలిగినవి. క్రమక్రమముగా వృత్తిపేరులు కొన్నిచోట్ల ఇంటిపేరులుగా మారి రత్నాలవారు, ముత్యాలువారు అని కూడ పిలువబడుచున్నారు. ఆంధ్రదేశము అన్ని జిల్లాల్లో నివసించు ఓడబలిజలను ప్రాచీనకాలమునుండి ఓడ బలిజలు

అని మాత్రము పిలువబడుచున్నారు. అందువల్ల ప్రభుత్వ జనాభా లెక్కలు రిజిష్టరులో నేటికికూడ ఓడబలిజ యని వ్రాయబడియున్నది.

దేశకాలపరిస్థితులు నిరంతరం మారుట వలనను, జనాభా పచ్చగరికవలె పెరుగుటవలనను, పూర్వపు జీవిత విధానము దెబ్బతిని, తీరప్రాంతము గ్రామాలలో నివసించు ఓడబలిజలు విద్యాధనమునకు వెనుకబడి పొట్ట పోషణార్థం తదితర వృత్తులు అనుసరించిరి. కొందరు కార్మిక కర్షకులుగను, మరికొందరు మత్స్య పారిశ్రామికులుగాను యేర్పడిరి. పట్టణములలో నివసించు ఓడబలిజలు విద్యాధనములు గలిగి ఉద్యోగము, వ్యాపారము చేసిజీవిస్తు ఆచారాన్ని విడిచిపెట్టకుండ నాగరికముగా మెలగుటవల్ల - పల్లెలలో నివసించు అనాగరికతగల ఓడబలిజలతో ఐకమత్యము గోల్పోయిరి. సాంఘిక కట్టుబాట్లు తేడావలన రెండు తెగలుగా యేర్పడి కడకు ద్వితీయ ప్రపంచయుద్ధమువరకు సంబంధ బాంధవ్యము నెరపుకొనుటకు నిరాకరిస్తూ వచ్చారు.

నిజము చెప్పవలసివస్తే పట్టణములో నివసించు వారికి పల్లెలలో నివసించువారికి మధ్యగల వ్యత్యాసము — వేషభాషలు - వృత్తి భేదము - ఆచార వ్యవహారములు - ఆర్థిక పరిస్థితులు తప్ప వీరంతా ఒకే ఓడబలిజ సంఘమునకు చెందినవారు కారని చెప్పుకుంటే యదార్థాన్ని

కప్పిపుచ్చినవారవుతారు. ఈ వ్యత్యాసాన్ని బట్టి ఒకే కులము పేరుతో భిన్నవర్గాలుగా వ్యవహరించు ఒట్లనేసమస్య బుద్ధజీవులుమధ్య ఉదయించినది. విశాఖపట్టణవాస్తవ్యులు పూజనీయులు శ్రీ పువ్వా॥ చిన్నస్వామి నాయుడుగారు (రిటైర్డు పోలీస్ సబ్ ఇన్స్పెక్టరు) ఓడబలిజ సంఘములో మార్పురానందుకు విచారించి, దక్షిణ దేశములో అనగా తంజావూరు ఆ పరిసర ప్రదేశములో గౌరవకుటుంబములుగల ఓడబలిజలు రత్నబలిజలని పిలువబడుచున్నారు (బహుశా వీరియొక్క పూర్వీకులు రత్నవ్యాపారము చేసియుందురు,) కాబట్టి ఈప్రాంతములోకూడ రత్నబలిజ యనివాడుకలో తేవడం మంచిదని ఎంచి సుమారు 60 పండ్ల క్రిందటనుండి రత్నబలిజ యనుపదము ఓడబలిజలలో వాడుకొనుట ఆంధ్ర దేశములో ఆచరణలోనికి తీసుకరావడమైనది. గాని ప్రభుత్వ రికార్డులో ఈమార్పు కలుగజేయలేదు. కారణం ఓడ అను పదము తొలిగించి రత్న, ముత్యాలు లేక పగడాలు అనే పదము చేర్చినా చేర్చకపోయిన బలిజలేకాని మరొకరుకారు కాబట్టి.

ఇదే అభిప్రాయమునకు వచ్చిన విశాఖపట్టణం వాస్తవ్యులు కీ॥ శే॥ కుంది పోతిరాజునాయుడుగారు పి. డబ్ల్యూ. డి. (P. W. D.) సూపరువైజరుగా కొన్నాళ్ళు తంజావూరు, ఆ పరిసర గ్రామాలలో ఉద్యోగము చేసి 1931 వ సం॥లో

ఆంధ్రదేశమునకు బదిలి చేసుకొనిరి, తదుపరి S. D. O. గా కూడపనిచేసి ఆంధ్రరాష్ట్ర జిల్లాలు పర్యటించి యుండిరి. తాన్వస్వయముగా తంజావూరు ఆపరిసర ప్రాంతములో పర్యటనచేసి ప్రత్యక్షముగా అచట ఓడబలిజలను రత్నబలిజలని పిలవడము గమనించి వచ్చినందువల్ల మనప్రాంతములో కూడ రత్నబలిజయని పిలవడముసమంజసముగా నున్నదనియు. యీ విషయము కల్పితమైనదికాదని బలపర్చినట్లు అమలాపుర కోనసీమ కోపరేటివ్ బ్యాంకు సబ్ రిజిస్ట్రారు పూజనీయులు శ్రీశెట్టి గున్నేశ్వరరావు. B. A. గారు తెలియజేశారు.

తంజావూరు తెలుగు రాజులు నాయకుల చరిత్రచూస్తే వారిలో అప్పుడు 'కోటబలిజ' - 'పేటబలిజ' అని రెండు శాఖలు పుట్టుకొచ్చాయి. రాజ్యము ఏలుతున్నవారు, వారి దగ్గరి చుట్టాలు కోటబలిజలు - కోటలో ఉండేవారు క్షత్రియులైనారు. వాణిజ్యములోవుండిపోయి పేటల్లో కాపరము చేసిన ఆవర్గమే పేటబలిజగాపిలిచారు. ఆలాగునే శ్రీకాకుళం, విశాఖపట్టణం, గోదావరిజిల్లాల్లో నివసిస్తున్న ఓడబలిజలలో విద్యాధనముగలిగి, ఉద్యోగము, వ్యాపారము చేస్తు నాగరకతగలిగి పట్టణాలలో వున్న వారంతా రత్న బలిజలని, ఆదేవర్గము విద్యాధనము లోపించి అనాగరకతగ నుంటు యితర కులవృత్తులు అవలంబించి తీరప్రాంత గ్రామాలలో నివసించువారంతా ఓడ బలిజలని పిలవబడు చున్నారు.

మొత్తముపై ఈరత్న బలిజ - ఓడబలిజ ఇంటిపేర్లు, గోత్ర నామములు ఒకేవిధముగ నున్నవి. వీరి నామాంతమున నాయుడు అను బిరుదవాచకము చేర్చుకొని పిలువబడు చున్నారు.

సందుపల్లి, గంధుపల్లి, ఎరిపల్లి, వాసుపల్లి, బైపల్లి, దాలుపల్లి, మురుపల్లి, సిరిపల్లి, సింగుపల్లి, సీపల్లి, చోడుపల్లి, వరిపల్లి, మైలిపల్లి, నీళ్ళపల్లి, మొదలగు ఇంటిపేరులు ఓడ బలిజలలో చాలాగలవు. ఈశబ్దసంఖ్యలో చేరినటువంటిది ఇటీవల "ఓడబలిజ వంశచరిత్రము" రచించినటువంటి గ్రంథకర్తయొక్క ఇంటిపేరు.

వెలనాటి చోడులు - తెలుగుచోడ వంశీయులు క్రీ॥శ॥ 1108-1206లో ఆంధ్రదేశములో పరిపాలనచేసి యుండిరి. చోడులు తాము సూర్యక్షత్రియులమనియు, కరికాల చోడుని యన్వయము వారమనియు చెప్పుకొనుచుండిరి. క్రీ॥శ॥ 12వ శతాబ్దమునందు ఆంధ్రదేశము నేలిన వెలనాటి చోడులు క్షత్రియ కుటుంబములవారు కారు. వెలనాటి చోడులు దుర్జయ వంశ్యులు, చతుర్థకులజులు, వీరు కాంచీపుర చాళుక్య చోడ చక్రవర్తులకు సామంతులును, మిత్రులును అయి ఆంధ్ర దేశాధికారమునందు నియుక్తులయిరి అని "ఆంధ్రుల చరిత్ర" వలన తెలియుచున్నది.

ఈ చోడ వంశీయులలో నొక తరము రాజు కోట్ల దోనలో బల్లీశ్వరాలయమను పేరుతో నొక శివాలయము గట్టించిన కారణమువల్లను అప్పటి ప్రజలు రాజుని చోడుబల్లి మహారాజు అనియు. బల్లిచోడ దేవమహారాజు యను నామముతో పిలువబడినట్లు శ్రీ చిలుకూరి వీరభద్ర రావు పంతులుగారిచే రచింపబడిన "ఆంధ్రుల చరిత్ర" లో వ్రాసి యుండుట శ్రీ చోడుపల్లి రామమూర్తి నాయుడు గారు (ఓడ బలిజ వంశచరిత్రము గ్రంథకర్త) చూచి తన ఇంటి పేరు చోడుపల్లి కావున పల్లి, బల్లి యనునవి సమాన పదములే యని సరిపెట్టుకొని ఆచోడుపల్లి మహారాజు పేరు ఈ చోడుపల్లి రామమూర్తిగారి ఇంటిపేరుతో ముడివేసి ఆ చోడుబల్లి మహారాజు వంశీయులమే మేము అని పై ఉదహరించిన గ్రంథము 68వ పేజిలో వ్రాశారు. మరియు ఓడ బలిజలలో ఒక్క చోడుపల్లిరామమూర్తినాయుడు వంశమువారే ఆమహారాజు వంశమున జనించిన వారగుటచేత ప్రాచీనకాలమునుండి వంశపారంపర్యంతము ఈ వర్తమాన కాలమున గూడ క్షత్రియ ధర్మవిధులను పాటించి వీరివంశములో పురుషులు వివాహకాలమున కల్యాణ మంటపముపై కూర్చొని బ్రాహ్మణుల వేదమంత్రాశీర్వాదములతో వెండితో జేసిన యజ్ఞోపవీతము దాల్చుచున్నారట. ఇది వారి వంశావళిలో ముఖ్యాంశముగా పేర్కొన్నారు.

శ్రీ చోడుపల్లి రామమూర్తి నాయుడుగారి సంతతి వారిలో చిన్నకుమార్డు శ్రీ బాలాజి నాయుడు గారికి యే కల్యాణమండపముమీద కూర్చొబెట్టి రజత యజ్ఞోపవీతము ధరింపజేసి యెప్పుడు బ్రాహ్మణులచే వేదమంత్రాశీర్వాదములు చేయించిరో వారికే తెలియాలి.

ఓడబలిజ సంఘీయులలో ఒక్క చోడుపల్లి వంశీయులే గౌరవకీర్తులు గలవారుగా గొడు చెప్పుకొని కల్పనలతో కూడుకున్న తన వంశావళిచేర్చి ఓడబలిజ చరిత్రము చిత్రించుట ఓడబలిజ సంఘీయులెవ్వరు సంతసించుటలేదు. ఇట్టి గ్రంథమునకు ఓడబలిజ వంశచరిత్రము అని నామకరణము చేయుటకంటె "చోడుపల్లి వంశావళి" అని పేరు పెట్టుటలో ఆక్షేపణ వుండదని ఓడబలిజలు పలు ప్రాంతములలో భావిస్తున్నారు.

శ్రీ కొమర శంకరనారాయణగారు శ్రీకాకుళం నుండి 18-10-64 వ తేదీన వ్రాసిన జాబు 2వ పేరాలో ఓడ బలిజ వంశచరిత్రము గూర్చి ఈలా తెలియజేశారు.

"ఓడ బలిజవంశచరిత్రను శ్రీ చోడుపల్లి రామమూర్తినాయుడుగారు వ్రాశారు. 4, 5 నెలల క్రిందట నేను వచ్చినప్పుడు ప్రస్తావన అను ఉపోద్ఘాతం వ్రాసి యిచ్చాను. గ్రంథ రచన 200 ఏండ్లనాటి వాక్య సముదాయములలో ఉండడంచేత సంక్షిప్తం చేశాను. చరిత్ర పరిశోధనకు నాకు

అవకాశమేది? నేను శ్రీకాకుళం వెళ్ళి తిరిగివచ్చిన పిదప అపుడే రాజమండ్రిలో అచ్చు అవుతున్నదన్నారు. శీ, పుటలకు విషయంచాలదు అనుకొని "ఖండాతర వాడ బలిజలు" "రాష్ట్రేతర వాడబలిజలు" అను రెండు శీర్షికలను కలిపాను. పుస్తకం అచ్చుఅయిన తరువాత చూసే సరికి. గ్రంథకర్తగారి స్వీయచరిత్ర కొంతయున్నది. భజన కీర్తన ఒకటి. ఏతో ౩0 సంవత్సరాల నిరంతర వ్యధ, మ్లానము. పరిహరింపబడింది గ్రంథము, జాతి వాస్తవగతం అవుతుంది గదా అను సంతోషము కలిగింది. ఛాలిత్యాలు. పతితలోకం పరిష్కరిస్తుంది. ఇది జరిగిన సంగతి."

ఏ కులసంఘమైన ముందుకు రావాలన్న, అభివృద్ధి పొందాలన్న, ముఖ్యముగా విద్య నేర్చుకోవడం అత్యవసరం. విద్యవలన వినయమును, దానివలన పాత్రతయు గలుగును. విద్యవలన మెదడు వికసించును. మంచి చెడ్డలు గమనించును. ఐకమత్యమును ప్రేరేపించును. సత్సాంగత్యముఅనుసరించును. జీవయాత్రలో ఒడుదుడుకులు లేకుండ తనకుతానై నిర్ణయించుకొని శాంతముగా, సగౌరవముగా నడిపించుకొనును. భర్తృహరి నీతిపథంలో విద్యయే మానవునికి రూపం, చుట్టం. పరదేవత- రాజుల కైవారము లందుకొనేది విద్యయే కాని, ధనంకాదు. విద్యలేనివాడు గొడ్డు. ధనములలో విద్యయే ఉత్తమధనం, అది దొంగల కగపడదు, అడిగినవారికిచ్చె

కొద్ది తరగకుండా పెరుగుతూంటుంది. ప్రళయకాలములోనైనా సరే దీనికి చేటులేదు అన్నారు.

విద్యతోపాటు మానవ జీవితములో ధనానికి చాల ప్రాధాన్యమున్న సంగతి అందరికి తెలిసిన విషయమే. అందుకనే ధనరాశి చుట్టూరా నాగరిక ప్రపంచచక్రము యావత్తూ తిరుగుచున్నట్లు కనిపిస్తుంది. చరిత్ర ఆరంభమైన రోజులు నుండి మనిషి సంపదను సంపాదించుకొనే మార్గాలను అన్వేషిస్తూనే వున్నాడు. కావున ఏపనియైన లేక వ్యాపారమైన చేసి న్యాయముగా ధనమార్జించుట దోషము కాదు. గాని ధనముకొరకై మోసము, దొంగతనము, వ్యభిచారము, హత్యాకాండము చేయుట తగదు. ఆపని ధర్మవిరుద్ధము. చట్టవిరుద్ధముకూడ.

ఇటీవల ఓడబలిజ కులసంఘం విశాఖపట్టణంలో స్థాపించిరి. దీనిని Registration of Societies act XXI of 1860 S. No: 36 of 1956 - 1957 క్రింద రిజిష్టరు చేయడమైనది. దీనికిపూర్వం శ్రీకాకుళం జిల్లాలో అక్కుపల్లి-బైపల్లి మొదలగు గ్రామ పెద్దలు కలిసి అక్కుపల్లి గ్రామమునకు, బైపల్లి గ్రామమునకు మధ్యభాగములో ఓడబలిజసంఘభవనము నిర్మించిరి. తదుపరి శ్రీ పి. టి. నాయుడుగారి ఆధ్వర్యమున వజ్రపుకొత్తూరులో ఓడబలిజ సంఘము స్థాపించి సభలు సమావేశాలతో జాతీయ ప్రజలమధ్య ప్రచారము సాగిం

చారు. గాని దురదృష్టవశాత్తు ఈ సంఘాలు రిజిస్ట్రేషన్ ఆఫ్ సొసైటీసు ఆక్టు క్రింద రిజిష్టరు పొంద లేకపోయినవి. ప్రస్తుతం ఈ సంఘాలు నివురుకప్పిన నిప్పువలె వున్నవని చెప్పాలి.

విశాఖపట్టణంలో యేర్పడిన ఓడబలిజ సంఘంస్థాపన మొదలుకొని ఐదేండ్లవరకు దీనికి శుభదశ పట్టలేదు. దాని వలన సంఘనాయకులకు సంతృప్తిగాని, స్వయంసంఘీయులకు మేలుగాని కలుగలేదు. 1962 జూలై నాటికి ఈ సంఘములో చేర్పించిన సాధారణసభ్యుల సంఖ్య సుమారు 250 వరకు ఉండునని ఈ సంఘము వైస్ ప్రెసిడెంటుగారు 30-7-62 వ తేదీన వ్రాసిన జాబువలన గ్రహించబడినది. ఈ సంఖ్య చాల తక్కువని - సంఘం శక్తివంతము కాలేదని యిందు మూలముగా భావింపబడుచున్నది. యిప్పుడిప్పుడే దీనికి మంచియోగము కలుగుతున్నట్లు ఊహించుటకు వీలుగా ఇటీవల విశాఖపట్టణంలో ఓడబలిజసంఘ భవనము నిర్మించుటకుగాను రూ 2000/- యిచ్చి స్థలము కొనడమైనదని, తాత్కాలికముగా దానిమీదను సంఘశాల నిర్మించినట్లు తెలియుచున్నది. ఈ సంఘము స్థిరముగా పనిచేసిననాడే జాతీయులను ఆకర్షించును. దృఢపడును.

భారతదేశము సర్వస్వాతంత్ర్యము పొందిన తరువాత దేశ ప్రజలలో సాంఘికముగా నైతికంగా అద్భుతమైన మార్పు

కలిగిన సంగతి గమనించదగినది. సమాజములో కుల మత హెచ్చుతక్కువలు పాటించక పోయినను ఆర్థిక హెచ్చు తక్కువలు నిలిచి యున్నవి. నిమ్నజాతి మొదలుకొని బ్రాహ్మణులువరకు హోటళ్ళలో సమానంగా కూర్చొని బంతి భోజనము చేయడం జరుగుతూవున్న ఈ నవ యుగములో యింకను పాత అలవాట్లు పట్టుకొని ఓడబలిజలలో రెండుశాఖలుగా వ్యవహరించడం హాస్యాస్పదము.

స్వసంఘీయులలో పాతుకొని యున్న విపరీతమైన విభిన్న భావములు అంతరింపజేయుటకును, దాని స్థానములో ఐక్యతాభావము నెలకొల్పుటకు కుల సంఘముల యొక్క కృషి, తోడ్పాటు యెంతైన అవసరం. అట్టి సహకారము లభించిననాడే జాతీయులు అడుగున పడిపోకుండ మీదికి లేవడానికి, ఐకమత్యం పెంపొందించడానికి వీలుపడును. ఐకమత్యమే సంఘమునకు జీవశక్తియనే విషయం మర్చిపోరాదు. సంఘబలముచే సాధించలేని కార్యమంటు ఉండదు. ఇది బహిరంగరహస్యం. కావున సంఘ ప్రతినిధులు, సభ్యులు యిందు కొరకు పాటు పడెదరని ఆశించెదముగాక.

పూర్వము తెరచాప ఓడలు (Sailing Ships) ఆంధ్ర దేశము తీరప్రాంతమున గల మచిలిబందరు, అంతర్వేది. ఓడలరేవు, కోరంగి. తాళ్ళరేవు, కాకినాడ, విశాఖపట్టణం, భీముని పట్నం, కళింగపట్నం, బావనపాడు, నావలరేవు (నువ్వలరేవు) బారువ, రేవుసొన్నాపురం, గోపాల్పురం,

గంజాం రేవులు దరిచేరి ఎగుమతి దిగుమతులు జరిపివున్నట్లు చరిత్ర ఆధారాలు కలిగివుంనుటయే కాకుండ రేవుస్థలములని గుర్తెరుగు కొండి స్థంభములు, తదుపరి బ్రిటీషు పరిపాలనలో నిర్మించిన దీపగృహాములు (Light houses) యిప్పటికి ఓడరేవు స్థలాల్లో దర్శనమిస్తూ ఋజువు చేయుచున్నవి.

పాతగంజాం గ్రామము (ఒరిస్సా అంతర్భాగము) ప్రక్క నుండి ఋషికుల్యానది ప్రవహిస్తూ సముద్రములో కలియుట వల్ల ఈ నదిలోనికి సాగర సంచార తెరచాపఓడలు ప్రవేశించి, తుఫాను తాకిడికి భద్రముగా రక్షణపొందుటకు ఈ నది ఉపయోగపడుచుండెను మరియు ఈ నదిఒడ్డున ఏర్పాటు చేసుకున్న దొరువు (Dock Yard) ల్లో తెరచాప ఓడలు నిలిపి మరామత్తుపనులు పూర్తిచేసుకొని తిరిగి నావికులు తమ ప్రయాణములు కొనసాగిస్తుండేవారని అచ్చట భూగర్భము నుండి బైటపడిన పెద్దఇనుపమేకులు, కొయ్యిలు, పనిముట్లు ఋజువు చేసినవని కురువృద్ధులనుండి తెలుసుకున్న శ్రీ కొండ జగ్గారావు (పురాణ బందోగ్రామస్తుడు) చెప్పిరి. ఈతని వయస్సు 65 సం॥ ఓడరేవు ప్రదేశము సందర్శించడమైనది.

గాజుల బలిజలు

గాజుల బలిజలు అని పిలువబడుటకు కారణం గాజుల వ్యాపారమే. జీవితము నడుపుటకు అనేక వృత్తుల నాశ్రయింపవలసివచ్చి బలిజలు గాజులవ్యాపారము చేయుటవలన

ఈ నామము గలిగినది. గాజులువృత్తిచేయుటకు మరోగాథ కూడ గలదు.

భూలోకమున సుమంగళులగు స్త్రీలను మంగళప్రదమైన రూపలావణ్యముల గలిగించుటకై పూర్వ మొకప్పుడు గౌరీదేవి శివుని కోరెను. అందులకు శంకరుడు హర్షించి కైలాసమున యజ్ఞము చేయ, ఆ యజ్ఞకుండమునుండి యొక మహాపురుషుడు గాజుల మలారములతో జనించి పార్వతీ పరమేశ్వరుల సన్నిధికి వచ్చెను. అంతట పార్వతీదేవి పుత్రవాత్సల్యమున నాదరించి భూలోకమున గల సుమంగళులకు హస్తభూషణముల నేర్పరుచుమనియు, ఏ స్త్రీయైనను గాజులు తొడిగించుకొనుటకు స్పృశింపబడినను ఆమె పాతివ్రత్య భంగమును బొందజాలదనియు, లోకమాతయగుటానే స్త్రీ స్వరూపధారిణిననియు, తనసుతుడు తన కరము స్పృశించిన దోషముండదనియు వరముల ప్రసాదించి పంపెను. ఆ సంతతివారే గాజుల వ్యాపారులైరి. ఈ గాథ వలన బలిజలు గాజులవ్యాపారముచేసి తాము గౌరీ పుత్రులమని చెప్పుకొనడము ఆచారమైనది. మధుర పాండ్యరాజులనంబరగిన నాయకరాజన్యులును గాజుల బలిజలని తెలియుచున్నది.

(బలిజకుల చరిత్ర)

గాజుల బలిజలు ఆంధ్రదేశము అన్నిజిల్లాలలో నున్నారు. వీరిప్పుడు చాలామంది రానురాను ఈవృత్తివదిలి భూజీవనము

వలనను. ఉద్యోగమువలనను యితర వ్యాపారము వలనను కాలము గడుపుచున్నారు. నేడు గాజుల వ్యాపారము యితర కులమువారు కూడ చేయుట ప్రారంభించారు. నేటి వృత్తి పోటీలో తట్టుకొని మొదటివృత్తికే కట్టుపడి జీవించుటకష్టం. గాజుల బలిజలు నాప్రాంతమున శెట్టి, నాయుడు అను బిరుదులు పెట్టుకొని పిలవబడు చున్నారు.

పెరికె బలిజలు

పెరికె బలిజలని పిలవబడినవారు ఆంధ్ర దేశమంతట నున్నారు. పెరికెబలిజ, పెరికెసెట్టి, పెరికోలు, పెరికీలు, పుర గిరి క్షత్రియులు అని పిలవబడు చున్నారు.

శబ్ద రత్నాకరమందు పెరకె = ఎద్దులోనగు వాని మీదవేసి మోయించెడు గోనె మూట అర్థము.

"పూర్వకాలమున వాణిజ్యము సేయువారికి గంత యెద్దులు విరివిగ నుండెడివి. వానిపై వస్తువులను నింపి గొప్ప బిడారు (కొన్ని గంతయెద్దుల సమూహము)గ తీసుకొని వచ్చి వానిని సంతలయందు విక్రయించుచుండెడివారు. ఈ విధముగ పురాణయుగమునుండి ధూమ శకటములు వచ్చు దనుక మొన్న మొన్నటి వరకు వాణిజ్యము భూభాగము నందంతట జరుగుచుండెడిది. ఈరీతిగా విరివిగా వ్యాపారము సేయువారి బలిజలగుట వీరికి పెరికెబలిజ లనుపేరు వచ్చెను" అని శ్రీదేశాయిగారు వ్రాశారు.

గోదావరిజిల్లా గజిటర్ సంపుటం (1907) పెరికె అర్థ సంజ్ఞగల కృషీవలకులము. గోదావరిజిల్లాలో ఎక్కువగా

నున్నారు. పెరికె అనగా గోనెసంచి. వీరు ఆదిలో గోనె సంచీలు నేసేవారు. ఇప్పుడు ఎక్కువగా వ్యవసాయంలో నున్నారు వీరు పెరికె అనబడువారు నేటికీ గోనెసంచులు నేస్తున్నారు. రాచపెరికెలనబడు వారు వీరిని తమ కులస్థులు కారు అనెదరు. కాని రాచపెరికెల ఆచార వ్యవహారాల్లో గోనెసంచికి ప్రాముఖ్యం వున్నది. పత్తిపాడు ప్రాంతాల్లో నుతికి దక్షిణంగ్రామాల్లో ఎక్కువగానున్నారు. సాంఘికంగా వీరు కమ్మకాపువారికి సమానులు. వారి పోలికలు కొన్ని వీరిలో నున్నవి.

Sri A. Baines "Ethnography" జీవికకై జనుప నారపై ఆధార పడిన కారణాన కొందరు సాంఘికంగా దిగువస్థాయిలో పరిగణింపబడువారు. అలాంటి పరిస్థితి పెరికె ద్రావిడి జనతక, చెంకాలు, కపాలి, దక్కన్‌ధోరలలో చూడ వచ్చును. పెరికెల జనాభా 63,000.

గంజాం గజటీర్ (సంపుటి 2. 1901) పెరికెవారు తెలుగువారు. జనాభా 1492 అని వున్నది. గంజాం జిల్లా మాన్యూయల్ (1882) బలిజ లనబడినవారిలో పిట్టబలిజ, పెరికెబలిజ, రాళ్ళబలిజ, గాజులబలిజ, ముగబలిజ, అనే వారున్నారు. వారు శూద్రులు.

"దిహిందూ టైమ్స్ (సంపుటి 1881) గోనెపెరికలు శీర్షికను బలిజ పెరికల వృత్తి గోనెసంచీలు నేయుట, ఉప్పు బస్తాల పెరికెల మన్నారు. ఉప్పు లేక పెరికె బలిజలు ఉప్పువర్తకం చేయువారు. పెరికెలు జంతువులుపై వేసుకొని సముద్ర ప్రాంతమునుండి ఉప్పు తెచ్చెదరు. వీరిని శెట్టి

బలిజలన్నారు. బలిజ ముఖ్యశాఖల్లో పేటబలిజల్లో పెరికెలు
బలిజలు, దేశబలిజలు, మధుర, విజయనగరం, తంజావూరు
నాయక రాజుల సంతతి క్షత్రియులమనదరు.

పెరికె వార్ని ఏ పేర్ల, ఏ వృత్తుల వ్యవహరిస్తున్నా
వారిలోవారు ఒకరినొకరు గుర్తించుకోగల్గే సందర్భం వారి
వివాహవిధానం ముఖ్యంగా గోత్రాలు. పెరికెవారికి 101
గోత్రాలన్నా చిత్తూరు (సోమల) వారు1000 అన్నారు. వీరి
గోత్రాల్లో ఋషినామాలు కాన్పించక బౌద్ధజైన ఛాయలు
కాన్పిస్తున్నాయి. కాగా ఇంటిపేర్లు గోత్రాలుగా, గోత్రాలు
యింటిపేర్లుగా తారుమారు వ్యవహారంకూడ ఉందని శ్రీగజ
పతిరాయవర్మగారు బహుజన వారపత్రికలో "పెరికె కుల
చరిత్ర" అను వ్యాసములో ఉదహరించినారు.

మరియు మంగళసూత్రం బదులు వధువు మెడకు
వరుడుకట్టేది 101 నూలుపోగుల బొందు. గాండ్ల (తెలికుల)
వారిలో కూడ 101 పోగుల బొందే శతమానం. పెరికె
పురుషులకు జంధ్యాల్లేవు; స్త్రీకి పుస్తెలేదు. ఎవరైన బ్రాహ్మ
ణుడు పౌరోహిత్యం జరిపితే ఆయన "శతమానం భవతి"
అంటాడుగాని అసలు కట్టేది మాంగళ్యంమాత్రంగాదు. కుల
కథలోని గౌరిమల్లుల వివాహం యుద్ధభూమిని ఆడవిలో
చెట్టుక్రింద జరిగిందట. పరశురాముడు వివాహసమయములో
ఎత్తివచ్చాడని విని వీరమల్లు తన స్థానంలో ఖైజారునుంచి
తానే యుద్ధానికి వెళ్ళాడనికూడ చెప్తారుకథ. అప్పుడు అడ
విలో మర్రిఊడ చీల్చి 101 పోగులు గౌరిమెడలో వేశాట్ట.
అదే 101 గోత్రాలట. అందుకే 101 నూలుపోగులు బొందు

వధువు మెడ అలంకరించడం. తురకల్లో వలెనే పెరికెలకు
మంగళసూత్రంకన్న మిన్నగా కాపాడుకోబడేది. నల్లపూసల
కుతికంటు. పెళ్ళినాటి బొందు పదిలంగా దాచుకొని నోము
లకు తీసి ఉపయోగించవచ్చును. కాని నల్లపూస ఎప్పుడూ
మెడ నతి జాగ్రత్తగా ఉండేటట్లు చూసుకుంటారు.

వైదికంగాచూస్తే ఉత్తరహిందూస్త్రానీయుల్లోమంగళ
సూత్రం కనిపించదు. పెరికెలూ ఉత్తరాది వాళ్ళే అనిపించే
సందేహాలున్నాయి. పెరికెస్త్రీ వైవాహికచిహ్నం మంగళ
సూత్రం తప్ప అని. నగలు ధరించడం - మాంగల్యం లేక
పోవడంగూర్చికూడ చాలమందిని శ్రీగజపతిరాయివర్మగారు
అడిగి తెలుసుకొని వ్రాసినటువంటి విషయం యిది. పండితులు
అద్మిద్రావిడార్య సంపర్క-సాంప్రదాయం అసలు ఆదిలోపుస్తె
వివాహితస్త్రీకి లేదన్నారు. కొందరి ఊహపరజాతి వాళ్ళు
శత్రువులు దేశంలోదిగుమతి హెచ్చడంలోదినమొకగ డంగా
గడ నివరోజుల్లో స్త్రీశీలం తరచు భంగంఅయ్యేది. ఆరోజుల్లో
"నేను వివాహితను-విడిచి పెట్టు" అని చెప్పటకొరకు ఈ
చిహ్నం ఏర్పడింది అన్నారు. పోలికలు చూస్తే ఆటవికులన
బడిన ఖోండుశాఖ జాతుల్లో (నాగరికలు) పుస్తెలేదు. కొరమ
లనే దేశద్రిమ్మరి తెలుగువారిలోనూ లేదు. తెలుగు రెడ్డికి
లేదట-మోటాటికాపుకూ అంతే. వీరందరికి నల్లపూసపేరే
పుస్తె. గాండ్లవార్లో (నూనెగానుగాడే వృత్తి) 101 పసుపు

పోతులే పుస్తె-మోటాటిరెడ్డి వారు మాంగళ్యంలేని కారణం కథ వుంది. ఇప్పుడు పెటికెల్లో అక్కడక్కడ పుస్తెలుధరిస్తున్నారు. పొరుగు తెలుగు క్షత్రియులు కమ్మవారిని చూచి గాబోలు- ద్రవ్యోల్బణంవల్లనో – మరే కారణాన్నో పెటికె స్త్రీలు పొరుగుకులాల స్త్రీలకు తీసిపోకూడదని కాబోలు నాజూగ్గా ఆభరణం ధోరణిలో పుస్తెలు వేసుకుంటున్నట్లుంది; అని శ్రీవర్మగారు 'బహుజన' లో ప్రకటించారు. పెటికెలు తమ నామాంతమున రావు, నాయుడు, శెట్టి, రాజు, వర్మ మొదలగు పట్టపు పేరులతో పిలవబడు చున్నారు.

పగడాల బలిజలు

పగడాలబలిజలుకూడ బలిజశాఖవారే! వీరికీనామము గలుగుటకు కారణం ముఖ్యముగా పగడాల వ్యాపారముచేసి జీవించుట వలననే కలిగినదని స్పష్టముగ తెలియుచున్నది. బలిజలు పూర్వము విదేశా నుండి ఓడలపై తేబడిన నవ రత్నములలో ప్రత్యేకముగా పగడాలు తీసుకొని ఆంధ్రదేశమున, యితర రాష్ట్ర రాజధానీ నగరములందు తిరిగి వ్యాపారము చేయుచుండిరని చరిత్రకారుల వలన తెలియుచున్నది. పగడాలబలిజలువిశేషముగా నెల్లూరుజిల్లా కుల్లూరునందును తదితర ప్రాంతమందును గలరు. వీరికి శెట్టిఅను పట్టపుపేరు గలదు. ఇటీవల కొందరు నాయుడనికూడ వ్యవహరింపబడు చున్నారు.

రత్న బలిజలు

ఓడలపై విదేశవర్తకము చేయు బలిజలు కొందరు ప్రత్యేకముగా రత్నవ్యాపారము చేయుటవలన వీరికీనామము గలిగినది. ఓడలలో ప్రయాణము జేసి విదేశాలనుండీ కొని తేబడిన సరకులు స్వదేశములో దిగుమతి చేయుటవల్లను- ఓడలు నడిపి నావికావృత్తి అవలంబించే బలిజలను ఓడబలిజలని పిలువబడగా – ఓడల నుండి దిగుమతియైన సరకులలో ప్రత్యేకముగా రత్నవ్యాపారము చేయు బలిజలకు రత్నబలిజయను నామము గలిగినది.

గోదావరి జిల్లాలో కాపు లనబడు దూదిబలిజలు కొందరు రత్నబలిజలమని చెప్పుకొనడము గలదు. బహుశః వీరి పూర్వీకులు రత్నవ్యాపారము జేసి వున్నందువల్ల ఆ వ్యాపారమును బట్టికొన్ని కుటుంబముల వారిని రత్నబలిజలని సహజముగా పిలవడము యేర్పడియుండును. బలిజవంశీయులు యేవృత్తి అనుసరిస్తే ఆవృత్తిపేరు వారికి సార్థకమై వంశ పరంపరగా నిలిచిపోతుంది. శ్రీకాకుళం, విశాఖపట్టణం, తూ॥ గోదావరిజిల్లాల్లో ఒకేవర్గము వారికి ఓడబలిజలు. రత్నబలిజలు అని ఈ రెండు నామములు వాడుకలో గలవు.

దూది బలిజలు

ఈ నామము వీరికి గలుగుటకు కారణం బలిజలు దూది సంబంధమైన వ్యాపారము చేయుటవలన దూదిబలిజలని పిలవబడుచున్నారు. దూది ఉత్పత్తి చేయుట – దూది

విక్రయించుట వీరి వృత్తి అయివుండును. రానురాను వ్యవసాయమే ప్రధానవృత్తిగ పెట్టుకొని జీవించుటవలన నేడు ఈ బలిజశాఖవారిని గోదావరిజిల్లాలో కాపులని వ్యవహరిస్తున్నారు. వీరిలో కొందరు ఉద్యోగులుగాను వర్తకులుగాను నున్నారు. దూదిబలిజలు ఉభయ గోదావరిజిల్లాలోను, విశాఖపట్టణం జిల్లాలోను విశేషంగా వున్నారు. ఒరిస్సాలో కూడగలరు. వీరినామాంతమున నాయుడని బిరుదు చేర్చుకొని పిలవబడుచున్నారు. తూర్పుగోదావరి జిల్లాలో దూది బలిజలు మంచి వున్నతస్థితిలో వున్నారు. వీరు సాంఘిక కట్టుబాటులు గలిగి, ధర్మబుద్ధి, ఆధ్యాత్మికచింత పరోపకారము మొదలగు సుగుణములు గలిగియున్నారు. వీరి పూర్వీకులు రత్నవ్యాపారముకూడ చేసియుందురు. అందువల్ల కొన్ని కుటుంబాలవారు రత్నబలిజలని చెప్పుకొనెదరు.

ఆధ్యాత్మిక విద్యలో - వేదాంతవిద్యలో ఆరితేరినవారు పూజనీయులు శ్రీ ఓంకారస్వాములువారు. వీరువిశాఖపట్టణం కళాశాలలో F.A. పరీక్షలో ఉత్తీర్ణులై హిమాలయమున తపస్సుచేసి అమెరికావంటి దూరదేశములు పర్యటించి ఆంధ్ర దేశమున అన్నవరమునకు కొంతదూరమున తోటపల్లి కొండలవద్ద శాంతి ఆశ్రమము నిర్మించి అచటనుండి అశేష ప్రజానీకానికి జ్ఞానోపదేశము. ఆధ్యాత్మిక బోధనలు జేయుచున్నారు. ప్రపంచ ప్రజలకు శాంతి సందేశములుకూడ అంద జేయుచున్నారు. వీరు శాంతిఆశ్రమములో

అనాధ బాలబాలికలను పోషిస్తు విద్యగరుపుటకు పాఠశాల, వ్యాధి నివారణకు వైద్యశాల, గ్రంథాలయము, ముద్రణాలయము నిర్మించి తెలుగులో 'శాంతి' — ఇంగ్లీషులో 'Peace' అను మాసపత్రికలు నడుపుచున్నారు వీరి జన్మపేరు శ్రీ మలిశెట్టి వెంకటరావుగారు. కాకినాడదగ్గర నొక పల్లెటూరిలో జన్మించిరి. ఈయన ఉత్తర దేశములో సంచరించుకాలమున ఈతని పేరేమని అడుగగా "ఓం" అను శబ్దము ఉచ్చరించుటచేత వీరికి అచ్చటవారు ఓంకారస్వామి యని పిలవడం ప్రారంభించిరి. అప్పటినుండి యిప్పటి వరకు ఓంకారస్వామి అనేపేరు సార్థకమై పోయినది. ఈతని బంధువులు అమలాపురం తాలూకా పల్లంకుర్రు కందికుప్ప, దొంతుకుర్రు గ్రామాలలో ఉన్నారు. ఈతనుకూడ దూది బలిజ శాఖకు చెందినవారు.

లింగ బలిజలు

ఈ బలిజలుమత సంబంధనామము గలిగియున్నారు. పూర్వము శైవమతము యెక్కువగా ప్రచారము జరుగుచుండు ప్రదేశములో నివసించు బలిజలు కొందరు వీరశైవము నవలంబించి లింగదీక్ష పొందుటవల్ల లింగబలిజలని వ్యవహరింప బడుచున్నారు. బలిజలు మొత్తముపై చాలామంది విష్ణుమతస్తులే. అందువల్ల వీరునొసట తిరుమణి శ్రీ చూర్ణంతో నిలువుబొట్టు పెడతారు. కొందరు శివమతస్థులగుటవల్ల అడ్డబొట్టు పెడుతు లింగబలిజలయ్యారు. వీరు

పూర్తిగా బలిజలలో విడిగా ప్రత్యేక శాఖగా నిలిచారు. వీరు గోదావరి, కృష్ణా, నెల్లూరు, జిల్లాలలో నున్నారు. తూ॥ గోదావరి జిల్లాలో అమలాపురం తాలూకా పోలవరం లంక లోను, ఆమలాపురం టౌనులోను గలరు. వీరు వ్యవసాయ వృత్తి, గాజులు వ్యాపారము చేయుచున్నారు.

తొగరు బలిజలు

తొగరు బలిజలు సాధారణముగా బట్టలు నేసేదారము నకు రంగులు వేయుట వీరివృత్తి. అందువల్ల వీరు తొగరు బలిజలని పిలవబడుచున్నారు. ఈశాఖవారు విశాఖపట్టణం జిల్లా బొబ్బిలి తాలూకాలో గలరు. అచ్చట బలిజపేట కూడ గలదు. ఆ బలిజపేటలో విశేషముగా తొగరుబలిజలు నివసించి యున్నారు.

బట్టలకు రంగులువేసి అద్దకము పనులుచేసే బలిజలు రంగ రేజులని కూడ పిలవబడుచున్నారు. పూర్వము నుండి బలిజలు అద్దకము పనులలో మంచి అనుభవము గలవారై యున్నారు.

శెట్టి బలిజలు

పూర్వము బలిజలు సముద్రప్రాంతము నుండి ఉప్పు గోనె సంచులలో వేసి జంతువులపై తెచ్చి సంతలలో విక్ర యించేవారు శెట్టిబలిజలని పిలవబడ్డారు. వీరు కేవలం వర్తకులుగానున్నారు. రాయలసీమ, కర్నూలు, నెల్లూరు, చిత్తూరు జిల్లాలలో ఈ శెట్టి బలిజలు గలరు. వీరుసాంఘికంగా, ఆర్థి కంగా, నైతికంగా, రాజకీయంగా ఉచ్చస్థితిలో వున్నారు.

తూ॥గో॥ జి॥ ప॥గో॥ జిల్లాల లోని కాపు, తెలగ, బలిజ, ఒంటరి కులస్థులు "రాజమహేంద్రవర బలిజలు" అనబడుదురు

1919 AD

తూర్పుగోదావరి-పశ్చిమగోదావరి జిల్లాల్లో కల్లు గీయువారుకూడ 45సం॥ నుండి శెట్టిబలిజలు అని పిలవ బడుచున్నారు. పూర్వము ఈ సంఘీయులు "ఈడిగలు" 'శెట్టికులస్థులు" అని పిలవ బడుచుండిరి. తదితర జిల్లాల్లో 'అనగా శ్రీకాకుళం, విశాఖపట్టణం జిల్లాలో సెగిడీలు, ఏత వారనియు. కృష్ణా జిల్లాలో ఈడిగయనియు, కర్నూలు, బళ్ళారి, గుంటూరు. హైదరాబాదు మొదలగు జిల్లాల్లో గౌడ. గవండ్లనియు పిలిచెదరు.

పై నుదహరించిన శెట్టిబలిజలకు-ఉభయ గోదావరి జిల్లాల్లో పిలవబడుచున్న శెట్టిబలిజలకు (కల్లుగీత వారికి) యెటు వంటి సంబంధమును లేదు. ఆబలిజశాఖకు చెందినవారు ఈ సంఘీయులు కారు. కాబట్టి; ఈరెండు శాఖలు కలియటానికి గాని ఒక్కటేయని చెప్పుకొనుటకుగాని అవకాశముకలుగదు. ఈ విషయము అమలాపురం వాస్తవ్యులగు శ్రీకుడుపూడి చిన్నయ్యగారు. శ్రీకాండ్రేగులు సూర్యనారాయణడాక్టరు గారు మొదలగువారు తెలియజేసిరి,

ఈ కులమువారిని శెట్టిబలిజలని పిలవటానికి కారణాలు లేకపోలేదు. అధికసంఖ్యాకులువిద్యా, ధనములకు వెనుకబడుటవలనను సాంఘికంగా, రాజకీయంగా పలుకుబడి లేకపోవుటవలనను, "ఈడిగాళ్ళు" "శెట్టిగాళ్ళు" అనిఆమర్యాదగా ఈ సంఘీయులు పిలువబడుచుండిరి. ఈశబ్దోచ్చారణవిద్యా, ధనములుగలిగి గౌరవముగా జీవించు స్వజాతీయులకు చాలా బాధాకరముగా వుంటూ వచ్చినది. అందువలన సహించ

రాని ఈ అనాగరికపదము తొలిగించి ఆధునిక భావార్థము నకు సరిపడు విధముగా కులముపేరు మార్పుచేసి జాతీయుల ఆత్మగౌరవమును పెంపొందింపచేసి అభివృద్ధికితీసుకరావలయు నని సంపన్నకుటుంబీకులైన అమలాపురం తాలూకా బోడస కుర్రు గ్రామవాస్తవ్యులు పూజనీయులు కీ॥ శే॥ శ్రీ మేన్మెటి వెంకటరెడ్డిగారు, శ్రీ వెంకటస్వామిగారు, శ్రీపిల్లి సుబ్బా రావుగారు, శ్రీగుబ్బల రామన్నగారు, శ్రీకుడుపూడి సూర్య నారాయణగారు. కొత్తూరు గ్రామకాపురస్తులు శ్రీ గుత్తులు నాగయ్యగారు, శ్రీ గుత్తులు సూర్యనారాయణగారు, శ్రీ సీతముశెట్టి వెంకన్నగారు, శ్రీగుబ్బల వేములుగారు మొద లగువారు ఆలోచించి ఒక నిర్ణయమునకు వచ్చిరి,

బ్రిటీష్ పరిపాలన కాలములో వీరు రంగూన్ నగరము (బర్మా) లో నివసిస్తు రంగూన్ రేవుకుచేరె కార్గో ఓడలు నుండి సరకులు దిగుమతి ఎగుమతి చేయుటకు ఆయా ఓడల కంపెనీల అధికారులు యొక్క ఆర్డరులు పుచ్చుకొని పెద్ద పడవలు- కార్మికులను సప్లయిచేసి లక్షలు సంపాదించి బర్మా ఆంధ్రులలో పేరుగాంచిరి. సంపాదనలో శ్రీదొమ్మేటి వెంకటరెడ్డిగారిదే పైచెయ్యి. పలుకుబడిలో శ్రీదొమ్మేటి వెంకటస్వామిగారే వీరు రంగూన్ కార్పొరేషన్ చైర్‌మన్ గాను, బర్మా శాసన సభకు M.L.C.గాను ఎన్నుకోబడిరి. శ్రీ వెంకటస్వామిగారు అటు ఆంగ్లేయులు దయ సంపాదించి, యిటు బర్మాఆంధ్రులచే గౌరవింపబడ్డారు. శ్రీ డి. వి రెడ్డి అండ బ్రదర్సు కంపెనిఅంటె బర్మాలో తెలియని ఆంధ్రు

డుండడు. బర్మాలో కలిగిన పేరు ప్రతిష్టలు మాతృభూమి యందు కూడ లభించాలంటె తమతోపాటు జాతిని ముందుకు తీసుకువచ్చి సాంఘికంగా గౌరవప్రతిష్టలు సంపాదించి పెట్టా లని సంకల్పించుకున్నారు. ఈసంకల్పబలము వలననే మిగిలిన సోదర జాతీయులందరిని కూడగలుపుకొని 1918వ సం॥న రంగూన్ నగరములో సమావేశమై చర్చలు జరిపిరి. జాతిని నీచముగా, హీనముగా పిలుచుట సహించరానిది. గనుక అందుకు తగు విధముగా కులముపేరు మార్పుచేసి వొక సంఘమును స్థాపించి జాతిని అభివృద్ధికి తీసుకు రావలయునని నిర్ణయించిరి.

ఆంధ్రదేశమంతట వివిధవర్తక సంబంధమైన వృత్తిని కలిగియున్న వారందరు భిన్నభిన్న నామములతో బలిజలని పిలవబడు చున్నారు. బహుశా బలిజశబ్దం వర్తకునియొక్క పర్యాయపదమై వుండాలి. అందువల్ల చాలామంది వృత్తి నామము వెనుక బలిజశబ్దముచేర్చుకొని పిలవబడుచున్నారు. చెట్లనుండి కల్లుతీసి విక్రయించుట కూడ వర్తక సంబంధమైన వృత్తికాదని యెవరు అనలేరు. కాబట్టి (చెట్టి) శెట్టిగాళ్ళు అను నాలుగక్షరములలో శెట్టి అను రెండక్షరములు యధా తధంగా వుండనిచ్చి- గాళ్ళు అను రెండక్షరములు తొలి గించి వాటిస్థానములో బలిజ యను మూడక్షరములు చేర్చి శెట్టిబలిజ యని జాతిని పిలవడం సగౌరవముగా నుండునని తలంచి 1920 సం॥లో జరిగిన మహాసభలో ఏకగ్రీవముగా

తీర్మానించిరి. ఈ సవరణను ఆంధ్రదేశములోనేగా బర్మా లోనిజాతీయులందరు ముక్తకంఠముతో బలపర్చారు.

ఈ "శెట్టిబలిజ" యను సవరణను జిల్లా సంఘీయులలో వ్యాప్తి చేయుటానికి బోడసకుర్రులో 1920 సం॥లో కేంద్ర శెట్టిబలిజ సంఘమును స్థాపించిరి. ఈసంఘమును విజయవంతముగా నడుపుటకును, తన్మూలముగా కులములో నున్నబీద బాలబాలికలకు విద్యాభివృద్ధి కలుగజేసి జీవనోపాధి మార్గములు జూపుట మొదలగు సంఘాభివృద్ధి కార్యములు కొనసాగుటకుగాను బర్మాలో వసూలు చేసిన రూ. 50,000/- మూలధనము ఈసంఘపరం చేయడమైనది. తదుపరి ఈసంఘనాయకులు కృషి, పట్టుదల వలన 1920లో ప్రభుత్వ రికార్డులలో శెట్టిగాళ్ళు అను పదమునకు బదులు "శెట్టిబలిజ" యని రిజిస్టరు చేయించిరి అందువల్ల నాటినుండి నేటివరకు ఈసంఘీయులను శెట్టిబలిజలని ఉభయ గోదావరి జిల్లాల్లో గౌరవముగా పిలుచుట వాడుకలోనికి వచ్చినదని తెలియుచున్నది. వీరి నామాంతమున కొందరు శెట్టిఅను పదమును చేర్చుకొని సగౌరవముగా పిలవబడుచున్నారు.

బలిజసెట్లు లేక దేశాయిసెట్లు

శ్రేష్ఠి యను పదమునకు సేఠ్, శెట్టి, చెట్టి, సెట్టీలు అను వికృతి రూపములు. ఈ పదములకు వర్తకము చేయువారనిఅర్థము. వర్తకము చేయు బలిజలు శెట్టి యను పదమును తమనామాంతముల జేర్చుకొనుచుండిరి. కావుననే వారు

బలిజసెట్లనియు, దేశాయి సెట్లనియు పిలువబడుట వాడుకైపోయినది. సుప్రసిద్ధ చరిత్రకారులగు కీ॥ శే॥ చిలుకూరి వీరభద్రరావు పంతులుగారు "శ్రేష్ఠి" పదమును గూర్చి ఆంధ్రులచరిత్ర 3-వ భాగమున ఈ క్రింది విధముగ వ్రాసియున్నారు.

"పూర్వకాలమున బౌద్ధమతమున జేరిన బలిజశాఖల వారిలో ననేకులకు శ్రేష్ఠి యనుపదము పట్టపుపేరుగనుండెను" (పేజి 115)

దీనినిబట్టి గ్రహించగ బలిజవారు తమ నామధేయములకు చివర శ్రేష్ఠి శబ్దమును బిరుదునామముగా ప్రాచీనకాలము నుండి ఉపయోగించుకొనుచుండిరనియు; ఆ బిరుదనామమే రానురాను శెట్టి, సెట్టి, చెట్టి రూపముల నొందినదని స్పష్టపడుచున్నది.

దేశాయి అను పదము ఆంధ్రదేశీయపదముకాదు. పశ్చిమోత్తర హిందూస్థానము నందలి భాషలలో వాడుచుండు పదము. ఇది యొక సంఘమునకు వాచకము. ఈదేశాయి అనెడి పదము మహారాష్ట్రము, గుజరాత్, బెంగాల్, సింధు, అయోధ్య, మధ్య పరగణాల యందు పూర్వపు రాజ్యాంగములో నొక రాజకీయోద్యోగ గౌరవచిహ్నముగ నున్నట్లు చరిత్రలవలనను తెలియుచున్నది. బెంగాల్‌లో దేశముఖ్‌లనియు, అయోధ్యలో దేశాయీలనియు పిలవబడువారు గ్రామముయొక్క

స్వతంత్ర పరిపాలకులు బ్రాహ్మణులైన దేశపాండ్యలు, మహారాష్ట్రులైన దేశ్ ముఖ్. దేశాయీలు జిల్లాధికార్లు. ఇందు మహారాష్ట్ర దేశమున కున్‌బీలనెడి కాపు (బలిజ) లే కూర్మవంశీయులైన క్షత్రియులనియు; వారినే కూర్మీలనియు లేక మహారాష్ట్రులనియు వ్యవహరించుచున్నారు. మద్రాసు రాష్ట్రప్రాంతము లందు మాత్రము బలిజవంశీయులలో కుల పెద్దలైన వారే ఈ బిరుదము నుపయోగించుకొనుచుందురు.

దేశాయి: బలిజలలో నొక తెగ. దేశాధిపతి అనగా ఒక దేశము యొక్క పరిపాలకుడు. ఉత్తరార్కాడు జిల్లా యొక్క ప్రతితాలూకాకు దేశాయి, శెట్టి అని పిలవబడు ఒక పెద్దమనిషి యుండును. ఆతనియొక్క పదవినొక న్యాయాధికారి పదవితో సరిపోల్చవచ్చును. అతడు బలిజవంశమునకు సంబంధించినవాడు. మరియు ధనమునుకాపాడువాడు కాబట్టి వాని వంశము వారికి ధనపాలని పిలుచుచుందురు. ధనపాల దేశాయి శెట్లు 18 కులములు మీద అధికారము గలవారు. వలంగై లనబడు జాతివారందరు ఈ దేశాయి సెట్లుయొక్క యేలుబడి క్రింద వత్తురు.

-బలిజకుల చరిత్రనుండి-

రాళ్ళ బలిజలు

రాళ్ళబలిజలని పిలవబడుటకు కారణం రాళ్ళతో శిల్పపని, గృహపరికరములు చేయుట వలన వీరికీపేరు

ఆపాదించినది. బలిజలు శిల్పపనిలో మంచి పేరుగాంచి యున్నారు. రాళ్ళబలిజలు కడపజిల్లాలోను, గంజాంజిల్లాలోను కూడ గలరు. పూర్వము నుండి వీరిదే వృత్తిగా వ్యవహరిస్తున్నారు కాబట్టి నేటివరకు రాళ్ళబలిజలని పిలవబడుచున్నారు.

తోట బలిజలు

తోట లేక రైతుపనిచేసి జీవించు బలిజలను తోట బలిజలని పిలవబడుచున్నారు. ఈతోట బలిజలు గంజాం గోదావరి మొదలగు జిల్లాల్లో గలరు. వీరి వృత్తి వ్యవసాయము. ఫలవృక్షములతో నిండియున్న తోటలు గలిగి వాటిలో పనిపాటు చేసుకొని జీవించుచున్నారు. ఈ కారణమువల్ల వీరుతోటబలిజలని పిలవబడుచున్నారు. వీరిప్పుడు అనేకపనులు చేసి జీవిస్తున్నారు. తూ॥ గో॥ జిల్లా అమలాపురం తాలూకాకు చెందినవినాపూరు చింతలపూడి గ్రామాలలోకూడ తోటబలిజలు గలరు. వీరు ఈ నాడు పూసలు అమ్ముకొని జీవిస్తున్నందువల్ల పూసలవాళ్ళు అని ప్రజలచే పిలవబడుచున్నారు. ఆర్థికపరిస్థితి మారుటవల్ల ప్రజలు అనేక వృత్తులు అవలంబించవలసి వచ్చినది. అందువల్ల బలిజలు కూడ అనేక వృత్తులలో పాల్గొన వలసి వచ్చినది.

గండవర బలిజలు

గండవర బలిజలు ప్రదేశనామమును గలిగియున్నారు. నెల్లూరుజిల్లా కొవ్వూరు తాలూకాయందలి గండవరము

అను ప్రదేశములో కాపురము చేసినటువంటి బలిజలకు గండవర బలిజలని ఆప్రదేశ నామముతో పిలువ బడుచున్నారు. అచటనుండి కొందరు కడపజిల్లా రాజంపేట తాలూకా యందలి యల్లమపేట అను గ్రామమునకుకూడ వలసపోయిరి. ఇందుకు కారణం కరువుకాటకం.

గోనుగుంట్ల బలిజలు

గోనుగుంట్లబలిజలు అని పిలుచుటకు కారణం బలిజలు కొంతకాలము గోనుగుంట అనెడి గ్రామములో నివసించియుండిరి. అందువల్ల వీరికీ పేరు వచ్చినది. గోనుగుంట గ్రామము గుంటూరుజిల్లా - ఒంగోలుతాలూకాలోనున్నది. వీరు హెచ్చుగా వాణిజ్యము కృషి చేయుదురు. అందువల్ల వీరు శెట్టి, దేశాయి, అను బిరుదనామము వాడుకచేయుచున్నారు.

బలిజకుల చరిత్ర—

ఆది బలిజలు

ఓడబలిజ యొక్క అంతర శాఖయే ఆదిబలిజయేమో! లేక ఓడబలిజలను ఆదిబలిజలని కూడ పిలువబడువుంటే వుండవచ్చునేమో! ఓడబలిజ వంశ చరిత్రము 37వ పుటలో గ్రంథకర్త యిట్లా వ్రాసియున్నారు :- ఓడబలిజలకు ఆది

బలిజలనెడి నామము తామ్రశాసనము లందు గలదు ఈ తామ్ర శాసనములు ఓడబలిజకుల రాజగు మహిపిళ్ళవారి యింటను యున్నది. ఈ మహిపిళ్ళయను గృహనామమునకు బదులుగా మైలపిల్లివారంటారు.''

బహుశః ఈ కారణము చేతను శ్రీకాకుళం జిల్లా అక్కుపల్లి - బైపల్లి గ్రామ వాస్తవ్యులు శ్రీ మోసా బాబయ్యనాయుడుగారు, శ్రీ మోసా పోతయ్య నాయుడు గారు శ్రీ కోడ ముసలయ్య నాయుడు గారు. శ్రీ పుక్కెళ్ళ జోగులు నాయుడు గారు మొదలగువారు రంగూన్ (బర్మా)లో ఓడబలిజకు బదులు ఆదిబలిజ సంఘమును నూతనముగా స్థాపించి ప్రచారము చేసియుండిరి, గాని ఆది బలిజ సంఘం ఆదిలోనె విమర్శనలతో నిండిపోయి ముందడుగు వేయలేక అచ్చటనే నిలిచిపోయినది. కారణం ''మేము ఆది బలిజలము, అని ఓడబలిజలు యెవ్వరు ఎన్నడు చెప్పుకొనుట అలవాటుగాని, లేక ఓడబలిజలను పూర్వము ఆదిబలిజలంటారనిగాని వినియుండలేదు. అక్షర - నిరక్షరాస్యులలో నౌకా వ్యాపారము, నావికావృత్తి నవలంబించి యున్న బలిజలను పూర్వమునుండి ఓడబలిజలని పిలవడం వాడుకలో వున్నందువల్ల ఆదిబలిజశబ్దం ఈ సంఘీయులను ఆకర్షింపలేదు. బలిజ శబ్దోపజీవులలో ఆదిబలిజ శాఖవున్నట్లు మాత్రము వినికిడి ఆది బలిజ యని పిలవటానికి కారణం తెలియదు.

తెలగాలు బలిజలే

శ్రీకాకుళం, విశాఖపట్టణం, ఉభయగోదావరి, కృష్ణా, గుంటూరు జిల్లాలలో తెలగాలు విశేషముగా నివసించి యున్నారు. నిజముగా తెలగ అనుపదము దేశనామమునుండి పుట్టినది. మన ఆంధ్ర దేశమునకు తెలుగుదేశమనికూడ పిలువడము వాడుకలో వున్నది. తెలుగు, తెనుగు, తెలగ అను పదములు త్రిలిఙ్గ శబ్దమునుండి ఉత్పత్తి అయినదని మనము తెలిసికొనియున్నాము. తెనుగువారు తెలగవారుక్రిందమారిరని, తెలగాలు, తెలంగాణము, తెలగాణ్యులు (బ్రాహ్మణులలో నొక శాఖవారు) మొదలగు శబ్దములిట్లే పరిణమించి యుండును. తెనుగోళ్ళు, తెలుగోళ్ళువంటిజనవ్యావహారికము తరచు వినవచ్చుచునే యుండునని శ్రీ కె. లక్ష్మీరంజనం రచించినటువంటి "ఆంధ్రుల చరిత — సంస్కృతి" అను గ్రంథము 47వ పుటలో పేర్కొన్నారు.

ఆంధ్రదేశములో దేశనామముతో పిలువబడినవారు ఒక్కబలిజలే కాబట్టి తెలగాలుకూడ బలిజలని ఊహింపబడుచున్నది. ఉత్తరాంధ్ర, కృష్ణా, గుంటూరు మొదలగు జిల్లాలలో నివసించు బలిజలను తెలగాలని పిలిచెదరు. దక్షిణ దేశమున తెలగబలిజలని పిలిచెదరు.

శ్రీ కె. నారాయణ దేశాయిగారు రచించి నటువంటి "బలిజకుల చరిత్ర" లో తెలగాలు అను శీర్షికక్రింద వ్రాసి నటువంటి అంశములు యిట ఉదహరిస్తున్నాను:-

"తెలగనామము బలిజలకు సంక్రమించుటకు హేతువేమైయుండునో కనుగొనుట సముంజసము. మనదేశము యొక్క ముఖ్యభాగములు కాళహస్తి శ్రీశైలము, దక్షారామమను మూడు లింగములనడుమ నుండుటచే దానికి త్రిలిఙ్గ దేశమని పేరు వచ్చెను. ఆ "త్రిలిఙ్గ" దేశవాసులు తెలుగు వారనియు, వారు భాషించు భాష తెలుగు అనియు వ్యవహరింపబడును. ఈ తెలుగు పదముయొక్క యన్యరూపమె తెలగ. ఇట్లేర్పడిన తెలగశబ్దము తెలుగు దేశవాసుల కెల్లరకు వాచకమైయుండగ నా దేశవాసులలో నొక సంఘమునకే యాపేరు వచ్చుటకు కతమేమి యనునది ప్రకృతము విచారణీయాంశము.

శబ్దశక్తి విచిత్రమైనది. ఒకశబ్దము ఒక యర్థమందు ప్రయోగింపబడుటకు పెక్కు హేతువులుండును. చూడుడు:— ఒక కొలనిలో తామర, కలువ, తూటి, నాచు మున్నగు జలలతలు పెక్కులున్నను నద్దానిని "తామర కొలను" అనియె వ్యవహరించెదరు. అట్లే పంకమునందు (బురదలో) పెక్కులు పుట్టుచున్నను పద్మమునే పంకజశబ్దము బోధించును. ఇది శబ్దశక్తి యొక్క యొకవిధమైన వైచిత్ర్యము. అట్లే "తెలగులు" కావలసియున్నను ప్రత్యేకముగా బలిజలకే యాశబ్ద మన్వయించుచున్నది. మరియొక విశేషమేమనిన బలిజలేదేశమున నివసించిన నా దేశనామము వారికి సంక్రమించుచుండును.

పై చర్చవలన దేశనామమే బలిజలు ఈ తెలగా లేక తెలంగా యని వ్యవహరింపబడుటకు హేతువయ్యె ననియు వీరికి తెలగ అనుపేరు శాశ్వతమైనదనిగాని, ప్రాచీనమైనదని గాని యెంచుటకు వీలు లేదనియు తేలినది. కావుననే తెలగాల యొక్క ప్రాచీనశాసనములలో వారు బలిజలను పేరుననే వ్యవహరింప బడుచుండిరి. కావున బలిజలు ఈ దేశమున ప్రవేశించిన తర్వాతనే ఈ పేరు వచ్చియుండునని యూహింప దగియున్నది.

తెలగాలు నేడు ఉత్తరాంధ్రమండలములందు దెక్కువగ నున్నారు. ఒరిస్సా అంతర్భాగమగు గంజాము కోరాపుట్టు జిల్లాల్లో కూడ గలరు. వీరు తెలగ బలిజలమని చెప్పకొనక పోయిన - తెలగాలమనియు, కాపులమనియు, ఒంటరుల మనియు వ్యవహరింప బడుచున్నారు. భిన్నభిన్న నామములు గలిగియున్నను వీరందరు నొకరితోనొకరు బాంధవ్యముల జేసుకొనుచుండుటచే నందరు నొకజాతికి చెందినవారే యనియు, పేర్లు మాత్రము భిన్నములనియు విశదమగుచున్నవి.

ఈ సంఘీయులు కాపులని చెప్పకొనుటకు కారణము వ్యవసాయమే ముఖ్యవృత్తిగా అనుసరించుటచేత నేడు కాపు శబ్దము రైతు జనానీకము వాడుకొనుట వలన తెలగ బలిజలు

ఉభయగోదావరి జిల్లాల్లోను మరికొన్ని ప్రాంతాలలోను కాపులని వ్యవహరించుచున్నారు.

ఒంటరులని చెప్పకొనుటకు కారణం తెలగబలిజ శాఖీయులలో కొందరకు కలిగిన పౌరుష నామధేయము. దక్షిణ ఇండియా కులములు, వంశములు అనెడి గవర్నమెంటు వారి ప్రచురణయందు H.A. స్టూవార్ట్ దొరగారు ఒంటరుల విషయమై వ్రాయుచు, ఒంటరియన బలాఢ్యుడనియు, అసహాయశూరుడనియు వ్రాసియున్నాడు. అదేవిధముగ శబ్దరత్నాకరము అను నిఘంటువులోకూడ అసహాయశూరుడనియే యర్థమిచ్చుచున్నది. వీరు సాధారణముగ ఆంధ్రదేశమునగల ఉత్తరపైపున నివసించుచున్నారు. ఒంటరులను శాఖీయులు పూర్వము యెక్కువగా సైనికోద్యోగము లందుండి అపారవీరవిహారము సల్పి, విజయములు బడిసి ప్రభువుల మన్ననలకు పాత్రులైరి. నాడు వీరికి రాజులు బహూకరించిన భూములు (యీనాము), (మొఖాసా) గ్రామములు చిన్నచిన్న జమీనులు నేటికిని గలవు. వీరును తెలగాలువలె భూజీవనము, ఉద్యోగములయందు పాల్గొనుచుందురు. వీరు ఎక్కువ అభిమానధనులు అని చెప్పవలయును.

ఒంటరులను దక్షిణజిల్లాల వారు రాజమహేంద్రవరపు బలిజలని బిలుతురు. మరియు రాజమండ్రి మెఱక వీధిలో నివసించు తెలగాలను మెఱక వీధి తెలగాలనికూడ బిలిచెదరు.

రాజమహేంద్రవరంగూర్చి శ్రీమతి ఎన్. సుదక్షిణమ్మ 27-10-65 తేదీ ఆంధ్రప్రభ సచిత్ర వారపత్రికలో యీలా ప్రకటించారు:—

"సర్వోత్కృష్ట దైవం శ్రీరాజేశ్వరీదేవి ఈ ప్రదేశంలోనే ఉద్భవించినట్లు పురాణాలు చాటుచున్నవి. అగ్నిగుండము నుండి పుట్టిన రాజరాజేశ్వరీ దేవికి ఇక్కడ దేవాలయం ఉన్నది. అదే శ్రీరాజరాజేశ్వరీ పీఠం-భువనేశ్వరీ దేవి. ఈదేవిపేరే ఈగ్రామంపేరు. రాజరాజేశ్వరీ మందిరం క్రమంగా రాజేశ్వరీ మందిరంగా, రాజమందిరంగా, రాజమహేంద్రవరంగా, రాజమండ్రిగా మారినది."

చాళుక్య ప్రభువైన రాజరాజు పరిపాలనలో ఆంధ్రదేశానికి ముఖ్యపట్టణంగా వెలసిన ఈ ఊరు రాజమహేంద్రవరంగా మారిందనికూడ అంటారు. దీనినిబట్టి మొట్టమొదట రాజమందిరంగా ఉండి, అనంతరంచాళుక్య ప్రభువుపరిపాలనా కేంద్రంగా, రాజమహేంద్రవరంగా మారినదనడం చరిత్రకు వింతగా తోచదు. పూర్వంకళింగదేశానికి రాజమహేంద్రవరము రాజధానిగా ఉండేది.

ఈ రాజమండ్రిలో అన్నివీధుల కంటె ఎత్తైన వీధికి మెఱకవీధని పేరు గలదు. ఈమెఱకవీధిలో సంపన్న తెలగ కుటుంబములు వారు నివసించుచున్నారు. ఇందు నివసించు తెలగాలు మెఱకవీధి తెలగాలని పిలవబడుచున్నారు. వీరు

పూర్వము విజయనగర సామ్రాజ్యమున గొప్పగొప్పసైనికోద్యోగములయందును, కొంతకాలముమంత్రిపదవులయందును నుండి ప్రఖ్యాతిగాంచియున్నారు. తళ్ళికోట యుద్ధానంతరం విజయనగరసామ్రాజ్యము భిన్నమై పెనుగొండ, వేలూరు, చంద్రగిరి మొదలగు తావులందు చిన్నచిన్న సంస్థానములు తలెత్తినప్పుడు, చంద్రగిరియందు వచ్చిచేరినవారే ఈమెఱక వీధి తెలగాలు. మహాసామ్రాజ్యమై యొప్పిన విజయనగర ప్రభుత్వము 17వ శతాబ్దమున క్షీణదశకు వచ్చి చంద్రగిరిలో నివసించుటకు వీలులేక తెలగకులమువారికి తగిన జీవనాధారము లోపించి అప్పటికి ఉచ్ఛదశయందుండిన గోలకొండ ప్రభుత్వమున సైనికోద్యోగముల యందు చేరిరి. పిమ్మట వారు ఆనాటి గోలకొండ నవాబు వశమునందుండిన రాజమహేంద్రవరమునకు వచ్చిచేరిరి. అప్పటినుండి వీరిని మెఱక వీధి చంద్రగిరి తెలగాలని ప్రజలు పిలవజొచ్చిరి. ఈవిధముగా వీరు రాజమహేంద్రవర బలిజలని పిలవబడుచున్నారు. మెఱకవీధి తెలగాలకు చెందినవారిలో కందులవారి వంశీయులు సైనికోద్యోగములో పెద్దపెద్దపదవులు చేసి బిరుదులు పొందియున్నారు. మరియు ధర్మవరము జమీందారు కీ॥ శే॥ కంచుమర్తి నరసయ్యనాయుడుగారు మెఱకవీధి తెలగవారని తెలియుచున్నది.

పూర్వమునుండి రెడ్లుకూడ వ్యవసాయమును జీవనాధారముగ చేసికొనినవారు. రెడ్డి యను పదము కాపువారి

పట్టుపేరు నేడుకూడ కృషీవలులలో రెడ్డి కులమువారు పెక్కు కుటుంబాలు గలవు. వీరుకూడ అచ్చటచ్చట కాపులని వ్యవహరిస్తున్నారు. రెడ్లలో కొన్ని తెగలు గలవు. వారిలో పంటరెడ్డి విభాగమొకటి. పంటరెడ్లలో మరల కొన్ని అంతర్విభాగములు గలవు. పాకనాటి రెడ్లు వెలమనాటి రెడ్లు, మోటాటి రెడ్లు మొదలగునవి వీరిపేర్లు. వీరికీ నామములు గలుగుటకు కారణం ఆయా దేశప్రాంతమునకు అనగా వెలమనాడు, మొట్టనాడు, పాకనాడు మొదలగు భూభాగములలో నివసించియుండుట చేతనేయిట్లుపిలవబడిరి.

ఇదేలాగున తెలుగుదేశ నామముల వ్యవహరించు బలిజలు తెలగ బలిజలని, రాజమహేంద్రవరమున నివసించు వారిని రాజమహేంద్రవర బలిజలని, భూకృషిచేసి జీవించు కారణము వలన కాపు బలిజలని, ధైర్యసాహసములు గలిగి యుద్ధరంగములో నిబ్బరముగ పోరుసలిపి వీరులనిపించు కొనుటచేత ఒంటరులని పిలవబడు చున్నారు. వీరినామాంతమున నాయుడు దొర, రావు అను బిరుదవాచకములు జేర్చుకొని పిలవబడు చున్నారు.

కీ॥ శే॥ శ్రీకోడిరామమూర్తి నాయుడుగారు కలియుగ భీముడని ఆంధ్రదేశములో పేరుగాంచిరి. ఈయన విశాఖపట్టణాజిల్లా - విజయనగరం వాస్తవ్యులు. ఈయన పెద్ద సర్కస్ కంపెనీ స్థాపించి బర్మా భారతదేశములలో తన

సర్కస్ ప్రదర్శన చేయడమే కాకుండ యితర దేశాలుకూడ పర్యటించివచ్చిరి. బలప్రదర్శనములోను - కుస్తీ పోటీలలోను యేదేశములో యెవరు కూడ ఈతనిని ఓడించలేదు. గాని ఆనాడు మనదేశం బానిస దేశముగా యున్నందువల్ల నాయుడుగారు ప్రపంచశాండో అను బిరుదము మాత్రము పొందలేదు. ఏనుగను అమాంతంగా గుండెమీదను ఎక్కించుకొనే యీ భీమబలశాలి, వీరపురుషుడు తెలగ బలిజకులము వారని చెప్పుట గర్వించదగినది.

గాంధర్వ విద్యా భూషణ, గానకళావిశారద, సంగీత కళానిధి, కళాపూర్ణ, సంగీతరత్నాకర మొదలగు బిరుదములు, సువర్ణపతకములు పొందిన కీ॥ శే॥ శ్రీ ద్వారము వెంకటస్వామి నాయుడుగారు బెంగుళూరు లో 1893 లో జన్మించి -1964 నవంబరు 25 లో హైదరాబాద్ నగరములో స్వర్గస్థులైరి. నిర్యాణమునకు ఒక నెల ముందు ఆంధ్రరాష్ట్ర ప్రభుత్వమువారు వెంకటస్వామినాయుడుగారిని ఆస్థాన సంగీత విద్వాన్ పదవి నిర్వహించుటకు నియమించి ఏడాదికి రూ 1,116-0-0 పారితోషికము యిచ్చుటకు స్థిరపర్చిరి.

ఈయన బాల్యదశలో విశాఖపట్టణంలో చదువుకొనిరి. వెంకటస్వామి నాయుడుగారి అన్న వెంకటకృష్ణయ్య నాయుడుగారు సంగీత శాస్త్రజ్ఞులు అగుటచే వెంకటస్వామి

నాయుడుగారికి సంగీతముపై అభిరుచివుండుట గమనించి సంగీతవిద్యలో పవేశింపచేసిరి. తదుపరి నాయుడుగారు విజయనగరం రాజాగారి సంగీత కాలేజిలో సంగీత ప్రొఫెసరుగాను ప్రవేశించి శ్రీమదజ్జాడ ఆదిభట్ల నారాయణదాసుగారి అనంతరం ఆ స్థానమున నాయుడుగారిని సంగీత కళాధ్యక్షులుగా ఆ కాలేజీలో నియమించిరి. వెంకటస్వామి నాయుడుగారు ఆంధ్రదేశమున మద్రాసు, మైసూరు, ఉత్తరదేశములలోను, ఢిల్లీలోను జరిగినటువంటి సంగీత సభలలో పాల్గొని అద్భుతమైన బిరుదములు, బంగారు పతకములు ధనరూపమున బహుమతులుపొంది భారతదేశమున మంచికీర్తి, గౌరవము గడించిన వ్యక్తి తెలగకులమువారు. వీరి పూర్వీకులు సైనికోద్యోగములు జేసియుండిరి. ఈతని తండ్రి కూడ బెంగుళూరులో మిలిటరి కమిషనరుగా ఉద్యోగము జేసిరి ఈయన కూడ విజయనగర వాస్తవ్యులు.

కళాప్రపూర్ణ ఆంధ్రకాళిదాస కవి భూషణ అను బిరుదములు పొందినవారు శ్రీ త్రిపురాన వెంకట సూర్య ప్రసాదరావు దొరగారు. ఈతని జన్మస్థానము విశాఖపట్టణం జిల్లా సిద్ధాంతమను గ్రామము. ఈతనుకూడ తెలగబలిజ కులమువారే.

ముత్యాల బలిజలు

బలిజలు ప్రత్యేకముగా ముత్యాల వ్యాపారముచేసి జీవించుటచేత ముత్యాలు బలిజలని పిలవబడిరి. వీరు దక్షిణ

మున మద్రాసు ఆపరిసర గ్రామాలలో నున్నారు. నేడు ముత్యాలు బలిజలు వర్తకము, ప్రభుత్వోద్యోగములు చేయుచున్నారు. ఈ ముత్యాలు బలిజలుకూడ బలిజ వృక్షము యొక్క శాఖయే. వ్యాపారనామము రానురాను ఇంటి పేర్లుగా మారి ముత్యాలువారని కొన్ని బలిజకుటుంబముల వారిని పిలిచెదరు. వీరు సాధారణంగా పట్టణాలలో వుండి జీవించుట గలదు.

కమ్మవారు బలిజలే

"చాళుక్యులు తెలుగు దేశముపై దండెత్తి వచ్చి జయించినప్పుడు వారితో వచ్చిన సేనాధిపతులు (బలిజలు) మొదట కమ్మనాటిలో నివసించుచుండి తరువాత ఇతర స్థలమునకు బోవు ప్రజలు క్రొత్త వారికిని - పాతవారికిని భేదము తెలియుటకై కమ్మనాటి నాయకులను కమ్మవారనియు, అదివరకే తెలుగుదేశముననున్న తెలుగు నాయకులను తెలగాలనియు వ్యవహరింపసాగిరి. ఆయాదేశమందు నివసించుటచేతను ఆదేశనామమే ఈ బలిజలకుకలిగి కమ్మనాటి బలిజలు (కమ్మవారు) అని పిలవ బడుచున్నారు. కమ్మ తెలగ తొలుత ఒకేశాఖకు చెందిన వారైనను వేరువేరు తెగవారుగా నుండుట తటస్థమైనందున విభిన్న కులమువారుగ వ్యవహరిస్తున్నారు. వీరందరు ఆంధ్రసామ్రాజ్య విజృంభణ కాలమందు ఒకే తెగగా నుండిరని తెలియుచున్నది."

—ఆంధ్రుల చరిత్ర- మధ్యయుగము.

వెలమవారును బలిజలగు కాపులే

వెలమలు లేక వెలనాటి బలిజలు అని పేరు కలిగి వుండుటకు కారణం బలిజలు వెలనాటి అనే ప్రదేశములో నుండినందు వల్ల యేర్పడినది. వీరుకూడ కాపులనెడి బలిజల నుండియే వెలమవారును, కమ్మవారును ఏర్పడినట్లు తెలియు చున్నది. వీటికి ఈ దిగువ వ్రాయు పద్యమును ఋజువగు చున్నది.

ఆ॥ "ఊరి వరదనీరు, నురకి సరసుజేరి,
తీరమోగ్యమైన, తెలుగుగాదె?
కాలచోదితమున. గాకతీశ్వరుగొల్చి
కాపులెల్ల వెలమ, కమ్మలైరి."

కం॥ "తొలికాల ముర్విగోడవల
వెలియై యాలయములందు విహరించుటచే
నిలకాపు జనులు గొందరు
వెలములనన్ జగతిలోన, విశ్రుతలగుటన్."

పద్మనాయక చరిత్ర

పాకనాటి బలిజలు - పొంగనాటి బలిజలు

ఈ నామముతో బలిజలను పిలవటానికి కారణం ఆయా ప్రదేశాలలో అనగా పాకనాటిలో నివసించు బలిజలను పాక

నాటి బలిజలని, పొంగనాటిలో నివసించు బలిజలను పొంగ నాటి బలిజలని ఆయా దేశనామములతో పిలవబడుచున్నారు. వీరు నేడువృత్తి వ్యాపారము పోటీలలోపడి కొట్టుకొనిపోతూ వున్నందుకు వివిధవృత్తులు జేసిజీవిస్తున్నారు. వ్యవసాయము వ్యాపారము కూడ కలదు.

నెయ్యి బలిజలు

నెయ్యి బలిజలు అని పిలువబడుటకు కారణం బలిజలు ప్రత్యేకముగా నెయ్యి వ్యాపారము చేయుటవలనను. వీరికి వర్తకనామము కలిగినది. పూర్వమునుండి బలిజలు వ్యాపారమే తమ అభిమానవృత్తిగా ఎంచుకొనుటవలన అనేకవిధ ములుగల వర్తకములో పాల్గొనిరి. అందుకుచేయు వృత్తి నామముతో బలిజవంశ పదము చేర్చుకొని పిలవబడు చున్నారు.

మున్నూరుకాపులు బలిజలే

మున్నూరు కాపులనేవారుకూడ బలిజసంఘమునకు చెందినవారే. వీరిని కొన్నిచోటులలో మున్నూటి బలిజలని మున్నూరుకాపులని పిలువబడుచున్నారు. మున్నూరు అను పదమునకు మూడు+నూరు. 300 మున్నూరు గావున నిది సంఖ్యావాచక మగుచున్నది. అయ్యావళివర్తక సమాఖ్యలో 500 సంఘాల సభ్యత్వం ఉండేదట. బ్రాహ్మణులలో ఆరు

వేలశాఖ (నియోగులు) ఏర్పడిన విధముగా మున్నూరు, మూడునూర్లు (గోత్రములు) కుటుంబములు చేరి సంఘముగ ఏర్పడి యుండును.

ప్రాచీన నాటి గ్రామము మొదలగు నర్థమున మున్నూరు. పొన్నూరు. చెన్నూరు, గొన్నూరు, ఒక దేశము యొక్క పేరు, కొండపల్లిసీమ పూర్వము మున్నూరునాడు అని వ్యవహరింపబడెను. మూడునూర్ల గ్రామములుండుటచే నీదేశమున కీనామము వచ్చి యుండును. కావున ఇదిసంఖ్యా వాచకమగుచున్నది. మున్నూరు కాపులు అను సంఘము బలిజ సంఘాంతర్భూత మైనదని చరిత్రకారుల అభిప్రాయము.

అధిక సంఖ్యాకులతో కూడుకొని యున్న కాపు సంఘాలు ఆంధ్రదేశములో నున్నవి రెండు. అందు మొదటిది బలిజ సంఘము; రెండవది రెడ్డిసంఘము. కొందరి ఊహ పూర్వము బలిజలు-రెడ్లు కలిసి ఒకేసంఘముగా నుండిరని, కాలాంతరమున భిన్నులై పోయిరని చెప్పుకొను చున్నారు. ఇప్పుడు రెడ్లతో బలిజ సంఘీయులకు సంబంధము కనిపించుట కానరాదు. కాబట్టి మున్నూరు కాపులు బలిజసంఘీయులే యని భావింపబడుచున్నారు.

ఈ మున్నూటి శబ్దము భాగవతరచనాకాలమునాటికే యున్నదని మరికొందరి అభిప్రాయము. కీ॥ శే॥ చిలుకూరి

వీరభద్రరావు పంతులుగారీ విషయాన్ని బలపరుచుచు తాను రచించిన "కాకతీయాంధ్రరాజయుగచరిత్రము"న 13 వ ప్రకరణమందు మున్నూరు కాపుల విషయము నిట్లు వ్రాసిరి. "త్రేతాయుగమున విదేహ దేశము పంటకాపులకు ప్రధానస్థానముగ నుండె వీరులకు ప్రభువైన జనక మహారాజు మిథిలానగరము రాజధానిగ విదేహదేశమును బరిపాలించిన కాపుమహారాజే. వీని నిజమైనపేరు సీరధ్వజుడు, సీరమనగా నాగలి, నాగలిధ్వజముగా గలిగిన వాడు కావున సీర ధ్వజుడని నామ మీయబడినది."

సీత స్వయంవరమునాడు శివధనస్సును మహాసభా రంగస్థలమునకు మున్నూరుగురు వీరులు మోచుకొని వచ్చినట్లుగా శ్రీమదాంధ్ర భాగవతమున శ్రీబమ్మెర పోతన అభివర్ణించి యున్నారు. కావున ఆకాలమున శివధనస్సు తెచ్చిన యీ మున్నూరు కాపుకులమని; యిది ప్రాచీన కాలమునుండి యీలా వ్యవహరిస్తున్నందుకు మున్నూరను నది కాపులలో నొకశాఖ కులముగా నిలిచిపోయినదని ఊహింపబడుచున్నది.

కాపు

కృష్ణా, గుంటూరు, ఉభయగోదావరి జిల్లాల్లో కాపు అను పదము తెలగాలకు తద్వార బలిజలకు సంక్రమించినది. వ్యవసాయమే ప్రధానవృత్తిగా ఎంచుకొని జీవించుటవల్ల

వీరందరు కాపులని పిలవబడుచున్నారు. కొన్నిచోట్ల తెలగాలని. మరికొన్నిచోట్ల కాపులని. యింకో ప్రదేశమున తెలగ బలిజలని — కాపుబలిజలని కూడ వ్యవహరిస్తున్నారు.

"Balija : The Chief Telugu Trading caste. Many of the Balijas are now engaged in cultivation, and this accounts for so many having returned Kapu as their main caste for kapu is a common telugu word for a ryot or cultivator. It is not improbable that there was once a closer connection than now between the kapu and Balijas."

Under "Kapu" Heading in castes & tribes of SI. Vol, No. III

ఆంధ్ర చరిత్రకారులు కీ॥ శే॥ చిలుకూరి వీరభద్రరావు పంతులుగారు కాపు శబ్దము యేవిధముగ ఏర్పడినది ఆంధ్రులచరిత్ర 116 పేజీలో యీలా వ్రాసారు. వీరు తొలుత కంపిలానగరప్రాంత దేశమున నివసించి, యందుండి వచ్చిన వారగుటచేత మొదట వీరికి కాంపులని వ్యవహార నామము గలిగినది. కంపిలానగరమే కాంపిల్య నగరమని భారత సంస్కృత గ్రంథముల వ్యవహరింపబడెను. పాంచాల దేశమునకు రాజధానిగ నుండెను. మన దేశమందలి పూర్వము తెలుగుశాసనములలో కాంపులని సబిందుకముగా వ్రాయబడి యుండెను. ఇచట కాపుపదము దేశనామోద్భవపదమగుటచేత, దేశనామోద్భవ పదముచే వ్యవహరింపబడు

చుండు ఆచారముగలవారు బలిజలే కాబట్టి కాపుపదము రక్షకత్వముచే రాజశబ్దమగుచున్నది.

ఈనాడు భూజీవనముచేసి జీవించే వివిధకులసంఘాలు వారుకూడ సాధారణముగా కాపుఅనిచెప్పుకొనడము ఆచారమైనది. వ్యవసాయమే జీవనాధారమైన వృత్తి చేసేవారికి యిదొక బిరుదువాచకముగా చెలామణిలో నున్నది. నిజము చెప్పవలసివస్తే కాపుశబ్దమునకు రక్షకుడని అనగా యితరుల రక్షించువాడు అని అర్థము.

అందుకే వేమనయోగి ఈలా వ్రాశాడు:—

"కాపులు గలగంగానే
కాపురముబు చే(శా)యుగలిగె కల ప్రజలకు నీ
భూపతులకును వేల్పులకును
కాపేరా కల్పతరువు కాటయ వేమా."

పూర్వము కాపులనువారు గ్రామాధి కారులుగ నుండినట్లు చరిత్రలవలను దెలియుచున్నది. అందువల్లనే కాపు-కరణం అనువాడుక అందరికి తెలిసినదే. కావున కాపుశబ్దము గ్రామాధికారి పరమగుచున్నది తురుష్క ప్రభుత్వం వచ్చిన తదుపరి కాపుమాటకు బదులు మునసబ్ అనుమాట వాడుకకు వచ్చిగది. నాటినుండియే "మునసబు కరణాలు" అను

మాట వ్యవహారమునకువచ్చినది. పూర్వము పెత్తనగాండ్రను
కాపులుండుటయు వారికి గరణము బాసటయైలెక్కలు వ్రాసి
సాయపడుటయు గ్రామపాలనముసుఖముగనుండి ప్రభుత్వము
సాగుటయు ప్రసిద్ధము బ్రిటీషు పరిపాలనలోకూడ మునసబు
రణాలు అని వ్యవహరించడము జరిగినందున నేటికిఅదే
విధముగా ఈ మాటను వాడుకొనుచున్నాము.

పూర్వము కళింగ గాంగ వంశీయుడు గణపతి భూపా
లునికాలమున రామయ మంత్రియను నియోగి పుంగవుడు
మంత్రిగ నుండెను. ఒక పర్వదినమున నాతడు గణపతిభూపా
లునివలన నొకదానము బ్రతిగ్రహించెను. ఆ దానమువలననే
బ్రాహ్మణులలో ఆరువేలమంది గ్రామకరణిక ఉద్యోగములు
పొందినవారే నేడు ఆరువేల నియోగులని వ్యవహరించు
లౌకిక బ్రాహ్మణులు. వీరిప్పుడు 'కరణాలు' అని పిలువబడు
చున్నారు. రామయామాత్యుని కాలమునకు ముందు విశ్వ
బ్రాహ్మణు లనబడు కంసాలివారును, బలిజవారును కరణీక
ములు చేయుచున్న సంగతి చరిత్ర ప్రసిద్ధమైయున్నది. బలి
జలు శ్రేష్టులైన కరణములుగ నుండుటబట్టి వారికి శ్రేష్టమైన
కరణాలు. లేక శ్రేష్టికరణాలు అనుపేరు వచ్చి యుండును.
ఆనామమే రానురాను శిష్టుకరణాలు. చిట్టికరణాలుగ మారి
పోయెను. కాలక్రమమున ఉద్యోగులగు వీరు ఉద్యోగులు
కాని బలిజశాఖీయులతో సంబంధము తెంచుకొని విడిపోయి
వేరొక కులజులుగ వ్యవహరించు కొనగడంగిరి. కాపుననే

నేడు వారు భిన్నశాఖీయులుగ ఎంచబడుచున్నారు. ఈచిట్టి
కరణాలుఅన్నవారు ప్రాతులని బరంపురం, గంజాం మొదలగు
ఉత్కళరాష్ట్రములో ఎక్కువగ పిలవబడుచున్నారు అని
బలిజకుల చరిత్రకారులు తెలియజేసియున్నారు. శ్రీకాకుళం
జిల్లాలోకూడ చిట్టికరణాలు గలరు.

విశాఖపట్టణం, శ్రీకాకుళం. గంజాం (ఒరిస్సా అంత
ర్భాగము జిల్లాలలో గాజులకాపులు, అయ్యోరకల కాపులు,
పంటకాపులు. పెద్దకాపులు అనెడి ఈనాలుగు తెగలు
కాపులు గలరు. గాని బలిజసంఘీయులగు తెలగకాపులకును
ఈ కాపులకును యెట్టి సంబంధమును లేదు. విశాఖపట్టణం,
శ్రీకాకుళం, గంజాం జిల్లాలో నివసించు తెలగాలు (బలిజలు)
వ్యవసాయవృత్తి అవలంబించి యున్నప్పటికి వీరిని కాపులని
పిలుచుటలేదు. తెలగాలని మాత్రము పిలవబడుచున్నారు.
బలిజసంఘమునకు సంబంధము కాని వారుకూడ ఈ ప్రాంత
ములో కాపులనెడి తెగలు నాలుగు వుండుటవల్ల కాపుశబ్దం
ఈ జిల్లాల్లో తెలగాలు వాడుకొనుటలేదు.

నెల్లూరుజిల్లాయందును, రాయలసీమజిల్లాలయందును
మద్రాసు ఆపరిసర ప్రాంతాలలో కాపు అనిన రెడ్డికులజులకు
అన్వయించును. ఆప్రాంతమున బలిజలు ఈపదము వాడుక
చేయరు. కాబట్టి కాపులనే వాడుక దేశాచారమే కారణ
మని గ్రహించవలసి యున్నది.

"బలిజలమీద పద్యములు" అను శీర్షికతో మద్రాసు గవర్నమెంటు ప్రాచ్యలిఖిత పుస్తక భాండాగారమున 10-16-10 నెంబరుగల తాటాకుల గ్రంధములో కాంపుల గూర్చి ఈలా వ్రాయబడి యున్నది: —

"కాంపువల్లనెకదా! కరణీకప్రజ్ఞలు
ఆదాయవ్యయములు! వ్రాయగలిగె
కాంపువల్లనెకదా! ఘనమైన రాజులు
చేకొని రాజ్యంబు చేయగలిగె
కాంపువల్లనెకదా! గ్రామఘనా సేయు
నెరపుగా ధాత్రిని నిలువగలిగె
కాంపువల్లనెకదా! కవిభటకోట్లెల్ల
బహు భోగములచేత బ్రతుకగలిగె
కాంపు హెచ్చైన మీసరగండబిరుదు
విజయవిఖ్యాతిగొనె చాల వేడ్కలలరి
కాంపుదేవుడు జేవుండు కలియుగమున"

మరికొన్ని బలిజశాఖలు

బలిజలు వివిధ వృత్తివ్యాపారములు చేయుటవల్లను వృత్తిపేరు లేక వ్యాపారనామము ధరించి పూలబలిజలు, పూసలబలిజలు, సెవ్వాకులబలిజలు. కుంకమబలిజలు, ఆకుల బలిజలు, ఉప్పుబలిజలు, పిట్టబలిజలు, ముగ బలిజలు మొదలగు

నామములతో వ్యవహరిస్తూ ఆంధ్రదేశముయొక్క వివిధ జిల్లాల్లో నివసించి జీవిస్తున్నారు.

పేటబలిజలు

పేటబలిజలు గంజాం, శ్రీకాకుళం, విశాఖ, విజయ నగరం, జిల్లాలో నివసిస్తున్నారు. తెనాలిలోకూడ గలరని వినికిడి ఈ శాఖవారు సాధారణముగా బట్టలకు రంగు వేయుట, కుట్టుపని, ప్రభుత్వాలు మారుటవల్ల, వృత్తులుకూడ మారిపోయినవి. అందువల్ల కొందరు ఉద్యోగము, వ్యాపారం, వ్యవసాయము కూడ చేస్తు జీవిస్తున్నారు.

బలిజలు చేయు వృత్తి, వ్యాపారము, నివసించు ప్రదేశము యొక్క పేరుభేదముతప్ప మొత్తముపై వీరంతా బలిజవంశవృక్షముయొక్క శాఖలేయని మరువరాదు. బలిజ శబ్దము బలివంశమునుండి ఉద్భవించినదని భావించిన లేక వర్తకునియొక్క పర్యాయపదమని ఊహించిన వీరంతా బలిజలే బలిజలందరు ఒకప్పుడు అయ్యావళి వర్తకసంఘములో సభ్యత్వము పొందియున్నారని తెలియుచున్నది.

బలిజలు జమీందారులుగాను, భూస్వాములుగాను, మంచిగాయకులుగాను, యోగులుగాను, మహాభోగులు గాను, యుద్ధవీరులుగాను, నౌకాయానమందు నిపుణులు గాను, శ్రేష్ఠమైన వణిజులుగాను ప్రసిద్ధిగాంచి యున్నారని

వర్ణించుటలో అతిశయోక్తియుండదు. వీరియొక్క ప్రాచీన చరిత్ర కాలగర్భములో కలిసిపోయినందున యేయే రాష్ట్రములో నివసిస్తే ఆయా రాష్ట్రభాష, సంస్కృతి, వృత్తి వ్యాపారము అలవరుచుకొని భిన్నభిన్న నామములతో బలిజ శాఖలుగా విడిపోయి వేరువేరు కులాలుగా నిలిచిపోయారు.

ధూళిలో పడిన మహామణివలె బలిజ జాతి చాల కాలము ప్రచ్ఛన్నమై యున్నందువల్ల తమ పూర్వులు సామ్రాజ్యములు స్థాపించిన మహావీరులనియు, తమ ప్రాచీనులు వేదాధ్యయనములు చేసి వైదికాచారానుష్టానముల బవిత్రు లైన కరమ్రులనియు తెలియకపోవుటయేగాక, కడకు క్షత్రియులమని కూడ మరచిపోయినవారు మనలో చాలామంది వున్నారు. అట్టివారీ గ్రంథమును చదివి తమ ప్రాచీనచరిత్ర తెలుసుకొనగలరు.

---

5 - అధ్యాయము

మతము

క్రీ॥ పూ॥ 563 లో బుద్ధుడు జన్మించి బౌద్ధమతము స్థాపించితిరి. క్రీ॥ పూ॥ సుమారు 5 - 6 శతాబ్దాలనాటికి వర్తకులకు బౌద్ధంలో గొప్పస్థానం ఉంది. ఈ బౌద్ధమతములో కొన్ని బలిజశాఖలుకూడ చేరాయి. విదేశాలకు ప్రయాణము చేసే వర్తకపు ఓడలలో బౌద్ధప్రచారకులు - వర్తకులు కలిసి వెళ్లి వర్తకముతోపాటు తమతమ మతప్రచారము కూడ దూరదేశాలలో చేసి వస్తుండేవారని చరిత్రవల్ల తెలియుచున్నది.

క్రీ॥శ॥ 11వ శతాబ్ది యంతమున శ్రీ రామానుజుడు జన్మించి విశిష్టాద్వైతమతమును ప్రతిష్ఠించెను. బలిజశాఖలు చాలామట్టుగ ఈమతావలంబులైరి. అందువల్ల యించుమించు బలిజలు జొట్టు, కట్టు ఆహారనియమము, వ్రతములు ఒకేరీతిగా వుంటాయి. వైష్ణమతము అవలంబించుటవలన పూర్వము నుండి బలిజసంఘీయులు నొసట తిరుమణిశ్రీ చూర్ణము ధరించెదరు. బలిజలలో స్వల్పసంఖ్యాకులు శైవమతము స్వీకరించి లింగధారణజేసి- లింగబలిజలని పిలవబడుచున్నారు. 12 వ శతాబ్ది మధ్యమందు శ్రీ బసవేశ్వరుడు ఈవీరశైవమతాన్ని స్థాపించిరి. 8 వ శతాబ్దియందు శ్రీ శంకరాచార్యులు

అద్వైతమతాన్ని స్థాపించిరి. మతాచార్యులచే స్థాపింపబడిన విభిన్నమతములన్ని హిందూమతముయొక్క అంతర్భాగములే అందువల్ల భారతదేశీయుల యొక్క ప్రధానమైన ఏకైకమతం హిందూమతం. హిందూమతమవలంబించిన వారు హిందువులు. మనము హిందువులమని చెప్పుకొనుట గలదు. ఈ హిందూశబ్దపు ఉత్పత్తిగూర్చి శ్రీ వివేకానందస్వామి తాను రచించినటువంటి "హిందూమతము" అను గ్రంథము 181 పుటలో ఈలా ఉదహరించిరి. :—

"మనమిప్పుడు హిందువులమని చెప్పుకొనుట ఆచారమైపోయినది. కాని ఈమాట కిప్పుడేమియు అర్థములేదు. మొదటిలో ఈమాటకు "సింధూనదికి ఆవలివైపువారు" అని అర్థమై యుండెను. ప్రాచీన పారసీకులు ఈ సింధూశబ్దమును భ్రష్టమొనర్చి "హిందూ"గా మార్చిరి సింధూనదికి ఈవలనుండు వారినందఱను వారు హిందువులని పేర్కొనుచుండిరి. అదియే మన హిందూనామమునకు మూలము. మహమ్మదీయు పరిపాలన కాలమున మనమే ఆపేరును గైకొని వాడుకొన నారంభించితిమి. ఆపేరుకు వాడుకలో చెఱుపేమియు లేదుగాని, అది యిప్పుడు అర్థశూన్యమైపోయినది. ఏలయన ఆ ప్రాచీన కాలమునందువలెగాక యిప్పుడు సింధూనది కీవలి యొడ్డున వివిధ మతములవారు హిందువులేకాక, మహమ్మదీయులు, క్రైస్తవులు, జైనులు మున్నగువారు కూడ నివసించుచున్నారుగదా; కావున ఈ హిందూశబ్దము నుపయోగించుటనాక్లిష్టములేదు. అది కాకపోయినచో, మతశబ్దమును మనముపయోగించవలెను? వైదికులు (వేదమతావలంబులు) అనుశబ్దము సముచితముగనే యుండును. వేదాంతులు (వేదాంత మతావలంబులు) అను శబ్దము అంతకన్న శ్రేష్టము."

మతము మనదేశములోనేకాదు ప్రపంచం అన్ని దేశాల్లో యేదో రూపముగా మతమంటూ వుంది. మతముతో కులాన్ని ముడివేయరాదు. మతమున కులమేలేదు. మతమనగా, ఒకలక్ష్యమును చేరుటకు ననుసరించు మార్గమునకు మతమనిపేరు. భిన్నభిన్న స్వభావములుగల మానవులను సత్ప్రవర్తకులుగాచేసి ఏకమార్గమున నడిపించునదే మతము. మానవుని సన్మార్గమున నడిపించునదే మతము. మానవుని సన్మార్గునిగా జేయుటయే మతలక్ష్యము.

శ్రీశిష్టా సుబ్బారావు ఎం. ఏ. గారు రచించినటువంటి శ్రీమద్భగవద్గీతలో మతంగూర్చి ఈలా వ్రాశారు:—

"ఆంగ్లభాష యందు మతశబ్దమునకు తిరిగి బంధించుటయని అర్థము. ఇది సంస్కృతమందలి యోగశబ్దమునకు సరియగు పర్యాయపదము, యోగమన రెంటిని కలుపుటకు లేక బంధించుట, అజ్ఞానము వలన తన ఈశ్వరత్వమును విస్మరించిన జీవుని వివేకముచే తన నిజస్థితికి చేర్చుట లేక అనుభవింపజేయుటయే యోగము. దీనిని సాధారణముగా జీవేశ్వ

రల సంయోగమందురు. ధర్మశబ్దము గూడ మతమునకు పర్యాయపదముగ వాడబడుచున్నది. ధరించునది ధర్మము. అనగా వ్యక్తి జీవితమందును, సంఘజీవితమందును వివిధ విషయములను, సక్రమముగా నిర్వహింపజేసి. లోకవ్యవస్థ సామరస్యముగా నుంచునది ధర్మము. మానవుడు దక్క మిగిలిన ప్రాణికోట్లన్నియు ప్రకృతి చోదన ననుసరించి తమ తమ స్వధర్మమును పాలించుచున్నవి మానవుని ధర్మాచరణ అతని బుద్ధిబలముపై నాధారపడి యున్నది. బుద్ధిని దురపయోగ మొనర్చి మానవుడు స్వధర్మమును విడనాడుటకు గాని, ఉల్లంఘించుటగాని చేసినచో తాను సంకటముల పాలగుటయే గాక ప్రపంచమునంతను దుఃఖ సముద్రమున ముంచివేయును. ఇట్టివిపరీత పరిస్థితులు ఉత్పన్నము గాకుండ మానవుని కట్టుబాటులో నుంచుటకై సాంఘిక, నైతిక శాసనము లేర్పరుపబడినవి. వాటి ననుసరించి మానవుడు తన జీవితమందు నాలుగు పురుషార్థములను సాధింపవలెను. ఇవియే ధర్మార్థకామమోక్షములు. ఇందు మొదటి మూడును ఐహికజీవితమునకు సంబంధించినది. వీటినే త్రివర్గ మందురు. ఇందు ధర్మము జీవితమునకు పునాదివంటిది ధర్మమార్గమున అర్థము నార్జించుట, ధర్మమునకు విరుద్ధముగాని కామము ననుభవించుట వలన జీవితము పవిత్రమైనాలుగవ పురుషార్థమగు మోక్షము అప్రయత్నముగనే కరతలామలకమగును. జీవితము ధర్మవిరుద్ధమై అర్థకామములచే ఆరాధ్య

దైవతములై బ్రతుకంతయు చీకటిబజారు అయినచో మోక్షము తనంతనే దూరమగును. ఈ నాలుగు పురుషార్థములను సక్రమముగా అనుష్ఠించుటకై మతము తన్ననుసరించు వారికి వారివారి విజ్ఞాన దశనుబట్టి తగుపాఠములను బోధించి మానవునకు ఇహమందు అభ్యుదయమును, పరమందు నిశ్శ్రేయస్సును ఒనగూర్చును.

ప్రపంచములో అనేక మతములు గలవు. హిందూ మతము, బౌద్ధమతము, జైనమతము, శిక్కు మతము, పారశీక మతము, క్రైస్తవమతము, ఇస్లామ్ (మహమ్మదీయ) మతము, కన్ఫ్యూషియన్ మతము (చీనాలో), షింటో మతము (జపానులో), జూడమతము (పశ్చిమాశియాలో). ఈలా మతములు గలవు. హిందువు బుద్ధికి ఈ ప్రపంచములో గల మతములన్నియు నొక ప్రయాణ మొనర్చుచున్నట్లు ఒక్క గమ్యమునకై నానాజాతుల స్త్రీపురుషులు, నానావిధములుగా నానాస్థితిగతులకు లోబడి ప్రయాణ మొనర్చు చున్నట్లు తోచుచున్నది. మతములన్నియు చేయుపని భౌతికమానవుని వికాసమునకు తోడ్పడి వాని యన్నిటికిని ప్రేరకుడొక్క ఈశ్వరుడే. ఈశ్వరుడే అగుచో వానిలో ఇన్ని పరస్పర విరుద్ధభావము లుండుటకేమి కారణము అని ప్రశ్నించవచ్చు. ఈ ప్రశ్నకు హిందువు చెప్పు సమాధాన మిది. పైకి అట్లు విరుద్ధములుగా తోచునేగాని, ఆ భావములు నిజమునకు

విరుద్ధములు కానేకావు. ఒక్క సత్యమే వేర్వేరు స్వభావ ములుగలవారి వేర్వేరు స్థితి గతులకు అనుగుణపడుటలో నేర్పడిన విరుద్ధతలే అవి. భిన్నవర్ణములుగల గాజు పలకల ద్వారా దీపించు ఒకేజ్యోతిఅది. అనుగుణ్యార్థమీ స్వల్ప భేదము లావశ్యకములే. కాని సర్వమునకు మూలమై ఒక్క సత్యమే వెలుగుచున్నది. ఈశ్వరుడు తన కృష్ణావతారమున హిందువుల కిట్లు ప్రకటించియున్నాడు.

ముత్యాల హారములోని సూత్రమువలె నేను సర్వ మతములందును నిలిచియున్నాను. లోకులనుద్ధరించి పవిత్రీ కరించు అసాధారణ పావనతయు, అసాధారణశక్తియు ఎచ్చ చెచ్చట నంతయు నేను కలనని ఎఱుగుడు" మన కుల వ్యవ స్థకు, మన మతభావములకు సంబంధింపని వారిలోకూడ సిద్ధిత్వ మొందిన మహాపురుషులు కలరు. అని వ్యాసమహర్షి పలికియున్నారు.

శ్రీ మద్వివేకానంద స్వాములవారు హిందూమత స్వరూపమును 1893 సెప్టెంబరు 11 వ తేదీన షికాగో నగర ములో (ఉత్తర అమెరికా) జరిగిన సర్వమత మహాసభలో అధికారపూర్వక వాక్కులతో పాశ్చాత్య ఖండ వాసుల కెరి గించి, దానికి లోకసమ్మానమును, లోకవ్యాప్తిని కలిగించిన పిదప ఈ మత భావములను గ్రహించు కుతూహలము లోక ములో అత్యంతముగా ప్రబలినది.

హిందూమత మత్యంత విస్తృతమైనది. మహోన్నత గగన మార్గమున కెగసి, అచట విహరించు వేదాంత మతాంతరత పారమార్థిక భావములు మొదలు - దేనితో పోల్చి చూచినచో, ఆధునిక భౌతికశాస్త్ర ప్రతిపాదనములు ప్రతిధ్వని రూపములుగా తోచునో అట్టి పారమార్థిక భావ ములు మొదలు-అత్యధమ రూపవిగ్రహారాధనము తత్సంబంధ మగు సర్వతోముఖ పురాణకథాజాలము వరకునుగల వివిధ శాఖాభావములు. బౌద్ధుల, అజ్ఞేయవాదము, జైనుల నాస్తిక వాదము ఈ యన్నింటికో ప్రతిదానికిని హిందూమతము నందొక స్థానముగలదు.

క్రైస్తవ మతమునకు 'బైబిలు', మహమ్మదీయ మతమునకు 'ఖురాను' అను గ్రంథములు గలవు. ఇవి మత స్థాపకులుచే రచింపబడినవి. గాని హిందూమతమునకు అలా రచింపబడిన గ్రంథము లేదు. హిందూమతమున కాధార భూతము వేదములు. ఈశ్వరవాణి రూపములైనవి. వేదములు ఆద్యంత రహితములని హిందువుల సిద్ధాంతము. ఆద్యంత రహితమగు గ్రంథమొకటి కలదను మాట పాఠకులకు హాస్యాస్పదముగా తోచును. కాని వేదములనగా గ్రంథ ములు కావు. అవి వివిధ జిజ్ఞాసువులచే, వివిధ కాలములందు కనిపెట్టబడిన పారమార్థిక ధర్మసూత్ర సముదాయముయొక్క సంక్షిప్త స్థానము. గురుత్వాకర్షణ ధర్మము మానవు లెరు

గళ ముందుకూడ ఎట్లు ప్రవర్తిల్లుచుండి, వారందరును మరచిన గూడ ప్రవర్తిల్లుచుండగలదో అట్లే పారమార్థిక లోకమందు కూడ శాశ్వతములు. ఆత్మలన్నిటికి పరస్పరము గను, ఆత్మలకును, ఆత్మలయొక్క జనకునికిని, గలధార్మిక, నైతిక. పారమార్థిక సంబంధము లిట్లే మానవు లెరుగక పూర్వమునుండియు ప్రవర్తించుచుండినవి. వారు మరచిన కూడ అవి ప్రవర్తిల్లుచునే యుండును అని వివేకానందస్వామి చాటియున్నాడు. వివేకానందస్వామి దృష్టిలో హిందూ మతం - నిజానికి వేదాంత మతం - ఒక జాతికి, కాలానికి, దేశానికి చెందినది కాదు. వేదాంత సూత్రాలు సర్వకాలాలకు, సర్వదేశాలకు, మానవులకు వర్తిస్తాయి విభిన్నమతాలు తత్వం అందలి అంతర్భాగమే. సర్వమతములందు భగవంతుడు ఒక్కడే. హిందువులు బ్రహ్మమనియు, జొరాస్త్రియనులు అహూరా- మజ్దాయనియు, బౌద్ధులు బుద్ధడనియు యూదులు జెహోవాయనియు క్రైస్తవులు దివియందుండు తండ్రియనియు, మహమ్మదులు అల్లాయనియు ఎవరిని కీర్తించి పూజింతురో అతడు మహోత్కృష్ట భావము నాచరణ రూప మొందించి కొనసాగించు శక్తి మనకు ప్రసాదించును. ప్రజలు పట్టణముయొక్క గమ్యస్థానము చేరుటకు నాలుగైదు త్రోవలు యెట్లుగలవో అదేలాగున దివ్యత్వము పొందుటకు లేక లక్ష్యమును చేరుటకు ఈ ప్రపంచములో

అనేక మతములు యేర్పడి యుండుట అంతేయని భావించుదుముగాక.

శ్రీ చిన్నకోట వెంకటరత్న శర్మగారిచే రచింపబడిన "భగవద్గీత-బైబిలు-కొరాను" అను గ్రంథములో 190-191పుటలలో వ్రాయబడిన అంశములు గమనింపుడు:-

శ్లో॥ యే యథామాంప్రపద్యంతే తాం స్తథైవభజామ్యహం
మమ వర్త్మాను వర్తంతే మనుష్యాః పార్థ! సర్వశః
(భగవద్గీత అ 4 శ్లో॥)

తా॥ ఎవరు ఏప్రకారముగా నన్ను సేవించు చున్నారో,
దానికనుగుణముగానే నేనును అనుగ్రహించు చున్నాను.
ఎవ్వారెన్ని విధములచే నైనను నన్నను సరించుచున్నారు.

"ఫలాపేక్ష గలవారికి ఫలము ఫలాపేక్ష లేనివారికి ముక్తి, ఇట్లే నన్ను, సేవించువారి నందరిని సంతోషపరచు చున్నాను. ఈశ్లోకములో గల 'యథా' అనుశబ్దమునకు ఏప్రకారముగా నైనను భావమును స్ఫురింప జేసికొనవచ్చును. ఏ రూపముతో నుండిన తదనుగుణ్యమగు ఫలమునిచ్చుట ఫలము సేవలను బట్టిగాని. మతమునుబట్టి గాదని యూహ్యము. భగవానులకు యే మతమైనను సమ్మతమే కావున, మతము మార్చుకొనుటవలన నిష్ప్రయోజనము. మతిమాలిన ప్రయోజనము కలదు. ఉద్యోగంకోసం, పిల్లకోసం, మతం మార్చుకుంటున్న సంగతి దేవుడికిమాత్రం

తెలియదా? ప్రజలకే తెలుస్తుంటేను మఱి; ఒక క్రైస్తవ బోధకుడొకనాడు నడివీధిలో నిలువబడి అక్కడనున్న హిందువుల కుపన్యసించుచు నా చేతి కఱ్ఱతో మీరు దేవుడని కొలుచుచున్న విగ్రహమును కొట్టినచో అదియేమి చేయగలదు?' అని ప్రశ్నించెను. అక్కడ నిలుపబడిన వారందరును, బడిపిల్లలు, స్త్రీలు, ఇంకను మతమనగానేమో తెలియని యమాయకులు, ఏమియు బదులు చెప్పలేక నిశ్శబ్దముగానుండిరి. అప్పుడు వివేకానందుడు విద్యార్థిగా నుండెను. ఆ జనసమూహమునందతడు లేచి; 'మీ దేవుని నేను తిట్టినచో నాతడేమి చేయగలడు?' అని ప్రశ్నించెను. అందులకా క్రైస్తవ బోధకుడాగ్రహాయత్త చిత్తుడై నీవు చచ్చిన తరువాత శాశ్వత నరకములో నిన్ను గూలద్రోయు' ననెను. నరేంద్రుడును తత్క్షణమే. "నీవు చచ్చిన తరువాత, ఆవిగ్రహము నిన్ను శిక్షించును" అని ప్రత్యుత్తరమిచ్చెను. ఆబోధకుడు కోపము తెచ్చుకొని ఏమియు జవాబు చెప్పలేక, సిగ్గుపడి వెడలిపోయెను. జన మందరును ఆబోధకుని చూచి నవ్వుచు వెడలిపోయిరి.

ఒక మతమునందు భగవంతుడు, భక్తి లేనిచో గద ఇంకొక మతములో చేరవలయును? ఎవరి మతమును వారు చక్కగా నభ్యసించకయే ఇతర మతముల దూషించుటకు బయలు దేరుచుందురు.

హిందూ మతమునకు పరమ ప్రమాణము వేదము. ఇది తొలుత ఒకటియే అయ్యు అల్పబుద్ధులును, అల్పాయువులును అగు కలియుగ ప్రజల ఉపయోగార్థమై వేదవ్యాస మహర్షిచే నాలుగుగా విభజింపబడినది. వేదభాష అతి ప్రాచీన మగుటచే దానినర్థము చేసికొనుట సులభముగాదు. ఉచ్చారణగూడ కష్టసాధ్యమే కావుననే వేద మందరికిని అందుబాటులో లేదు. ఈ వేదవిద్యను ప్రజాసామాన్యమునకు అందజేయుటకు మహర్షులు శాస్త్రములనబడు గ్రంథములను రచించిరి. ఈశాస్త్రములు హిందూమతమునకు రెండవ ప్రమాణము. కాలము గతించినకొలది ఈశాస్త్రములను గూడ అర్థము చేసుకొనుశక్తి లేకుండ పోవుటచే వ్యాసభగవానుడు వేదశాస్త్రము లందలి అర్థములను ప్రతిపాదించుచు సులభశైలిని కథారూపమున అందలి వివిధ బోధలను ప్రజలకందజేయుటకు పురాణములను రచించెను. ఈపురాణములను భగవంతుని సృష్టియు అందాతని అద్భుత లీలలును దేవతలు, రాక్షసులు, మనుష్యులు మున్నగు వివిధపాత్రల ద్వారా అతడీజగన్నాటకము నాడువిధమును అనాదికాలము నుండియు భారతభూమియందు వసించు వివిధప్రజలయొక్క సాంఘిక, నైతిక, ఆధ్యాత్మిక జీవితమును గూర్చియు విపులముగా చర్చించబడినది. ఇది వైదిక మతమునకు మూడవ ప్రమాణము. ఇక ఇతిహాసము లనునవి నాల్గవప్రమాణము. ఇతిహాసములన ఒక దివ్యపురుషుని యొక్కగాని, అట్టిదివ్య

పురుషు డుదయించిన వంశముయొక్క-గాని సంపూర్ణ చరి త్రము. రామాయణము, మహాభారతము ఇతిహాసము లన బడు శ్రీమద్భగవద్గీత మహాభారతమందలి పదునెనిమిది పర్వములలోనారవది యగుభీష్మపర్వమందలి భాగము. ఇందు పదునెనిమిది అధ్యాయములుగల 700శ్లోకములును గలవు. కనుకనే దీనిని మోక్షసప్తశతి యందురు. ఇంత స్వల్ప ప్రమాణములో ఇందు వైదిక మతముయొక్క- సూత్రమే గాక సర్వమతముయొక్క- సారమిమిడి యున్నది.

గీతాజ్ఞానము నాశ్రయించియే ముల్లోకములు నేలు చున్నానని విష్ణుదేవుడు వక్కాణించి యున్నాడు. అనగా ముల్లోక రాజ్యాంగ విధానములకు వలయు మూలసూత్రము లన్నియు గీతయందుగలవు. కనుకనే దేశ, కాల, జాతి, మత విచక్షణ లేక విశ్వమందలి మానవులందరిని ఈగీతా సిద్ధాంతములు అనువర్తించును. కాబట్టి హిందువులకు భగవ ద్గీత మతగ్రంథముగా ఉపయోగ పడుచున్నది. గీత కృష్ణ భగవానుని నివాసస్థానము. అతని మనస్సుయొక్క- శబ్ద రూపము ఉత్తమ గృహామందు తాను సదా నివసింతు ననియు కావుననే గీతాపుస్తకముండు చోట్ల తానున్నా తనతోబాటు ప్రయాగాది క్షేత్రము లుండునని భగవానుడు,

గీతా పుస్తకము ప్రతిఇంటను నుండిన మోక్షము లభించునని గీతా రచయితలు, ప్రచారకులు చెప్పుచున్నారు.

మన దేశము యొక్క- హిందూశబ్దము- సిందూశబ్దము నుండి వచ్చినదని డాక్టరు శ్రీ సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణగారు తాను రచించినటువంటి "Mirror of Hindu Philosophy" అను గ్రంథములో ఈలా వ్రాసారు. మన దేశముయొక్క- మూడు భాగములందు (తూ॥ ప॥ దక్షిణభాగములు సము ద్రము ఉన్నందువల్ల ఈ దేశమునకు సింధుదేశమనియు, సింధూదేశములో నివసించుప్రజలు సింధువులనియు పిలవ బడుచుండెను. రానురాను సిందూదేశము హిందూదేశముగా మారిపోయినది, కాబట్టి హింధుదేశవాసులు హిందువు లయిరి. (సింధు అనగ సముద్రము అని అర్ధము)

శ్రీ వివేకానందస్వామి కూడ తాను రచించినటువంటి 'హిందూమతం'' అను గ్రంథములో సింధునది కీవలనుండు వారు సింధువులని —రానురాను ప్రాచీన పారసీకులుసింధూ శబ్దమును భ్రష్టమొనర్చి హిందూశబ్దముగా మార్చిరనిఉదహ రించారు.

ఇందు అనగ చంద్రుడు, కాబట్టి పూర్వము చంద్ర వంశ క్షత్రియులు ఈ దేశాన్ని పరిపాలించుటవల్ల(చంద్ర) ఇందుదేశమైనదని, ఇందు శబ్దమునుండి- హిందూశబ్దం ఉత్పత్తి అయినదని ఆధునిక చరిత్రకారులయొక్క- భావము.

కులము

సత్యయుగమున నొక్కే కులముండెడిది. అందరును
బ్రాహ్మణులే. కాలాంతరమున చాతుర్వర్ణ్య వ్యవస్థ ఏర్పడి
నది. ఈ వ్యవస్థయొక్క పరమోద్దేశము కాల పరిపాకమున
మరల ఎల్లరకును ఆదర్శ బ్రాహ్మణత్వము చేకూర్చుటే. కాని
కాలక్రమమున ఈ కులవ్యవస్థ గుణకర్మలపై ఆధారపడక
జన్మముపై ఆధారపడి. వంశపరంపరాగతమై భ్రంశ మొంది
నది. అగ్రవర్ణజులు తను మతాచార్య పదవిని ఆధారము
చేసికొని కులములలో న్యూనాధికత్వము లేర్పఱచి కొంద
అను అస్పృశ్యులనుగ కూడ చేసి, అనితరలభ్యములగు అధి
కారములు కొన్నిటిని తమయందుంచుకొని, చాతుర్వర్ణ్య
మూలసూత్రమునే భగ్నమొనర్చిరి. తత్ఫలముగా దేశమున
అధోగతి సంప్రాప్తమైనదియని శ్రీ వివేకానందస్వామి వలన
రచింపబడిన 'కులము + సంస్కృతి- సామ్యవాదము' అను
గ్రంధములో ప్రకాశకులు వ్రాసిన పీఠికలో పై అంశములు
ఉదహరింపబడినవి.

భారతదేశములో ఎన్నెన్నో విజాతీయ దండ
యాత్రలు చెలరేగినందువల్ల నానా జాతులు దేశంలోస్థిరపడి
పోయినారు. వారి సాంప్రదాయసంస్కృతులు నానారకాలు.
అలాంటి వాళ్ళను ఆర్య సంఘములో చేర్చుకోవడంఎలాగని
ప్రజల సమస్య వచ్చింది. నానాజాతుల రక్తం. వర్ణం, భాష

వ్యవహారం. మతసాంఘిక విశ్వాసాలు, అన్నీ భిన్నము
లయినప్పుడు విశాల సంకీర్ణ సంఘనిర్మాణం ఎలాగని ప్రశ్న
బయలుదేరింది. పరిష్కారానికి మూడు పద్ధతులు కనబడినవి.
మొదటి పద్ధతి జాతుల్లో ఐక్యతా విధాన యత్నం మాని
వేయడం. మానివేస్తె సంఘము అల్లకల్లోలమై పరస్పర
యుద్ధాలు చెలరేగేవి. రెండో పరిష్కారపద్ధతి బలవంతంగా
జాతుల్ని ఏకం చేయడం, లేదా వాళ్ళను బహిష్కరించడము.
ఇలా చేసినా నైతికంగా అన్యాయమే. మూడో పరిష్కా
రము ఆర్యులు వర్ణ వ్యవస్థ ఏర్పాటు చేసి భిన్నజాతుల్లో ఐక్యత
కూర్చినారు. ఏజాతికి ఆజాతి వృద్ధిపొందింది. సంఘము
ఐక్యత భిన్నజాతులనుంచి సంఘటిల్లింది. తత్వసిద్ధాంతరీత్యా
నానాత్వమునుంచి ఆధ్యాత్మిక భావైక్యత వ్యక్తమైంది.
ఆర్యులు తత్వసిద్ధాంతాన్ని సంఘనిర్మాణ సందర్భంలో
అమలు జరిపినారు. అన్ని జాతులు ఏకకుటుంబంగా జీవించడం
కోసం వర్ణవ్యవస్థ ఏర్పాటు చేయబడింది. దానితో పాటు
మానవహృదయ వికాసంకూడ కలిగింది. వర్ణ వ్యవస్థవల్ల
అంతర్యుద్ధాలు రాలేదు, ఐరోపాలో నానాజాతుల్లో ఐక్యత
లేకనే అనేక యుద్ధాలు బయలుదేరినవి. జాతీయ స్వతంత్ర
రాజ్యాలు ఎన్నో వెలసినవి. ఆరాజ్యాల్లో పరస్పర వైషమ్యం
అహంకారం అపనమ్మకం హెచ్చి సాముదాయక శుభం
జరగలేదు. పాశ్చాత్య నాగరికతా వినాశానికి వర్గవైషమ్యం
కారణమైనది.

ఆరంభములో వర్ణవ్యవస్థ అంతబిగిసిపోలేదు. బ్రాహ్మణులు క్షత్రియులు కావడము, క్షత్రియులు బ్రాహ్మణులు కావడం, ఉభయుల్లోను వైశ్యులుగా మారిపోయిన పౌరాణిక కథలున్నాయి. వర్గాలు చాలా వున్నప్పటికి సహనం, ఐకమత్యం ఉండేది. అవయవాలు పరస్పరం పోట్లాడితే శరీరం నిలవలేదు. ఆలాగునే వర్గపోరాటం వస్తే సంఘం తారుమారవుతుంది. క్రీ॥పూ॥ 563 లో బుద్ధుడు జన్మించినప్పుడు వర్ణవ్యవస్థ బాగా బిగిసిపోయింది. అగ్రవర్ణాలు సంఘములో అరలు అరలుగా కంచుగోడలు కట్టివేసినారు. వర్ణవ్యత్యాసం అధికమైనది. వర్ణాశ్రమ ధర్మము పాటించి ఒక సంఘము చేయు వృత్తిపై మరో సంఘము పోటీపడకుండ కులము ననుసరించి వృత్తులు చేసి జీవిస్తుండేవారు. గాని ఆనాడు హెచ్చుకులము వారికి మాత్రము దేశములో ఆధిక్యత కలుగజేయుచుండిరి. తదితర తక్కువకులము వారికి దేశములో కలిగిన ఈవర్ణ విభాగము ఒక వర్ణస్థుణ్ణి ద్వేషించుటవల్ల వర్గవిభేదమనే జాడ్యము ప్రజలలో వ్యాపించి ఐకమత్యమునకు దూరమై కడకు దేశపతనమునకు దారితీసినదని మిస్టర్ సి. యి. యమ్. జోడ్ అను గ్రంథకర్తచే రచింపబడిన "భారతీయ నాగరికత" అను గ్రంథములో వ్రాయబడినది.

కులము అంటే ఫలానా అని నిర్ణయించి అర్థం చెప్పడం కష్టం – కాని ఒకకుటుంబం అనడంలో పెద్ద ఆక్షేపణ ఏమీ వుండదు.

దేశచరిత్రలో కులం అనే సంకుచిత దృష్టివున్నదీ లేనిదీ తెలుసుకోవడానికి అవకాశం లేకపోయినా మనం అన్నిటికి ఆర్య వైదిక ధర్మాల్లో సరిపెట్టుకొను చుండుటవల్ల వాటి ఆసరా ఆధారమే చూచుకోవాలి. వైదికార్యుల్లో ఆదిలో అంతాఒకటే. ఏముతాకాముతా ఒకే కుటుంబంగా ఉంటూ ముతాక్కావలసిన సేద్యం. రక్షణ, ఆధ్యాత్మికతత్వ బోధలు చేసుకుంటుండేవారు. ఈ రెండవఅంతస్థు కాలమే త్రేతాయుగం. మన దేశంలో వీరు ఆక్రమణ ప్రారంభించి ముందడుగు వేసినకాలం. అప్పుడు వారి లెక్కలో జాతులు ఆర్యులూ, ఆర్యేతరులూ, అంతే తర్వాత తరగతులేర్పడినాయి. ఆర్యుల్లోనే ఇవి కృషి, వాణిజ్యం, వీరుడు పురోహితుడు అవడంలో 'వర్ణం' అంటూ క్రమశః నాల్గయినాయి. నాల్గవది ఆర్యులకు అవసరమైన సంకీర్యార్యులూ, అనార్యులూను. ఈ వర్ణాలు సిత, లోహిత పీతకృష్ణ – నాల్గు రంగులు. ఇది క్రీ॥ పూ॥ 14 శతాబ్దినుండి వచ్చింది. ఆరోజుల్లో వారికుండే అవసరాలుబట్టి ఏర్పర్చుకున్న నియమాలు ఋగ్వేద ప్రభృతి వర్ణవిభాగం అనంతర కాలాన పెడఅర్థం తీసినది. తరగతిని సూచించే వర్ణం బ్రాహ్మణ సంహితనాటికి వృత్తి జీవనోపాధి ఒకతరగతి చేస్తున్న పనులు సూచించేదై వ్యవహరింపబడినది. జనాభా పెరగడం- ఆర్యానార్య జాతుల సంబంధం పెరగడం స్థావరాల విస్తీర్ణం

హెచ్చుగానే క్షత్ర- సూత్ర యుగాలనాటికి చతుర్వర్ణాలు
మిశ్రమ వర్ణాలయ్యాయి. జాతి కల్తీలేకుండా ఉండడానికను
కోండి. కొందరి స్వార్థపరత్వం అనుకోండి. ప్రస్తుత శ్వేతజాతు
లతో పోల్చుకోండి. వైదికంవారు ఇనుపచట్టాలు - శాస్త్రాలు
కట్టేశారు. బౌద్ధయుగంకు ఈ వైదిక ప్రతాపం ఆధిక్యత
సహింపరానిదై పోయినది. వైదికమత సంఘాన్ని మరా
మృత్తుల్లో బౌద్ధయుగంలో రక్తం,జన్మ, కర్మ, గుణం వదలి,
గురు (బ్రాహ్మణ) కారవ (క్షత్రియ) ఇత్యాదినామాల పిల్వ
బడిన వారందరినీ కలిపి సంఘాలు ప్రారంభమై వృద్ధిపొం
దాయి. శాస్త్రోపజీవులొక సంఘం -కృషి వాణిజ్యాది
జీవనుల దొకసంఘం - ఇలా సంఘాలు క్రీ॥ శ॥ 5-6 శతా
బ్దాలనుండి అభివృద్ధిలో ఉన్నా ఒక సంఘంవారుమరో
సంఘంతో సభ్యత్వాలమార్చుకూ, వైవాహికాది సంబం
ధాలకు ఏమీ ఆటంకం ఉండేదికాదు. వర్తకుని కూతురు
బ్రాహ్మణునికోడలు కావచ్చు. రాజుగారి కూతురు సెట్టి
గారి భార్యకావచ్చు. బౌద్ధమత ప్రాబల్యంలో తారుమా
రైన పద్ధతులు మౌర్యులనాటికి బిగిసి కూచున్నాయి. వృత్తి
వగైరా మార్పులుకూడ స్వల్ప సంఖ్యల్లో ఉండేవి. మెగా
స్తనీసు నాటికి ఒక తరగతి వ్యక్తి మరోతరగతి, వారివృత్తి
వియ్యములు కాదన్నప్పటికినీ. గుప్తులనాటికి ఈ పద్ధతులు
శ్రేణి, కుల,గణవిభాగాలుగాబాగా బలిసిపోయాయి. ఇవన్నీ
హిందూమత ముచ్చట్లు. ఇంతలోనే హిందూ మతోద్ధరణ

ఉప్పెన ప్రజలపై ప్రవహించడం జరిగింది. ఈ జాతీయులు
స్వజాతీయులు సేవకులు బ్రాహ్మణమతం పుచ్చుకొని వర్ణం
శ్రేణి, గణాలను మరచి నిలచి ఉన్నా సంఘాల్లో కులానికి
వేరు అర్థం చూపించారు. కులాల సంఖ్య పెరిగింది. ఇంత
వరకూ ఆర్థి కొన్ని సూచించే సంఘాలు - కులాలు క్రీ॥ శ॥
8-9 శతాబ్దాలనాటికి; బహుశా వారి కప్పుడు మంచిగా
తోచి ఉండును. ఏకులానికది భీష్మించు కూర్చున్నది. ఒక
వృత్తి వాడింకో వృత్తి వాడితో పొత్తు - వియ్యం - భోజనం
ఏమీ లేకుండా చేసుకున్నారు ఈ బాపతుల నతిక్రమించిన
వారంతా సంకీర్ణములుగా కులాల సంఖ్య నభివృద్ధి పరచి
నారు. ఉత్తర దేశీయులు వృత్తి యేలు చేసుకున్నా పాత
పడిన కట్లను పురస్కరించుకుంటూ కులాలు స్వల్ప సంఖ్య
లపై నడుపుకున్నారు. దక్షిణాదిని మనం జాతిని నిస్తేజంచేసు
కునే గుణాలతో సంకుచిత భావాలు పెరిగి జాతిని మరచి
పోయి ఏనాడో పాచిపోయిన పద్ధతుల్ని తలచుకుంటూ
కులాల సంఖ్య యింకాయింకా పెరుగుతున్నారు. క్రీ॥శ॥17వ
శతాబ్దం వరకూ అదేకథ. ధర్మపన్నాలవారి తలదన్నిన
ప్రభుత్వం తన బలంకోసం మీకులం - మా మతం అన్న
తలిదీ ఏకుటుంబానికా కుటుంబం గూడా కులాలు మార్చేసు
కున్నవి.

ఆచరణ యోగ్యంకాని _ ఏనాడో హతమైపోయిన
పద్ధతుల గుణించుకుంటూ - సంకర మహాసంకర రాలు, వృత్తి,

జాతి, రక్తంలో ఉండడమెరిగి యింకా తల్లికూడా చెప్పలేని జన్మకారకత్వంలో, ఏనాడో కులాలు గుణప్రాధాన్యం, కర్మప్రాధాన్యంకాదు. జన్మప్రాధాన్యం - క్షేత్ర-బీజప్రాధాన్యం కూడా న కుంటూ ఈనాడింకా కులంకోసం సున్నంకావడం నిజానికి కూడనిపని అంటూ శ్రీ జగపతిరాయవర్మ 15 జూన్ 1964 బహుజన వారపత్రికలో ప్రకటించిరి.

బ్రహ్మజ్ఞానులు కొందరు చతుర్వర్ణములు గూర్చి ఇలా అంటారు :—

బ్రహ్మ ముఖమునందు బ్రాహ్మణోత్తములును - బాహువులందు క్షత్రియులు - ఊరువులందు వైశ్యులు - పాదములందు శూద్రులు బుట్టిరనిరి. నిజముగా ఈనామములు వృత్తి వలన వచ్చునుగాని బ్రహ్మ పుట్టించి పేరు పెట్టలేదు.

బ్రాహ్మణత్వము కులముచేత వచ్చినదంటే - ఋష్యశృంగుడు మృగమునకు, గౌతముడు లేడిగర్భమున, నక్కకు జాంబవంతుడు బుట్టిరనిరి. మరియు వాల్మీకి బోయకులమందును, వ్యాసుడు బెస్తదానికి, నారదుడు చాకలిదానికి, వసిష్ఠుడు ఊర్వశికి బుట్టిరనిరి, కౌశికుడు దర్భయందున. అగస్త్యుడు కలశము లోపల బుట్టిరనిరి. ఈలా నీచజాతులకు జన్మించినవారికి నాడు బ్రాహ్మణత్వము వచ్చినట్లయితే. మానవజాతిలో జన్మించేవారికి తప్పకుండ బ్రాహ్మణత్వము రావలసి

నదేగదా ! కులము వల్ల అట్లు వచ్చునని చెప్పుట హాస్యాస్పదము.

బ్రహ్మ మెరిగినవాడెపో బ్రాహ్మణుండు,
పనసచెట్టు తుది మొదల్ కాయలున్న -
పనసకాయలె యందు ప్రబలమగును.

(తారకామృతసారము)

కబీరుదాసు ఒకసందర్భములో "కుల మెంచగానేలా!" అని ఒక పాటపాడి ప్రజలను ఒప్పించాడు.

ఇది ఆ పాట :—

—: కాఫీరాగము - ఆదితాళము :—

(పల్ల) కుల మెంచగానేలా ! గుణము కారణమూ!
కులమెందుకు మాయె! కులము కాదేదీ! ॥కుల॥
యోని లింగము రెండూ నేకమై తలచంగా
యోనిలో పిండమై వెడలె నపుడె,
యోని ప్రజాపతులలోన బుట్టెను కులము,
ఘనమైన కులమేది? - కాని కుల మేది? ॥కుల॥
శుక్రశోణితములను, వక్రించు నీకులము,
శక్తిచాలని వట్టిచచ్చుకులమూ,
యుక్తి దెలిసి గురుని భక్తి సోహముగ నీ
ముక్తిజెందిన నరులు మొక్కవే కాదా! ॥కుల॥

చక్కగా భ్రూమధ్యసరణి జూడగలేక,
యెక్కువని చెప్పెదది యేమి కులమూ?
ముక్కుతది జూచినా మునులెల్ల ఘనులైరి,
నిక్కమిది యెఱిగితే యెక్కువేకదా? ॥కుల॥
కశ్యప భరద్వాజ కణ్వ గౌతమ గార్గ్య
శుకశౌనకాది, ముని సుతులెవ్వరే ?
మక్కువను యోగంపు టెక్కువల నెఱుగకా
నిక్కంపు కులములకు నెక్కడరో లేదో? ॥కుల॥
చావుపుట్టుక రెండు సమయింప దెలియకయే
తనువంటి యీషణత్రయ బద్ధులైరీ!
తారకం బొక్కటే కోరికతో జపియింప
దూరువారయ్యెదరు తత్త్వ ందిగాదా ? ॥కుల॥
(శ్రీగురుభక్త విజయము - 95 వ పుట)

పూర్వము ఒకే కుల సంఘముగ నుండి పిదప బ్రాహ్మణ, క్షత్రియ, వైశ్య, శూద్ర అను నాలుగువర్ణాలుగా ఏర్పడినవి. జీవితముకొరకై ఒకని కొలువు కొలుచునప్పుడు లేక వస్త్రోత్పత్తిచేసి ఎత్తి దించునపుడు అతడు శూద్రుడు. లాభము నార్జించుకొనుటకై ఏదో యొక వ్యవహారమందు ప్రసక్తుడై యున్నప్పుడు అతడు వైశ్యుడు. ధర్మనిర్వహణార్థమై దుష్టులతో పోరాడునప్పుడు అతని క్షత్రియగుణములు అభివ్యక్తములగును. భగవద్ధ్యాన నిమగ్నుడై యున్న

ప్పుడు భగవంతుని గురించి యితరులతో ప్రసంగించునప్పుడును అతడు బ్రాహ్మణుడు అని తెలియుచున్నది.

రానురాను ఈచాతుర్వర్ణ్యాలు అనేక కులసంఘాలుగా పెరిగిపోయాయి. కులము సాంఘికాచారములలోనొకటి. హిందూదేశము రాజకీయ సంస్థలలో నుండియే కులము ఉత్పన్నమయ్యెననుట లోకవిదితము. మానవుడు చేసే వృత్తి ననుసరించి వర్గాలు, వర్ణాలు, సంఘాలు, వచ్చాయి. అది వృత్తిమూలమగు నొక వంశపరంపరాగత సంస్థ అయినది. సామాన్యముగా ఒకేవృత్తి జీవనోపాధిగా అవలంబించిన వారంతా ఒక వర్గముగా, ఒక కులముగా ఏర్పడ్డారు. అయితే ఈ కులమునకు భావస్వేచ్ఛయు, కార్యస్వేచ్ఛయు ఉన్నగాని జీవించుట, వికాసమొందుట, సుఖించుట సాధ్యముకాదు. ఆస్వేచ్ఛలేనిచో వ్యక్తి, మానవులు, జాతి, దేశము అధోగమన మొందవలసినదే.

పూర్వకాలపు చాతుర్వర్ణ్యవ్యవస్థ నేడు కాన్పించుట లేదు. ఎన్నో శతాబ్దములనుండి మనప్రజామానసమున అగ్రస్థానము నాక్రమించియుండు కుల సంఘ సంస్కరణ సమస్య మార్చుట యెవరికి అంత సులభముకాదు. రామానుజుడు, శంకరుడు, నానక్, చైతన్యుడు, కబీరు మొదలగు ఆచార్యసత్తములు మార్పులు చేయుటకు సంకల్పించిరి. రామానుజుడు తమ సంఘములోనికి హరిజనులను కూడ చేర్చుకొను

టకు ప్రయత్నించలేదా! గాని వారియొక్క ప్రయత్నము పూర్తిగా సఫలముకాలేదు. ప్రకృతిననుసరించి మనము ప్రవర్తించవలసియున్నది, మార్పులు హఠాత్తుగా జరగకపోయినను అవి సక్రమముగా సర్వజాతి సామరస్యమును ఆదర్శ ప్రపంచమును సాధించవచ్చును.

“ఈ కులము గొప్పది - ఆ కులము తక్కువ అని చెప్పుకొనుటలో అర్థములేదు. కులము కమలము వంటిది. అది పైకి సుందరంగానే కనబడవచ్చు. కాని మూలాన్వేషణము చేయగా బురదవంటి దోషంకూడ దానినంటి పెట్టుకుని ఉండి తీరుతుంది.” అని శ్రీకంచికామకోటి జగద్గురు శ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతీ శంకరాచార్య స్వాములవారన్నారు. కావున యేది గొప్ప కులమని చెప్పగలము! కులమునకు గుణము ప్రధానము. దానినే మంచిదని చెప్పుకోవడం సహజం.

మన దేశమునకు ఆంగ్లేయ ప్రభుత్వము రావడమును కరుడుకట్టిన మన కులవ్యవస్థ నాగరికతను ధ్వంస మొందించినది. ఇది భగవంతుడే తెచ్చిపెడనుకోవాలి. ఆధునిక కాలమున ఏర్పడిన వృత్తి పోటీలముందు కులము అదృశ్యమైపోతున్నదని వేరే చెప్పనక్కరలేదు. అగ్రజాతీయులెందరో చిల్లర అంగడివాండ్రుగా, చెప్పులు అమ్మేవారుగా (బాటా కంపెని జోళ్ళు విక్రయించుట) సారాయి బట్టీ

దారులుగా నున్నారు. వృత్తి పోటీవలన ఇప్పటి రాజ్యమున ప్రతివాడును జీవనమునకై తన ఇష్టమువచ్చిన వృత్తి నవలంబించవచ్చును. ఈ స్వేచ్ఛా ఫలముగా పోటీలు మితిమీరి అభివృద్ధి నొందుచున్నవి. వేనకు వేలు నిర్వ్యాపారులై అడుగునపడి యుండుటకు మారు తమశక్తి కొలది ఎంతపైకి రాగలరో కనుకొని అంతపైకి వచ్చుచున్నారు.

నిజముగా శాసనములు, పరిపాలక సంస్థలు, రాజకీయ చరిత్రములు ఇవి కాలాను గుణ కల్పనలేగాని అంతిమ నిశ్చయ రూపములైనవి కావు అనుట నిస్సంశయము, ఒకప్పుడు కులమతములకు ప్రాముఖ్యత యివ్వబడినను, ఆధునిక రాజ్యాంగములో కుల మతములకు ప్రాముఖ్యత చూపలేదు. కారణం కులము గుణకర్మ విభేదములపై ఆధారపడిన సాంఘిక నియమమని తెలియుచున్నది. ఈసౌకర్యము ప్రజలకు శాసనములుద్వారా కలుగు జేయుటవలనను అడుగువపడిన నిమ్నజాతికూడ పైకి లేవడానికి అవకాశము యేర్పడినది,

కులసంఘా లుండరాదనిగాని అన్ని కులాలువారు కలిసి ఏక కులముగా యేర్పడాలనిగాని యేప్రభుత్వము శాసనము చేయజాలదు. నిరంకుశ శాసనాలు వలన ప్రజలందరు ఓకే కులముగా యేర్పడుట దుర్లభము. గాని ప్రజలలో హృదయ పరివర్తన కలిగినట్లయిన అన్ని కులాలు

వారు ఒకటిగా కలియ బలుకగొని "మనము బ్రాహ్మణులము అని చెప్పుకొందము" అని నిర్ణయించు కొనినచో వారిని నెవ్వరు ఆపజాలరు. కాని అట్టి పరిస్థితి ఏర్పడ గలదా లేదా యని జోస్యము చెప్పుటకాదు. గాని దురదృష్టవశాత్తు ఆటం హైడ్రోజన్ బాంబులు ప్రయోగించే ప్రపంచ యుద్ధం ప్రారంభించి, ఆయుద్ధ జ్వాలలో అన్ని దేశ ప్రజలు కీటకములువలె కోట్లకొలది నాశనమైన పిదపఅప్పటికి బ్రతికి బైట పడిన జీవులందరు ఒకే కుటుంబముగా లేక సంఘముగా యేర్పడకుండ జీవించగలరా!

ఈగాంధీ యుగములో ప్రజానాయకులు, ప్రజలు ఐక్య భావమును మదిలో మాత్రము నుంచుకొని కులాది విభేదములు పాటించుతూనే వున్నారు. ఇది ప్రత్యక్షముగా కనబడుతూనే వున్నాయి. ప్రతిచోట కులసంఘాలు రాజకీయ సంఘాలుతో మెలివేసుకొని ప్రయాణము చేయుచున్నవని చెప్పుటలో అతిశయోక్తి వుండదు. కులము అత్యుత్తమమైన వ్యవస్థ కాదని యెవరు అనలేరు. గాని అది దేశాభ్యుదయ నిరోధక వ్యవస్థగా వుండరాదు.

మనిషికి, సంఘానికి, దేశానికి స్వేచ్ఛా-స్వాతంత్రము లుండాలి. మనిషికి మెదడులోని ఆలోచనద్వారా, పనిముట్లుపయోగించడము ద్వారా స్వేచ్ఛను సాధించాడు. ఈస్వేచ్ఛ జీవిత విధానములోనూ సంఘములోనూ కలిగే

మార్పులపై ఆధారపడినది. ఇప్పుడు పరిణామములో ప్రయోజనాలూ ఆశయాలూ అనేకి వున్నాయి. మనిషి ప్రకృతిని గురించి విజ్ఞానం సంపాదించిన కొద్దీ ప్రకృతిని లొంగదీస్తాడు. జంతువులనూ, చెట్లనూ, ఖనిజాలనూ తీసుకొని తనకు వీలుగా వుపయోగపరచగలడు. రైళ్ళూ, స్టీమర్లూ, విమానాలూ సృష్టించి ప్రపంచమంతా చుట్టిరాగలడు. మనిషి వస్తుజాలాన్ని సృష్టించిన కొద్దీ సంఘంయొక్క అభివృద్ధికి పథకాలు వేయగలుగుతున్నాడు. అందరికి సరిపోయే అన్ని వస్తువులూ సమకూర్చగల్గుతున్నాడు. అతనికి విశ్రాంతి. స్వేచ్ఛా ఉండడంవల్ల తన అవసరాలను తీర్చుకోవడమేగాక మానసికావసరాలను కూడ తీర్చుకో గలుగు చున్నాడు. మనిషియొక్క సత్తా కేవలం పనిముట్లను ఉపయోగించ గలగడంలోనే లేదు. సాటివారితో సహజీవనంచేస్తూ, సంప్రతిస్తూ సమిష్టిగా కృషిచేయడంలో వుంది. మనుష్యులు సహకరించినకొద్దీ వారి జీవితాలు సఫలమవుతాయి. సాంఘికాభ్యుదయాన్ని మనిషి పథకాలద్వారా. కృషిద్వారా సాధిస్తున్నాడు. సమిష్టికృషి చేసే మానవులు మరింత స్వేచ్ఛ సాధించి. మరింత మానవత్వం సంపాదిస్తారు.

ఈ నాడు విమానాలు, రేడియోలూ మానవజాతిని మరింత దగ్గరికి తెచ్చాయి. టిబెట్‌లో మారుమూల లోయ గాని, దక్షిణ పసిఫిక్‌లో మారుమూల దీవిగాని ప్రపంచా

నికి వెడగా వుండలేవు. మనుష్యులు ఒకరికొకరు సంబంధము లేకుండ జీవించుటగాని, పెరగటంగాని, ఈనాడు సాధ్యం కాదు. కొంతకాలానికి విజాతులన్ని ఏకమవుతాయని శాస్త్రజ్ఞులు నమ్ముచున్నారు.

దేశకాలములు నిరంతరంమారుచుండును. స్వేచ్ఛా స్వాతంత్రములుగల దేశాలు ఒకప్పుడు బానిసత్వములోనికి పోయి వుండెను. పరాధీనముగా నున్న దేశాలు స్వాతంత్ర్యమును యిటీవల పొందినవి. యింకను పొందుతున్నవి. స్థితిగతులు మారునపుడు, వ్యక్తులు, సంఘాలు దానికవి మారుచుండును. యే దేశముగాని, యేకుల సంఘము గాని సర్వకాలములందును ఒకేరీతిగా వుండజాలదు. అంతేగాక కాలము మారుటచే దేశములు, అందున్న ప్రజలు పూర్వము కన్న సన్నిహితములగును. ఎన్ని మార్పులు వచ్చినను ప్రకృతి సిద్ధమగు పరిణామ సూత్రముల ననుసరించి యీ మార్పులు సంప్రదాయ సిద్ధముగను, వర్తమాన కాలానుసరణముగను, భవిష్యదనుకూలముగను నుండక తప్పదు. ప్రపంచ జనులందరు పూర్వమువలెగాక నేడు అనేక పరస్పర సంబంధముల నవగాహన చేసికొని, మూల మూలల వారును తరచు విమాన యాన సౌకర్యముల వలన కలుసుకొనుచు ప్రపంచ సభలందు సమావేశమగుచు ఎక్కువ విద్యావ్యాసంగము గలిగి వివేకముతో స్నేహ భావముతో ఐకమత్యము సంపాదించుచున్నారు. హృదయము విశాలతను పొంది సర్వ

మానవులు ఒకటేయను భావమునకు వచ్చుచున్నారు. నాగరకతా ప్రపంచమునందు సర్వమతములు, జాతులు, కులాలు సమానాదరమును పొందవలసినదని గుర్తిస్తున్నారు. ఇట్టి పరిస్థితులలో ప్రతిసంఘానికి లేక వ్యక్తికి స్వేచ్ఛా స్వాతంత్ర్యములు వుండితీరాలి.

భారతదేశములో యెన్నో కులాలు-మతాలు వున్నప్పటికి సహనశక్తి గోల్పోలేదు. అన్యుల మతవిశ్వాసాలనూ, ఆచారకాండనూ సహనబుద్ధితో గౌరవించుతారు. అంతేకాకుండ అన్నిమతాల్లోని మంచిని స్వీకరించుతారు. ఈ కారణమువల్లనే భిన్నభిన్న సిద్ధాంతాలను ఏకముఖంగా సమన్వయం చేయడం, నానాత్వమునుండి ఏకత్వము సాధించడం భారతీయులు జిజ్ఞాస. మనుష్యులు వర్గములుగా ఏర్పడియే తీరుదురు. అది మాన్పుట యెవరిశక్యముకాదు. ప్రపంచము యొక్క సామాన్య గమనమునందు కులవ్యవస్థ అవసరమగు ననుట నిజము. ఒక్కొక్క కర్మమునందు (పనియందు) అభిరుచిగలవారు ఒక్కొక్క వర్గముగా ఏర్పడుదురు. కాని ప్రతివ్యక్తి మానవుని వర్గమును నిర్ణయించవలసిన వారెవరు? బ్రాహ్మణు డొకడు తనకు పారమార్థిక సంస్కృతి అభిరుచి కలదని తలచినచో, నేడు అతడు శూద్రునితో బహిరంగముగ వృత్తిలో పోటీచేయనేల!

కులము జన్మముపై నాదరవుపడుట లేదని, అది గుణకర్మలుపై ఆదరవుపడి యున్నదని స్పష్టముగ తెలియు

చున్నది. పూర్వము ప్రజలు జీవించుటకు వృత్తులుపై ఆదరవు పడిరి. కాని నేడు హెచ్చుగా ఉద్యోగ వ్యాపారములపై నాదరవు పడుచున్నారు. అందువల్ల యీనాడు వివిధకులములు గలిసిన కార్మికసంఘాలు వర్తకసంఘాలు మొదలగునవి వెలసినవి. పూర్వము ఒకేవిధమైన పని(లేక వృత్తి) చేసి జీవించేవారిదంతా ఒకేకులంగా వ్యవహరించగా-నేడు అనేక కులములువారు కలిసిమెలసి రైల్వే కార్మికసంఘం తంతి తపాలాశాఖ ఉద్యోగులసంఘం. పోర్టువర్కర్సు యూనియను, ఉపాధ్యాయులసంఘం. రైసుమిల్లు-క్లాతుమిల్లులు కార్మికుల సంఘాలు, వర్తకసంఘం, రైతుసంఘం మొదలగునామములతో సంఘాలుగా ఏర్పడి వ్యవహరిస్తున్నారు. నాటికి నేటికి మానవ సంఘములో కలిగిన మార్పు దేశపరిశ్రమలు, పరిపాలనా విధానముయొక్క పురోగమనమువలనను యేర్పడినవి. ఇందువల్ల మంచి ఐకమత్యము యేర్పడి ప్రజలందరు జాతి మతభేదములు విస్మరించి అన్నిరంగాలులో కలిసిమెలిసి పనిచేయటానికి వీలుగలుగుచున్నది.

చంద్రవంశ క్షత్రియులగు 'బలి'జ వంశీయులమనే ఏకాభిప్రాయము బలిజలందరికి కలిగియున్నట్లయిన - వృత్తి భేదము, ప్రదేశభేదము విస్మరించి విభిన్న బలిజసంఘాలన్ని ఒకే వంశవృక్షముయొక్క శాఖలని గుర్తించవలసినది. లేక

ఆధునికయుగములో బలిజ అనుపదము వర్తకునియొక్క పర్యాయ పదమని అనుకుంటే బలిజలు అను ఏకశబ్దముగలిగియున్న వివిధ వ్యాపారసంబంధ వృత్తులుగల బలిజసంఘాలన్నియు ఒకే బలిజ (వర్తక) సంఘముయొక్క గౌరవ సభ్యులు మనుట నిర్వివాదాంశము.

కాంగ్రెస్ సంఘములో అనేక కులములువారు మతములువారు చేరియున్నారు. ఎవరే వృత్తి వ్యాపారములు చేసి జీవించినను, యెవరేమత సిద్ధాంతములు,అనుసరించినను కాంగ్రెస్‌వారు అంటే ఒకే భావము వారిలో వుంది. ఒక ప్రదేశ కాంగ్రెస్ నాయకుడు లేక సభ్యుడు మరో ప్రదేశమునకు వెళ్ళి నేను కాంగ్రెస్ వాడనని చెప్పి తేచాలు. లేకదుస్తులువల్లనో,సంభాషణవల్లనో గుర్తుపడితేచాలు. అతనియెడలకుల మత భేదముచూపకుండ కాంగ్రెస్ వాళ్లము అను సదభిప్రాయముతో గౌరవిస్తు ఆదరిస్తారు. అదేలాగున బలిజ శబ్దము కలిగియున్న వ్యక్తి యే ప్రదేశము వెళ్ళిన ఆప్రదేశములో నివసించు బలిజలు వృత్తి భేదము, ప్రదేశ భేదము పాటించకుండ బలిజలము అనే ఆదరాభిమానము, గౌరవము వారియెడల జూపుట మంచిది. ఈలాంటి అలవాటువలన ఐకమత్యము పెరిగి సంఘమునకు దేశమునకు క్షేమము గలుగును. మరియు బలిజశాఖలన్నియు కలసి ఒకే "బలిజసంఘం" గ ఏర్పడి వివిధశాఖలన్ని ఆ సంఘసభ్యులుగా నుండుట చాల మంచిది.

గోత్రం

గోవిందదాసుగారి (Hinduism) గోత్ర నిర్వచనం :- గోవః (ఆవులమంద) + త్ర(ఇక్కడ) = గోత్రం. కాబట్టి గోత్రం అనగా స్థానిక సమూహం- సామూహిక వాచకం. మనకుగోవు పవిత్రం కాబట్టి అలా చెప్పుకున్నాము.

పొరుగు దేశాల్లో ఇదే అర్థంలో ఉష్ట్రజ అన్నారు. వారికి ఒంటె పవిత్రం. ఎడారిప్రాంతాల్లో అరేబియా, బెలూచిస్థాన్‌లో అదేవాడుక.

జంతువులలో మందకొక పెద్ద పోతున్నట్లే మానవులలో నాయకుడు ఆముఠాపెద్ద. అదే Head of the clan గోత్రనామం అయినది.

ఇంటిపేర్లవలె గోత్రనామాలుకూడ మధ్యలోనేవచ్చినవేనట. విశ్వనాధనారాయణ మాండలిక (Hindu law) గారు వైశ్య క్షత్రియులకు గోత్రాలు లేవన్నారు. ఒక్క బ్రాహ్మలకు కే వున్నవన్నమాట. ఏగోత్రమో తెలియనివారు, గోత్రం లేనివారు కాశ్యప లేక జమదగ్ని గోత్రం చెప్పుకోవచ్చునని అశ్వలాయనాదుల (శ్రౌతసూత్ర) యభిమతము.

—: రచన ; శ్రీ గజపతిరాయవర్మ
బహుజన వారపత్రిక 24-2-64

సూర్య వంశ గోత్రములు

1. భరద్వాజ. 2. పూతమాక్ష, 3. వశిష్ఠ. 4. కశ్యప, 5. హారీత లేక శ్రీవత్స, 6. వృద్ధవిష్ణు, 7. జనార్దన లేక ధనంజయ, బ్రహ్మ. 8. సాబ లేక సాతల్య 9. కౌటిమ లేక కౌండిన్య. 10. మాండవ్య. 11. కౌశిక, 12. విశ్వామిత్ర.

చంద్ర వంశ గోత్రములు

స్కాంద పురాణమునందే ఈ క్రింది విధముగ చంద్ర వంశ గోత్ర ఋషులు దెల్పబడియున్నారు.

1. ప్రహ్లాద, 2. అత్రి. 3. వసిష్ఠ; 4. శుక, 5. కణ్వ 6. పరాశర, 7. విశ్వామిత్ర, 8. భారద్వాజ 9. కపిల, 10. శౌనక, 11. యాజ్ఞవల్క్య, 12. జమదగ్ని, 13. గౌతమ. 14. ముద్గల, 15. వ్యాస. 16. లోమశ, 17. అగస్త్య. 18. కౌశిక, 19. వత్స. 20. పులస్త్య. 21. మకనం లేక మార్కండేయ, 22. దూర్వాస, 23. నారద, 24. కశ్యప, 25. బకదాల్భ్య, ఈ నామములు కాక బలిజలు అచ్చటచ్చట గ్రామనామములు. దేశనామములు కూడ గోత్రములుగా చెప్పుకొనుచున్నారు.

30 A
బలిజకుల చరిత్ర.

వివాహము

వివాహము జీవితములో ప్రధానమైన సమస్య. తగిన వయస్సుగల స్త్రీ పురుషుల మధ్యమైత్రి భావములు నెలకొల్పునది వివాహము. దీని ముఖ్యోద్దేశం కామ సంబంధ ప్రయోజనము కాదు. వివాహము దైవ సంబంధ మైనదని కొందరుతలంతురు. అట్లనుటకు తగిన ఆధారములు అగుపడుటలేదు. ప్రపంచమున నెందరో స్త్రీలు వివాహము లేకుండ కాలము గడుపుతున్నారు. బౌద్ధకాలములో మత ప్రచారము కొరకై యెందరో యువతులు అవివాహ జీవితమును గడుపుచు ప్రచారమును సాగించియున్నారు. అందువల్ల వివాహమాడుటయా, వివాహ మాడకుండుటయా యనునది ఆవ్యక్తుల యొక్క మనోబలముమీద నాధారపడియుండును.

వివాహము స్నేహసంబంధమును మరింత పెంపొందించును. ప్రపంచమున ఒకరి కొకరు సహాయము చేసికొనుచు కాలము గడుపవలసి యున్నది. తోడు నీడలు లేని జీవితము కడుదుర్భరమైనట్టిదని చెప్పుటలో అతిశయోక్తి వుండదు. ఐహికాధ్యాత్మికోద్దేశములతో ఆదర్శప్రాయమైన గృహజీవనము గడుపునది దాంపత్య జీవితము. ఇట్టిదాంపత్య జీవితములో శాంతి సౌఖ్యములు గానవగును.

వివాహము స్వచ్ఛందమగు ప్రేమ మీదనే యాధారపడవలసి యున్నది. స్త్రీ పురుషునితో, పురుషుడు, స్త్రీతో మైత్రి వహించి మెలగుటవల్ల సౌఖ్యం పొందుటకు, లోకోపకార మాచరించుటకు, వంశాభివృద్ధి పొందుటకు వీలు గలుగును, వధూవరులిరువురును పరస్పరము చూచుకొని వారి యెదుట వారిరూపగుణములు సమ్మతమైనప్పుడే వివాహమున కనుమతించుట చాలమంచిది.

మరియు మనపెద్దలు యేడు విషయాలు గమనించి వివాహము చేయుట మంచిదని అంటారు. దిగువశ్లోకము గమనింపుడు:

శ్లో॥ కులంచ శీలంచ వపుర్వయశ్చ ।
విద్యాంచ విత్తంచ సనాథతాంచ ।
ఏతాన్ గుణాన్ సప్తపరీక్ష్య కన్యా ।
దేయా బుధైః శేష మచింత నీయం॥

తా॥ కులము, శీలము, శరీరము, వయస్సు, విద్య, ధనము, బంధు సమృద్ధి యీఏడింటిని చూచికన్యను తగిన వరుని కీయవలయును. తెలిసినవాడు మిగిలిన విషయాల కంతగా ప్రాధాన్యత నీయనక్కరలేదు.

వింతతువివాహము చేసుకొనుట బలిజకులములో లేదు. అసలు వితంతువివాహములు శాస్త్రీయములనికొందరు, కావని

మరికొందరు ఉద్దేశము. ఈసందర్భమున వితంతు వివాహములు శాస్త్రీయములో అశాస్త్రీయములో విమర్శించుటకు బడులు వితంతు వివాహములు లేకున్న యెడల సంఘములో దురాచారములు పెరుగును. ఇది అందరికి తెలిసిన విషయమే: కీ॥ శే॥ కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారు వితంతు వివాహములు జరిపించ వచ్చునని వాదిస్తూ వితంతుఆశ్రమము రాజమండ్రిలో నిర్మించి వితంతు వివాహములు జరిపించుకొనుటకు ప్రోత్సహిస్తు ప్రచారము గావించెను. వాటిపై గ్రంథములుకూడ రచించెను. వాటిప్రభావము వలన నేటి సమాజములో అనేక కులముల వారు-యిష్టపడిన వారంతా వితంతు వివాహములు జరిపిస్తున్నారు.

బాల్య వివాహములు జరిపించుట మంచిదికాదు. బాల్య వివాహములు జరిపించిన దంపతులలో పురుషునకు గాని, స్త్రీకిగాని అకాల మరణము సంప్రాప్తించి నట్లయిన మిక్కిలి దుఃఖింపవలసి వచ్చును. అందులో పురుషుడే మరణించినచో యిక స్త్రీజీవితము బూడిదలో పోసిన పన్నీరగును. ఈలాగున ఏర్పడిన వితంతువులు ఘోరదుఃఖాంధకార కూపమునపడి క్రుంగిపోవుదురు. ఈకారణము వల్లనే బాల్యవివాహములు కూడదని బ్రిటిష్‌పరిపాలన కాలములోనే ప్రభుత్వం శారదాబిల్లు యాక్టు అమలులోనికి తీసుకురావడము జరిగినది. యెన్నో శతాబ్దములు నుండి మన

సంఘములో వివాహములు ఆయాశాఖలలో రక్తసంబంధము గలవారికి ఒకరికొకరికిని, వివాహములు జరుగవలసిన దుస్థితి యేర్పడి యున్నది. ఈ కారణం వలన ఆయాశాఖలలో వ్యక్తులు బలక్షయము నొంది సర్వవిధ వ్యాధులకును యితరవిధములగు అనర్థములకును సులభముగా ఎరయగు చున్నారు. ఒక స్వల్పజన బృందములోపల నేరక్తము ప్రసరించి, భ్రష్టమైపోవును. అందువల్ల తండ్రులకు జన్మసిద్ధములై యున్న వ్యాధులు బిడ్డలకు పుట్టిననాటినుండి సంక్రమించు చున్నవి. ఈ బిడ్డలను మ్రింగి వేయజూచునవి యగు వ్యాధిభీజముల నెదిరించి నిలుచుశక్తి లేక యుండును. దూరప్రదేశమని యెంచకుండ వివాహసంబంధము విస్తరింప జేసినట్లయిన భావి సంతతుకు వినూతన తేజో యుక్తమును అగు రక్తము లభించి ఆరోగ్యవంతులు కాగలరు.

ఆహార సమస్య

చతుర్వర్ణమునకు చెందిన యేవర్ణమువారైన మరో వర్ణమువారివద్ద భోజనము చేయవచ్చా చేయకూడదా అనునది శాస్త్రీయముకాదు. గాని మూడువిధములగు ఆహారమును శాస్త్రములు నిషేధించుచున్నవి. మొదటిది: నీరుల్లి వెల్లుల్లి వంటి సహజదోషములుగల ఆహారము. రెండవది; బాహ్యదోషముల కూడికచే అపరిశుద్ధత నొందిన ఆహారము. మూడవది: దుష్టులు తాకిన ఆహారము. దానిని మనము

విసర్జించవలయును. అట్టి ఆహారము సోకుటవలన మనలో దుష్టభావములు ఉద్భవించును. అని దాని భావము. కాని ఈనిషేధములలోగల మూలభావము ఈనాడు అంతరించి నది. పూర్వాచారము లన్నియు రూపు మాసిపోయినవి. ఈతనివద్ద భోజనము చేయకుండుట, ఆతనివద్ద భోజనము చేయకుండుట అనెడి అస్పష్ట భావములు మాత్రం మన దేశస్తులయందు నిలిచియున్నవి. గాని హోటళ్ళకు చేరి అన్ని కులములువారు భోజనము చేయవచ్చును. మిఠాయి దుకాణములలో ఈగలు ముసిరియుండును. భక్ష్యము లన్నిటిపై రోడ్డుదుమ్ము చేరి యుండును. దుకాణదారుని దుస్తులు శుభ్రముగా నుండవు. గాని ఆ దుకాణము చుట్టు ప్రజలు మూగుతూనే వుంటారు. ఆహారపారిశుద్ధ్య నియమములోని మూలభావము నశించినది. దాని అక్షరములు మాత్రము పరిపాలింపబడుచున్నవి.

“ఆహార శుద్ధివలన సత్త్వశుద్ధి కలుగును. సత్త్వశుద్ధి వలన స్మృతి – ఈశ్వరస్మృతిగాని, మనః పరిపూర్ణతా స్మృతిగాని- యదార్థతరము. స్థిరతరము, సంపూర్ణము అగును” అను నర్థముగల విఖ్యాతశ్లోక మొకటి శ్రుతులలో గలదు. ఈ ఆహార శబ్దమునకు రామానుజులు అన్నమని అర్థముచెప్పి. తన మతమునందు వానికొక ముఖ్యఘట్టముగా చేసి యున్నారు ... శంకరాచార్యులు ... ఈ ఆహారశబ్దము

నకు మనస్సునందు కూడుకొని యుండు భావరాశి అని అర్థముచేసినారు — “కాని ఈ ఆధునిక భారతదేశమున మనము శంకరాచార్యుని, బోధను మఱచి పరిశుద్ధమగు అన్నము” అను అర్థమునే గైకొన్నాము. ఇది పొరపాటు అని శ్రీ వివేకానందస్వామి కులము — సంస్కృతి — సామ్యవాదము అను గ్రంథములో వ్రాసిరి.

ఆహారమును అపరిశుద్ధ పరచునవి మూడు కలవని మన శాస్త్రములు ఘోషిస్తున్నవి. (1) జాతిదోషము, అనగా నీరుల్లి. వెల్లుల్లి మున్నగు పదార్థములందుగల సహజదోషములు, (2) నిమిత్తదోషము. అనగా చచ్చినపురుగులు, దుమ్ము, మొదలగు బాహ్యదోషముల కూడికచే కలుగు దోషములు (అంగడివీధిలో అమ్మబడు భక్ష్యములను ఇందుకు ఉదహరణముగా గైకొనవచ్చును. (3) ఆశ్రయదోషము. అనగా దుష్టమూలము వలన ఆపాదితమైన దోషములు (ఉ॥ — దుష్టులు చేయుటవలనగాని, తాకుటవలనగానికలుగు దోషములు) ఇందు మొదటి రెండు దోషములుగల ఆహార పదార్థములను భుజింపకుండుటకై మిక్కిలిజాగ్రత్తపడవలెను. కాని ఈ దోషములగూర్చి ప్రసక్తియే ఎచ్చటను కానిపించదు. ఇచ్చటగల పోరాటమంతయు మూడవ దోషమును గూర్చినదే. దొంగలు, పోకిరివాళ్ళు, అపరాధులు మన కుటుస్థులుగా ఉండవచ్చును. వారితో భోజనము చేయుటను

అభ్యంతర ముండదు. గాని యితర కులమువాడు ఉదార బుద్ధిగల సజ్జనుడు కానిమ్ము, అతడు తాకిన పదార్థముగాని, వండిన వంటకాలుకాని తినకూడదనే మూఢాచారము మన దేశములో నిర్మూలన కాలేదు.

శాస్త్రములో నీరుల్లి, వెల్లుల్లి తినుట దోషమని చెప్పె దరు. గాన వైద్యవిధానములో దోషమునకు బదులు శ్లేష్మ హైనదని వర్ణిస్తున్నారు పండితులు, డాక్టర్లు.

నీరుల్లి :-

కం॥ ఉల్లిని దూషించిన యా గుల్లామును బట్టి
ముక్కు గోయగవలదా
తల్లుండవలయు లేదా ఉల్లుండగ వలయు
భోజనోత్సవ వేళన్.

ప్రతిరోజు నీరుల్లిని సేవించిన, వైద్యునితో పనియుం డదు. నీరుల్లిలో అల్యూమినియం లోహము హెచ్చుగా నున్నది. అల్యూమినియం శరీరానికి చాలా అవసరం. నీరుల్లిలో గంధకము, ఎ. బి. సి. విటమినులు, పొటాష్, సున్నము, రాగి మొదలగు ఖనిజములున్నవి.

నీరుల్లి దగ్గు, రొంప ఊమ్ముపడిశెము, మలబంధము లను పోగొట్టును. మూత్రపిండములకు చురుకు పుట్టించును.

రక్తపిత్తమును తగ్గించును. చలువచేయును. తెల్లనీరుల్లి శుక్ల వృద్ధియు, బలమునుకలుగజేయును. తెల్లనీరుల్లి నేతిలో వేయించి పంచదార పాకములో కలిపి తినిన శుక్లనష్టము తగ్గును. చీము, రక్తముకారు దంతాలకు ఉప్పుతో నూరిన ఉల్లిపాయతో తోమితే మేలు కలుగును. పటికపొడితో ఉడి కించి దానితో తోమిన దంతవ్యాధులు నయమవును. నీరుల్లి విత్తులు పొడిచేసి రుద్దిన దంతములలోనుండు పురుగులు నశిం చును. నీరుల్లి రసము వంటికి మంచిది. పొగాకు ఎక్కువగా వాడువారికి నీరుల్లి విరుగుడుగా పనిచేయును. బెల్లముతో కలిపి తినిపించిన పిల్లలు బాగా ఎదుగుదురు; రసము పిండిన ముక్కునుండి వచ్చే రక్తము ఆగిపోవును. ఉడికించి కట్టిన నెత్తురు గడ్డలు మాదలు నశించును. పచ్చిరసముతో చక్కెర కలిపి తినిన రక్తముపడే మూలవ్యాధి శమించును.

— (1958 సం॥ దోగుపర్తి స్వామిగుప్తసిద్ధాంతి
పంచాఙ్గం - 142 పుట)

వెల్లుల్లి :—

రోగ నివారణకుపయోగించే పదార్థములలో వెల్లుల్లి గొప్పస్థానమాక్రమిస్తుంది. ఫలహారములతో పాటు ఒక చిన్న ఉల్లిరెబ్బ తినటం చాలా ప్రయోజనకరముగా నున్నది. ఒక

మొదలు రెబ్బకన్నా, ప్రతి ఫలహారముతోనూ అయిదు మొదలు పది రెబ్బలు వరకు తినటం చాలా మంచిదని నా అభిప్రాయం

వెల్లుల్లి మంచి క్రిమి సంహారిణి యన్న విషయం అనేకమంది పరిశోధకులు కనిపెట్టి గ్రంథాలు వ్రాశారు. మన పూర్వీకులీ విషయ మెప్పుడో తెలుసుకున్నారు. వెల్లుల్లిలో అల్లిసిన్ అనే పదార్థం వున్నదనీ, అది క్రిములను సంహరించడములో శ్రేష్టమనీ 1944 సం॥లో అమెరికన్ కెమికల్ సొసైటీవారి పత్రికలో ఒక వ్యాసం ప్రకటించబడింది. ఈ పదార్థాన్ని అనేక ప్రయోగాలలో పెన్సిలిన్‌తో పోల్చి చూసారు. అల్లిసిన్ అన్నిరకాల క్రిములమీద పెన్సిలిన్ వలెనే పనిచేస్తుందని తేలింది. పెన్సిలిన్ కంటె ఘాటుగాను, మితముగాను పని చేస్తుందన్నారు. వెల్లుల్లిలోని వాసన దానిని ధారాళముగా వాడుటకు ప్రతిబంధకముగా నున్నది.

వెల్లుల్లి పెద్దప్రేగులోని మలాన్ని కుళ్ళనివ్వదు. బుగ్గలలో రెండువైపులా ఒక్కొక్క రెబ్బ పెట్టుకుంటె ఊపిరితిత్తుల పైభాగములో పుట్టే రోగాలన్నిటిలోను కుళ్లును వెళ్లగొట్టి రోగాన్ని త్వరగా నయంచేస్తుంది. మామూలు జలుబులలో వెంటనే ఉపయోగిస్తే అమోఘంగా పనిచేస్తుంది. ముక్కు, గొంతు ఊపిరిపీల్చుకొనే గొట్టాలలో స్వరపేటికలో యేర్పడే వాపులు, చాలాకాలమునుండి ఉన్న టాన్సిలుస చిగుళ్ల వాపులు, చాలాకాలమునుండి ఉన్న టాన్సిలును చిగుళ్ల

పుండ్లు' వాపులు, పెద్దప్రేవు, చిన్న ప్రేవులలోని వాపులు రక్తమొలలు వెల్లుల్లివల్ల నయమవుతవి అని శ్రీ నల్లపాటి హనుమంతరావుగారు "అపక్వ శాకాహారంతో కేన్సర్ రోగ నివారణ" అను శీర్షికక్రింద వ్రాసినటువంటి వ్యాసములో వ్రాసిరి (ఆగష్టు 1 ఆదివారం 1965 ఆంధ్రప్రభ 6వ పేజి)

నిజము చెప్పవలసివస్తే అన్నంపరబ్రహ్మం అని అందరు అంగీకరిస్తారు. కారణం అది పంచభూతముల సహాయము వలన యేర్పడు చున్నది. కాబట్టి (1) ఆకాశ మవకాశమిస్తే వర్షంకురియును. (2) వర్షాధారమువలన పృథివిపై సస్యాదులు ఉత్పత్తి చేయనగును. (3) పండించిన ధాన్యరాసులు దంచి బియ్యము తయారుచేసినను శుభ్రపర్చి వండుటకు జలము అవసరం. (4) భాండములో వేసి కడిగిన బియ్యము వండుటకు అగ్గి అవసరం, (5) నిప్పు మంట మండుటకు వాయువు తోడ్పాటు అవసరం. కావున సాక్షాత్తుగా ఆకాశము, పృథివి; అగ్ని, జలము, వాయువు ఈ పంచ భూతములు తోడ్పాటుతో పరిపక్వమైన అన్నము యెవరు వండితే తినాలని వుంది!

"భాండశుద్ధిలేని పాకమేల చిత్తశుద్ధిలేని శివపూజ లేల!" అని వేమనయోగి పద్యమువ్రాసినట్లు ముఖ్యంగా శుచి శుభ్రత మాత్రం పాటించవలసియున్నది. అని తేటతెల్ల

మగుచున్నది. చూసిన తోడనే కండ్లకు యిష్టపడితే జిహ్వాకు యిష్టమవుతుంది. ఇష్టతలేనప్పుడు యెవరు అందుకుబలవంతం చేయలేరు. ఒకరివద్ద తినడమూ తినకూడదా అన్నదివారివారి యిష్టాయిష్టములపై ఆధారపడియుండును. ఆచారము పాటించే వారు ఆచారాన్ని విసర్జించిన వారివద్ద భోజనము చేయకపో వచ్చును. అది వారి యిష్టము.

—0—

ప్రపంచ సృష్టి గూర్చి వివరాలు

బ్రహ్మ దేవుని ఆయుః ప్రమాణం

బ్రహ్మదేవుని ఆయుః ప్రమాణము గ్రహించుటకై 60 అంకెను 60 చేత గుణించి మరల 60 చేత గుణింపగా వచ్చిన మొత్తమును నాలుగు చోటులందుంచి వరసగా 8 చేతను, 6 చేతను, 4 చేతను 2 చేతను గుణించిన యెడల కృతయుగ. త్రేతాయుగ. ద్వాపరయుగ. కలియుగ ప్రమాణ సంవత్సరము లగును.

కృత త్రేతా ద్వాపర కలియుగములు నాలుగును చేరిన. ఒక మహా యుగమగును. ఇట్టివి 71 మహాయుగములు చేరిన ఒక మన్వంతర మనబడును.

కృతయుగము ఎన్ని సంవత్సరములగునో అనగా 17,28,000 సం॥ ఒక సంధికాల సంవత్సరము లగును. ఇట్టి సంధికాలము ప్రతీ మన్వంతరమునకును ముందును-వెనుకను జరుగును. ఈ సంధికాలముననే జలప్రళయమగునని చెప్పు చున్నారు. ఇట్లు 14 మన్వంతరములును, 15 సంధికాలము లును చేరి ఒక కల్పమనబడును. లేక వెయ్యి మహాయుగ ములు గలదైనను కల్పమగునని చెప్పబడుచున్నది. ఈకల్ప

పరిమాణము బ్రహ్మకు ఒక పగలుగాని రాత్రిపరిమాణము గాని యగును.

పగటి కల్పము ప్రారంభముకాగానే బ్రహ్మ నిదుర నుండి లేచి ధ్యానయోగమందు కొంతకాలముండి తర్వాత సమస్త చరాచరాత్మకమైన జగత్తును సృజించుటకు మొదలు పెట్టును. పగటి కల్పము పూర్తియై రాత్రి కల్పము ప్రారంభముకాగానే బ్రహ్మనిదురించును. అప్పుడు సమస్త భూతములు నశించును. ఇట్లు పగటి కల్పము. రాత్రికల్పము రెండును చేరి బ్రహ్మకు ఒక దినమగును. ఇట్టిదినములు 30 ఒక నెల అగును. ఇట్టిమాసములు 12 చేరి బ్రహ్మకు ఒక సంవత్సరమగును. ఇట్టివి 100 సంవత్సరములు బ్రహ్మ జీవించును.

60 × 60 = 3.600 × 60 × 21.6000

216000 × 8 = 17,28,000 సం॥ కృతయుగము

216000 × 6 = 12,96,000 సం॥ త్రేతాయుగము

216000 × 4 = 8,64,000 సం॥ ద్వాపరయుగము

216000 × 2 = 4,32,000 సం॥ కలియుగము

కలియుగ ప్రమాణాన్ని 2చే గుణించినట్లయిన ద్వాపర యుగము 3 చే గుణించినట్లయిన త్రేతాయుగము 4 చే గుణించినట్లయిన కృతయుగ ప్రమాణము వచ్చును.

ఉదాహరణ:- 432000 × 2 = 864000

432000 × 3 = 1296000

432000 × 4 = 1728000

ఈనాలుగు యుగములు మొత్తము 43,20,000 సంవత్సరములు ఒక మహాయుగ పరిమాణమగును. 71 మహాయుగములు యొక్క పరిమాణము (43,20,000 × 71) = 30,67,20,000 సం॥ అగును ఈ మొత్తము ఒక మన్వంతరమునకు గల వత్సర పరిమాణము. 14 మన్వంతరములకు (30,67,20,000 × 14) = 4294080000 సంవత్సరములగును.

కృతయుగ ప్రమాణముగల సంవత్సరములు ఒక సంధి కాలమగును. అనగా 1728000 సం॥లు 15 సంధుల మొత్తం (1728000 × 15 = 25920000 సంవత్సరములు.

14 మన్వంతరములు 4294080000

15 సంధులు 25920000

కలుపుకుంటే మొత్తం సం॥ 4320000000

ఈ మొత్తం 4320000000 సంవత్సరములు బ్రహ్మకు ఒక కల్పకాలమగునని చెప్పుచున్నారు. ఇది బ్రహ్మకు ఒక పగలుగాని లేక రాత్రిగాని యగును.

ఇట్లు 2 కల్పములు అనగ (4320 000000×2= 8640 000000 సం॥ బ్రహ్మకు ఒక దినము ఇటువంటివి 30 దినములు (8640000000×30) అనగా 259200000000 సం॥ బ్రహ్మకు ఒక నెల 12 నెలలు (259200000000×12) అనగా 3110400000000 సం॥ బ్రహ్మకు ఒక సంవత్సరము 100సం వత్సరములు(3110400000000×100అనగ311040000000000 సం॥ బ్రహ్మకు పూర్ణాయుష్షుగలుగునని గుర్తెరుగునది.

ఇట్టి కాలాదులను మరచిపోకుండా నిత్యాచరణీయ పరులైన బ్రాహ్మణులు నిత్యమున్నూ తమ స్నానసమయ ములో మహాసంకల్పము రూపముగా పారాయణము చేసు కొని ఎంతో ఆనందించుచుండిరి. ఆస్తికుడై లోకకల్యాణ మును కోరుకొనుచుండుట గలదై యుండెను. ఈ నాటికిని మహనీయులు పారాయణము చేయుచుందురు. గాని నాస్తి కత ప్రబలిన దగుటచే క్రమక్రమముగా ఇది మరుగు జొచ్చుచున్నది.

మన్వంతరముల యొక్క పేర్లు

(1) స్వాయంభువ. (2) స్వారోచిష. (3) ఉత్తమ. (4) తామస (5) రైవత, (6) చాక్షుష. (7) వైవస్వ (8) సావర్ణి. (9) దక్షసావర్ణి, (10)బ్రహ్మసావర్ణి (11) ధర్మ సావర్ణి. (12) రుద్రసావర్ణి, (13) దేవసావర్ణి (14) ఇంద్ర సావర్ణి.

బ్రహ్మయొక్క 100 సం॥లో గతించినకాలము

బ్రహ్మయొక్క 100 సంవత్సరముల ఆయుష్షులో మొదటి 50 సంవత్సరములు పరమనియు - రెండవ 50 సంవ త్సరములు పరార్థ మనియు చెప్పబడుచున్నది. అనగా సగము ఆయుర్దాయము గతించెను. ఇప్పుడు జరుగుచున్నది రెండవ ఏబది సంవత్సరములలో మొదటి శ్వేతవరాహ కల్పమునందు 6 మన్వంతరములును, 7 సంధి కాలములును, ఏడవదగు వైవస్వత మన్వంతరములో 27 మహాయుగములు గతించెను. 28 వ మహాయుగములో కృత, త్రేతా, ద్వాపర యుగములు మూడును గతించెను. నాలుగవ దగు కలి యుగములోను 5064 సంవత్సరములు గతించినవి. గాన బ్రహ్మకు తనయొక్క 100 సం॥ ఆయుష్షులో 50 సంవత్సర ములు గతించి 51 సంవత్సరము ప్రవేశమగు మొదటి దిన మందు పగలు 13 ఘడియల 42 విఘడియల కాలము గతించెను.

బ్రహ్మకు ఒక సంవత్సరము 3110400000000 50 సం॥ ఆయుర్దాయము (3110400000000 × 50) మొత్తం 155520000000000 సం॥లు గతించిన 6 మన్వంతరములు

(306720000×6) = మొత్తం 1840320000 సం॥లు గతించిన 7 సంధులు 1728000×7)= 12096000 సం॥లు గతించిన 27 మహాయుగములు (4320000×27) = మొత్తం 116640000 సం॥లు

గతించిన కృతయుగ సౌర సంవత్సరములు

	1728000
,, త్రేతాయుగ ,,	1296000
,, ద్వాపరయుగ ,,	864000
కలియుగమందు గతించిన ,,	5064

155520000000000
1840320000
120960000
116640000
1728000
1296000
864000
5064

ఈ మొత్తం 155521972949064 సం॥ బ్రహ్మ ఆయుర్దాయములో గతించిన సంవత్సరములు.

ప్రపంచసృష్ట్యాదినుండి గతించిన సంవత్సరములు

బ్రహ్మతనయొక్క 100 సంవత్సరముల ఆయుస్సులో 50 సంవత్సరములు గతించిన అనంతరము ఈ కల్పాది యందు నిదురనుండి లేచి 17064000 సంవత్సరములు (సమానమున ఇంచుమించు 7 ఘడియల కాలము) వరకు ధ్యాన యోగమందుండి తరువాత చరాచర స్వరూపమైన ప్రపంచమును సృష్టి చేయనారంభించెను.గాన "కల్పాదస్మాచ్చమనవః "అను శ్లోక ప్రకారము కల్పాది నుండి స్వాయంభువాది మన్వంతరములు 6ను, సంధులు 7ను గతించినవి. ఇప్పుడు జరుగుచున్న ఏడవదగు వైవస్వత మన్వంతరములో 27మహాయుగములును- 28వ మహాయుగములో కృతయుగ, త్రేతాయుగ, ద్వాపర యుగములును, వర్తమానమున (అనగా యీనాడు) కలియుగములో 5064 సంవత్సరములుగతించినవి, కావున 6 మన్వంతరముల సంవత్సరములును, 7 సంధులసంవత్సరములను, 27 మహాయుగముల సంవత్సరములను, కృత త్రేతాదిద్వాపర యుగముల సంవత్సరములను మొత్తము చేయగవచ్చిన సంవత్సరములలో బ్రహ్మసృష్ట్యాది యందు ధ్యాన యోగ మందుండిన 17064000 సం॥ తీసివేయగా సృష్ట్యాదినుండి గతించిన సంవత్సరములు వచ్చును, దీనినే పంచాంగములలో "అస్య సంవత్సరస్య సృష్ట్యాది గతాబ్దాః 1955885064" అని వ్రాయబడి యుండును.

వివరములు

కల్పాదినుండి :—

గతించిన 6 మన్వంతరముల సౌర సం॥		1840320000
,, 7 సంధుల	,,	12096000
,, 27 మహాయుగముల	,,	116640000
,, కృత యుగము	,,	1728000
,, త్రేతాయుగము	,,	1296000
,, ద్వాపర యుగము	,,	864000
కలియుగమందు గతించిన	,,	5064
	మొత్తం	1972949064
బ్రహ్మధ్యానమందుండిన సం॥లు తీసివేయగ		17064000
		1955885064

సృష్ట్యాదినుండి గతించిన సంవత్సరములు

యివి :- 1955885064

రచన :

అప్పన్న పాణిగ్రాహి

ఆయుర్వేద వైద్యులు

బారువ 5-9-64

సృష్టి ప్రారంభముగూర్చి

పాశ్చాత్యుల యొక్క అంచనా

సృష్టి ప్రారంభించి నేటికి 1, 95,58,85 064 సంవత్సరములు కాగా పాశ్చాత్యులు సృష్టి నాలుగువేల యేండ్లక్రిందట జరిగినదిగా భావించిరి. ఆర్చి బిషప్ ఉషర్ మతమున సృష్టి జరిగి నేటికి 4017 ఏండ్లు. తదితర క్రైస్తవుల ననుసరించి 6997 ఏండ్లు. కాని వారును ప్రాచీనాస్థిఖండికల ననుసరించి క్రమముగా తమ ధోరణి మార్చుకొనుచున్నారు. గ్రహ నక్షత్రముల యున్నతా పరిమాణాదులు కొలచి నల్వది లక్షల యేండ్లక్రిందట సృష్టి జరిగినదని పాశ్చాత్యులు భావింతురు. భూగర్భశాస్త్రజ్ఞులు భూమి ఆయువు పదికోట్ల వత్సరములని చెప్పిరి. ప్రొఫెసరు జోలి సముద్ర జలమందలి క్షార గుణమునుబట్టి సముద్రములు పదికోట్ల యేండ్లుగా కలవనెను. ప్రొ॥ ఎస్. న్యూకోంబ్ కోటివర్షములనెను. (Popular Astronomy P. 509) ప్రొ॥ హిల్మాను రెండుకోట్ల యేండ్లనెను. (Secret doctrine Part II P. 694). ప్రొ॥ కాల్ ఏడుకోట్ల యేండ్లనెను Climate in time P. 335; ప్రసిద్ధ అస్థితత్త్వవేత్తలగు డా॥ విలియమ్; డా॥ ఎడ్వర్డ్ మొదలగు వారు పృథ్వియందలి యున్నతను గమనించి దానివయస్సు పదికోట్ల యేండ్లనిరి. యురేనియమ్ హీలియమ్, వంటి ధాతువులు పరీక్షించిన వైజ్ఞానికులు 24కోట్లనుండి 30 కోట్లవత్సరము

గణించిరి. ప్రొ॥ నిశాంచఫ్ 34 కోట్లనెను. Secret (Doctrine PII p. 694) ప్రొ॥ రెడ్ 50 కోట్లనియు, ప్రొ॥హక్స్లీ 100కోట్లనియు అనిరట. ఇట్లు పాశ్చాత్య వైజ్ఞానికులు సృష్టి విషయమై నిశ్చితమైన జ్ఞానముకలవారు కారు. కాని భారతీయులు దీనిని పురాణములాధారముగ నికరముగ జెప్పగలరు.

ఇది శ్వేత వరాహకల్పము ఇంక నిట్టి కల్పము లెన్ని గడిచినవో యెందరు బ్రహ్మలు గతించిరో లెక్కలేదు. అంతే కాదు, బ్రహ్మయొక్క సహస్ర యుగములు విష్ణుని కొక గడియ. విష్ణుని 12 లక్షల గడియలు రుద్రుని కొక గడియ, ఇట్లు లెక్కించిన

2. 23, 34, 88, 00, 00, 00, 00, 00, 00, 00, 00. 000

వర్షములు రుద్రుని యాయువగును. బృహత్పరాశరస్మ్రుతి (12-188నుండి191వరకు) గమనింపుడు.

భారతీయ శకములు

(1) కల్పాది 197.29 49.063

(2) సృష్టి వర్షములు 195, 58. 8౫. 062

(3) వామన శకము 194, 08, 89. 063

(4) శ్రీరామ శకము 1, 25, 69, 06,3

(5) శ్రీకృష్ణ శకము 5, 188

[6] బౌద్ధశకము 2,537

[7] మహావీరశకము 2,489

[8] శంకరాచార్య శకము 2,242

[9] విక్రమశకము 2,019

[10] శాలివాహనశకము 1,8౮5

[11] కాలచుర్యశకము 17,15

[12] వల్లభీ శకము 1,642

[13] ఫసలీ శకము 1,374

[14] బంగాళ శకము 1,370

[15] హర్ష శకము 1,356

వైదేశిక శకములు

[1] చీనా శకము 9,60,02,261

[2] ఖతాయియా శకము 88,8,38,334

[3] ఫారసీ శకము 1,89,931

[4] మిస్రీ శకము 27,617

[5] తుర్కీ శకము 7,570

[6] ఆదాము శకము 7,315

[7] ఈరానీ శకము 5,724

[8] యూదు శకము 5,724

[9] ఇబ్రహీము శకము 4,403

[10] మూసా శకము 3,667

[11]	ఈజిప్టు శకము	3,555
[12]	రోమాను శకము	2,733
[13]	మలయ కేతు శకము	2,293
[14]	పార్థియను శకము	2,229
[15]	క్రైస్తు శకము	1,983
[16]	జావా శకము	1,908
[17]	హిజరీ శకము	1,352

నేడును సంకల్పము చెప్పునప్పుడు "ఓంతత్స అద్య బ్రహ్మణో ద్వితీయ పరార్థే శ్వేతవరాహకల్పే వైవస్వత మన్వంతరే అష్టావింశతితమే కలియుగే ప్రథమపాదే... —జంబూద్వీపే భరతవర్షే భరతఖండే మేరోర్దక్షిణదిగ్భాగే కృష్ణా గోదావరీ ర్మధ్యదేశే, శ్రీశైలస్య నైఋతిభాగే" ఇత్యాదిగా పఠించుట యెఱుగుదుము. ఇందు సంక్షిప్తముగా కాలగణనము, భూగోళ విజ్ఞానమును కలవు.

శ్రీ పాటీలు తిమ్మారెడ్డి ఎం. ఏ, శ్రీ బోయిన పల్లి రామారావు బి.ఏ. గార్లుచే "శ్రీరామ కృష్ణప్రభ" అను 1964 నవంబరు మాస పత్రికలో ప్రకటింపబడినది.

సమాప్తి

—|0|—

విరాళకర్తలు

(రాజపోషకులు)

1. ఓడబలిజ జాతీయ సమైక్యత సంఘం
   దులియాజాన్, డిబ్రుగర్,
   అస్సాంరాష్ట్రం రు. 125
2. శ్రీ మేడువ బాబూరావు రు. 116
   S. S. Operator
   Wheel Tyre & Axle Plant
   T. I. S. Co. Jamshedpur, Bihar
3. శ్రీ వంకా మసేను (వర్తకము) రు. 116
   Ex-Counciller
   గోపాల్‌పురం. గంజాంజిల్లా, ఒరిస్సా
4. శ్రీ పి. టి. నాయుడు (మాజిసర్పంచ్) రు. 116
   వజ్రపు కొత్తూరు, శ్రీకాకుళంజిల్లా
   (ఆం. ప్ర)
5. శ్రీ అర్జాల కోదండరావునాయుడు రు. 116
   భూస్వామి. నౌపడ, శ్రీకాకుళంజిల్లా
6. ఆంధ్రమత్స్యపారిశ్రామికసంఘం రు. 116
   కళింగపట్నం, శ్రీకాకుళం జిల్లా

7. శ్రీ ఉమ్మిడి తాతారావు — రు. 116
M. F. Section
Port Trust, Visakhapatnam

8. విశాఖ ఒడబలిజసంఘం — 115
సింధియాకోలనీ, విశాఖపట్టణం

9. శ్రీ పీరిపల్లి ఆనందరావు — 101
Salt Manufacturers & Exporters
Naupada, Srikakulam Dist.

10. ,, అల్లిపల్లి అప్పాజీరావు — 100
అధ్యక్షులు
విశాఖజిల్లా మత్స్యపారిశ్రామిక సంఘం
అల్లిపురం, విశాఖపట్టణం.

పోషకులు

1. శ్రీ కోనేరురామన్న (రిటైర్డు ఉద్యోగి) — రు. 58
గుణుపల్లి, శ్రీకాకుళంజిల్లా

2. ,, జోగి తాతారావు (వ్యవసాయము) — ,, 58
గుణుపల్లి, శ్రీకాకుళం జిల్లా

3. ,, విట్ట రామరాజు — ,, 58
రామయ్యపట్న గ్రామ సర్పంచ్
శ్రీకాకుళంజిల్లా (ఆంధ్ర)

4. ,, శ్రీరామ యువజన సంఘం — ,, 58
పాతకుంపేట, శ్రీకాకుళంజిల్లా

5. మచ్చిలేశ సంగ్రామ అనాథ సేవాసంఘం — రూ. 58
కళింగపట్నం, శ్రీకాకుళం జిల్లా

6. శ్రీ గండుపల్లి జె. జె. రావు — ,, 51
Teacher
Oil India higher Secondary School
Duliajan, Assam.

7. శ్రీ బైపల్లి సీతారాంనాయుడు — రు. 51
(ఉద్యోగము)
దులియాజాన్, అస్సాం

8. ,, మొరిపల్లి తాతాలునాయుడు — రు 51
(ఉద్యోగము)
దులియాజాన్, అస్సాం

9. ,, పుక్కళ్ళ చంద్రశేఖరరావు — రు 51
(ఉద్యోగము)
Tirumala Transport Agency
Itchapuram Border-Srikakulam Dist.

10. ,, నేతాని అప్పలస్వామి (Seaman) — రు 50
వజ్రపు కొత్తూరు, శ్రీకాకుళంజిల్లా

11. ,, కె. ఆనందరావు (ఉద్యోగము) — ,, 50
డిగ్‌బోయి. అస్సాంరాష్ట్రం

12. ,, అంబటి గోపాలరావు — ,, 50
Motar Dredge -8
Cochin, Kerala State

13. శ్రీ పుక్కాళ్ళ మోహనరావు రు. 50
Special Deputy Collector
Rajam, Srikakulam DIst.

14. ,, సూరాడపరికాశరావు ,, 50
రొయ్యలువర్తకం
G. T. Road, Palasa, Srikakulam Dist.

15. ,, గండుపల్లి మోహనరావు రు 50
(వ్యవసాయము)
గుణుపల్లిగ్రామము. శ్రీకాకుళం జిల్లా

16. ,, గుల్లనారాయణస్వామి ,, 50
మంచినీళ్లపేట గ్రామపంచాయితీ సర్పంచ్
శ్రీకాకుళం జిల్లా (ఆం. ప్ర)

17. ,, యర్రముక్కాము గ్రామ సంఘం ,, 50

18. ,, కోనేరు ఉపేంద్రరావు ,, 50
వ్యవసాయము
గుణుపల్లి గ్రామము. శ్రీకాకుళం జిల్లా

అభిమానులు

1. శ్రీ కర్రి కృష్ణమూర్తి (ఉద్యోగము) రూ. 58
బిలాయి, మధ్యప్రదేశ్

2. ,, పుక్కాళ్ల శ్రీరాములు నాయుడు ,, 30
ఉద్యోగము
H. E. C. Colony, Ranchi, Bihar

3. శ్రీ సూరాడసోమయ్య రూ 30
Driver Onukudelli, Koraput Dist
Orissa

4. ,, కొమర యర్రయ్య (వ్యవసాయము) ,, 30
మంచినీళ్ల పేట, శ్రీకాకుళంజిల్లా

5 ,, దువ్వు లక్ష్మీనారాయణ ,, 30
V. M. Gangavada Village
Srikakulam Dist

6. ,, భర్తు రాజారావు ,, 30
V. M. of Thoturu Village
Srikakulam Dist.

7. నడుమూరు గ్రామసంఘం రు 30
శ్రీకాకుళంజిల్లా

8. శ్రీ పుక్కాళ్ల శంకరనారాయణ ,, 30
(వ్యవసాయము)
వజ్రపుకొత్తూరు, శ్రీకాకుళంజిల్లా

9. ,, సాతుపల్లి కామినాయుడు (ఉద్యోగము) ,, 25
దులియాజాన్, అస్సాం

10. ,, బైపల్లి విశ్వనాథం
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్ ,, 25

11. ,, మొరిపల్లి విశ్వనాథం
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్ ,, 25

12. శ్రీ మద్దు కూర్మారావు ,, రు. 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్

13 ,, కోనేరు జనార్దన 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్

14 ,, గుంటిగణపతి నాయుడు 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్. అస్సాం

15 ,, జోగిరామమూర్తి 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్

16 ,, కాస సోమశేఖరరావు 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్

17 ,, పొట్టి మోహనరావు 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్

18 ,, జాగికామయ్య 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్

19 ,, కాశీవిశ్వనాథం 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్

20 ,, చొక్కర యర్రయ్యనాయుడు 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్

21 ,, పన్నాసి అర్జున 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్. అస్సాం

22 ,, మద్దు దేవరాజు 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్.

23 శ్రీ కోనేరు త్రినాథ్ రు. 25
(ఉద్యోగము) దులియాజాన్.

24 ,, కోనేరు కృష్ణారావు ,, 25
(ఉద్యోగము) భోపాల్. మధ్యప్రదేశ్

25 ,, కర్రి కృష్ణమూర్తి ,, 25
(ఉద్యోగము) భిలాయి. ,,

26 ,, కోడ జగ్గారావు (వ్యాపారము) ,, 25
పాతూరు గ్రామం (పురాణబందోర)
గంజాంజిల్లా. ఒరిస్సా

27. ,, దుమ్ము లక్ష్మీనారాయణ (ఉద్యోగము) ,, 25
గోపాల్‌పురం. గంజాంజిల్లా. ఒరిస్సా

28. ,, లండ సాంబమూర్తి B. A B Ed ,, 25
Grade I Maths Asst.
Z. P. H School, Akkupalli
Srikakulam Dist

29. ,, లండ సుబ్రమణ్యం M. Sc. ,, 25
Lecturer
Govt junior College
Palasa do

30. ,, వాసుపల్లి తాతయ్య (రిటైర్డు ఉద్యోగి) ,, 25
బారువ కొత్తూరు శ్రీకాకుళం జిల్లా

31 ,, కోడ తులసయ్య ,, 25
ఇసకలపాలెం గ్రామపంచాయితి
సర్పంచ్ do

32. శ్రీ జలవిహార సంఘం — రు 25
ఆసకల పాలెం పాతవీధి, శ్రీకాకుళం జిల్లా

33. ,, మద్దు గురుమూర్తి ,, — రు 25
వ్యాపారము. గొల్లగండి

34. ,, డొంకులూరు గ్రామ సంఘం ,, — రు 25
డొంకులూరు

35. ,, రాయితి హరికృష్ణ బి. ఎ. ,, — రు 25
యర్రముక్కాము

36. ,, బట్టిగళ్ళూరు ఓడబలిజ ,, — రు 25
సంఘం

37. ,, మాకుపల్లి కుబేరు — రు 25
గ్రామపంచాయితి సర్పంచ్.
మెట్టూరు ,,

38. ,, విశిష్ట జగన్నాథము — రు 25
V. K. of Metturu ,,

39. ,, మద్దుశాంతమూర్తి — రు 25
అక్కుపల్లి గ్రామపంచాయితిసర్పంచ్ ,,

40. ,, పొట్టి మోహనరావు (ఉద్యోగము) ,, — రు 25
అక్కుపల్లి గ్రామము,

41. ,, సాతుపల్లి శేషయ్య — రు 25
మందసగడూరు గ్రామపంచాయితి
సర్పంచ్, ,,

42. శ్రీ కొయిరి అప్పన్న — రు 25
డోకులుపాడు గ్రామ
పంచాయితి సర్పంచ్ శ్రీకాకుళం జిల్లా

43. ,, జోగు అప్పారావు — రు 25
(వైద్యం) గుణపల్లిగ్రామము ,,

44. ,, పుక్కళ్ల అప్పన్న — రు 25
బ్రాంచిపోస్టుమాస్టరు
డోకులుపాడు గ్రామము ,,

45. ,, వడ్డికామరాజు — రు 25
(వ్యాపారము) డోకులుపాడు ,,

46. ,, వంక యర్రన్న బాబు — రు 25
పూర్ణానందస్వామి
పూర్ణానగర్ (నువ్వల రేవుదరి) ,,

47. ,, కొమర సింహాచలము — రు. 25
అధ్యక్షులు
మంచినీళ్ల పేట, ఓడబలిజసంఘం ,,

48. ,, మైలిపల్లి రాజారావు — రు 25
Owner Cum Driver
Of Passenger Van
Vugampeta ,,

49. శ్రీ జొండిలి జగదీశ్వరరావు శ్రీకాకుళం జిల్లా రు 25
(వ్యాపారము) గరివిడి

50. ,, వాసుపల్లి పోలీసు ,, రు 25
Seaman, బలరామపురం.

51. ,, మైలపల్లి హరిస్వామి ,, రు 25
Seaman, బలరామపురం,

52. ,, ఉప్పాడ లోకనాథం ,, రు 25
Retired S. W M.
నడుమూరు.

53. ,, పొట్టి యర్రయ్య ,, రు 25
ఎమ్. గంగవాడ గ్రామ
పంచాయితి సర్పంచ్.

54. ,, పుక్కళ్ల జానికిరామయ్య రు 25
Translater
Sessions Court, Srikakulam

55 ,, దూడ భవానిశంకర్ రు 25
AMCO Batteries Dealer,
Srikakulam

56. ,, దుమ్మ జగదీశ్వరరావు రు 25
A. L. K. Santoppally Light house
Vijayanagaram District

57. శ్రీ పుక్కళ్ల తులసీరాజు రు 25
Head Typist
Port Trust, Visakhapatnam.

58. ,, తుమ్మిడి దానయ్య ,, 25
Sr Time Keeper
Port Trust, Visakhapatnam

59. ,, మైలిపల్లి పోలిశెట్టి ,, 25
(ఉద్యోగము) కొత్త అగ్రహారము
విశాఖపట్టణం

60 ,, బర్రి దుర్గారావు ,, 25
Asst. Foreman
Port Trust, Visakhapatnam

61 ,, చింతకాయల కృష్ణాజి ,, 25
(ఉద్యోగము)
Port Trust, -do-

62. ,, సి. హెచ్. శంకరరావు ,, 25
Agent & Divisional Manager
Club Member of L. I. C, of India,
Visakhapatnam

63. ,, శ్రీ బడే తులసిదాసు ,, 25
Examiner N. A. I.
Visakhapatnam

64. శ్రీ సూరాడ సుబ్రమణ్యం — రు 25
Senior Exminer (N A R)
Visakhapatnam

65. ,, కారె తాతారావు — రు 25
Retired Reserve Police H. C.
Visakhapatnam

66. ,, ఎరిపల్లి గురయ్య — రు 25
(ఉద్యోగము)
సింధియా కోలని, విశాఖపట్టణం

67. ,, జి. మీరాస్వామి — రు 25
(ఉద్యోగము)
సింధియా కోలని. విశాఖపట్టణం

68. ,, దుమ్ము నీలకంఠము — రు 25
Boiler operator
H. P. C. Ltd. (Caltex)
Visakhapatnam

69. ,, దార వివేకనంద — రు 25
(వర్తకము) గొల్లవీధి, విశాఖపట్టణం

70. ,, బడ జగ్గారావు — రు 25
H. L. K. Nagayalank Light house
Krishna Dist

71. శ్రీ మైలిపల్లి సూర్యనారాయణ — రు 25
(వర్తకము) విజయవాడ

72. ,, వంక సింహాచలము — రు 25
(వర్తకము) గుంటూరు
గుంటూరు జిల్లా

73. ,, కోడ సింహాచలము — రు 25
Head Constable
3 A. P. S. P.H. Colony
Goshamahal. Hyderabad

74. ,, బర్రి రఘునాధరావు — రు. 25
Shipping Manager
M/s Orissa Steve dores
Paradeep Port

75. ,, శివకోటి జంగమయ్య — రు. 25
ఉద్యోగము
Port Commissioner Dept.
K. G. Dock. Calcutta

76. ,, కంబాల జంగమయ్య — రు. 25
కంబాలరాయుడు పేట
ఓడబలిజ సంఘము-అధ్యక్షులు
భిలాయి.

—I—